

96348

മലയു കത്താവലി.

കണ്ണൻ റാധനേഷ്വരൻ,
തൃപ്പിംഗപ്പറ്റൻ.

പി. കെ. നാരായണപ്രാഖി.

ബി. എ., ബി. എൽ; എം. എൽ. സി.

—:o:—

പ്രകാശകൾ,

കെ. ജി. പരമേഖപരമ്പരിക്കുള്ള,

—:o:—

വിലാ അണ മു

സ്വാത്തി സ്വാത്തി

സഭ്യക്കരാവലാ.

ചുമർശയകൾ,

പി. കെ. നാരായണൻ. | ഇള,

ബി. എ., ബി. എൽ, എം, എൽ. സി.

—:0:—

അകാശകൾ,

കെ. ജി. പരശ്രാമപരാഗ്. | ഇള,

“ആരാധനാലാഡം” ഫിലു

കൊല്ലും — തിങ്കവിതാംകുർ.

—:0:—

സ്ഥാപന.

—:0:—

മന്ദിരം മന്ദിരം മന്ദിരം മന്ദിരം മന്ദിരം മന്ദിരം

അംഗവ്യാഖ്യാ

“ഗദ്യമുക്താവലി” എന്ന ഈ പ്രാബന്ധത്വിൽ, ഏഴ് പ്രസം ഗംഗാർഡം ഉദിപ്പേട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസം ഗാഥകം മാവുതന്നെ. ആകാശിൽപ്പിച്ചു മുള്ളും പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാം ആകുന്നു. ഈ വാച്ചു സജ്ജവിച്ഛു് വിശ്വിം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുന്നതിനു “ത്രീരാമവിലാസം” പ്രസ്തുക്കാഴ്ചഭായ താൽപര്യം അഭിനന്ദനയമാണെന്നു പറയേണ്ടിവിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ മിക്കവാറും സാഹിത്യത്തെ അധികരിച്ചു രഹിക്കുന്ന രഹിക്കുന്ന പ്രസംഗം സാഹിത്യത്തെ ലക്ഷ്മികരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുഖംനെ സാമാന്യം, സാധാരണവും വിസ്തൃതവുമായ ഒരു വിഷയത്തിൽ ദിനഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി, പല ലേവകമാക്കുന്നതു ആശയ ചൊച്ചിത്രം, എക്കുത്ര സംഭരിച്ചു കാണിക്കുന്നതു രസകരമായിരിക്കുമ്പോൾ പറയേണ്ടില്ലോ. ഇതിൽ ആളുള്ളതു പ്രസംഗം ഞാൻ തന്നെ എഴുന്നീളുള്ളതാകയാൽ, അതെതാഴിച്ചു മറുള്ളവയെപ്പറ്റി മാത്രമല്ലാതെ, ഇവിടെ അഭിപ്രായമാണും പറയേണ്ടതില്ലോ. ശേഷമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ, ആളുന്നിക്കാശാസ്നായിത്രുത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാരായ എഴുത്രുകാരാൽ രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണോ. അവരുടെ ഭാഷാരാത്രി സാഹിത്യത്രാമാജിപ്പം അന്തരൂപവും, ഭാഷാവികസനത്തിനും ഉപയോഗവും ആകുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രസംഗങ്ങളിൽപ്പു തിപാഠിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ, ആളും മാനീക്രന്നുമുണ്ടാക്കുന്ന ലേവനങ്ങളായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവയാകയാൽ, സാമ്പത്തികമായ പരിപൂർണ്ണതയോടുകൂടി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുണ്ടോ എന്നും അതു വിശ്വാസിക്കുന്നതു കാരണം ഭാഷാജ്ഞാനാശം സ്ഥാപിക്കരിക്കണം. എന്നാൽ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണോ, സാധാരണമായി മാനിക്രന്നുമുണ്ടാക്കുന്ന എഴുത്വാളജ്ഞതു്. അല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയം അധികരിച്ചു് എഴുതുന്ന ഒരു ഗമ്പത്തിൽ കാണാമാറുള്ള സാമ്പത്തോമവത്പു അവയുടെഭാഡയിരിക്കുന്നു. മുഖംനെ നോക്കിയാൽ, ടി പ്രസംഗങ്ങൾ ആസപ്പാബന്തതിനു പാതുക്കും, വിചാരത്തിനാം പ്രശ്നവകങ്ങളും ആയിരിക്കുമെന്നു വിശദപ്പിക്കുന്നു.

ഈ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പാശ്ചത്യിട്ടുള്ള സംഗതികൾ എഴും ഒരുമേഘം, ആ സംഗതികളെ ആധാരമാക്കി പുറപ്പെട്ടവിച്ചിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ സംപ്രമാ ആരംഭിച്ചിരാണെന്നു പറയുന്നതു അതു ശരിയാകയില്ല. വാദപ്പുതിവാദവിഷയകമായ പല സംഗതികളിലും

നിവർഖിവാദമെന്ന ഭാവാന്വയേംതുടങ്കുട്ടിയും, അമഹാവാ മരഹപക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാ നിരസിച്ചും തുറിൽ വില ലേവകമാർ ഉപവൃംഥി ശ്രീഡിക്ഷിഷ്ടതായി കാണാം. മരഹപിലർ അവക്ഷേഷിക്കുന്ന നിലയിലുംതന്തക യങ്ങളിൽ നിന്തുവാൻ മിത്തിന്നിടിക്ഷിഷ്ടതായും കാണാം. തുറിനംബുരുമെ കാബുദ്ധംബാബി വിക്രിശ്വാസ്ത്വി¹ ഭിന്നങ്ങവിയായ ഫോകു. സ്പരംസംശോഭ തും അഭിപ്രായങ്ങളും പക്ഷപാതികളാകയാൽ തുരഹപക്ഷങ്ങൾ ഒരു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വിനുവും വരാം. തും നന്ദിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മുന്തിന്നിൽനിന്ന് “ഗാലൈക്കതാവലി”ക്കു മോചനമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസമില്ല. അങ്ങംനേയുള്ള ഫോകും ഉണ്ടാക്കിയും, തുറിന്റെ പ്രയോജനവും, അതുപരിശീലനയും അപലചനിയമാകയില്ലെന്ന വിശ്വാസമിട്ടാതെയുള്ളില്ല. തും നന്ദിയുള്ള പ്രപഞ്ചസമ്പര്യങ്ങൾക്കും മുവരുത്തുവിധുള്ള ഫോകും സംഭവിക്കുന്നതു് അതു അസാധാരണമല്ല. എന്നാൽ പോതുവി പ്രഥമ മുണ്ടാക്കിയ തന്നിനിന്തമുള്ള ഹാഡി അബന്നുമായേ കയറ്റേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.

തുറിൽ ഓരോ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം പറവി തുച്ഛിടു നിത്യപ സം ചെയ്യുന്ന കാഞ്ഞമും. എക്കിലും, പ്രാദമദ്ദശിക്കു വിലുതി പത്തികരമായി തോനാന പ്രിം കാഞ്ഞങ്ങളുപ്പാറിയെക്കിലും ഒരു സ്ത്രീലൈഡ്സിൽ, അതുവുപ്പുണ്ടാവന തീരെ മതിയാകക്കും. “ഡംബുതചന്ദ്ര”ക്കുള്ളപുറി വടക്കുകുറു രാജാവവക്കർ എഴുതിക്കൂട്ടി പ്രസംഗംപോലെ, ദീർഘമായി മരുരാജ പ്രസംഗവും തുറിലി സി. തുറിൽ നിത്യപിതാന്നും പ്രശ്നങ്ങളും തുറിൽ ചിലതു വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളും ചിലതു കേവലം അപ്രസിദ്ധങ്ങളുമാകുന്നു. തും നന്ദി അപ്രസിദ്ധങ്ങളും കൂടിക്കുള്ളപുറി രാജാവവക്കുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ശരിവയ്ക്കുന്നതിനോ റിരസിക്കോന്തിനോ സാമാന്ധ്യം ദയനകാക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. പൂർണ്ണാരുകക്കുള്ള മുട്ടക്കിളിപ്പിട്ടു് റിഡ്ലേ നാമെന്നാളും പക്ഷക്കാരന്നാണു് രാജാവവക്കർ എന്നും കാണ്സനു. അതുകൊണ്ടു്, അധുനികവിമർക്കുന്നതു അതശയങ്ങളെല്ലാം അതുപുറി ക്കുതെന്നുതന്നു, അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നു. തും നില സ്വീഡിവാനോ? പ്രാചീനമതത്തിനോ പ്രഭവശമുള്ളു എക്കിൽ, അവാചീനനമാക്കു അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം അതുവത്തിക്കുന്നല്ലോതെ, നവന വോമേഷമായ മനോധമ്പ്രസരത്തിനു് അവകാശമെങ്ങും സിലിക്കം? രംഗനീരസവിവേകത്തിനുള്ള ശക്തി, പ്രാചീനകാലാ വസാനതോടുകൂടി അസൂമ്പിച്ചപ്പോയതായി സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷമല്ലാതെ, രാജാവവക്കുടെ അഭിപ്രായത്തെ സാധുകരിക്കുന്നതിനു മാർക്കില്ല. അവിടം അഞ്ചുന്നയിരിക്കുന്നു.

III

ஓலைக்குடியினம் அராட்டுவது ஓலைவர்தான் என்ற மூன்றாம் அக்காமிப்புமதி நடவடிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒலைவர்தான் காலிமாஸ்கீல் மூன்றாம் அக்காமிப்புமதி நடவடிக்கையில், ஏதாவது விதமாக இல்லை. ஒலைவர்தான் சமங்காலிக் கொல்க்காவிரி கோட்டையில் போன்று விதமாக இல்லை. ஒலைவர்தான் காலிமாஸ்கீல் மூன்றாம் அக்காமிப்புமதி நடவடிக்கையில், ஏதாவது விதமாக இல்லை. ஒலைவர்தான் காலிமாஸ்கீல் மூன்றாம் அக்காமிப்புமதி நடவடிக்கையில், ஏதாவது விதமாக இல்லை.

“യേനാ യോജിത വോയ്ക്കു
സമിരക്തവും മിയൽ വിവേകിനാ ജീന വോയ്ക്കു
ശ്രദ്ധിയതും രഹിക്കിത്തിലും
കൃഷ്ണാഗ്നിത കാളിഭാസ ഭാരവിക്കിത്തിലും”

എന്ന തീരു 634-ാം വാൾട്ടറിലെ ശ്രിലാലിവിതം അരംബിച്ചു, കാളിഭാസല്ലർ കാലം 634-ാം വാൾട്ടറിൽ മുമ്പാണെന്ന് എഴുവായം പബ്ലിക്കേഷൻ സംഖ്യയിലുണ്ട് ലോജപ്രൈവേറ്റ് വാൺഡീസ് രാജാവാണെന്നും തർക്കമാറ്റം സംഗതിയുണ്ട്. ആതു രാജാവു്, ക്രിസ്തു 1000-ാം മാണഡയ്യുട്ടശ്ശേഷം ജീവിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണെ പണ്ഡിതർ സംശയിക്കുന്നതു്. അരംബനെതിരിക്കേ, ലോജചവറിത്രതിലെ ലോജരാജൻ കാളിഭാസല്ല സമകാലികമാരാണെന്ന് ചൊല്ലുന്നതു തീ രൂപരൂപിക്കുന്നില്ലെന്നു. നേരേമരിച്ച മാലവൻ, ലോജരാജാവി സെൻറ് സഭാസ്ഥാനിജനിലേപ്പുന്ന ചൊല്ലുന്നതിൽ കൂടു അരപ്പാകവുമുണ്ടു്. ചൂഡുന്നുകൾവിച്ചു്, മഹിശമംബാം ദി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഉപന്യാസം തീച്ചി, മുഖ്യപ്രധാം അധികരിച്ചു ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിചുവം മുഖിട്ടു ദാക്ഷസന്ധി പ്രിച്ചു ദാഡുക്കുവെച്ചതാക്കാം, ക്രിസ്തു 575-665-1042-ാം പഠണങ്ങളിൽ മാളവാഞ്ചുന്നു് കാരം ലോജരാജാക്കാരാർ വാൺഡീസ് താഴി, “കേരംബന്ത് ടാബ്” മരാലായ വരിതുകാരണാർ പരിപ്പും. ഇതിൽ 65 ഇടയ്ക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന ലോജരാജാവിന്റെ സംകാലികനാഡിഷൻ മാലവന്നാം, ആതു രാജാവു്, മാലവൻ എററവും പ്രിംസുകരനായിരുന്ന എന്നും, “ഡി. സി. ട്രോഫാലു്,” എം. എ. അഡിപ്രാഡപ്പട്ടാം. “ഇൻഡ്യൻ ആൻഡ് കെപ്പറി 46-ാം റാബ്യൂം 91-ാം വരേം” ദോഷക. ലോജപ്രൈവേറ്റ് ദി ധാരാധിച്ചതിനായ ലോജന്റെ സമകാലികനാഡിഷൻ മാലവൻ എറുന്ന പരിപ്പും പിശകതന്നു. “പ്രഭാവകചരിതം” “പ്രഭാവ മിന്താമണി” എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ലോജമാലവന്മാർ സമകാലികന്നു

രാചിതന്ന എന്ന പരിയുന്നണ്ട്. ഭോജപ്രഖന്യകാർഡ്, ഭോജന്ന കൊ കഴച്ചു്, തൃതീയ ഭോജംന്റെ കാലത്തു മാലൻ ജീവിച്ചിരുന്നതാ യി പിശകി അബൈലംഗരിൽവീണാ എന്ന പരിയേണ്ടതുള്ളൂ. ഒ ഏൻറെ പ്രതാമധനായ സൗപ്രദേശം വമ്മലാതരാജാവിൻ്റെ ദ അരിയായിരുന്ന എന്ന്, മാലൻതന്നെ, മിക്കപാലവായതിന്റെ അവസാനത്തിൽ എന്ന പ്രതാമധനായിൻ്റെ പുത്രൻ വ്യാലുമിവരാജാവും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പുത്രൻ ഒരു ഭോജരാജാവും ആരുണ്ണം പറഞ്ഞുകാണുന്നു. പ്രഭാവക ചരിത്രിലും, വമ്മലം തന്റെയും ഭോജൻ്റെയും മാലൻറെയും കാട്ടുങ്ങൾ പറയുന്നണ്ട്

“തസ്യഗ്രീഭോജപ്രപാല ബാലമിത്രം തീപ്രഹരി
അമീരാദലാനന്ദനോന്മാദമീസ്പനിശ്ചിലപദനേ”

എന്ന ഭാഗം നോക്കിക്ക.

“രേവതിവദനോന്മിഷ്ഠപരിപ്പതപുടേദ്ദേശം
വഹംഞ്ചലിമദക്ഷിഖിപ്പാനഭഗാജ്ഞപ്രാംപനാത്രവി”

എന്നാദ്യോക്തം ഭോജദേവാധിഭാരതക്കുടെ ക്ഷേത്രം, “സഭകൾ കർണ്ണാതുത്” തത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഭോജമാലമാൻ സമകാലിക, മഹായിരുന്നുവെന്ന വ്യക്തമാക്കുന്നു.

“അന്തുസ്തുതപദന്ധാസാസദ്യത്തിഃബന്ധിഖിബന്ധനാ
ശബ്ദവില്ലേവനോഭതിരാജനീതേരപ്പ്രശ്നം”

എന്ന മാലം ദ്വിതീയ സർവ്വത്തിലേ ദ്രോകത്തിൽ കാണുന്ന പുതിനിന്ധനാസശബ്ദങ്ങൾ നിമിത്തം മാലൻ കാലനിർണ്ണയത്തി നാണായിരുന്ന വൈഷ്ണവം പരിഹരിച്ചു അമാൻ ഭട്ടാചാര്യർ ചെ ക്ഷീകരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം വും പ്രസ്താവണ്ണായുമാകുന്നു. ആ നാക്കാണ്ട് മാലൻ കാലം മികവൊരും ഇപ്പോൾ നിർബന്ധിതമാണ് പ്രസ്താവം വാ ഹപസിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ചില വിശാദവിശയങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിൽ അവ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഹൗത്രവിൽ ഇ പ്രസംഗങ്ങൾ സാഹിത്യപഠനത്തിനും പ്രയോജനകരവും, ഓ ശേഷിച്ച മലയാളം പത്രിക്കൂട്ടും ഉച്ചപ്രിക്കുന്നുകളിൽ പരിക്ഷ ന വിദ്യാത്മികരാജം ഉപകാരപ്രവർത്തം ആവിരിക്കുമെന്നുള്ള ബോ യത്തിൽ അവരെ ഒരുമാജ്ഞ ചേരുന്ന് അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ശ്രൂ ഭ മ സ്ത്രീ

എന്ന്, പി. കെ. നാരായണപിള്ള. ബി. എ, ബാ. എൽ.

പ്രാവാധന്മാ.

1. ചെമ്പകയ്ക്കേരിരാജാവിന്റെകാലത്ത് അദ്ദേഹപ്പുഴ ഉത്സവം.
പി. കെ. നാരായണപിള്ള ടാബി. എ), ബി. എൽ.
2. സംസ്കാരചരണ പ്രാവാധന്മാ.
വക്കരിക്കുൻ രാജരാജൈവമ്മരാജാ.
3. ഭാഷയുടെ ആധുനികനിയമിതി.
പി.പാഠ, സി. ഗക്കുന്നിനായൻ.
4. സംഗീതം.
കെ. ഗൗരപ്പിള്ള പി. എ.
5. ചിറ്റനം.
മുക്കേംത്രത്ര കുമാരൻ.
6. ഭാര്യാവിഡ്യുടെ ഉത്തരവാദിത്വം.
പ്രശ്നപിത — ശാരൂർ, എ). ഡി. മരിശേമ്മാ.
7. പിമർഹം.
ചുനാക്കൻ, കെ. രാമവാങ്ങൻ.
8. നാലുമഹാകവി.
2 : പണ്ഡിത — ശാരൂർ. എ). ഡി. മരിശേമ്മാ.

സംഘ മരത വാച്ചി

ചെന്തകദ്ദേശി രാജാവിന്റെകാലത്ത്

അമ്പലപ്പുട്ട് ഉത്സവം

പാണ്ഡിത്യനിപത്തിയായിരുന്നു, പരലോകഹത്തായ തോന്ത്രം മനസ്താജവമം കോയിത്തന്നുരാൻ തിരമന്നീലെ സ്ഥാരകവും യഥപ്രകാശവുമായി “കേരളപാണിനി” എന്ന നാമധ്യാഖ്യത്തിൽ ഒരു നവീനമാസികഗ്രന്ഥമാരംഭിക്കുവാൻ പ്രോക്ഷണ എന്നു്, സെണ്ണജന്നു ശാലിയായ പ്രവർത്തകൾ അനായിച്ചുപ്പോരാറു മാറ്റശ്രമാരിൽ ഉജ്ജീവനു വലിയ ഭാരതത്തെ ലാഭകരിച്ചു ആരംപാസകരമായ ഉപകാരങ്ങൾ സംബന്ധപ്പെട്ടുവെച്ചു മരിയും അരജ്ഞമാം ഉഴഞ്ചപ്പലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വയുവിധാത്രാ പ്രതിനിദ്ദേശന്നു -
കല്യാണി! ചീരപ്രസവാഭ്യേഷി
വാച്യസ്തിസ്ത്വാച്ചി സോഷ്ട്യൂണ്ടാത്തം
ത്പാശാസ്യച്ചിതാസ്യിമിത്രാബൃത്തവ്”

അതായതു്, പാഠ്യനിപത്തിയായതുരുത്താൽ, പാഠ്യനിക്ഷേ വിരനായ ട്രാൻസലേഷൻ എന്നു് ആണിത്രുംബന്തചൊല്ലു മുമ്പാവു് സാക്ഷാൽ ദാശിശ്രമാരിക്കും ശിവനേന്നാട്ടിള്ളി ആരംബാവിഷയത്തിൽ വിചാരിക്കാനായി ഭവിച്ചു എന്ന കാഴ്ചിഭാസൾ പ്രാജനത്തുപോലെ, ഇതു ഉദ്ധൃതിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യം എന്ന മാത്രം പ്രാജനത്തിന്റെയും മഹാഭാവാനാരാധ വിദ്യാശാഖകളുടെ സഹകരണാ ഇതിലേക്കേ നിന്നും മായി ശബ്ദിക്കരാക്കാതുമോ, റിജിനേഷൻസ്പീലെ ശിക്ഷപ്പാരുംബന്നതിനില്ലോ, എന്നാൽ പ്രാജനദിവസം ഭാരതാഭ്രാന്തിക്കരാംഭിക്കും എന്നുണ്ടോ. ഏ സ്ഥാ. റാംകമ്മായും

വിപരീതമായി ആളുലക്കത്തിൽ തന്നെ യാജരാചിരിക്കണമെന്ന് പത്രാധിപർ നിശ്ചയിച്ചുവാൻ അതു് ആലോഹനിയമായി ആളരിക്കേണ്ടതല്ലോ? ഈ ഭർഖത്തിൽ എൻ്റെ ജനങ്ങൾക്കുവരുത്താണ് പാത്മസാർമ്മിയുടെ പാദാരവിന്ദഃപദം തന്നെ ദിരിം. പാബൻ നിയശാസ്യപ്രകാശനത്തിനു നാരാധാരിക്കൽത്തിരിക്കുന്നതിൽ, അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു വലപ്പുണ്ട് ബേഭാവാനേ ഉദ്ദേശിച്ചു്,

“രാസവിലാസവിലോലം ഭേദത മുരാരേമ്മനോഹരം ഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠ യൽക്കുന്ന പ്രത്യുഖരം പ്രത്യുകം ഭ്രാഹ്മികാസസ്ഥിതിം”

എന്നുള്ള മഹാബരണം കൊണ്ടാണെന്നാണുള്ള ഒറ്റതിമ്പുവുമണ്ട് അതുകൊണ്ട് “കേരളപാണിനി”യുടെ കാല്യത്തിൽ ആ ദേവനെ അധികരിച്ചു ചെയ്യുന്ന അനുരംഭം സവിശേഷം യുദ്ധത്തായിത്തന്നെന്ന മുരിക്കും ചെയ്യുമ്പോൾ.

ക്ഷേത്രമെന്ന കേരളക്കിടവോപാ അന്ത്രപാശാഖുല്പിയുടെ വ്യാപ്തിയെ അണംസരിച്ചു പല ജിജ്ഞാസകളും അകരിച്ചു എന്ന വരം ചുന്നതാണോ. എൻ്റെമതത്തിന്റെ മൂലമായ ആധ്യാത്മിക വൈദികഭാക്ഷയാൽ വൈദികകാല്യത്തു ക്ഷേത്രങ്ങളും ബിംബവാരാധനയുമണ്ഡായിരുന്നവോ? ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർ ദിനാം തിപ്രായക്കാരാക്കാനും, അക്കാദാല്യത്തു ബിംബവാരാധന ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന ശ്രദ്ധാഫലംസ്തുർമ്മാംസ് “മാക്സംമൂളി” എന്ന അതിനെ പണ്ഡിച്ചു ഡാക്കുന്നും “ബാജുളിസ്” എന്ന പരബര്ത്തകാണാനും. “മു എൻ” എന്ന മഹാശം പരബ്രഹ്മചിത്രിക്കുള്ളിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഉല്ലതിച്ചിട്ടു കണക്കില്ലോ സപയമേ ഈ വാദപ്രതിഭിവാദത്തിൽ ദന്തംടരുതെക്കഴിച്ചുകൂട്ടി. പ്രാണനാമദശരസപതി എന്ന പണ്ഡിതൻ മാക്സംമൂളിയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ചോജിക്കുന്നു. അതു സാധുവന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനു പല യുക്തികളുമുണ്ടോ. അഥവാ, ഇതും, സ്വന്തന്നുണ്ടുമെന്നു്, വരുന്നും, മജ്ഹാരുകൾ. തുറന്തു മുതൽപ്പേരുടെ സ്ഫുരിക്കാക്കാനും വൈദികസ്ഥാനുകരണം ആധ്യാത്മികഭാക്ഷയാണുള്ളതു്. ഇവശ്യ തന്നിമാദ്യപരണം ആധായിച്ചിരുന്നാണി തീരെ തൊളിയുന്നില്ല. സ്ത്രീപ്രതിശ്രൂഷയും ക്ഷേത്രം കാഴ്ചിരാജ്യാഭ്യർത്ഥനാണി കാണാനും. ഇത്രാൾവിജ്ഞാനക്കുടു പ്രാജ്ഞിച്ചു പൂജിക്കുന്നതാണി അറിയുന്ന

ബിംഗാരാധനാലിനുംബിച്ചെ വളരെ അസ്ത്രക്കൂലിച്ചിരിക്കണമെന്ന
തൊന്തന്ന

“സൗന്ദര്യ രേതിവിവൃതം ക്രുമ! ഇഹ്യാപദാമ

உத்தரேநுஸ்திலஸ்யாமலாஸ்யாதக்ஷிணே” என வரவைப் பாளாத்திற் படித்துகாளினாறுகொட்டு “தித்தவந்தைபுரத்துஞ்செக்குத்தினீர் டீம் அவற்றும் நிக்கத்துக்காதாகன. மஹாங்காத்தினீர் ஒழுந்தராய்பாரத்தில் காளைத்துக்கொட்டு புக்ஷிஷீ மௌன வாலிக்ஷவான் அவகாசமூவாக்கிலும் தாக்ஷிணாநூபாரத்திற் தித்தவந்தைபுரம் பராமர்ஷிக்ஷபூத்திக்கொட்டு. (அங்குள்ளதீய யாராத்துவம் கோக்க.) மூக்கஸ்வேஶரத்திலும் அதிகங்கோண கொட்டு ரெங்-ஏ மாவேஷ்யூஸ்ரேவீஸ்முக்காய் உழைநிலிஸ்வேஶரத்திலும் தித்தவந்தைபுரம், தித்தவஜ்ஜு இதலுக் கேக்குத்துங்கலை குவிக்கி விழிச்சிக்கொட்டு.

ଆମେଲାପ୍ରତି କହିଗୁରୁଷଙ୍କ ଚରଣକଟ୍ଟନୀରିବାଜ୍ଞାଯିଠିଲା ଏହାରେଣ୍ଟା
କି ଏହାରୁଷ ବିଭାଗରେ ପରିଗ୍ରାମ କେବଳମୁକମାକଣ. ସା
ମୁକିରୁଷଟିରେ ଏଥାରୁତ୍ତିଙ୍କିଣିଙ୍କ ପିଲିଗତ୍ତୁହୋଣ ଯେତୁକୁଟି
କାଶଖାର ଅରୁଣାର ଚରଣକଟ୍ଟନୀ ନାହୁରିବେ ରାଜ୍ଯାଧିକାରୀ ଯାହିତୁ
ତାଙ୍କୁ ଏହୁତିରୁଥୁମୁକ୍ତ ପରିଷ୍କାର. କୋଣ୍ଠାପଣ୍ଡିତ ବିରାଜାଭାନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାନ୍ତି
ଫେଣସଂ ଚରଣକଟ୍ଟନୀରିବାଜ୍ଞାଯାଇଛିଏକାତାକି ଲକ୍ଷ୍ମୀବାନ୍ତି
ଦ୍ୱାରା ବିରାଜାଭାନୀଟିକୁ ଚରଣକଟ୍ଟନୀରିବାଜ୍ଞାଯାଏ ପ୍ରତିପଦିତାକି ଯା
ଗାନ୍ଧିଙ୍କର ଅତେ ଶ୍ରୀରାମକୁ ମହନିଃମାନ୍ତିଲୁଙ୍କିରିବାଜ୍ଞାଯାଏ
ଜୀବିତର ଲାଭରେ ଆୟତିକାରୀ ଉତ୍ସବରେଣ୍ଟ ରେବରିନ୍ଦର “ରେମ୍ବା” ଏହି
ଫିଲିଫ ଶ୍ରୀରାମକଟ୍ଟନୀରିବାଜ୍ଞାଯାଏ କାଶଖାନାବାନ୍ତି ଉତ୍ସବିରୁଦ୍ଧରୁକୁ
ଏବଂ ମତବ୍ୟବିଷୟରେ କରିବାକୁବ୍ୟାକପରି ନିମିତ୍ତରେ ରାଜ୍ଯାଧିକାରୀ ଜାର
କୁରୁକ୍ଷଣ କାଶଖାନାରେ ସଂଯୁକ୍ତିବାନ୍ତିପ୍ରତି ଅନୁକୋଣ୍ଡିକ୍ତି ଉତ୍ସବରୀ
ରୀତି ରାତ୍ରି ଲୋକରେଣ୍ଟ କ୍ରୂଷ୍ଣରାମାରୀ ଯିବାକାରୀ ହୃଦୟରେ ହୃଦୟରେ
ରାଜ୍ଯ ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ଦେଇ କାନ୍ତି ଲୋକରେଣ୍ଟରୀରୀ ଏହାମାତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟରୁଦ୍ଧରୀ

ବୀର୍ଯ୍ୟ ପୁନଃକାହିଁ ଚେଗା ପାଞ୍ଜିବେଳ୍ୟାଙ୍କ ଯତିଶ୍ରୀ ଏବଂ ମରଦା
“ମେଗିଲିସ” ପରିଷ୍କାର ଅତୁ ହିନ୍ଦ୍ୟୁଷ ଜୀବିତ୍ୟାଙ୍କା ଗାରାର
ଗାନ୍ଧାରି,

‘திசூல்துவங்கிலூபி பிபுவலதெரிவிடப்படும்போது ஹாஸ்டிள்கால்டன்?’

ଏହିମା ତୁଟଣେ ଶାତିଗ୍ରୀତିରେ ପକାରାଯିଲାଯିପାତିଶ୍ୱରାଚତାମୁ
କରେ” ଏହାବସାନିକିମାତ୍ରାକା ରାତାଠରାଜଗ୍ନୀର ହେଲ୍ଲିରିକିମା
ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବରେଖାରୁମାକାରୀ. “ତେବେଳାରୁଲାଗଲୁ” ଏହାକିମା
ଚେଷ୍ଟାକଲ୍ପନାରେ ରାଜୀକାମାତରକ ମୟାନଙ୍ଗାମୟେଲା ରାମାନାଜଙ୍କ
ଶ୍ରୀରାତ୍ରିପ୍ରାତି ଚେଷ୍ଟାକଲ୍ପନାରେ ରାଜ୍ୟାନ୍ତିର ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିରେ
ଥିଲା. ଆଧ୍ୟାତମରାମାଯଳାଂ କିଛିପ୍ରାକ୍ତି ଆ ବିରତବେତ୍ରୁ ରହିଥିଲା
ଏହାବସାନିମାତ୍ରା. ଚେଷ୍ଟାକଲ୍ପନାରେ ରାଜ୍ୟାନ୍ତିର ଗୁମଦାଳ
ଯିତି ଉତ୍ତାତିକାରୀ ଗୁମଦାଳ ଚିଲତୁ ହୁଅପ୍ରାତି କିମ୍ବାରାତିପ୍ରାତି
ଅତୁ ଗୁମଦାଳରଙ୍ଗିତ ହୁଅକିମାବାକ୍ତି. ଲାଗୁ ଶ୍ରୀରାତ୍ରିର ଅଧ୍ୟାତମରା
ମାଯଳାଂ କିଛିପ୍ରାକ୍ତିମନୋଗାରିଯାଂ. ଅତୁ ପରିଶୋଧିପ୍ରାକ୍ତି ସପା
ତାରୁପ୍ରାତି ଲାଭିକାରାରେକିଲ୍ଲାପ୍ରାତିତମାତ୍ର ହେଉଥିଲୁବେଳା ଏହା କୋ
କୁଳିକାରୀ ଵାପ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ କି ଗୁମଦାଳର ଉଲ୍ଲେଖ ଏହା କୋ
କିମ୍ବାରୀର କୋତ୍ତାରୀ. ରାତ୍ରିପ୍ରାତି ଏହା କାବ୍ୟାନ୍ତିରେ କହିବୁବୁ
କାରାଯଳାକ୍ରମିତିରିଯୁକ୍ତ ଶିଷ୍ଯକାଗାନୀ ଗୁମଦାଳବସାନାରିଲେ.

“ଶ୍ରୀକାରାଯଣଙ୍କୁଟାପର୍ବତପାଞ୍ଚାଂପୁ ମାତ୍ରମେହି-
ଦେତତ୍ତ କିନ୍ତୁ ରାଜବୀଷମିତିର୍କିଳକାବ୍ୟୁଧତଂ କେନ ବିହୁ”

എന്ന ദ്രോകാലിൽ വ്യക്തികരിക്കുന്നു. രാഖ പി ശം അവലെച്ചുമിഡാ ജാവിൻറെ രാജധാനിയിൽ നിന്മിത്തമാണെന്നും ഇവാൻ തങ്ങാബ ഫീഡിംഗുണ്ടെന്ന് എക്കവരെമുള്ള രാഖ പി ശം റൂട്ടേറിന്റെ അവസ്ഥാ ഭാഗത്തു ചെയ്യുകയെന്നും രാജാവിനെന്നും ഉള്ളിട്ടും പില ദ്രോകാലാദിക്കാ എഴുന്നണഞ്ച്. അ പിം ഹരികുമാർ, പിന്നീട് ചെയ്യുകയെന്നും രാജാവി എൻകുതിത്തില്ലോ, രണ്ടു കാലാഭ്യർഷാടക കു ചിതകളും തന്നിനും ഒന്നു നമ്മകൾ ലാഭിപ്പിക്കുന്നതു്. ദാനാരാം സ്റ്റോ-ജാണേക്സ്സ് ഗ്രേഷം ചെയ്യുകയെന്നും രാജാവിനും മാത്രാബ്യവയ്ക്കും ഹരജാവിനാൽ ആകുമ്പോൾ പ്രൈവറ്റുകളും തിരുവിതാങ്കൂട്ടുകളും ചെയ്യും രാജുന്ന

ഈ ഉദാഹരണത്തു് പുശാപ്പടിനെ താഴുരാൻറെ കാലത്തായിരുന്നു എ സ്ഥാനം കേൾവി. രാജാധർക്കാരഭൂഷണായ കുട്ടംബം ഇപ്പോഴും കോ ദുരന്ത കടമാളിൽ ഉണ്ട്.

അവലുപ്പേശയും മുഖ്യസ്വന്തിപ്രതിജ്ഞയെപ്പറിയും ചില വൈതിഹ്യങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ പ്രതിജ്ഞി ചുമിക്കുന്ന ബിംബം പണ്ട് കുറിച്ചി എന്നും സ്ഥലത്തു നിന്നുംകൊണ്ട് വന്നതായിട്ടാണ് പ്രസ്താവം. കുറിച്ചിയിൽ ഈ ഭേദവെന്നുകൊണ്ടുവന്നതു് ശബ്ദവിമലാശും സന്ധിപ്രാശും എ ഒമ്പേലിപ്പുനിടത്തുനിന്നുണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എ ഒമ്പേലിയിൽ ഒരു ചേരിക്കലിൽ ഇപ്പോൾ തിരികേണ്ട ചിലവാശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അവലുപ്പേശക്കാർ ശബ്ദവിമലാശും പോകാതെ നാബങ്ക് അംഗം അതായിരിക്കുമോ? കുറിച്ചിയിൽനിന്നും ബിംബവുംകൊണ്ടുവന്നതിനെന്നു സ്ഥാനക്കമായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ ചുവക്കേണ്ടതു് മൂലം സാന്തുഷ്ടയായി വളരുകളും നടക്കാവുള്ളതു് എന്നു പറയുന്നു; ക്രാതെ കുറവെന്നതായകാലം മുഖ്യവരെ അവലുപ്പേശ ഉത്സവത്തിൽ പടയണിക്കു ചുവക്കുള്ളതുകാജുടെ പടയണിനാരം കിഴക്കേക്കുടവിശ്വനിന്നും കൊക്കരശപ്പുനിക്കാർ മുഖ്യവിശ്വാന്തനെ കോലമായി എടുത്തു ചുന്നിരുന്നതുാണ് ഇതിലേക്കു തെളിവായി പറയുന്നു. ‘മഹാചേതാമുക്കരേ’ എന്ന വർഗ്ഗത്തായ ചെവകക്കുള്ളറി രാജാവിനു ശ്രീകൃഷ്ണനുപാദിയണംവിശ്വാനിയായാണ് കേതിദാർശ്യം എത്തുമാത്രമായിരുന്നു എന്നു വിശദമിച്ചു പറയുന്നതില്ലോ.

നിന്മിദാനം, ഉത്സവം മുതലായ കാൽനാളിയിൽ തിരുവിതാംകൂർ റവമെമ്മൻറെ “പരിശൂരാം”എംബ നാമകരണംചെയ്തു പലഭേദങ്ങളിൽ വരത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്വപ്രതിപത്തിപ്പണം അന്നത്തെമാക്കാതെ അവശ്യമായി മുഖ്യമായി പറയുന്നു. ചെവകക്കുള്ളറി രാജാവിനെന്നു കാലാന്തരു് തിരുവുത്സവം മുതലാന്തരു് എങ്ങിനെന്ന പിതറു എന്നു തീരുമാനം രണ്ടാവാഹമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പോരെങ്കിൽ ചാരിത്രം മലിനമാക്കുന്നതും ദൈവംമായ ക്ഷാമതപം ഇത്തുലംഔല്ലുമെങ്കിലും ഒരിക്കൽചുവി എന്ന വന്നാൽ അതുല്ലെങ്കിൽ ട്രഡേജനവും അഹാസ്യമല്ലോ.

കമ്മൻനമ്പുരാകട നെളചരിതം തൃശ്ശൂകാടയിൽ “നാരായണനെ കൊടിയേറുവിഹി” എന്ന തുടങ്ങുന്ന ഒരുംഗവിവരണം വായനക്കാർ സുപരിചിതമായിരിക്കും. അതും താദുർജ്ജാജ്ഞായി നമ്പുരാ ചെപ്പിട്ടുള്ള മറ്റ പലവുന്നുനകളും അവലുപ്പേഴ്സ് കേൾക്കുന്നതിലെ സംഭവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലായകളാണെന്നു കുറിയുന്നതിന്റെ രിതമായ രീതപ്രവാഹത്തിന്റെ ചുവടെ നോക്കിയാൽ കാണാം നാതാകന.

താഴെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഏറ്റവും കുറവാം കിട്ടിയ ഒരു പഴിയ റബ്ബറിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊന്നും. അതിൽ അവലുപ്പേഴ്സ് റിതവും താരിക്കുന്നും വിജയവലിയും പാളിപ്പാനയുടെയും മറ്റും അഡാപ്പേഴ്സ് മെന്തോനാനാക്കണക്കും കാണണ്ടാം. ഇതിൽക്കൊല്ലും പൂത്രം-മാണ്ഡിമേടണ്ടാശർ റഡ്-ഓ-എറുനാ പഴിപ്പാനയുടെ കണക്കും കാണാനാം സ്ഥിതിക്കും ഉസ്സം മുതലായവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കണക്കുകളും സമീപകാലതെന്നും തിരെ ലക്ഷ്യപ്പെട്ടതുന്നതായി വിചാരിക്കുന്നതിൽ അപാകമിപ്പുന്ന ഭൗതികനാണ്. ആകയാൽ ഉദ്ദേശം റവു-കൊല്ലുംരാക്കു മുന്നും സംഘതിക്കുന്നും പ്രകാശപ്രാപ്തമായ ഈ ശ്രദ്ധം സ്വന്തമാണ് നമ്പുരാകട ആവിഷ്കരിക്കുന്നതു.

ചൊന്നക്കുറേറിരാജുത്തു നിവാപിച്ചിയന്ന ഒന്നാം ഉസ്സാ ത്തിന്റെ ഏകപ്പീക്കേണ്ടതായി ഒരു ലതുമണംബാധിയിരുന്നു. സട്ടിൽ കൂടി പൊപ്പുകാരായനെന്നും തുച്ഛമാർ ക്കുണ്ടും റെ-മുളംപുടവയും ഒരുമിയോഡിയിൽ കൊടിയേറിനു പരുത്തിവസംമുഖ്യ ഏൽപ്പിച്ചു കൊട്ടുക്കുന്നു. തനിക്കിട്ടുന്നും ഇല്ലെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതെ തരമല്ല. എന്നതനൊന്നുമല്ല, നിജുപ്പംയായി ഇങ്ങനെ എൽപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രാഥമ്യിതമായി ചെട്ടിമാരുടും ഇംഗ്ലീഷുക്കാർക്കും ഇടയാക്കിയാൽ കൊട്ടപ്പുന്നുള്ളതും ഇരട്ടിയായി കൊട്ടുക്കുന്നു മെന്നും എല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു. ഫുലിപ്പുനുമണംബാധിയിരുന്ന നായകാരാക്കുണ്ടും പല വിജയത്വാശയും റെ-കെട്ടു മുലായും ഏൽപ്പീക്കേണ്ടതായണായിരുന്നു. ആററിനാവടക്കാരെ റാംപ്പുകാരായ നായകാരാം പത്രവിന്റെനെന്നും വാഴക്കല്ലുമും അല്ലെങ്കിൽ റഡ്-പണമോവീതം കൊട്ടുക്കുന്നതായാണായിരുന്നു. നകാരാവുടു

എംഗെ കൗൺസിൽനെപ്പും പത്തിനഞ്ചിടങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞീയിൽ അഭ്യവേദപ്പിക്കാൻ. എങ്കാംബെസ്സ് വകുപ്പ് വിസ്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചെറുതെങ്ങാണിന്റെ കണക്കാഡാഡിച്ചും നേരായിട്ടുണ്ടെന്ന് തെങ്ങിന്റെ ഏലുമനസ്സിച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് രാമിയും പണ്ഡിതും കൊട്ടപ്പാർഡ് ബലംപെട്ടിരുന്നു. ഉദാഹരിച്ചിരുന്നു പലവ്യജിതങ്ങൾ എല്ലാം ഏൽപ്പിക്കേണ്ടിലും നൃത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കൂച്ചവടക്കാക്കാഡിമിയാണെന്നു. ഒപ്പന്നമതപ്പോറ്റം ചെന്നുകളുടേരിരാജാവു് ഉന്നഭിത്തി പ്രപ്രഥാരിയിരുന്നതായി കാണാനു; എല്ലാക്കാഡിമിയാൽ, ഉദാഹരിതിരാജാവു ചെറിയിലക്കെട്ടം അടയ്ക്കായും ഏൽപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന അട കു ദാഖിൽ ചാക്കാന്നിമാറ്റിയും എന്നും തോമമാപ്പണിക്കാരനും രണ്ട് കു സുപ്പാനികളുടെ പോതുക്കി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെന്നുകളുടെ ശാഖയ്ക്കാണും പുന്നാട്ടുകളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടെങ്കിൽ അധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അതു മനവ്യാപകമാണും ചെറിയിലക്കെട്ടം പാക്കം അയയ്ക്കു പതിവായിരുന്നു. മുള്ളിട്ടാന്തിര വേണ്ട പ്രവർത്തനം കുടക്, കർമ്മരാജ്യാട്ടി സാധനങ്ങളും പുക്കാട്ടുകാണും, വിത്രു ചവച്ചേളാത്തുനിശ്ചാരം മലാം പുസ്തകികളും കാക്കാട്ടുനിശ്ചാരം വരുത്തേതാണെന്നും. രാജാവിന്റെ കലഗ്രഹമായ കടമാളും നിന്നും എല്ലാം വരുത്തിയിരുന്നു. കൊടിയേറുതുടങ്ങി അക്കദേത കുയികൾ ചുവോന്നിന്തായ നെല്ലു് അണി മുതലായവരുപ്പും പന്ത്രികൾക്കു മാറ്റം, ഭക്തജാം, എന്നില്ലോ, ബെംബിചെച്ചുള്ള മുതലായതു് അനുറപുരത്തുമുണ്ടും ഏൽപ്പിക്കാന്തിര ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നു ക്ഷേത്രത്തിലെ കൊച്ചുമസ്യാം ഒല്ലപ്പീട്ടിൽ (ഇല്ലോറം ഒല്ലമംജരിൽ എന്നാപറ ഒന്ന്) പാനിക്കാക്കാഡിമിയാണു. ഇംഗ്ലീഷാം ഇടക്കാലത്തുനിൽക്കുന്ന കുട്ടി ഗവണ്മെണ്ടു് അനാദിച്ചു പരിപ്പാരം നടപ്പാക്കിയതുനിമിപ്പാരം ആ കുട്ടാംഗങ്ങൾ ഗവണ്മെണ്ടിനെ പ്രതിജ്ഞാക്കി അതുപുഴ ജീലുഡിൽ വൃഥതാരപ്പെട്ടു് അനായുലമായി അടക്കാത കാലത്തു വിധിസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. കൊടിയേറുന്നാൽ കോയുമഞ്ചുടെ സ്ഥാനലഘൂമായ വടക്കാണിയാറും പുജിച്ചു വെളിയിൽ കൊട്ടാംഗനുത്തെടുത്തുക്കാണ്ട് പണിക്കാർരാജസന്നിധിയിൽ ചെന്നു് പോന്നികൊട്ടിക്കൊടുത്തു” എന്നുചൊലിഡാണും. അങ്ങനെ അതുകൊട്ടു് എന്ന കല്പിച്ചുപാദു് (അങ്ങനെയുള്ളാതെ കല്പന ഉണ്ടാക്കില്ലെല്ലു)അന്നു ചെന്നാനിനു “മാരാവാരു” (മാരാവാരു’ശാഖാപ്രാണികൊ

എ കല്പിച്ചു നൽകിയതാണെന്ത്. അവയല്ലോ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഈ പ്രസാർ എപ്പോക്കാം ഇല്ല. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വാസ്തവിൽ കാരാടിക്കും ഉള്ള അലാറ്റവണ്ണം കാണക്കിൽ കാണാനാണെങ്കിൽ. ഇനിൽ കാരാടി എ ഗാ പറയുന്നതു് എപ്പോക്കാണെന്നിരുത്തേണ്ണില്ല. കാരാടിയുണ്ടി സുഖ കുടംബം കടക്കാനും രാശം. ഇപ്പോഴിനും ഉണ്ടതാണോ.

നാത്. “അന്നതാഴത്തിൽ കാച്ചിയേം” ഇത്യാദി ഓലാഷയാത്ര തുളിയിൽ ഉള്ള ഭാഗം ഇവിടെ വൂരൻിയമാക്കാം. ചോതിനാറി തടങ്ങി നായനുശ്ചം രഥഭന്നേരവും സദ്യജാഡിയിരാം. അതുകൊണ്ട് സാധനങ്ങൾ മാജ്ജാരുവാരല്ലെങ്കിൽ അതുകുമണ്ണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം എല്ലാംട ചെജ്ജിയാണ്. “പുച്ചനാഴിനാ പട്ട ചോറിടഞ്ഞി മുക്കാൽ” എന്ന കണക്ക് കാണാനും നിമിത്തിക്കുംപു സൗത് വ്യവസ്ഥയുടെ ഭേദത്തെ പഠി സംഭവമാതിരിൽ അവകാശ നില്പില്ലോ.

ഉഖവത്തിൽ വരുന്നവക്ക് കരതിവെച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതാണും കാണാനും. കരതിവെച്ചാജിന്നതും ഉദ്ധനിർഹായിയാണ്. അനും ഉഖവത്തിൽ ചാക്കുന്നതും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വളരെ നാളായി അതു നടപ്പില്ല. അതും കാഞ്ഞുന്നുവും ദാനിമിത്തം നീനാഡോയി എന്നാണോ എത്തില്ലോ.

പ്രസ്തുത ഗമ്പജതിഞ്ഞർ മരറാജലാഗ്രഹതും ടി കേഷതുത്തിലെ നിയുപ്പുജയുടെ ലിനിയേക്കാണിക്കുന്ന സാമാന്യമായ ഒരു കണക്കാക്കുടി കാണാനാണ്. ഒരു പബ്ലിക് ഓ ഉള്ളടക്ക വഴിപോക്കാക്കും മാത്രമേ അംഗവാ ഇരിപ്പുകാക്കുക്കിണ്ടും എവുപ്പുട്ടെന്തിലിട്ടും ഉള്ളിട്ടും എന്നാണും വാദപ്രതിബാധിച്ച രഹായി മിസ്റ്റർരാമവദ്രാവിപ്പെൻഡിപ്പോർട്ടുടിയും കണക്കിട്ടുള്ളതായി കാണും. സ്റ്റോട്ടു കേഷതും കൂട്ടും, എങ്കിൽ കാഞ്ഞുന്നുവും അമ്പലപ്പുഴ കേഷതുത്തിലെ വ്യവസ്ഥ പ്രസ്തുത റിംബുട്ടിനിന്നും വ്യക്തമാക്കണാണ്. അംഗിടം താഴെ ഉൾത്തിക്കുന്നു.

“സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലുന്ന ബ്രാഹ്മണനാക്കണം വഴിപോക്കരാക്കുന്ന പ്രാഥമ്യനാക്കി അമ്പലവാസികൾക്കും ഗോസപാമികൾക്കും ഒരു മുലാക്കുന്ന പറമ്പാരാജ്ഞാക്കാ ഉച്ച ജീവ് ഉണ്ടാക്കാം. വഴിപോക്കാക്കും അംഗിക്കു വരുകിൽ അംഗരു അന്നതാഴുട്ടുടക്കുകയും ചെന്നും. വഴിപോക്കാക്കും വന്നിവിവസ്വം പിററാദിവിവസ്വം മുന്നാംപിവിവസ്വം ഒരുണ്ടും ചേരുണ്ടാണ്. നാലാംപിവിവസ്വം തുടങ്ങി ബ്രാഹ്മണരെങ്കിൽ സങ്കീർത്തനം ചെയ്യാതെ ചോറുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണരല്ലാതാവർ നാലാംപിവിവസ്വം പോലീക്കാണുള്ള കേവേബണ്ടും. ഇംഗ്ലീഷുക്കും കേവേബണ്ടും. അതും നീവേദ്യാവൈച്ചു നിവേദിച്ചിട്ടും ഉണ്ടുണ്ടും.” ഇതിൽ നിന്നും വഴിപുട്ടുരാജായിക്കാരാം സിദ്ധാത്മാരെ ദേവസ്വം സംബന്ധി

ചുപ്പായിരുന്ന എന്നും സ്ഥിരനിഖാസികളായിരുന്ന മുഖശശംഗം ഉണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മുഖശശംഗതരമാക്കി വഴി ചുട്ടണഭായി ആണ് എന്നും വിശദമാക്കാണാക്കല്ലോ.

ഈജനെ ഷുട്ടർകാലക്കമാപ്പുസംഗ്രഹം. എത്തേരു സംഗതികൾ-
ഈപ്പോൾ തന്നെ കാലക്ക്ലോറുലമാലക്കളിൽ കലഞ്ചിപ്പായിരിക്കുന്നു,
എത്തേരു വ്യവസ്ഥകൾ വിനാശശാസനപ്രത്യേകത പ്രതീക്ഷിച്ച
തിരോഭവിപ്പാൻ സജ്ജമായി നിന്നുന്നു. അതീതകാലങ്ങളിലെ ഒന്ന്
സമൃദ്ധിയജീവിതക്രമത്തെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ദേശിപ്പുസരം സാധാരിച്ച
തജനാതാജനപ്പേണ്ടി യുമാത്മവരിതു. അഥിലേക്കും ഈ പ്രഖ്യായ
അനുസ്ഥിക്കുന്ന എങ്കിൽ ഈ അനും നിപ്പുലമല്ല. നോക്കു! മു
ന്നു ജനസമുദായം എത്ത ദേശമായ പരാപ്രാസവകരണങ്ങളാട്ടുടി
ശവത്രായ കാല്യങ്ങൾ സാധിച്ചുപോന്നിരുന്നു! ദേവമാരെ പറി
മഹിഷാഭാരത ഭക്തിപാരവയ്ക്കും എത്തമാത്രമായിരിക്കുന്നു! ഒന്നു ര
ണ്ടും ഉള്ളാഗമ്യമായെടു താനന്മാത്രമായ ചൈയായപ്പാക്കാണ്ട്
അവർ മേൽമീശവെച്ചു ശൈല്പിക്കാനില്ലോവാം അടിനിളിച്ചിൽ
നാലും ഒന്നും നടന്നിരുന്നായി തോന്നാനില്ല. എല്ലാം പൊതുജ
നാജീവിടുടം ഗാമമാണു സഹകരണത്തെ അവലുംവിച്ചു നിന്നുമുകു
ച്ചുട്ടിരുന്നു.

അമാംബുദി സ്റ്റിമിതമുവാം കശാത്കിൽ
പ്രശ്രാംഖിയാം പ്രകടിത ശംഖ നിസപനാം
മലനായലാം പ്രതിമതാം ത്രുഭായനാം
കുപംനുതം കിരത്തുസ പാത്മസാരട്ടിം

സംസ്കൃത ചന്ദ്രപ്രഭന്യഞ്ച്.

എറവും പാവനവും വിശാലവും ആയ സംസ്കൃതസാഹിത്യം മുമ്പുള്ളതിൽ, ചന്ദ്രപ്രഭന്യഞ്ചം അത്യാതം ആരാധനയിൽ ഒന്നാം അഭിവിഷ്ണനിയോഗം ആയ ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന എന്ന തിന്റെ ധാരാളം സംശയവുമില്ല. ചന്ദ്രപ്രഭന്നു പേരോടുകൂടിയ വിശേഷമായ ഒരു കാച്ചുരചനാപ്രസ്ഥാനം സംസ്കൃതഭാഷയിലാണോ കൂദിഖായിട്ടുള്ളത്. ഗദ്യപദ്മാതമകമായ കാച്ചു വാദ്യസമ്മിളിത്തമായ ഗാത്രമന്നപോലെ സാഹിത്യശം ഏതുകംഗാമമായി ഭവിക്കുന്നവും നോജരാജാവു പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായംനിന്മിത്തമാണ് ആ കവി ശാസ്ത്രത്തിൽ രാമാധനത്തെ ചന്ദ്രത്തുപേണ വിരചിച്ചതു്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശി നോജരാജാവാകുന്നു. കാച്ചുയമ്മമംബവേദികളായ പല മഹാകവികളും പിന്നീട് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ആദരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതോടുകൂടി സംസ്കൃതഭാഷയിൽപ്പോലെ വിശിഷ്ടചന്ദ്രപ്രസ്ഥം ഉണ്ടാക്കാനിടയായി. സംസ്കൃത റാഫിലും തനിന്റെ അഭിചർച്ചപരിത്വാലത്തിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനകാലത്തുപെട്ടുകൊണ്ടാണെന്നതിനും ധാരാളം സംശയവുമില്ല. എന്നാൽ ആ കാച്ചുവാക്കാഡിക്കുന്നതു്. സാഹിത്യലം്ഘക്കാരൻ അവകാട്ട അഞ്ചേപ്പണമാർഗ്ഗത്തെ വേണ്ടതുപോലെ വികസിപ്പിച്ചു്, അവധാരണപ്പാദിയോടും ശ്രദ്ധയോടും ശ്രമയോടും കുമിക്കുന്നപക്ഷം, ഇപ്പോൾ അന്യകാരവിജ്ഞാനത്തെ ജീവിതത്തെ വർദ്ധിക്കുന്ന പല കുർക്കളും, പ്രകാശിതങ്ങളായ സ്പാസമോദാവർദ്ധനരാത്രുചേര്സ് വിജയിക്കുന്നിടയാക്കുന്നതാണോ. നമ്മൾക്കിപ്പോറ്റ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കുതികളുടെ എല്ലാം അഭ്യന്തരം പരിശമയമാകുന്നു. ലഘുങ്ങളായ പലകുതികളും തന്നെ നമ്മുടെ അഭ്യർഥയും അന്നാദരവും നിന്മിത്തം നാശാണ പ്രാജ്ഞത്തും പ്രകാരാധിക്കാതെന്നും അതുകൂടാതു്. ഇവരെ ഈ ശ്രദ്ധാനീയമായ അവധിയായി നിന്നു മോചിപ്പിച്ചു് പുന്നോദ്ദൈത്തങ്ങളും കീഴാർ ഫോറ്റു് നമ്മുടെ കുടുംബാശ്രമത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വാസരാജാർ സാഹിത്യരാജാർ സ്ഥാപിച്ചു് ക്ഷാമ്പുന്നുണ്ട്.

സംസ്കൃതചന്ദ്രപ്രഭനെ മന്ത്രം ചുമതലയിൽ ദാഖാന്താദി—
ദാഖാന്തരാഹിപ്പ പിഭജിപ്പാം. (പ) രാമാധനം (ര) ഭാരതം (ശ)

ഉച്ചാ (ര') നീലകണ്ണവിജയം (ര) വിശപ്രതിഥാദം (സ) മാന ഭേദചന്ദ്ര എന്നിവ പുരാതനവർദ്ധത്വിലുംപെട്ടു. ഈവർഷിൽ രാമാധനവന്നുവും ഭാരതചന്ദ്രവും അഞ്ചും പുരാതനങ്ങളാണ്. നൂചനവുംവിശ്വാസിരുൾക്കൊള്ളാൻ കാലവും വണ്ണബിത്തമാണി നിശ്ചയിക്കാൻ തരമില്ല. ശൈഷമുള്ള പ്രഖ്യായങ്ങൾ അധികം പ്രാചീനങ്ങളെല്ലാ നവീനങ്ങളെല്ലാ അല്ല. അവ മിക്കവാറും ദിക്ഷാലഹരിഞ്ചുള്ളവയാണ്. ഭോജരാജാവു് ലക്ഷ്മണസുരി, അനന്തരാഞ്ചൻ, ത്രിവികുമാ ചാത്രർ, നീലകണ്ണദിക്ഷിതർ, ബേജിടാശപാർ, മാനവദരാജാവു് എന്നീ മഹാകവികളാണ് ഈ പ്രഖ്യായങ്ങളുടെ കാഞ്ചകാശാർ ഇതിൽ രാമാധനവന്നുവിശ്വാസിരുൾക്കൊള്ളാനും അഞ്ചും പുരാതനസുരിയുടെ തൃതിഖായിട്ടുള്ളൂ. ഈ കവിപത്രമാശം അവരുടെത്രവികർശം സംസ്കൃതം തസാഹനിത്രത്തിൽ അചഞ്ചലയായ പ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(എ) രാജസ്വം (ഒ) ഗജേന്ദ്രമോഹനം (ഒ) നാരദമോഹനം (ര) നീരിനനാസികം (ഒ) മശ്യാവതാം (സ) ഭീഷ്മസപർജ്ജനി (ര) പാപ്തവിചരിണയം (വ) തഗ്ദ്ധമിണിസ്പയംബരം (സ) തക്മാം ഗദചരിതം (ഹ) അശ്വമിചന്ദ്രം (ഹ) ദക്ഷശാംഗം (ഹ) ഭഗവദ്ദിത്തം (ഹ) സൂഭ്രാഹ്മണം (ഹര) റഹമോക്ഷാ (ചടി) സ്വമന്തകാ (മന) രാമാധനം (മന) പാഞ്ചലിസ്പയംബരം (മഹ) പാഞ്ചലിസ്പയംബരം (മഹ) സപാഹാസ്യാകരം (വഹ) കല്യാണസൗഹാസ്യികം (വഹ) സന്താനഭാവപാലം (രഹ) ത്രിപുരമഹനം (രഹ) കാചേലവു തനം എന്നിവ നവീനത്തികളാണ്. (ര.ര) കംസവധാ (രഒ) അഭാഷമാഹാത്മ്യം എന്നിവ ഈ അധികം നവീനമായ കാലത്തുണ്ടാവും. ഈവർഷിൽ മുന്നു പറഞ്ഞ പലതിരുൾവും കത്താവു് അഞ്ചും പരിപ്രീതമാക്കിയായ മേല്പുരുർ നാരാധനാഞ്ചത്തിരിയാകനും. ആ കവിക്കേസ്തി ചുക്കുമാജട ഉപയോഗാശിനിനായിട്ടാണ് ഈവ തയ്യാറിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിനിശ്ചിതമാക്കിയായ മേല്പുരുർ നാരാധനാഞ്ചത്തിരിയാകനും. കംസവധാ കേരളവർമ്മ വലിയകോക്കിതാവുരാൻറെ തൃതി ആകന്നു. ശൈഷമുള്ളവയിൽ വെന്നാഴിച്ചു മരിക്കുവായുടെ എല്ലാം കത്താവു് നാരാധനാഞ്ചത്തിനിരി എന്നാണു വിശപ്രസിച്ചു വരുന്നതു്.

ഈവയിൽ മാനവേദചന്ദ്ര മഴവൻ അച്ചുചീഴ്ചു പ്രസിലിക്കൻ ആഞ്ചേണഭേദാഭ്യന്നസംഗ്രഹാശാഖാണും. ഈചന്ദ്രവിശ്വാസിരുൾക്കൊള്ളാനും ഏതാനംഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഞാൻകാണക്കിട്ടുള്ളൂ. നാനവേദരാജാവിശ്വാസിരുൾക്കൊള്ളാനും പലരുതിക്കേൾ

ஆம் பூகாஸிலிப்பிடிக்டுஷன் கைவொலி விரிங்காலாக ஏனிசுப் பில் வரலாற்றைக் காளாவாகிடதாய்து'. ஒது மாஸிக்குடியில் ஹூஸ் டாக்ஸ் விளைவிடும்போதே பூஸிலிப்பெபுட்டதினில்கொள்விடுவதே என்றொரு நோக்கம் என்று அறியப்படுகிறது. என்பதை விட வீரவூரை தெருக்குட்டி மலூமக்களானால் என்று அடிக்கிடுகிறது'. எப்பாலாமுமாகரங் காவுபுஜலாலுக்கு பூஸிலிப்பெபுட்டதினிடிக்கிடுகிறது'. ஸவாக்களோபாலா, ஸுக்ரூஷாங்களா, அல்லுமிடுவது என்று என்னிவெனு, பூகாஸிதங்களைச் சுருக்கிவருவதை எல்லாங்கே கைவெட்டுப்புதிகரம் மாறும் காளாளாலின் ஏன்கிக் கரைப்பெட்டிக்கிடு. ஏதெப்பட்டிக்காட்ட நாயுதிலியுடைய ஜமிள்ஸிப்பெட்டவை ஹாஸ்டிக். உணவாக்காலிக்குத் தான்பீராக்காது அது யாதுதலார்தா' பூவு தாங்களை பூஸிலீக்கிவெவாங் உணவாக்கிடுவதைக்காலி அால்லும் என. அவர்த்தனை மரங் பூவாயை தொழுத பூஸிலீக்காலாவியை திடிலும் அமிக்களைத் தூயைக்காக்கமாக்கிடுகிவெமைங்களிலுக்கா. மிகவுரூம் நானோடுவாஜ்காய் ஹூ பூவாயை தே பூஸிலிப்பெபுட்டுத்தாவியைத்திட நாடுகளைத்தனை வேலைக்கும் செல்லுபெண்டி கை ஸாமிதிருத்திட கை அாகங்குவமாய் கியிக் காவிரேளாகமுக்கை நாக்கமாகமென்கிட காதையை ஸங்கைவுமிடீ. சூக்காமாகவெட்டு அது மிகவுரூம் ஒதுபூருதமாகிடுகின்ற ஸமிதிக்கூ, ஹாபி தாங்கவேந பூவாயை தூம் ஜீவிததொத்துவமிக்கமைங் விழென்கிறாங் நாயங்காளாகிடீ. அதிகாரத் ஹூ விஷயத்திலேக்கை பொயிதாலாது எடு முல்லை பூதேகும் கூஸிடுக்கொஞ்சு என.

କାହାରୁ ଅନୁଭବତୋର ପୁଣ୍ୟକମାଳରୀର ଆଷ୍ଟମିସଂବନ୍ଧୀୟିତ୍ତୁଙ୍କ କମାଲରାଦ୍ୱାରା ଉତସବମାଳା ଆଷ୍ଟମିପରାମାର୍ବିଲେ ଯିହାଯାଂ କେବ କିମେରାମ ପିବସଂମୁଖର ଆଷ୍ଟମିବରେ ପରାନ୍ତକିମାର୍ବିଲେ କମାଲର ବାତିବଜାଗ ଉତସବତରିନ୍ଦର ସପାଵମେଲ୍ଲାଂ ହୁତିରେ ସବିଶେ ଶମାଚି ବାଣୀକିମେପ୍ରତିକ୍ଷଣକୁଁ.

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କାର ନୀତିତକ୍ଷପନାଳୀକର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଦ ରାବ ଗାଲାପଣୀର ଚେଗା ସଙ୍କଠ ପରାଯନତାଯ ରାମାଯଣକଟାଂରେ ଡାଳାରୁ ନିରାମଳାକିତରିଲେ ହୁତିପୁରତଂ. ହୁଏ ପ୍ରମାଦ ଯ ହୁଏ ଚେରିଯତାକଣ. ହୁତିରେ ଅନ୍ତିମିଳିଲମାଯ ତର ଗାନ୍ଧୀପାଂ ହୁତା କଂଠ ପାତ୍ରଜାତ୍ତାମାତ୍ରମ ଅନନ୍ତରୀକ୍ଷିତିକ୍ଷେତ୍ର. ହୁଏ ତୁତିକଷତିତ ଅନନ୍ତାମା କ୍ରମାଯ ତର ବିଶେଷଂ, ହୁତିରେ ଆନନ୍ଦାଳୀକର୍ମଜାତ୍ତିପ୍ରେମିଶୈଳୀମୁଖ ତାଳାରୁ. ନାନୀକାରହିତର୍ୟାଯ ଶ୍ରୀପ୍ରମାଦବ୍ୟୁତ ବାକକରି ନିରାମଳାକଣତ୍ରୁଁ ସାଧାରଣରୁମାଳ୍ଲୋ.

..ଆନନ୍ଦାଳୀକରହିତାକୀ
ବୃତନୋଦେତାନୀଗାନ୍ଧୀପଦ୍ମାନୀ
ନାରାତ୍ରାଳୀଯାନୋ
ପ୍ରିଜପୋତୋରାହିନନ୍ଦେଶପରାଦେଖାତ୍.”

ଏହାରୀ ତୁତିଯୁଦ ଅବସାନତିରେ କାଳାନୀ ତର ପାତ୍ର ଅନିଶ୍ଚିନ୍ନଂ ହୁତିନ୍ଦର କର୍ତ୍ତାର୍ଯ୍ୟ ନାରାତ୍ରାଳୀଯାନନ୍ଦେତାନ୍ତକ୍ରିୟା ଯ ତର ଶ୍ରୀପରମାନାମାନାମାନ ତର୍ମାନ ତର୍ମାନ. ହୁତ ନନ୍ଦୀର ନ୍ଦୀପୁଣୀ ଶକବିରତମାଯ ମେଲ୍ଲାନ୍ତର ଭେଦିରିହୀନାନ୍ତାଜ୍ଞତ ତିନ୍ଦିରୁ ଯାତୋର ସଂଶୟରୁମିଲ୍ଲେ.

ସଂଶେ ତୁତିଚାନ୍ଦୁଜୀର ଆନ୍ତରାଳକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତିମି ପରିଗାନ୍ଧାନାମାନ ରାମାଶଙ୍କାଚାନ୍ଦୁଚାନ୍ଦୁଚାନ୍ଦୁ. ହୁତିନ୍ଦର କର୍ତ୍ତାର୍ଯ୍ୟ ଭୋଜରାଜୀ ଚାନ୍ଦାନୀନୀ ମୁହଁ ପରାତରିକ୍ଷାକଳିପ୍ରେମ. ସଂଶେ ତୁତିଚାନ୍ଦୁଜୀରିତ୍ରୁଚାନ୍ଦୁ ଅନ୍ତିମେ ଭୋଜରାଜୀଚାନ୍ଦୁନ୍ଦର କାଳଂ ସଂପ୍ରକାରେଣ୍ଟାନ୍ତର ନ୍ଦୀପୁଣୀ ରୁହି ଅନ୍ତରାଧୀନୀରାମାନାନ. ପରି ମହାତମାର୍ଯ୍ୟ କବିକଳାଯୁଦ୍ଧ ହାତ୍ରୁତାରାଜୀରାଜୁରୁ ରୋକାନ୍ତ ବିଭ୍ରାତିତମାନୀଜାନା ରେ ଏ ବାସି ତାମାନ୍ତରୁକୁ ରେତାମାନୀନୀଜାନାବୀନ୍ଦ୍ରିୟ ଏକ ଲକ୍ଷଣିକିତ କାନ୍ଦା ପ୍ରାଣୀ ଶାର୍କାନୀ ଆନନ୍ଦପୁଷ୍ପଲକ୍ଷ୍ମୀନ୍ଦ୍ରିୟ ରେତାମାନୀନୀଜାନାବୀନ୍ଦ୍ରିୟ ଏକ ଲକ୍ଷଣିକିତ କାନ୍ଦା ପ୍ରାଣୀ ଶାର୍କାନୀ.

പ്രാതികായിട്ടുള്ള പോലെയുള്ള ഒഴിപ്പലും ചെവുലും പിന്നീട് ഒരു കാലാന്തരം ഉണ്ടില്ല. പണ്ഡിതരാജക്കുടെ യോഗ്യത അഥവാ വശത്വം ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭാജരാജാവും മഹാകവികൾക്കും ഭാജരാജാവും അക്ഷരലക്ഷ്മി സമ്മാനം കൊടുത്തിരുന്നായിരുന്നു. പേണസ്ത്രീകൾ കവനകലാരാമാർത്തിന്റെ അംഗി. പിണ്ഡാഖമായ വസന്തം, ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരലക്ഷ്മിക്കാലമായിരുന്നു എന്നതിനു ധാതാജ സംഗ്രഹമായില്ല. ഇതുമാത്രം പിണ്ഡാഖമായ ഒരു മഹാകവിയുടെ ശ്രീവിതചരിത്രത്രക്കറിച്ചു് വിഹ്വാസദോഹ്യജലായ അറിവുകൾ ഉള്ളര കരുച്ചു് മാത്രമേ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏന്നതു് അതു എം വുസ്തനകരമായിരിക്കുന്നു. ഭാജരാജാവിന്നെല്ലും കാളിഭസ രേഖം സംബന്ധിച്ചു് അന്വധി എത്തിഹ്യജാരം പ്രചരിതജലായിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രകാണ്ഡചും ഇവയും എത്തമാത്രം പ്രാഥാണ്ഡം കല്പിക്കാമെന്നു നിശ്ചിയകമന്നതു ഫേശകരമാകുന്നു. എന്നാൽ ചില കവിന്നും പരിഞ്ഞാതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷിലും ഒരു പോലെ അവാസ്തവങ്ങളും ഗണിക്കുന്നതിനും ഔക്ത്തിയില്ല. ഒരു അരാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് പല, ചരിത്രജലാലൈയും കരിക്കുന്ന തായി: ഭാജപ്രഖന്യം' എന്നൊരു തുടിയുണ്ട്. അതിന്റെ കവി. താൻ കേട്ടിട്ടുള്ള എത്തിഹ്യജാലൈ—ഭാജരാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് ജനങ്ങൾ പരിഞ്ഞവനിരുന്നു—എല്ലാം ചേരുന്നു് ഒരു ചുള്ളുകരിക്കുന്ന ആരുത്തിച്ചിൽ ആക്കിയതാണീച്ചതി. ‘ഭാജപ്രഖന്യം’ ഭാജരാജാവിന്റെ ഒരു യടാക്കിത്തമായിട്ടുണ്ടു് ആക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിഹ്യജാലൈയിൽനിന്നും ഭാജരാജാവും കാളിഭസ ഓ സമാനകാലീനമായിരുന്നു എന്ന സംഗതി നിറുക്കും സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണോ’. എന്നാൽ ഭവത്രി, മാലപൻ മതലായ മറ്റു കവികൾ പലജാമം ഭാജരാജാവിനെ ആരുത്തിച്ചിരുന്നതായി, ‘ഭാജപ്രഖന്യം’ പറഞ്ഞാണെന്നു്. ഇംഗ്ലീഷിപ്രായത്തിനു് അപ്പോൾക്കും യാമാത്മ്യദാളത്തായി തോന്നുന്നുണ്ട്. ഇച്ചിടതെ ഒരു സംഗതി വക്കുവുമായി. കാളിഭസൻ റിതുമാലിതുന്റെ വിലപയം സംസ്കാരം എവരതാം കൂടിയിരുന്നു ഒരു നൃഥ്യം തമാണാണു്.

யന്നപരവി ക്ഷേണകാ മരബിംഠര ശ്രേ
വേതാള ഭേദ എല്ലാ ക്ഷേമിക്കാണാം
വ്യാത്വാവരാഹമിക്കിരോഗവ്യാത്വാം
രത്നാനിശ്ചയവരജചിന്സ്വവിത്തുമണ്ണ.

എന്ന പദ്ധതിയിൽ പ്രാഥമ്യം അചലിക്കുകയില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്കു കാളിഡാസൻ ഭോജരാജാവിന്റെ സമകാലീനനാണെന്ന് അഭിപ്രായം മുറത്തറിച്ചു വോക്കുത്തുണ്ടോ? അപ്പും വിമീഡാനം ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മകൾ ഈ കഷ്ണപ്പാതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുകയും വലിയ പ്രധാനമാനമാണെല്ലാം. ഭോജരാജാവും വിക്രമാചിത്രനം വാണി പ്പുവത്തിൽ ഒരേ രംഗം തന്നെ ആക്കന്നു എന്നാണെന്നുണ്ടോ? അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരം ഭോജവിത്തുമന്നാരെ അഭിനിബാരം ശബ്ദിക്കുന്ന കണ്ണപക്ഷം, ഭോജരാജാവിന്റെയും കാളിഡാസരെയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഏപ്പോം വഷ്ടകാലത്തു നബിക്കിൽകൂടി ഒക്കിപ്പോകുന്നു, ഉടമസ്ഥനിട്ടാതെ തടികളേപ്പോലെ നിരംയാരണഭാഷ്യം നവീനമതനക്കിൽകൂടി ഒക്കിപ്പോകാൻ ഈ ദയാക്കന്നതുമല്ല. മുരാറി, ഭവുരി, മുതലാഖ്യവജ്രപ്പോലെ വിക്രമാചിത്രനും എന്നതും ഒരു അപരാഭിധാനമന്നാണെന്നീക്കു തോന്നുന്നതും. പ്രതാപാധിക്കും നിമിത്തം ഈ ടോങ്കുടി പറഞ്ഞുവന്നതാണെന്നും, വിക്രമാചിത്രനും എന്നപറഞ്ഞിൻ്റെ അത്മത്തെക്കാണ്ണിച്ചുംബോധം സ്പൃഷ്ടമാക്കം. വിക്രമാചിത്രനും പാല മഹായുദ്ധങ്ങളിലും പിജയിയാം രാജുത്തരാ ശത്രുവാധകക്കിൽനിന്നും സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ബൈജുലും ഇവിടെനിന്നും റിജ്ജാസനും ചെയ്യുന്നതിനാണി വിക്രമാചിത്രനും ഏതുമാത്രം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരുത്തിന്റെ ഫലം എന്നതാണെന്നും ചരിത്രത്തിനിന്നും നന്നുണ്ടിലാക്കാം. ഒരു സംഗ്രഹി തന്റെലൂച്ചിക്കുന്നും സംസ്കൃതത്താഖ്യാജ്ഞിയും ശ്രദ്ധിതാഖ്യാജ്ഞിയും ഒരു കുടുംബം, മിഞ്ചമതത്തിനാണു വിക്രമാചിത്രനോടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കും. മിഞ്ചമതശരീരത്തിലെ രക്തം ആസക്കലും നിപ്പാനംചെയ്യും, അതുനാം അമ്മജ്ഞാരഭോന്നാട്ടം ആകുമ്പും ക്ഷണിക്കാട്ടാളുട്ടി, ബുദ്ധമരം ഇവിടെ വിഹരിച്ചു ഭാരതവാണ്യത്തിൽ ചെട്ടാക്കണ്ടതനിബാലുമട്ടുലമായ സ്വന്തമതശാഖാത്തെ നധാച്ചിയും ഏതും വഹിച്ചിരിയാം. കാലഭാണ്ഡപ്പും വിക്രമാചി

കുന്നൻ അവതാരം. വിക്രമങ്കാണഡിത്രാജായ വിക്രമാദിത്ര കുന്നൻ പ്രതാപക്രണാസഹസ്രാം, മുഖവും ഉല്ലതവുമായ സുഖമതം ദഗ്ധലുവും റിംഗപ്പസ്തുവും ആയതിനാലാണ് ഹിന്ദുമതം ചന്ദ്രലബ്ദിയലുണ്ടാക്കാം എന്നത്. പ്രതാപഗാലിശായ ഈ വിക്രമാദിത്രനും ജീവിച്ചിരുന്നുണ്ട്, കലി ഒന്നുംനു-നടക്കാണാണു വിപ്രാഞ്ചർ പറയുന്നു. വിക്രമാദിത്രകുന്നൻ പേരിനെ നിലനിൽക്കുന്നതിനും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിത്രമാസ്ത്രം ഇപ്പാലാജാഗാരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. ശിലാശിത്രകുന്നനും രാജുഭരണം ഒന്നുംനു-നടക്കാണാണും വിക്രമാദിത്രകുന്നൻ അടച്ചാരം ഷൂപ്പഗനാധിപരാം ശിലാശിത്രകുന്നനും വിക്രമാദിത്രകുന്നൻ എഴുവാണും ഏന്നും അഭിഭാഷിക്കും; (പ്രാചീനാന്ത്യവർഗ്ഗ). നാവരതാംഭേദം ഇക്കാലം തന്ത്രിക്കുന്ന ജീവിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ടോ എന്നാണു കാണാനും. ഈ സംഗതികളും ആശ്വാസവിക്ഷയോടു ഭോജരാജാവും വിക്രമാദിത്രാജൈ രാജാതന്നു അഭിഭാഷാം നാവരതാംഭേദത്വം ആ കവിനാംഭേദം ഒന്നുംനു-നടക്കത്തകാലാനും ജീവിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ടോ എന്നും വിചാരിക്കും നീതു യുക്തയായിരിക്കും.

ഭോജരാജാവു രചിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ രാമാധനചാവും “ഭോജചാവു” എന്നൊരു ഷേഠന്ത്രിക്കി പറഞ്ഞുവരാറാണ്. ഭോജരാജാവു സംശ്ലൂപകാണാണും ഭാവാൻ വാല്ലീകിശേ അവകരിച്ചാണാപ്പെക്കാപ്പെത്തും രചിച്ചിട്ടുള്ളതും. കവിപ്രിതാമഹാന്മാരും ത്രിവാംഭേദം യോടു കൂട്ടുന്ന കവിക്കളും ബഹുമാനവും കൈത യും അളവും അളവും തോകുന്നു.

“വാഴ്വികിഗ്രിത്രാഘവപ്രഭവകിത്തിലേശേ-സ് മുണ്ടിക്കരാമിക്കമ്പപ്രഭവുംനാബുധാനാം”

എന്നപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തിൽനിന്നും തന്നിലെ ശ്രീവാല്ലീകിശേഡ ക്ഷീജി കടപ്പറ്റിനെ കവി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ചാവുക്കളിൽവരുത്തു രാമാധനചാവുംനും പ്രമദഗണനീയമായിരിക്കുന്നതുനാം ഒരു സ്ത്രീയ കവിതാനുശ്വാസിയിക്കുന്നകൊണ്ടും ഇരു രൂപത്തിൽ കൂടിതുമാത്രം അചരിച്ചിരിക്കുന്നതും തെളിയും. ഭോജരാജാവിനെക്കാണിച്ചു രാമാധനചാവുവിനും വ്യാവ്യാതാവശ രാമചാവുപണിയിൽ, “നിത്യംസംഭ്രജിപ്പിശ്ശാ ശക്രിശജിപ്പാദിജോജാർ

നീ” എന്ന പറത്തിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയോക്കതിയുടെ ലഘുവാം യ സ്വർംപാലുമില്ലെന്ന് ഈ തൃതിക്കിലെ ഒരു പദ്ധതിയിലും വാ ചിച്ചിട്ടുള്ളവർ സമുതിക്കുന്നതാണ്. ഭാവനയുടെ ബൈഡിംഗ്, ശസ്ത്രാലടക്കയുടെ ലാളിത്രും, മനോധർമ്മങ്ങളുടെ പ്രസന്നത, ഒരച്ചി ത്രുവിശ്രൂഢി, മുതലായ മുഖ്യങ്ങൾ ഒരപോലെ അനുസ്ഥിതമായി. ആ ശോഭിക്കാനു ആതിരാക്കുന്ന രാമാധനാചന്ദ്രം. അക്കാത്മം പുറത്രം മ മുംഭരാസം പ്രസ്തിച്ചുന്ന ഭ്രാഹ്മാപാദകതിൽ കവിത എഴുതി ഇതു ചാത്രം സഹൃദായരു വയ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കവി വേരെ ഉണ്ണോ എന്നും സംഗ്രഹമാണ്. ഈ ഒരു മുഖ്യ വിശ്രേഷണം കൊണ്ടും ഈ തര കാവ്യാസംശയാരണമായും ഒരു ആസപാദ്യത രാമാധനാചന്ദ്രിയിൽ സൂ ലഭ്യമായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണാത്മിന്ദൻ നെരംബരം പദ്ധതിയാണ് എന്ന് അരു കാണിക്കാം.

“രാമികാമമുച്ചപാത്രിപ്പുതിവനംപ്രകതപാലുതംകൈഞ്ഞതുകം
ലോകസ്മൃപക്ഷ്യതിക്കണ്ണതുകം ചിരയുതം തസ്യാഭിശ്വേകേക്കമം
ധമ്മാപാദഭ്രയനവത്സവിരഹം വക്ഷ്യാമിവക്ഷ്യാമികിം
ജാവരകല്പമക്കിത്തിരാത്തിജനവീജായേതജായേ!തവ.”

ഈവിടെ സാധാരണമായി വാദിച്ചു പോകുന്ന സഹൃദയനാം, വക്ഷ്യാമിവക്ഷ്യാമികിം, ‘ജായേതജായേ! തവ’ എന്നീ ഭാഗ അദ്ദേഹ യക്കാഡമിയുടുക്കത്തോളിയില്ല. അതുമാത്രം അന്തി ഷ്ടാത്രം ഘടകാംസുവാമി പരിശീലനം. എന്നാൽ ഭാവമായുള്ളതി നാബനാശിൽ ഒരു നൂനത്രം തിട്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഈ മാതിരി യമ കണ്ണലിൽ അഭാഷപ്പെടുപ്പാശ്വമാരോഹിക്കുന്ന നവീനയാദാജനക സംബന്ധ സംശയിൽ ഇവിടെ, വിനൃതിക്കുന്നില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചു “ന താൻ വിരാമം” എന്നമാത്രമേ സഹൃദയനാം പറയാറുള്ളൂ.

“ലാവാശ്രാംജ്വലിയേരക്കിവ്യുദയിതാമേന്നമിവെനംജനം
കസ്ത്രാം പുജാശ്രാംപാപയഹരണാതല്പരതിഭ്രംപതമഞ്ച
ആ സ്ത്രാമതദരശനാപാസിരസികേവാക്കവസ്ത്രമസ്തിനിമാം
കാന്തികാനന്നാപ്രിഷാസമദശാം കിം നിർമ്മമമേ നിർമ്മമേ”

എന്നപല്ലാം ഉദാഹരിക്കുന്നുടുകാം. കൂടിരാമലക്കുംണ്ണാരാരം തിരുപ്പുത്തായ മുപ്പുംബാജുടെ മീറ്റരമുഖ്യനു ഈ പദ്ധതിലെ

“யോഗാനലവ് യാഴിപ്പംസാം
സംസാരാപേതകചതസാം
നിയോഗാനലിത്രണ്ണായർ
രാമികൈശരികമന്മായ്.”

“മെമ്പിലീ പക്ഷവാഴതന
പക്ഷപാതമവാഹസി”

“അംഗങ്കാലികാക്രമവുമാനന്മളാഭഭരണിന്നെവെ-
രഹംയുന്നുനാമപരാതിയെയെന്നും ജലധരണം
സൃഷ്ടാരാധാരപരിചയജലം വാട്ടിസ്ഥംസാ
നഭസപന്തിസപന്തിക്കാമിവവിക്രയാഗംപരിപ്പാരിശ്വാമേന്ത്”

“എന്നെ! ജനകനവിനി! പ്രതിവേശലാമിദയിം
കാ മറ്റുപചയിതും സഹേ തവരിൽിഷ്ടുപീംനാം
സ്രവിതഹരിണിക്കുല ത്രികവിസാരിനാനാസിരു-
ക്ഷിതാസ്വരിതഗോണിതാജന്മവുകാനുംനകാനനേ” എന്നു,

“ଆମୀରିକାଲମିହାନ୍ତିରିଯତରତରଂଗରିପାଞ୍ଚପାଇୟା-
ଜିଲ୍ଲାଫୁଲାକ୍ଷିରଙ୍ଗିଯବକଳିରସଂସାରିଣୀ
ମଙ୍ଗାବିଧିରୁ ଖାଲିମେ ଲଲାହମେବଲାହମେଡାର
ଦିଲାସବନ୍ଧୁରୁ ପ୍ରିଯ ପ୍ରିସତମାଜତାମାଜତା ”

നാതനെ പറയാം. നമ്മുടെകവിങ്ക വർഗ്ഗന്തതിനുള്ള പാട വദ്ദം അശാഖാനുമാക്കുന്നു. യുദ്ധത്തക്കാരിയു ചെയ്തിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗന്തതില്ലെങ്കിൽ ചാതുന്നു കൊണ്ടിസംഹതി മനസ്സിലാക്കാം. ഈ ഒരു ചെറിയതായ തുടിവണിയാതില്ലെങ്കിൽ കർഷ്ണപ്രപംക്കു ബാധിക്കുന്ന കാവ്യകാരന്മാരുടെ വർദ്ധനയിൽ ലക്ഷ്യജനസ്സിങ്കേ എ ജനീയമായിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈതിൽ നിന്നും ഈ തുടിവണിയാതില്ലെങ്കിൽ വൈശിഷ്ട്യുള്ള മനസ്സിലു ക്കാമല്ലോ.

സംസ്കാരം മനസ്സിൽ രാമാശംകരാവു കഴിഞ്ഞാൽ എ ദ്വിംശകാണ്ഡം ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തെ അന്തിക്കുന്നതു് ഭാരത പ്രസ്തുവാക്കുന്നു. ചാവുരാജുത്തിലെ യുവരാജാംബരാനിലടിപ്പിക്കു മാറിക്കുന്ന തുടി ഭാരതചാവുവാണോ. 'സംസ്കാരിപ്രാണ സദി ശാശ്വം ദിഗ്ഭാരംഭംതുടിത്തിരിയുമായ അഭാവാഭാദ്രനുകുന്ന ഭാരതചാവുവില്ലെങ്കിൽ കാത്താവോ'. ഈ കവിജ്ഞാന അഭാവാഭാദ്രമായ വാദപ്രഭാവംനിന്തിരം ബഹുമാനമായി അഭാവാഭാദ്ര ജീവിച്ചിരുന്നു വല്ല രാജാക്കന്മാരുമുള്ള കൊച്ചുത്തെ ഒരു അപരാഭിമാനമായിരിക്കുന്നു അഭാവാഭാദ്രനു എന്നുള്ളതെന്നുണ്ട് എനിക്കേ തോനാനന്നതു്. എ) കുറം ഈ അഭിപ്രായം 'സാധുവായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാതി തീർച്ചയാണോ'. അഭിരുചിനാൽ അഭാവാഭാദ്രനു വച്ചപ്രാഭാവം ദാന്താം ഒരു കവിവത്രും അഭാവാഭാദ്രാബന്നുണ്ട് അതുകൂടം സമ്മതിക്കുമ്പെന്നുള്ളതാക്കുന്നു. സംസ്കാരിത്വാഭിത്രുഭിത്തിയിൽ അഭാവാഭാദ്രനു എഴുതിയിട്ടുള്ള ഭാരതചിത്രത അട്ടിമെങ്കിലും അവയും ലോകനംചരിയ്ക്കുന്ന ഭാഗ്യം സ്വിലിച്ചിട്ടുള്ളതും അഭാവാഭാദ്രനു നാമധേയമാരുമുള്ളതും കൂടിക്കുന്നു. അഭാവാഭാദ്രനു തന്റെ വാക്കുകൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും മുല്ലുമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്; (വാചാ മനസ്സുക്കവേ മുന്നുയെവരുമ്പുണ്ടോ). എന്നാൽ ഭാരതചാവുവില്ലെങ്കിൽ വൈശിഷ്ട്യുടുക്കാംചൂഢായിരുത്താണോ, പതിനുംപതും ഒരു തന്റെ അഭിനം മുല്ലുമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നും, ഒട്ടം അധികമാക്കുകയില്ലോ തെളിയുന്നതാണോ.

അത്മത്തിനു ബഹുവിധിങ്ങളും ഭാവനാദിങ്ങളും പ്രേണം സമാധി ഒരു ചെച്ചിത്രും വജ്രാം രസനിമഗ്നങ്ങളിനുള്ള ഒ

ക്കി അന്നത്തേനു പ്രത്യേകധിക്കുതാക്കാണ്. ശ്രീഹർഷൻ : കവിജ നാദപദ്ധതിപ്രാബല്യപ്രാബന്ധ” എന്ന ഗൈഖ്യിയചരിത്രത്തെകൾിൽ പറയുന്നതിലും സാരം പ്രകാരാന്തരങ്ങളാരതചന്ദ്രവിന്നെ യുസുംവായിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നത്തേട്ടേകൾക്കുപിത്താപ്രസ്ഥാ നത്തിം അന്തഃടക്കിനോടൊക്കെല്ലും അല്ലോ സാമീപ്യത്വം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും ശ്രീഹർഷൻറീതിനോടുമാത്രമാക്കാണ്. ഇതുംപറയുന്നതിൽ നിന്നും അന്നത്തേട്ടേകൾിലും ശ്രീഹർഷൻറെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു സാദൃശ്യംഭാഗിക്കാണും; അവ ഭിന്നങ്ങൾതന്നെയാണ്.

അന്നത്തേട്ടേകൾക്കുപിത്താപ്രാകം അന്നല്ലൂരു കാക്കശ്ശേരീ വധിക്കുന്നതാക്കാണ്. അന്നത്തേട്ടേകൾക്കു ഒരാക്കം നാളികേരപോക ചെതകാഡു വളരുക്കുടിയ ദേഹിലെങ്ങിലൂണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. അതിനാൽ ഭോജചന്ദ്രവിൽ സവംഭസാധ്യാരണമാക്കിക്കാണുന്ന ലാളിത്രുവും സെണ്ണുവരിം ഭേദതചന്ദ്രവിൽ കാണാപ്പെട്ടുന്നതല്ല. പ്രക്രിയാഭ്യർഥം ഭാവാന്തർത്താനിനു കാക്കശ്ശേരും ഗൗരവവുംവളരെ കുട്ടി ദിംങ്കരാണ്. ഈ മുതിയിലെ തീരി പ്രസ്ഥാപത്പരവും തെള്ളപല്ലവും ഏറ്റവും ഗൗരാജിയാക്കാണ്. ഭോജരാജാവിന്നെല്ലായും അന്നത്തേട്ടേകൾായും കവിരാജിന്റീകരം എത്രമാത്രം ഭിന്നങ്ങളാണെന്നും അവിജ്ഞാനം ഒരു ഉദാഹരണം കാണിക്കാം.

“ഉക്കും തന്നൊന്തുനിന്നരാമിതരാനപ്രക്ഷ--
മംഗലിപ്പയംറിഗമംവാവിഡിവാപ്രവാളു
ഭോദരംബമംബുദംബുദംബരചവഞ്ഞനില്ലും
വിജ്ഞാദിഭേദഭരാധ്യാരഭ്യരന്യരംനും”
(ഭാ: ചഃ)

“തുഹിനകിരണവഘ്യേശ്വരമുത്തോഹലാനാം
വിച്ചലഭജവിരാജപീഞ്ഞലഭ്യുംഭിഞ്ഞമംനാം
ഹസിതസ്വരപുരഞ്ഞിരസ്സിസാഹസ്സിനാവ്യും
രിച്ചജനഭൂര ചരാ രാജ്യാന്തികത്രണാം.”
(ഭാ: ചഃ)

അലക്കാരജഭൂത റാബർഡായ സന്ധിപ്പംനിനിത്തം, വിചാരഗീ ലുക്കാരനെ സാമ്പ്രദായകര പരമാധ്യമാണെന്നിമണ്ണാരാക്കുന്നതിനുള്ളം ഭാരതചന്ദ്രവിൽ അതിപ്രചുരമായി കാണുന്നുണ്ട് മറി

താചാമൽക്കരണത്തിന് അനാമത്മകായ യാതൊഴിഭാഗവും ഭാരത ചരിച്ചിൽ കാണിക്കില്ല. അതിശയേക്കാളി, വദ്ധോക്കാഡി, ദ്രോഷം മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളെ ആരുള്ളിച്ചു് അനാനാഭ്രംഗൻ പെജ്ജിനിക്കാഡാമത്മക്ക്ലീനകൾ എത്രമാത്രം രണ്ടാൽക്കുമാജനകൾ എന്നോന്നു പറഞ്ഞാറിക്കിട്ടുവാൻ പ്രധാനമാണ് ഭാരതചവടിപ്പിൽ ഗ്രാന്ററഡിംഗ്, റാജപുഡം, സുഭ്രാഹ്മണ്ണാ, കീചകവിം, ഭാദ്രാക്ഷം, യുദ്ധം മുതലായക്കമാഭാഗങ്ങൾ സംഖിഘാഷം ലൈബ്രറിക്കൾ എന്നും അഭിഭ്രംഗം അഭിജ്ഞത്താശം പ്രയോഗിക്കണാതിന് അനാഭ്രംഗൻ അദ്ദീനിയന്നാക്കണം. സുഭ്രാഹ്മണ്ണാം ഗ്രാന്ററഡിംഗ് മുതലായ കടമാഭാഗങ്ങളിൽ അഭിജ്ഞത്താശം അനാഭ്രംഗം നാമത്മ്യം പ്രതുക്ഷിംബി കാണാവുന്നതാണ്.

“ഗീതിസ്കിലുവാലുചത്രംഭിജദാസ്യത്രമേ
ഗസ്യർത്തുഭണ്യനഭയംപദപബാജ്ഞിവിാജ്ഞാ
തസ്യാഞ്ജിജസ്പരതിബിസംവ്യുതരാഖരാത്രുണ
ഭീമേസമിതേതമസിന്തനഗ്രഹമദല്ലും”

എന്ന പദ്ധതിലെ ഭീമ എന്നപൊ എത്രമാത്രം ആറിഞ്ഞാണു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുവരുന്നതു പറഞ്ഞാറിക്കാവുന്നതല്ല.

“അനന്തപത്മതാമാലി. നിതേദിഡാഡാ
ക്കതോനജാഹാത്തുഭുന്നാകചേവി
തസ്യാഃപ്രതിഘോഷംതി. ബഹുംഖം കൈ-
രതേമാമാലകരണംഹൃമിഷു”

എന്ന പദാരിലെ ആശയവാക്കുത്തരും പാഠങ്ങക്കമാരിട്ടിട്ടുണ്ട് ഓരതചവടിപ്പിലെ കവിതാപ്രസ്ഥാനം നവീനനാഷ്ട ഒരവിരുമായി രിക്കക്കില്ല. അനന്തഭ്രംഗൻ യഥാത്മകാഡി അഭ്രംഗനാട്ടി നവീനം ഒരു അഭിപ്രായരസ്ഫുറന്താണ്. ഓ. ഉന്നസ്ത്രകാരണകലയുടെ പാരമഹസ്യങ്ങളെയും തദ്ദീതിങ്ങളും പ്രശസ്തങ്ങളും ആരു പ്രാഥമാന ഭേദങ്ങളും കുറിച്ച ഗാഥമായി അറിഞ്ഞതിട്ടുണ്ട് നാട്രദിവസമാണ് ഭാരതചവടിപ്പി അടുത്തായമായ ഒരു ഉത്തരവും ലാളിക്കുമ്പന്നനിന്നു ഡാനായുമില്ല.

ଲାହିତ୍ୟର ସାରଥ୍ୟର ମୁତଳାଯାଇଗାନେବଳୀ ଷ୍ଟୁଡ଼୍ସର ପାଠ୍ୟବିତ୍ତରେ
ଏ ବିକଳେ ଜ୍ଞାନଭ୍ୟାତିକଣଙ୍କା ପଥାଣ୍ଟି. ଆହାରାନ୍ତର୍ଦ୍ଵୀପରେ କାହିଁ କେବଳ
ଅତିଶୀଘ୍ର ପାଠ୍ୟବିତ୍ତରେ ଏକାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମାନବବିଜ୍ଞାନରେ
ଏକିଲାଗ୍ନ୍ୟାତିକିତ୍ତ ଅଭିଭୂତି ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକି ଏକାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଏ ସମ୍ବଲପିତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚମାତ୍ରାଯନକୁ ନିର୍ମିତରେ ଷ୍ଟୁଡ଼୍ସର ପାଠ୍ୟବିତ୍ତ
ଏବଂ ଜ୍ଞାନରେ ଏକାଧିକ ଅଭିଭୂତି ଉଚ୍ଚମାତ୍ରାଯନରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କୁଣ୍ଡଳି କାମାକୁଳାଜାନ୍ତିର ହୃଦୟରେ ପ୍ରଚୁରମାତ୍ର ପ୍ରଶାନ୍ତିକଣତ୍ର
କୁଣ୍ଡଳି.

ശജ്ഞാരംഭങ്ങളുടെ ലാളിത്തുറവിനോ മുഖാഗ്രങ്ങൾ തന്നെ ഉദാഹരിക്കു ചെയ്യും. അന്വാനത്തേരൻറും മാനവേദരാജാവിന്റെയും കാവിതാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ദിനംതോറും തന്നെയാകുന്നു. അനന്തരാല്പത്വം ആരും യങ്ങളും സമ്പർക്കം കാണാനുള്ളം, ക്രൂരാഖണ്ഡവും ചുള്ള കോൽ രക്ഷജനകവും ആ ഒരു ഒരു ബൈച്ചിന്റും മാനവേദരാജാവിനോ അധികം പരിപിതമല്ല; എന്നാൽ പൂർണ്ണാരത ചന്ദ്രവിലെ ഒരു പുതിയക്കംഠം നിസ്ത്രേണ്ടിലെമായ ആക്കഷണങ്ങളിൽക്കു

ഈ ഏതിയുതിക്കുന്ന വാസ്തവാണുവണ്ണം കരിച്ച് ഈ വിട വിമർശനം ചെയ്യുവാൻ താഴെ അവയുമോടു. എന്നാൽ ഒരു സ്ഥില്യമഹാഷ്ടിലും വാഗ്മിയിൽ ജനിച്ച ഗ്രീയരഭ്യൻ്റെ പത്ര നായ ദേവാദിത്യനാം തുംബിക്കുമ്പേരു പിതാവൈനാ നാളുചന്ത വിൽ പറഞ്ഞിരുക്കുന്ന എന്ന സംശയി സുരഖിയമാകുന്നു.

ചുദമാക്കിംബാകന മനോവികാരം, ഭിന്നത്രപമാണെന്ന പ്രമുഖ ജീവിക്കുന്ന തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽനിന്റെ പരിശാമവേല അംഗങ്ങൾ ആയമുള്ളത്തുമായ ഓരോന്മാവിശ്വാസം എന്നതു എന്നാക്കാം. അതിനാൽ കാളിഭാസൻ ഭവത്തി മുതലായവരടെ, ഏറ്റപ്പോലെതന്നെ ബംബാട്ടകൾ, സൗഖ്യാധികാരികൾ, തുംബിക്കുമൺ, കവിരാജർ എല്ലായാളുടെയും കവിതാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉൾക്കൂട്ടാണ്ടംതന്നെയാണ്. ബംബാടികളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തെ ആഭാൾ തുംബിക്കുമൺ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. “പ്രത്യുക്കംരഘ്രേഷമയപ്രഖ്യാപനം ദാക്കനിധി” എന്ന സൗഖ്യാധികാരിയും സപ്രകൃതിയായ വാസവദത്തെയും കരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും, എന്നും, സമഗ്രമായി നൗചന്ത്യവിനം യോജിക്കുന്നതാണ്.

“കിംകരേഖയോ കാബ്യന കിംകാഡേഡനയിഷ്ടതാ; പരസ്പാദയേ ലഗം നമ്മുള്ളൂയതിയ ത്രിരിം”

എന്നാണ് നമ്മുടെക്കാവി കാബ്യത്രക്കണ്ണിച്ചുപറയുന്നതു്. ശരവും കാബ്യവും ഒപ്പോലെയിരിക്കുന്നും; രണ്ടിം ഏതെത്തിരിക്കും എന്നാൽ തലകിടനിളിക്കുന്നും. ഈ അഭിപ്രായത്തെ നല്ലപോലെതന്നെ വികുമഞ്ചൻ സൂരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ കാബ്യത്തിൽനിന്റെ ഏതുലാഗവുംപുഞ്ചമാക്കുന്നതു്.

ഈ ത്രിരിം പ്രദീപ്തപാസങ്ങളിലുണ്ട്. ഇവയിലെ ഗദ്യങ്ങളും ചീഞ്ചും ടുമിക്കുവായും, ദ്രോഹത്തെ സംശയമാക്കി ബഹുമുഖ്യവേന്നരചിക്കാപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അത്മകല്പനകൾകൊണ്ടു ഉണ്ടിത്തുമാകുന്നും. രചനയുടെ പ്രശ്നസിക്ക് മരിട്ടാതും കുറവില്ല.

“പ്രസന്നാകാനിമാറിണ്ണേ നാന്നുദ്രോഷവിചക്ഷണാ; ഭവതികസ്യവിൽ ചുണ്ണും മുഖവാമോഗ്രഹണ്ണിയു”

എന്ന രൂപരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും ദ്രോഹിതിനു കുവിക്കല്ലിച്ചുകൊട്ടാത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥാനമേതാണെന്നു വ്യക്തമാകും. ദ്രോഷംകൊണ്ടു വിചാത്രമായും വാതുമായും ശത്രുവായങ്ങളും എടുപ്പിക്കുവാൻ കഴിച്ചുന്നതു് ഒരു ഭ്രംബനാമനാശം തുംബിക്കുമ്പോൾ മതം.

“വേധാവേദനയാദ്വിജോഷി ശ്രാവിദ്വാവ ശാശ്വതഃ ശംഖശ്രൂതി വിഷാദിച്ച ഭേദം കേരണാപമീയരുതു്”

എന്നപറ്റും ഉദാഹരിക്കാമ്പോ. മുഖംവിനാ വേദനഞ്ചും, വിജ്ഞവി എ രോഗഭും, ശൈവാ വിഷാദവും, ജനിപ്പിച്ച കവിയുടെ അരാധയും. തുടർന്നു അതുകൊരണ്ടെന്നു.

“എക്കാണാണുവത്തേയോഹാ ദിക്കാധാരപരിഗ്രമഃ
മംസസ്മോക്ഷയോഗ്രാപി ഒവ കിംബവല്ലതേപത്യാ”

എന്ന പദ്ധതി ഉദാഹരിക്കാമ്പോ.

ഈതും പരബ്രഹ്മതിൽനിന്നും ദ്രോഹത്തിന്റെയുംമറ്റും സഹം. അന്തിമത പ്രസാദം അവകും പ്രഥമാനത്തും കല്പനകളിലുള്ളനു തിനാ നാശംകൊണ്ടു അശ്വക്കാഡാം വിചാരിക്കുന്നതു്. സുപ്രഭാ വമ്മായ അവലോകനശക്തിജും അശായമായ ഭാവനാബലവും കരാത്താമലകംനേരാലെ തിവിക്രമൻ സപാധിനമാണ്. ഇതിനുഭാഹരണമാണി അത്യുഠാകമാണിയമായ ഒപ്പപ്രഭാത്തെ താഴേ ചേക്കാം.

“ഇദയഗരിഗതായാം പ്രാക്ഷപ്രഭാപാണാധതായാ-
മനസ്സരംഗിനിശ്ചിമേ ത്രാംമസ്മാചലഃസ്യ
ജയതികിമഹർജ്ജേജസ്മാപ്രതംദ്രോമഭേദ്യ
സലിലമിവവിടിനാം ജാഹന ചംഡാമുനാവ്.”

ഈ പ്രഭാതവർഷന്നതിലുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ്. ഇപ്പല്ലതി ലൈ യാദുനംഎന്ന പദത്തിന്റെ ഏവഗിജ്ഞപ്പേരിനിൽനിം നഘ്യം. കവിക്കു യമുനാതുവിക്രമൻ എന്ന പ്രശംസ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പ്രാച്യാദപിജ്ഞപദിശേതോ രഷ്ട്രേംായം തിവിക്രമഃ
നിമ്മേബിമലംദ്രോമംനിയല്ലദിശുനാമപി”

എന്നപറ്റും തിവിക്രമൻ കവനാവിക്രമതെ കാണിക്കുന്നതാണ്. കാഴ്ചിഭാസാഭിക്കൂടുടെ ദീപശിവാഭി പ്രയോഗം രംഗങ്ങളും ഏവശ്ചിജ്ഞം പ്രസ്തുത യാദുനാ പ്രയോഗം താതിന്നുണ്ടെന്നുവിജയിച്ചു സഹാദയ നാർ നഘ്യം കവിക്കു യമുനാതുവിക്രമൻ എന്ന പോത കല്പിച്ചു. തു വളരെ യുക്തമായിഡിശനാ.

“മാല്യദനികരോംലപാശിവിഗൃഹിംസാംബുസിഽത്തത്രമാഃ
തീഡിശ്ചക്രാധകലാംബിവിതപതനംസ്മാരസാമോദിതാഃ

അംഗസ്ത്രമിത്വം മനമന്മരം തുള്ളുല്ലേതാമണിയും
കണ്ണപ്പതാനവഹനിഹാസ്ത്രം ദിനസ്ത്രമല്ലിനും”

ഈതൃം സപ്തഭാവവും നീറ്റിയും നീഡിയും പ്രാദ്യജ്ഞത്വം നീഡിയും വിശ്വാസം ഉണ്ടോ. യമകാദിശവ് പാലജാരക്കുടെ അസ്ത്രിപ്പുമാം അ പ്രഭ്രാഹതിലും നമ്മുടെ കവി വലിയ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിട്ടും എഴും പാലബിധമുണ്ടും യമകപ്രഭ്രാഹങ്ങളും പ്രാശാലപ്രാശാദി ഗണ്ഠാരാഭ്രാഹങ്ങളും എച്ചിട്ടും കാണാം. ദേഹിയതിലും ശ്രദ്ധയും കാരംകുമാരമക്കിലുമില്ലെന്തെ ഒരു പ്രാദ്യമകിലും നീഡിയും വിശ്വാസം കാണാക്കിയില്ല. ഒരു ഉച്ചപാസനത്തിന്റെയും അവശ്യാനപ്രാഥാതിൽ ചുരുച്ചുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ഉപയോഗിച്ചിക്കുന്നുണ്ടും എന്നുതു് മുഖ തുടിയുടെ ഒരു വിശ്വാസമായിരിക്കുന്നു. എത്രവിധമുണ്ടും കവിതാലും കൊണ്ടു വിചുരിക്കുകയാണെങ്കിലും നീഡിയും അതുകൂടുതുമാം ഒരു തുടിയും കാണാം. തുടികുമന്തിരം ആരുടെ കുടിയും അതുകൂടുതുമാം ഒരു കുടിയും; എന്നാൽ തുടികുമന്തിരം ആ കുടിം സപായീനമാകുന്ന നീഡി; ഹരാബാന്തിരിപ്പികുമന്തിരം വിശ്വാസം, ഇതുമാത്രം മഹാനായ തുടികുമട്ടുകുടി സംസ്കാരത്തിൽ സംസ്കാരത്തിൽ കുടിക്കുകയും വർദ്ധിതിൽ അതുനീതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് സാധിത്രയോക്കു ചുള്ളംതോളംകാലത്തിൽ പ്രശ്നാഭിക്ഷന്താനും നീഡിയും ഒരു ചാവുവില്ലെന്നും ഒരു സംശയവില്ലെന്നും ഒരു സംശയവില്ലെന്നും.

മഹാകവി നീഡിക്കുറ്റിക്കും തുടെ നീഡിക്കുറ്റിക്കും ചുംചും വിശ്വാസവിച്ഛീഡിച്ചു് ഇപ്പിടക്കും പറിയണാമുണ്ടും വിചുരിക്കാൻില്ല. നീഡി നീഡിക്കുറ്റിക്കും തുടെ നീഡിച്ചു് എഴുതിവരുന്നലേവന്തിൽ മുഖ ചാവുവിനെക്കുറ്റിച്ചു് വിമർശന്താനും.

അടുത്ത താഴെ നീഡിക്കി വിമർശന്താനുള്ളിൽ വിപ്പം നീഡിയും നീഡിക്കുറ്റിച്ചുകുന്നു. എത്തൽക്കത്താവായ ബഹികാഡപരി എത്തുകാലം താഴെ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും മറ്റൊരുക്കത്താണിവാൻ നീഡിയാണില്ലെന്നു. വിശ്വാസവാദം നീഡിക്കുറ്റിനീഡി പ്രാരംഭാലക്തിനില്ല, കുടിരാവും മാത്രി ജീവിതാണു് താൻഡാ പിതാവുണ്ടു് ഏന്തെന്തിട്ടുണ്ടോ. മുഖം രഘുവാനാം മുതലായ തുടിക്കുടെ കാരാംവിൽ നീഡിം ഭിന്നനാകുന്നു. കുവലയാനാം മുതലായ തുടിക്കുടെ കാരാംവിൽ നീഡിം ഭിന്നനാകുന്നു. അപ്പുജ്ഞിക്കും തുടിക്കുടെ കാരാംവിൽ നീഡിം ഭിന്നനാകുന്നു. കുന്നാടാജാ വായ മുഖ്യരായതുടെ മുഖ്യവായ താതാവാൽനീഡി ആഗിനേയനാക

என ஹா அப்புறாகி கூவித்தென் வழக்கமாயிப்புரத்திரிக்கோ. என்றால் செய்து வெளிக்கால்பட்டு, ராமாலாஜாவாண்டுக்கெடு மத்தெற அலாஹமிக்க நூதியை வென்று மூலமாலைக்கோ; ஒரே மூலக்கூத்திலே பாரமக்கோ நூதியை. நூதிக்கெடு வெளிக்கால்பட்டுமூலக்கூதி, ஒரீக்கீலக்கூத் தீக்கூத்துக்கெடு ஸ்ரீவார்த்தியங், ஸமகாலவாண்டியும் அது நூதியை வில்ல பார்ய்காலாஷ். ஸ்ரீலக்கூத்துக்கூத்திர ராஜராத்தவாண்டுக்கூத் தீக்கூத்து ஜீவித்தியை ஏற்காதின், ஸ்ரீலக்கூத்துக்கூத்து சாகுவிர நினை விரோஸ்வையாறுமாய தெல்லீவு; லட்டிக்கூத்தாஸ். ஹாஸ்தி கூத்து நூதிக்கெடு கவியூம் ஹாக்காலாறுத்தென் ஜீவித்தியை ஏற்க விழப்புளிக்கோ.

“ବ୍ୟାଙ୍ଗାକରଣାହୀନାଃ

തുണ്ടാവ് മുപ്പറമ്പാനും നഗരപ്പള്ളിയിൽ

അതിചീരംഗമാവണ്ണാർക്കുന്നാര

വാച്ചാംഡയനാചരന്തിശ്രേഷ്ഠചതുപ്പി

എന്നൊരുപദ്ധതിപ്രസ്താവക്കാർമ്മാർക്ക് കാണണ്ടാണ്. ഇതുകൊണ്ട്
ഈ കാമാക്ഷ് ഇവിടെപ്പറ്റേണ്ടതിനുള്ളിടത്തുനാശം കുവിജി
വിച്ചിത്രനാതന്നുവഹിക്കാറുണ്ടാണ്. ഇതു് എക്കുദേശം രണ്ടുരംഗത്വങ്ങൾ
കുമുന്നാണെന്നും വ്യക്തമാണെല്ലാം. ഈ കവിയുടെ കുതികളായിലെ
കഴിഞ്ഞമാറ്റുമെന്നോരു കാവ്യവും, മണ്ണീറിരിപ്പേന്നോരു ചന്ദ്രവും
ഉണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. സൗതിനിന്നുംതന്മകമായ വിശപ്രസ്താവകൾ
നിന്മിച്ചുപോരും, ദേവതാക്കാപത്രതാൽ നമ്മുടെ കവി അനുഗമ
യാമേന്നും, അതിനുണ്ടേണ്ടമാണ് ലക്ഷ്മീസഹായം വിരുചിച്ചുതെ
നും ഈ കവിയെക്കരിച്ച് ഒരു ഏതിപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്മീസ
ഹായം ഇത്ത്വത്തിലെടുപ്പുവകാജാളും അന്തിരം പല്ലാജാളുമുള്ള ഒരു വ
ലിയ കുതിഷ്ടകനും. ഇതിലെ പ്രദാനരംഗം ദ്രോഹം
യമകുമ പ്രാസം പുതുന്നപ്രാസം മുതലായ ശൈഖാലപ്പാരങ്ങളായ
വിഭ്രാതിത്തങ്ങളാണ്. ജഗല്പിതാക്കമൊരായ ലക്ഷ്മീന്നാരായണമായ
ടെ വിശാഹവിശ്വനമാണ് മഹുംബിരിച്ചു. ഇന്ന് കുതികൾ ര
ണ്ടിം വിശപ്രസ്താവകൾംപോലെ പ്രാധാന്യം ഏറിയവയാകനും. വൈ
ദികാലപരി ദോശരം പല കുതികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പുക്കാ
ഡേപ്പിപ്പുന്ന പോരുന്നടക്കത്തിൽ ഒരു രാജാവിന്റെ സംഗ്രഹിലെ മുഖ
നാംബുചാരിയുന്നു വൈദികാലപരി പ്രുന്ന സും, തിരുടി ഇവിടെ ചുറ്റു
ഞണ്ടിരായ പ്രിക്കനും.

വിശ്വപ്രഭാവാദം സൃതിനിദിനത്പക്കമാണെന്നാമുന്നു പറഞ്ഞു
വഴും. സൃതിനിദിനാനുപ്രേണ പ്രാത്മാജ്ഞാനിക്രമം മു
ഴവൻ വ്യക്തമായെന്ന.

“ഭാർഗ്ഗമുഖയഗ്രാണ്ടുജോ
ദുഷ്ടാധാരിതിശമസ്തുവസ്തുനാം
അസ്ഥാഭിജപനിബലാ
സിലംഘനബല്ലവസ്തുപ്രക്ഷാകതി”

എന്നകവി, ഗമമാവസാന തതിൽ കൂശാനവിനെക്കൊണ്ട്, തത്തു
തമായ പോ കണ്ണാൽഡോലാപണത്തിനു സമാധാനം പറയിക്കുന്നു.
കുട്ടിദേശരാജേ കൂട്ടു നഗരങ്ങളെല്ലാം മതങ്ങളെല്ലാം വിശ്വപ്രഭാവാദം
പീഠിയിൽ വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രജം, മഹാരാഷ്ട്ര, ഗ്രീരംഗം, കാർണി,
മൈസൂർ, ബെജിക്കാറി, എടടിക്കാചലാ, കാഞ്ചി, ജംബുകേശപരം, ചന്ദ
പട്ടണം എന്നിവു നമ്മുടെ കവിയുടെ വണ്ണനത്തിനു വിഷയിച്ചി
ച്ചിരിക്കുന്ന ചില ദേശങ്ങളിൽ നഗരങ്ങളിൽ ആരുകുന്നു. വേദാന്തത്തി
ൽ, കവികൾ താങ്കിക്കൊണ്ട്, ശാഖ്യിക്കൊണ്ട്, ബെജുകൊണ്ട്, ജേജ്രാതി
ഷ്ടികൊണ്ട് എന്നിവരേയും വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. വണ്ണനത്തിൽ നി
ന്നും വസ്തുക്കളിടുന്നപലാം ഏകരക്കരെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ശാഖാം.
എന്നാൽ കവിതപെചചതന്നുപ്രസാഡായിക്കുന്നതാൽ, വണ്ണനാജ്ഞ
ശിൽഘിനിനും വ്യക്തമാകുന്നു, വസ്തുക്കളിടുന്നതോഷസ്പ
ഡാവം, ശ്രദ്ധിക്കാണുന്ന പാഞ്ചാംഗിരിക്കുന്നു.

കവിതപെചചതന്നുത്തിന്റെ ഉപജപലസ്വാഭിലമായ പ്രസം
ഗം, സപ്തത മുഖാലിക്കുന്ന എന്ന എക്കണ്ണംനാതിതനു വിശ്വപ്ര
ഭാവാദംനാത്തിനു പരമോർമ്മുഷ്ടിജ്ഞാനിക്രമം കാവുംജ്ഞാനിക്രമം വർദ്ധിതതിൽ
ശാഖാനിയമായ സ്ഥാനം സന്ന്യാസിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് അതുമാത്തി
ഞ്ഞരേഖ ശബ്ദത്തിന്റെരേഖാപ്രാണിസമമുജപലമായക്കല്ലന്തിള്ളും ഒരു
സദഭ്രതതിലും ഹാനി സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. കവിക്കുടെ വണ്ണന സപാംവ
തത്തക്കുറിച്ചും ആലോചനിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതും ഓഷ്ഠരഫറിതമാ
ണുന്നു പറയേണ്ടിക്കിരിക്കുന്നു. വിശ്വാവസ്ഥ കാണാനു വസ്തുക്കളിടുന്ന
ശിഖാവാദാസപാംബാവികാജ്ഞാനാണ് അവാഗിലെപ്പാം കൂശാ
നാജ്ഞാഷാരോപണംവെള്ളുന്നതും, ദ്രോഷം വഴുക്കാക്കി മുതലാഡാബാൻ
ഡിശാരജ്ഞാനാൽ കല്പിതങ്ങളും ആരുശയജ്ഞാനിടുന്നതുലാണ്.

യാമാത്മഭോഷ്യമുള്ള വസ്തുക്ക്ക്കു നിന്തിക്കൊടുത്തിരും, ദ്രോഹാഖ്യലുക്കാരാണെങ്കിൽ സഹായം തുശാറുവിാം എന്നുവണ്ണുമില്ല. വസ്തുക്ക്കുന്നതിനേൻ്തു സ്വപ്നാവം അറിവില്ല എങ്കിലും താഴെരണ്ടിനം കാണിക്കാം.

“யതേതമേമാരുല്ല് നിതദേഹംയിശ-
മെഷപ്പർവ്വയം അലതലേക്ക് ഗക്കുച്ചു
മൻസിപ്രമേഖലിഗ്യമണിപ്രസ്താ
ധരോന്യകാരിത്പരമാപ്പ പെപറ്റി”

ഇതു് ശ്രീവന്ദനപരമായ ഒരുപദ്ധതിയാണ്. ശ്രീസ്വിൽ ചന്ദ്രൻറ
യും പാലത്തിൽ അഗ്നിജ്യോക്ഷണം, ശർവ്വത്തിൽ ശ്രീഹാളിജംഗമണിക്കൂ
ട്ട കെയ്യം, തേജസ്സിനു വധിക്കുന്നവന്മാരിൽനിടും ശ്രീവിം അന്യകാ
രിക്കായിരിക്കുന്ന എന്നതു് ചിത്രങ്ങനെ. അന്യകാരം(ഇരുച്ച്) ഉള്ള
വൻമുന്നം അന്യകാസുരരണ്ണ ശരു എന്നാം, അന്യകാരിപാദത്തി
നത്മം.

“ତାରକାରିଂପରିମଳେ ମଧ୍ୟକେତାରକାଯିଚାପାଞ୍ଚ ଅରହିକପରିଷଳୁଛିଲା; ପୃଷ୍ଠାକୁଣ୍ଡାଵିଭାବୁରୁଥିଲା”

ഈതും മനുഷ്യപരിസ്ഥിതിയിലെങ്കിൽ ഒരുപദ്ധതിമാക്കന്നു. ശിഖസ്ഥിപര മായ ഒരുപദ്ധതിമന്ത്രക്രമി താഴെപ്പറയുകയുണ്ട്.

“‘ଲିଖିବାକୁହେଲାଗଲାଏବେଳୁ ଉତ୍ତରତିବ୍ୟାଂତମାଛିଷ୍ଟିଓ
ପ୍ରପୂରାତାଯଙ୍କିରମାଯ କରିବାକୁହେଲାଏବେଳୁ
ପାପେବେଳୁପିଚବାଣ ପାଇଁ କରିବାକୁହେଲୁପ୍ରବ୍ୟୋକୁହେଲୁପିଲା
ପ୍ରାଦାତରସ୍ଵରିବାନ୍ତୁଲାକିଜଗଲାହୃଦ୍ରାବାଯବାକୁହୁକା’”

കവി സ്പീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദിയാത്രിന്റെ സ്വഭാവം മുതൽ തന്നെ യാണ്. സദഭവശാൽ കവി, മറുള്ള വരക്കു മത്തൊക്കെ യുക്തി ഷുഖം വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“യജ്ഞത്വാത്മിന്ദശവസ്തുക്കാഃ സപ്രയമേവസ്പദ്യംദ്വാം
യജ്ഞത്വസ്തുതിഭരത്രൈഃസവസ്ത്ര തസ്മാദ്ധിഗജിത്വാധ്യാംബാധി

ടെ കവി യജത്തെത്തിലുള്ള ഹിംസ സാധുവാബന്നാന് സ്ഥാപിക്കുന്ന ഇ യക്തിയുടെത്തമായിരിക്കും.

“ഹിംസാന്തരോഷപിവമവാഗ്രിതയിംസനേഹി
ചെജനേതരോധതിജനോദജതേജ്ഞമുണ്ടാം
നാൽക്കരോഷപിവനനിദതിനന്ദനാനാം
നിശ്ചിംഭനം കിമനാഹോടിവിജേക്കുതേ”

ഇതിനീറ്റി സാരം ഇപ്പുകാരമാണ്. കേവലം സ്വപ്നരിരപോഷണ തനിനായുള്ള ഹിംസ എന്നപോലെ, ധാരതത്തിലുള്ള ഹിംസയെ (പ്രത്യുഖ്യത്തെ) ശംഖിയമായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ പരഞ്ചീകളിൽ എന്നപോലെ സ്വപ്നാൽങ്കരിയിൽ ഉള്ള പുതനി ഷ്ണാദനവും പാപകരമായി വരുന്നതാണെല്ലാ. പാതിപ്പുത്രാദി യ മംകഷയകരമാകയാൽ, പരഞ്ചീകളിൽ, പുതനിഷ്ണാനം പാപകരമാണ്. എന്നാൽ സ്വപ്നാൽങ്കരിയും വൃത്യാസമുണ്ട്. ഇതുപോലെയും ശർത്തരപോഷണത്തിനാൽ ഹിംസയും ധാരതത്തിനാൽ വയറ്റും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം. ശബ്ദാത്മജങ്ങളിൽക്കവിക്കുള്ള നിശ്ചിംഭയെ കാണിക്കുന്ന ഒരപ്പള്ളാത്മക രാശേത്തുക്കാം.

“കോപാടോപദശാവിശാലപരഘാലാപാദിത്രപാഞ്ച-
വ്യാപാരല്ലപിതാത്മിലോക ഏഡബേയർഡ്രോപാലപാശേരലും
താപാവിജ്ഞസത്തിലുപനജനമുക്ക്രൂപാദനേഖിക്കിതം
പാപാനാമപനോദനായകവർന്നാഗ്രാഹാപാലക്കേവാത്രുന്നേ”

ശബ്ദാത്മക പ്രവാഹവും ആശയത്തിനീറ്റി ഞജപല്ലവും എന്നും ശബ്ദകരമാണെന്നും ഇപ്പല്ലവത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിക്കാം. പലവിധി തതിലുള്ള ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളും ഇതിൽലുപരയോഗപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വിശപ മണാഡർത്തിലെഗ്രാമങ്ങൾ, പലുങ്ങാളിപ്പോലെ അതുണ്ടായി^ഈ എം എം യംഗമങ്ങളായിരുന്നോന്നാണ്. ദോജചവന്തു ഭാരതചന്ദ്രമുതലായ കാ വ്യാജാളിലുള്ളിരുന്നും മായി താരതമ്പ്രപ്പെട്ടതിനോക്കിയാൽ, വിശപ മണാഡർത്തിലെഗ്രാമങ്ങൾ വളരെ താഴുന്നതരത്തിലുള്ളതാണെന്നും ഒരു ദേശവിവരം. സാധാരണനാലുജീവാഹപാക്കിയും, ചന്ദ്രക്ക ഓലേഗ്രാമങ്ങൾ ചിലവിശാഷണം മുണ്ടാക്കിയുണ്ട്; വിശപഗ്രാമങ്ങൾ തനിലെ ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് ആരു മണാജേഭ്രാനം ഇല്ല. എന്നാൽ വിശപ

മന്മാഭർഷത്തിനു കാവുവർത്തിലുള്ള മാഹാത്മാത്തെ കാണിക്കേ നന്ദിനി, അതിലുള്ള പദ്മാഖംമാത്രം മതിയാക്കന്നതാണ്.

അഗ്രമിണിസ്പയംബരം, അഗ്രമാഹാത്തെരിൽ എന്നി രണ്ട് ചാപുകളിലെടുത്തു കുറ്റാവു് കേരളഭേദത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്നിട്ടുള്ള ഒരു മഹാകവിയാണെന്നു പറയുവാൻ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ കൂതികളിലെ കുറ്റാവായ എടുവെട്ടിക്കാട്ട് നന്ദുതിരി എഴുപത്തിമൂ നന്ദിൽ നാട്ടനിങ്ങിയ മഹാരാജാവിൻ്റെ സേവകനായിരുന്നു എ നാഞ്ചി കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇദ്ദേഹത്തിനു മഹാരാജാവിൽ നിന്നും പല സമ്മാനങ്ങളും ലഭിച്ചതായി ഏതിനില്ലെങ്കിൽ പറയുന്നണ്ട്. തു പ്ലാനിത്തരയിൽനിന്നും അധികം ഭൂരി അപ്പുംതെ എടുവെട്ടിക്കാട്ട് എന്നൊരില്ലോ ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. ഇതാണ് നമ്മുടെ കവിയുടെ ഭ വനം. ഇവിടെ മുമ്പുജ്ഞുവാനജമാരായി രണ്ട് നന്ദുതിരിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും രഞ്ചോലെ പണ്യിതന്നും കവനകലാക്ഷ്യമായും ആര്യിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവരിൽ ആരാ ശം നമ്മുടെകൂതികളിലെ കുറ്റാവു് എന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ തരമില്ല. എടുവെട്ടിക്കാട്ടുനന്ദുതിരി ഉഥാക്കിയിട്ടുള്ളപലരിറ്റേക്കങ്ങളിലും സിഖങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. കൂതികളിൽനിന്നും കവിയെ നാബന്ധിച്ചു് ഒന്നംആരിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. കവി, പ്രസംഗായ പണ്യിതന്നും ഗം ഭിരാഗ്രയന്മാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ചന്ദ്രപ്രഭവന്യമാർ ഓളിൽകൂടി ഗാഡമായി സംബന്ധിച്ചു്, അവയുടെ സ്വഭാവം സമഗ്ര മായി മനസ്സിലാക്കി കാവ്യമാർഥം ഗമ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാഞ്ചി എടുവെട്ടിക്കാട്ടുനന്ദുതിരിവുന്നു് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ചന്ദ്രകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഒരുമാഹാത്തെരിത്തെത്തക്കാർഡ് പ്രസംഗവും ഗംഭീരവും ആകിരിക്കുന്നതു ഒരുമിണിസ്പയംബരമാണ്. കവിയു ടെ വാസനയും സ്ഥാമത്ത്വവും എപ്പോം തന്നെ ഇം കൂതിയിലാണ് നല്ലപോലെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പാണ്യിത്തുത്തിനും കവിതാ പരിശുമതിലും നല്ലപോലെ പ്രകപത്വന്നതിൻ്റെഫേഡം മാണം ഒരുമിണിസ്പയംബരം വിരചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുമാണിക്കാം. ഒരുമാഹാ തച്ചരിതം ബാല്യത്തിയായിരിക്കുമൊരു തോന്നും. കവിയുടെ ഭ ഭക്തിയാണിതിലായിക്കു പ്രകാശിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ മിക്കവാറും ക മ ചരിത്രവോക്കക്കയേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

“യച്ചാദഭൗപരാജമണ്ണാലപരിശാസ്വലേന്നാന്തരീ സ്വച്ഛദംബലുചുക്കിണ്ണാ രണ്ടുവിപ്രത്യത്മിമിത്രഗ്രഹം

സ്വഭാവിച്ചുവന്നുപ്പബന്ധങ്ങൾ-
ദ്രോമിഞ്ഞാംപരിശീതിപെട്ട് ഭവതുപ്രീതേവിഭ്രതേവാ”

എന്ന പദ്മത്രതാടക്കിയാണ് ഒഗ്മിണിസ്പദ്യംബരം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഇപ്പദ്മത്രതിന്റെ ഭാവാത്മം എത്രമാത്രം ഗംഭീരവും സംസാരം ആച്ചിരിക്കുന്നാൽ എന്ന പഠനത്തിനിക്കുവാൻ പ്രധാനമാണ്. ചിത്രചമൽക്കരണാത്തിൽ കവിയ്ക്കുള്ള സാമർപ്പണത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഉജ്ജപലമായ പദ്മാണിതെന്നോപരിയുണ്ട്. ഷുപ്പിംബാരായ ചന്ദ്രപ്രഖന്യകാരന്മാർ പോയിട്ടുള്ള മാർത്ത്യങ്ങളിൽകൂടി, സഖവിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതും നമ്മുടെ കവിക്കു വിജയപ്രദമായിട്ടാണ് പത്രവസാനിച്ചെത്തെന്ന ഒഗ്മിണിസ്പദ്യം രം തെളിഞ്ചിക്കുന്ന ഏപ്പാവിഷയത്തിലും പൂർണ്ണമായും മാർത്ത്യത്തെ അണാമാത്രമെങ്കിലും തെററിക്കാതെ നമ്മുടെകുടി അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വാൺനാതിന്റെ ധാടി, രസാതിന്റെപുഞ്ചി, ഒപ്പിത്രുപ്പും, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് ഒരു കരവുമില്ല. ഒപ്പിത്രുപോലെ എത്രനീതിയും നമ്മുടെ കവിക്കു സ്പാധിനമാണ്.

വരദേ! വരിവസ്യാദി വൾക്കരിഞ്ഞിവേ!കിവേ!
പരയാക്രൂഹാതേമേവരോധിവരേഭവേത.

എന്ന പദ്മം എത്രമാത്രം സരസവും ലളിതവും ആയിരിക്കുന്നു. ഒഗ്മിണിയുടെ പ്രാത്മനാത്മകമായ ഇന്ന പദ്മത്രിന്റും ഇന്ന നിന്തി ഒരു കഥാതുന്നു. ഒഗ്മിണിഈ അപാത്മരിച്ചുകൊണ്ടപോകുന്ന ഒരു വാദംറന്നേരെ രാജാക്കന്മാർ പരിഞ്ഞപ്പാട്ടും നോക്കുക.

രേഖരേംബാരാധ്യമാണിരക്കുലക്കുലക്കാജാരവിരോധചിത്രന്ത്യിൽ
നാർഡിരേകിമാശകാമപിന്ധലഭൂരണാല്യാചനാദ്യാ
ആജിനോപാതരതചൗഢ്യപ്രത്യേലമധുനാസാധയിതാവിഡാത്രാ
സ്ത്രനാംബിതോ കൂദാരക്ഷണമിഹകടിലപ്രശ്നതിഖൂതിഖൂ.

എന്ന പദ്മം കേരംക്കുംവോരു എത്ര ചീരന്നായ ശത്രുവും നേരു ഭയില്ലപോകുന്നതാണ്. അതുമാത്രം ഒഴുവേണ്ടം ഇന്ന പദ്മത്രിൽ പ്രസ്തുതിക്കുമ്പോൾ ആക്ഷണങ്ങളുായ അക്ഷരങ്ങളുടെ സഹായമി സ്ഥാതെ ആണിവിടെ കവി രണ്ടുരസങ്ങത പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു

തെന്നുകൂടി പരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുന്നുഖം തു വരുമോ തൃപ്പി പദ്ധതി ഈ ദ്രോകവം ഒരേറ്റും ഒരു ദ്രോകവം എന്നും ഒരു ദ്രോകവം എന്നും വിചാരിക്കുവാൻ തന്നെ പ്രധാനമാണ്. അവയ്ക്ക് അതുതോ ഇം ചെന്നാവുത്യാസമുണ്ട്. ഈ വൃത്താസം ഷച്ചിത്രത്തെ അതു യിച്ചിരിക്കുന്നു. കവി ഷച്ചിത്രത്തിൽ എത്രമാത്രം ഗ്രംഖിച്ചിരിക്കു നു എന്നും ആ ദിജ്ഞം ഏതുമാത്രം സ്വപരിപ്രോപ്പണക്കരമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടോ, മുന്നുഖം തു ഭാഗങ്ങൾക്കുണ്ട് അവിക്കും. കവിയുടെ വിചാരവെഡാ: തെന്നെ കാണിക്കുന്നു ഒരു പാളിം താഴെ ചേക്കാം.

സ്ഥായത്കളായകമന്നിയമുക്കംകായ-
മഹായാനികായയമുനായിതരാജുവീംപ്രാം
സ്കീരതാവീക്ഷണരണ്ടാന്നരണ്ടാസുഭാതേ
തീരദ്രമാളവബർത്ത്വവികചപ്രസുനാഃ

അരീക്കുഞ്ഞൻയും തുമ്മിനിയുടെയും സ്ഥിതിരാത്ത് ഭ്രാതിതമായി കുണ്ണു രാജസഭ്യിന്നും സ്വപദാവമാണാതിൽ വള്ളിക്കണ്ണപുട്ടി രിക്കുന്നത്. രാജസഭ്യിൽ, സപ്തപ്പാദമാദോഥക്രൂട്ടിയ തീരങ്ങളാൽ ശോഭിക്കണ്ണപുട്ടു ഒരു യമുനാനദിയെ സ്വഷ്ടിക്കുകയാണിവിടെ കുവി ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ആകാശത്തിൽ യമുനയെ സ്വഷ്ടിച്ച തുവി അമൻറു വികുമമാണിവിടെ നമ്മുടെ കവി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും സ്വഷ്ടിമാണ്. എന്നാൽ തുവികുമമൻറുതിനേങ്കാരം ഈ പാളി തതിനും ഔവശ്യംരവമുണ്ടെന്നു പരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“ആളാവശാഖമുക്കമുവാവലോക
കെന്ത്രമലാച്ചുപ്പനരേതദഹാഹാപാതാ
ശ്രേമനനിപത്രപ്പനരല്ലതിത്തശ്വാസ്യേ-
പ്രാലോലകന്തുകവിലാസമദാജഹാര”

ഇവിടെ കവി, നായികയുടെ കടക്കുത്തെക്കാണ്ട് കണ്ണകാവിലാസ തെന്നുവഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ യക്കതമായിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ മനോധർമ്മംസാരസ്യത്തെ കാണിക്കുന്നു ഒരു പാളിയുട്ടി താഴെ ചേക്കാം.

മാഗാമാനിനിമാമകീനമനസ്വാഹാരസ്യസിത്പായത-
ഉസ്തുന്ത്യേനതയാഫലംതുചിത്തിരുത്തേണ്ടാണ്ടാവ്യംതപയാ

എത്തും ഉത്തമാന്ത്രനാളിഗളും പ്രഖ്യാവലം വൈവകയാ
പ്രീതാദലകക്കാഡകേതുമട്ടരകാരാലയേലിയതം,

ഭാവാർ ഒരു മിനിയോട് പറയുന്ന ഭാഗമാണിതു്. മോഷണം ചെയ്യുന്നവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി കണക്കനിച്ചിത്തമായ കാരാഗ്രഹത്താൽ തനിച്ചു (തകാറിൽ) പാട്ടിക്കുന്നതു യുക്തമാണ്. എൻ്റെ മന ലീഡനെ അപ്രഹരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ശ്രീക്ഷ നീഡിയും അനന്തവി ഫേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കണക്കക്കാദർ (പുളകം എന്നം) നിരന്തരിച്ചുള്ള എൻ്റെ ഉരസ്സാക്കാന കാരാഗ്രഹത്തിൽ, എൻ്റെ ബാള്ളയുഗ്രമാക്ക ന നിഗ്രഹത്താൽ നിജാദിയായി നീഡിയും, എക്കാന്തന്ത്രംവന്നാവിക്ക സാ. അതുകൊണ്ടു നിന്നോ ദാഡി ചൊടു വിട്ടയുള്ളൂകയില്ല. ഈ പാട്ടു അപ്രാരഞ്ചപ്രശ്നപ്രാരംഭിക്കുന്ന സന്ദേശം.

“ഹസ്താക്ഷാകാമാസുഗ്രീസ്സപദ്ധതിാശാദിത്രുഹംനിശ്ചിന്നോമി”

“അതുകൊണ്ടു നിന്നോ ദാഡി ചൊടു വിട്ടയുള്ളൂകയില്ല”

ഇത്യാദി ദപ്തമ്പസുരഭിലഭാരായ ഭാഗങ്ങളും അവിടവിടെ യുക്തരു പോലെ കാണാവുന്നതാണ്. എല്ലാവിധത്തിലും ഒരു മിനിസ്റ്റ് യംബരം അതുകൊണ്ടു നിന്നോ ദാഡി ചൊടു വിട്ടയുള്ളതിനും സംശയമില്ലോ.

പ്രസിദ്ധമായ എക്കാദശിമാഹാത്മാണം തക്കമാംഗംവരിത സ്ത്രി.ലെ ഇതിരുത്തം. ഈ സ്ത്രികൾ കവി, തനിക്കളും കേതിരെ നല്പേപ്പലെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉാത്രംഹാഥദയാചലാദിവല്ലും തന്മുഖത്തുമാണു തക്കമാംഗംവരിത
സന്ദൃശ്യാഭാരുദശാംഖാദിവത്തായോരക്കമാംഗഭാവപ്പുംമുണ്ട്
അസ്യാഖ് ജാനിവിനിനിശ്ജിതാനിസത്തുപ്രാന്തിക്രാസ്പദ്ധതിയാ
ഭണ്ണാസ്താസനിച്ചാശ്വരത്തിക്കവലയാന്ത്രാസനക്കലായാണിയോ

എന്നമററു ചെപ്പുവാദാവജീഹായ പ്രദ്രാജാം ഇതിൽ ചുഡക്കമായി കേക്കിപ്പും കാണുന്നാണ്. ഒരു മിനിസ്റ്റ് സ്റ്റാഫും വരത്തിനെന്നും...ഓലെ
തന്നോ, ലാളിത്രും മായുള്ളും, ഒരു മാംഗദചരിത്തിലിലും സ്വർണ്ണ
ധാരണമായി മുകാശിക്കുന്ന മുണ്ണങ്ങളാക്കാം.

മരദഹാസമയുരാനനാതദരവിദ്വാസവചനംമും
സംഭവമനസിമോഹിനിവിഹിതവദനാചവചവിതാതല
മരദഹാഗമപണ്ഡിപ്പിസുവമമരദഹമചലോകിതാ
കടവരാതലഗതെന്നുംരൈറ്റിനനദിസാതദക്ഷിതദേ”

ഇത്യാദി ശബ്ദമാധ്യമുള്ളസൗരജ്യഗർഭിതജങ്ങാധപദ്മാംശം ഒക്കമാംഗ
ചപരിതത്തിൽ ഉണ്ടനുള്ളതു വക്തവ്യമാക്കുന്നു.

അദ്ദീൻസപ്താംഖരതതിലും അക്കമാംഗം ചാലിതത്തിലും ഉള്ള
ഗദ്ധാംശം എല്ലാം ശബ്ദത്മാലക്കാരപ്രപാദാക്കണ്ണകിതജങ്ങളാക്കുന്നു.
ഭോജരാജപ്രമുഖവന്നാരായ ചാനുകാരനും താജഞ്ചുടെ ഗദ്ധാംശിൽ കൂ
ണിച്ചിരിക്കുന്ന വൈദികം എല്ലാ വച്ചിക്കാട്ട് നന്നുതി വിശ്വം കാണിച്ചി
ട്ടിണ്ണഭാഗം പറയാം. അദ്ദീൻസപ്താംഖരതതിൽ പ്രാരക്കയേയും,
അക്കമാംഗചപരിതത്തിൽ മോഹിനിയേയും വള്ളിക്കുന്ന ഗദ്ധാംശം
നോക്കിയാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധുതപം മനസ്സിലാക്കുന്നു.
അദ്ദീൻസപ്താംഖരതതിലെ ഗദ്ധാംശം എല്ലാത്തന്നു പ്രൗഢം
ഗംഗിരജങ്ങളാണ്. അവയിൽ എത്തെങ്കിലും നേനിനെങ്കണ്ണിച്ചു. പ്രശം
സിക്കേണ്ണൽ ആവശ്യമില്ല. നന്നുതിരിമാരുടെ കവിതകളിൽ മിക്ക
വയിലും കഥക്കവന്ന നിരക്കശമായ ശ്രൂഹാരപ്രഭാഗം, എല്ലാവുട്ടി
ക്കാട്ട് നന്നുതിച്ചിയുടെ തുടികളിൽ ഇല്ലപ്പോൾ പറയേണ്ടിനിക്കുന്നു.
ഇക്കതമനു തോന്നുന്ന സദാംശജഭിൽ പരിപ്പകപത്രങ്ങളും മിത്തം
വരേതാട്ടം ക്രൂക്കിയേ ശ്രൂഹാരതത്ത് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

കേരളത്തിനു അപീമാനാന്തരം, അഃഖ്രഹിതകവിസംഗ്രഹണം
മരം ആയ മേപ്പുത്തുകു നാരാജനാഭട്ടതിരിയുടെ കവിതാതൃത്തരഹി
സ്ത്രിയേക്കാണിനി നമ്മക്ക പ്രദേശി സംബന്ധിക്കുന്നതും. ഭട്ടതിരിയുടെ
ചരിത്രം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലവും സുഗ്രഹിതമാകയാൽ അവരെ
ക്കണ്ണിച്ചു ഇവിടെ ചാഞ്ചലേജിന്തായ ആവശ്യമില്ല. ഭട്ടതിരിയു
ടെ ചാവുപ്രഖ്യാനായ തുടികളെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ നൂറി
ക്കാംബൽ നിവൃത്തിലില്ല. വിരചിതങ്ങളായ മുരികളുടെ എല്ലാം
മൊംഗാഡം, വള്ളംകോണാടം, ഭട്ടതിരിയെ സുപ്രസിദ്ധ കവിക്കേസരി
യായ കേഷമെന്തുനോട് സദ്വിശന്നായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ
രണ്ട് കവി കേസരികളിൽ ഒരുപോലെ “വാഴാസഭാസ്”നാരാക്കുന്നു.
ഭാവാം വേഖവ്യാസങ്ങൾ കവിതാം ദിവസത ഭട്ടതിരി എത്രമാത്രം

கூடிய முறையில் பரிசுவிட்டிட்டு கொண்டதின் நூலை என்று போன்ற பாடமாகும். கேட்டுமேற்று அப்பாலியானதை வழங்கலை நோன்றி வீரபாட்டு கொண்டால் கேட்டுமேற்று ஒரு திரும்பும் போது அதை வழங்கி ஸ்பிக்கிறது கொண்டால் கேட்டுமேற்று ஒரு திரும்பும் விரிவிட்டிட்டு விடும். ட்ருதிரியும் கேட்டுமேற்று விரிவிட்டிட்டு கொழு ஜாதீசு வெற்பு வீரபாட்டு கொண்டு கொண்டு; ரஷ்டியேங் அளவுறுத்து கொடுக்குமால். “முதலாயிர” என்ற அளவுறுத்து ட்ருதிரியை பரமோன்றுமால் நம்மானத்தின் அவகாசிகளில்; கேட்டுமேற்று லதிடு ஒன்றுத்தின் காலனாம் தொவாக் வழங்கலை அளவுறுத்துமால். கவிதாப்ரஸ்மானத்தில்லை ஸ்பாவர் விசாரிக்குகிறான்கிடும், ட்ருதிரிக்கூம் கேட்டுமேற்று தமதிற்கு ஸ்வாமியானதை வழக்கமாகும். வழங்கலை கவிதக்குறித்து நிரந்தரமானி ஸ்வாமியிடு பரிசுவிட்டிட்டு “தஷ்ணு” ஹா ரஷ்டிக்கவிக்கு கெட்டுக்கொண்டு கொடுக்குமால். சில ஸ்வாமிக்குதில், ட்ருதிரி பாஸ்பி தூபுக்காட்டுத்தின்வேள்கி, தான்ற அதற்குமானால் பூனைத்தெடு காளிக்காலை. ஏன்றால் கேட்டுமேற்று ஸ்வாமியான ராம்பீரங்கு அதை ஒரு பூஷியைப்போலெய்யால். கேட்டுமேற்று கவிதக்குறித்து காளியா பூனையும் அன்றமுவமாயிரிக்கொண்டு பூயான வழங்கலை.

നോലിസപയംബരം, പാപ്തിസപയംബരം, സുഭദ്രാഹരണം, എന്നീ പ്രബന്ധങ്ങൾ സാരളീകരാണെന്ന് മാധ്യമ്പ്രകാശം മുമ്പിട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. സപയംബരത്തിന് വനിറിക്കുന്ന രജാക്കമാരം ഒപ്പുവരുത്തിയും, ആശാപ്രതിനിധിയും മുമ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ചുമാലിസപയംബരത്തിൽ നല്ല പ്രാഥിതപ്രതിനിധിയും സാരസ്വതിയും കൂടി, ശ്രാവണമാരായ രജാക്കമാരം വികാരങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ പാഠാലിസപയംബരത്തിൽ നല്ല പ്രാഥിതപ്രതിനിധിയും കൂടി, കവിയുടെ മനോധർമ്മം കുകവിത്തെഴുകുകനാണ്. പാപ്തിസപയംബരം, പാപ്തിയും ഒപ്പും, വേഷപ്രത്യുമനനായ ശിവക്കുറ സമാഹമം മുതലായ പാഠത്തിൽ വളരെ ഒന്നപ്രതിനിധിയും വളരീച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രാവണരക്ഷാത്മകനിന്നും അസാധാരണ പ്രസരണങ്കാശം സുഭദ്രാഹരണം, ലാളിത്രുവും മാധ്യമ്പ്രതിനിധിയും ഇല്ലാത്തിരിക്കുന്നു. ദേഹിയും വിയോഗിയും ആര്യ അംജലിക്കുന്നും മനോവൃത്തി കുളം ഖുതിലഡിക്കം പലിത്രവും രസകരവും ആയി മറു വല്ല കവികളും വളരീച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം ചെറിയ ഒരു തൃതിയാക്കനും, ഇതിൽ ശാപപ്രസ്തുനായ ഇരുളുമുന്ന് (ഗജവത്ത്)കുറു നാനാപരാത്മവിജ്ഞാനിതങ്ങളായ ചേഷ്ടിക്കുന്നും വളരീക്കുന്ന ഗല്ലും വളരെ പ്രയോഗവും ഗംഭീരവും ആയിട്ടുണ്ട്. കച്ചേരവുത്തും ഭേദിരസപ്രധാനമായ ഒരു തൃതിയാണ്. കല്പ്പാണം ബാംഗാന്തികം, ത്രിഭൂരംഗമനം, റപ്പാണാലൈംതി, ദക്ഷയാഗം, ത്രിപ്പൂം സപർത്തി, സ്വമനകും ഇവയെക്കറീച്ചു് നന്നാ വിശ്വഷിച്ചു് പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. വിരിജ്ഞങ്ങളായ വളരീനങ്ങളും മനോധർമ്മങ്ങളും കൊണ്ട് വിശ്വാതിതങ്ങളായ കവിതാഭാഗങ്ങൾ ഇവയിലും ഉണ്ട്. നിരന്തരാസികം അപൂജപ്രലമായ ഒരു ചെറിയ തൃതിയാക്കനും, അനന്തരാസികവാന്നീരിക്കുമ്പോൾ, ഇ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സാമത്യം പ്രശംസനിയമായിരിക്കുന്നു. ഈ തിലെ പ്രധാനാംശം, സ്വിത്തിയുടെ അംഗലാവസ്തുതങ്ങൾിച്ചു് തുല്പം സാവ, രാവനാസദസ്സിൽവച്ചു് വളരീക്കുന്ന ഒരു ഗല്ലുമാക്കനും, സാമന്നം ഭീമാലതരമായ ഇല്ലാം അലങ്കാരപ്രശസ്തികൊണ്ടും, പ പലപും രംഗങ്ങൾക്കും, രചനാസാമത്യംകൊണ്ടും എത്രമാത്രം രസകമമാണെന്ന പറയേതായിക്കുമ്പോൾ, ബാണദ്വീപ്, സുഖന്യ മുഖലായ കവിക്കുസരിക്കും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു

ଯିକାବ୍ୟାପ୍ତିଗତିରେ ପ୍ରସମାନରେ ହୁଏ ଭାବରେ ପ୍ଲଟ୍‌ମାଯଙ୍କ
ରିକାର୍ଡ୍‌ରେ ହୁଅମାତ୍ରରେ କମାଇଯାଇଥାଏ ସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କେ କାହିଁ
କାବ୍ୟାପ୍ତିରେ ଟ୍ରେଟିରିଯୁକ୍ତ ତୃତୀକରିତି କଣିଲୁ ଦେବର ଉଳ୍ଳଙ୍ଘନ
ଦେବାନନ୍ଦିଷ୍ଟ. ବେବକେତରଙ୍ଗମିତେ ଅଧିକରିତ୍ତ ଏଫଟିକିଟିକ୍ଷତ
କାଜପ୍ରବସ୍ୟମାଣେ ଆଶ୍ୱମିଚାନ୍ଦୁ. କେବଳଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ଲମାଯ ହୁଏ
ଶୁଣିଯିପାରିବାରେ, ପାଇଁ ଆଶ୍ୱମି କଟକିବାନୀରେଣୁ ଲପଣାବରତ
କରିଛୁ ମରଦିର ସାମାଜିକ କାନ୍ଦିତାରେ କରିଯାଇଲୁ. କୋଟି
ଦେବାନନ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଉତ୍ସବରେଣୁ କାନ୍ଦିତାରେ କରିଯାଇଲୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନିତି
ରିକାର୍ଡ୍‌ରେ. ହୁଏ ତୃତୀକରିତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଭ୍ୟାସ ଦୁଃଖରେଣୁ ତୁ
ବେଳେ ଅବଧିରେ ପ୍ରାୟାନ୍ତରେଣୁ କାନ୍ଦିତାରେ କରିଯାଇଲୁ
ବାନ୍ଧିକିଛି ଜଗନ୍ନାଥେଣୁ, ଯୁଧାପାରିକାରେଣୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ କରି
ମାଣ୍ସେ. ମତପ୍ରକାଶରେ କଟକରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେଣୁ କ୍ରମିକ
ପାତିରିମାରେଣୁ ଟ୍ରେଟରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେଣୁ ପ୍ରେସ୍‌ରେଣୁ କରିଯାଇଲୁ.
ହୁଏବରତ ପାତିରିକରିଲାଙ୍କାନ୍ତିର କ୍ରମାବଳୀରେ ପରିଦିନରେ ଶ୍ରୀ
ମଣ୍ଡଳୀପାଦରେ ଦୁଃଖରେ ଯାତିରିମାଙ୍କରେ ଉଳ୍ଳଙ୍ଘନିକରଣ ଏକାକିବା
ଚାରିକଣେ ନ୍ୟାୟରେଣୁ. କାନ୍ଦିତାରେ କମାର୍ଯ୍ୟରେ
ପୋଲେ କବିତାରେ ଲାଭିରୁଥାଏ. ଲାଭିରୁଥାଏ ପ୍ରଶାସନ
ରେ ଆରମ୍ଭିକରିବା ଭାବରେ ହୁଏବରତରେ କରିଯାଇଲୁ. ପାରେ
ଶ୍ରୀଯୋଧାପାଦବ୍ୟାନରୁ ଭୋବି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେବରିଯେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
କାହାକିମାନେ ହୁଏବରତରେ କମାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋଯମ୍ଭାବରେ
ଲାଭିରୁଥାଏ ପ୍ରବାହମାଯ କାଣ୍ଠାବ୍ୟାନରେ.

ഭേദരിയുടെ ഒരു പ്രധാനത്തിയായ രാമായണപ്രഖ്യാസ്തകം കൗൺഡാജ്ഞാവിലും പ്രത്യേകം പരായേണ്ടിയായിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഒരു വലിയ തുതിയാക്കന്നു. ഇതിൽ കാണാനു ശ്രദ്ധപ്രാപ്തം തീർ അധികവും ഭേദരിയുടെ വകയല്ല. ഭോജചാപ്പു, അനന്ത പാരാവരം മുതലായി രാമായണകമാപരങ്ങളായ തുതികളിലെ പാദപദ്മാശിംഗം ശ്രദ്ധപ്രാപ്തമായി ഇതിൽ അനുപോലെതന്നേയോ അഥവാ വൃത്താസപ്രകാശത്തിന്റെ എടുത്തതുപോലെ തുതിയിൽ അനുപോലേതന്നേയോ അഥവാ സ്ഥാപം അപഹരിച്ചു, അതിനോട് ഭേദരിയുടെ കാവ്യങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് സാഹസ്രത്തിന്റെ ഫാന്റാസിയാർ ചാക്ക്രാനാരാക്കന്നു. ഭേദരിയുടെ വകയായ അനവധി ഭാഗങ്ങൾ അവൻ മനസ്സിലും നിലനിൽക്കുന്നതും പരായേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുത്തപ്പറയു

வோர் ஹதரகாவுப்பால்ஜிஸ்டெ யமோவிதம் வாக்டானாக் உபயோ
கிசகை எடுத்து கை பதிப்பாளர். அவேஸ்டா யுகநா
போலை அவர் புவனியஸ்லிங்கினங் பல ஏழை
செல்லையும் உபேக்ஷிசன்கையும் சொற்று. ஹபுகாரம் வாக்டா
எனாக் உபயோகிக்கூடிய புதிய பல்ஜிஸ்டெலையும் ரெஸ்லையை
குடி ரம்மண்டில் சேக்வாள் ஹடயாயி. டெதிரியீட் புவ
னியஸ்லிங், யாஹமாயி ராம்யஸ்ததிலும், சுதங்கமாயி மராவி
லவுகிழம், பரகாவுப்பும் காஸ்வாநதை காரளமிதாக்கா-
ராமாயனம் வாக்டாஎன் அயிக்கமாயி பரியுவாள் உபயோகிக்கை
நீ கை புவனியமாகவுலாளர், அதிலிபுகாரம் ஸங்கவிதுது.
எடுப்பால் வழிரை கூடிடுமாறுமே ரஜஸ்ரயம் புவனியம் பரயாவ
ஒது. அதுகொள்கூடி அதில் பரஸ்பம் தீவை ஹபூதிரிக்கூன-
ஸ்த்தருப்படியுள்ளது டெதிரியீட் “ஸ்த்ரியூஸ்ரமத்து
தபஂ” அருவோபிச்சென்று கை வலிய ஸாமஸ்மாள்ளாளை
கீர்ப்பக்கம். வாக்டாஎன் உபயோகிதூ வாயிதங்கு கிமிததங்,
தொஷயிலை பல வாடுபுவனியஸ்லெ ஸங்கவனிதூ இல் தோஷம்
புக்கமாயிக்காளாளக்கூடி. ராமாயனத்தில் டெதிரியீட் கூடோர
பக்லிதங்களுடைய கொஞ்சம் எடுத்தூமென்றியூவாள் கை முயா
ஸ்வமிடப். அங்குகேள்கொரை தூதுது குவிக்கூடி ஸங்கவத்தில்
குகிளிக்காலும் நாக்கை கேற்கியகவிக்கூல திரிதூரியாள் வலிய
கீழாகிடப். காவச்சீ அங்குயார்ளாபாலுடைய பல ருஸ்ஸுதாமுள்கூடி.
டெதிரியீட் அங்குமாற்றுமாய மகோயம்க்கலூகாகேஞ்சலூதாதி
கோஞ்சு பாளையிதூத்திலீக்கியும் பாரதுதெத்தகைளிக்கூன கொ
ஞ்சால ராமாயன நிதிக் கூலிரை உள்ளது. ஸ்தோபங்காரம், அங்கு
கீழாக்காக்கும், ஒடுமொடு ஒடுமொடு பூவு கொஞ்சமுடிந் அடங்குநூல் அஞ்சால
தீ. ரா. டெதிரியீட்சாலியாளாள கோரை பொதுநிலை
கூடுதல் கூடு ஸ்தோபங்கும் கை மகோயம்க்கலீக்கிலீர குறை
கால காலைம். எதிரியகவுறிபு. காகுவிதீப்பாலிதா-
கா. சி. சி வெட்டுக்கூடு கூலாக்காதானா? கை குறை
கிக்குடோ அங்கு கூலு பெய் துக்கி கூலாக்குப்பாக்காதி
நீ டெதுர்முக காவாட்டுத்தூ மிகுந்துபார வாலாக்கு கா
க்குநாலுக்கூலை சீடு சீடு காலுக்காலான் கூலாக்காதி கை
ப்பிரிச்சாக்கா.

ഗ്രാമക്ഷേത്രം മഹ്യാവതാരവും ഭട്ടിരിയുടെ പ്രഖ്യാജി ശ്രീ ഒഴും താഴോന്നവയല്ല. റസചാർപ്പോഷിതങ്ങളിൽ എങ്കിലും ഗമജാളിമായ ഭാഗങ്ങൾ ഇത്തിൽ ധാരാളമാണ്. ഈ ദ്രുവന്യ അദർശനികം ചെറിയവയല്ല. സന്താനങ്ങാപാലത്തെക്കുറിച്ചു വിശ്വാഷിച്ചു് നേരം പറയണമെന്നതിട്ടില്ല. സപാധാസുധാകരം എ റബ്ബും ലളിതവും കോമളവും ആരു ഒരു പ്രഖ്യാമാണ്. ശ്രീ ഗാരഭിതിപാലപ്രധാനരംസമാബന്നം പ്രത്യേകം പറയേണ്ടില്ലോ. സപാധാചത്രമാരുടെ സമാഹമം, സംഖ്യാചാരിന്നനും മുതലായ റാ നല്ല മനോധർമ്മത്രാടക്കുടി ഇതിൽ ചെയ്തിരിക്കും. ഇതിലെ പദ്ധതികൾ എല്ലാം സർസാദിതനെന്നാണ്.

ഭട്ടിരിയുടെ പ്രഖ്യാജികൾക്കു വിഷയിഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കമാവ സൂക്ഷം മിക്കവാറും—അല്ല, മുഴുവൻ തന്നെ രാമാഖണ്ഡാരതലാഹ വത്രുഹിതങ്ങളുംബന്നു. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ കവി, വ്യാസവാലീകികൾക്കു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന സ്ഥാപനാണ്. ജ നാജീവക്കു ഭക്തിയിലും തദ്ദീപാരാ മോക്ഷവും ഉഭാക്കന്നുമെന്ന പ്രധാ നോദ്ദേശ്വരത്രാടക്കുടിയാണ് ഈ തൃതികൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതു്. ഭട്ടിരിയുടെ ഉദ്ദേശ്വരത്തെ സാധിക്കുന്നതിനു് ഈ തൃതികൾക്കു എത്ര മാത്രം ശക്തിയുണ്ടോ, ചാക്രാഖാർ ഈ തൃതികളെ അധികരിച്ചു, കൂതുപരിയുന്നതു് കെട്ടിട്ടുള്ളവരോട് പ്രത്യേകം പരയാട്ടതായിട്ടില്ല. ഭട്ടിരിയുടെ മനോധർമ്മങ്ങൾ, ചാക്രാഖാരുടെ വാഹനി ലാസരസികാതപ്രതിരാ വിഷയിഭവിക്കുന്നും, അവ സഹായ റാക്ഷണ്യക്കും ഭക്തനാക്ഷണ്യം—എല്ലാവക്ഷണം തന്നെ—എത്രമാത്രം അനുഭ്രാ നകരങ്ങളുംബന്നു എന്ന അഭാദ്വാനിച്ചു തന്നെ അനിയൈണ്ടതാണ്. ജനസമുദായത്തിന്റെ ഇടയിൽ സമാപ്രാന്തഘ്യാനങ്ങളെ വലിപ്പിക്കുന്നതിനു വളരെ സ്ഥായിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വിഷ്ടകലാശാക്രമിക്കുന്നതു്. ഇതു കേരളീയരുടെ ഒരു പ്രത്യേകസ്പത്താക്കന്നു. സ്കൂളകൾക്കും പഠിക്കുന്ന മരദനുകൾക്കും, അമരദാശകൾക്കും, കവികൾക്കുംസഹായകൾക്കും, എത്രവർദ്ധക്കാർക്കും കൂതുപോലെ റസകരമായ ഒരു കല വേറെ ഇല്ല. കേരളീയരുടെ ആരാധികവും വാച്ചികവും ആരയ കല എ റബ്ബും വിത്രുലുമായ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ പരമകാശ്വരൈ പ്രാപിച്ചി അനു എന്നതുള്ളതിനു്, ഇന്ന മുതലായമായി കാണുന്ന ചാക്രാഖക്ര ത്രാ തന്നെ പ്രശ്നാന്തരമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഈ വിശ്വിഷ്ടകല, നവീന പരിജ്ഞാരാഹൃവിന്റെ വദനക്കൂട്ടത്തിലുക്കപ്പെട്ടു്, നഞ്ചുടെ ഇട

യിൽനിന്നും അംഗവർണ്ണനും ചെയ്യുതു നമ്മൾക്ക് കുറഞ്ഞ അടിമാനകരമല്ല. കൂത്ര മിക്കവാറും ഇല്ലാതായതോടുകൂടി, രബകരമായ അഭ്യന്തരം വാദനത്തിനുള്ള മാർപ്പണം അടയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്ന സ്ഥജ്ഞിംഗാൾ. ചു കുറഞ്ഞവരുടെ കുത്രയും ഇന്തിരാപ്പിള്ളിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ചുവാ കുറഞ്ഞ സാഹമിത്രരാതിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മാനും ദരിക്കുമ്പും ശി മിലിത്തമാകുന്നതല്ല. അവയുടെ സ്വന്തിശായിയായ വൈശിഷ്ട്യം സഹാരാവും സഹാരാവും ഉത്തരവാദിത്വത്തും അതുമാത്രം വലാഭാക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നമ്മ എ കുടകളി മിക്കവാറും മുത്തയായ ഒരു കലാശയിൽ കഴിഞ്ഞതിനും നാ. എന്നാലും ആവക്കാവും ഒരു സഹാരാക്ഷിഷ്ഠത്വം ആരും അല്ലവും ലഘുമാരിക്കില്ല. ഇതു നിലത്താണുണ്ട് പ്രഖ്യാപിക്കു ക്കുള്ളതു്. അവ സാഹമിത്രയോകതാതിപ്പിനിന്നും അംഗവർണ്ണനും ചെയ്യുന്നൊൻ അല്ലെങ്കിലും സംഗ്രഹിക്കുന്നതായ ആവശ്യമില്ല.

வூஸ்வாஸ்கிகாலினாஸாலிகளைய பல கவி ஸமுந்தகர் கண் டெதிரி கடபூட்டிளைக். ஏராவத் அது கடபூட்டு பலவிய ரதிலாகனம். வைஜோந் பூங்மாணி கடபூட்டிலிச்சான ஏராவ பர யான் ரதமிழ். ஏராவத் டெதிரியை கவிதாபுரிமானம் பற தறுமாளைய விசாரிக்கத்து. அது ஏழாவும் ஸபதறுமாய கௌதரையான். அங்கிடானேரையூ துவிகுமங்கையூ மூ ஸாந்தானையூ முகங்கையோபோலை கரையை புரிமானத்திறைய அதழிலாலென் ஸபீகரிக்கை நயம் டெதிரிக்கிழு. ஏராவத் அவர்கள் ஏழும் புரிமானங்களை மாற்கிமாய முளைங்கரைத் தெதிரி ஸபீகரித்திளைக். ஹபுகாரம் செழியிச்சானதுகொள்க் கெதிரியை ஸபாதறுந்தின் அலையும் வலகாம் ஸஂஷவித்திகிழு ஹதாஸம் டெதிரியை கவிதாபுரிமானத்தின்கூடு விஶேஷமுளை. டெதிரியை கவிதாமனிரத்தினீர கவுடன்னை. உத் தூகாம் செய் தூ, தனத்தாரத்தில் புவேயித்து முயிவதை அலிபுராயத்தினீர யாமாத்துரை அபூங்குடி வகுத்தமாகவூன் அமிக்கை.

அறுவூழுமாயி கல்வெட்டத்தை பரிசோயிக்கூ. வூளூாகிக் கூட கல்வெட்ட அறுக்கள் கட்டிலிருப்பதுமாயி ஸ்பிக்கிறித்துரிக்கூ து. வாணி பா அறுவேலூசித்துப்பாது வாணிபுவுனியகாரணாச்சு எது பூங்கை கல்வுபுனியமானத்தில்லை மாஞ்சிரிக்கூ வூளூபுனிவு

മാർത്തനന്മാണ്. ശബ്ദാർമ്മജ്ഞദിക്ഷാ രൈപോലെ പ്രഖ്യാതിയാം ഓജ്ഞും എപ്പോൾ ഗദ്യജ്ഞദിക്ഷാം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുമായി വളരെച്ചുവിനെ സ്ഥാപിക്കുകമായ നിലയിൽ വളരെക്കും. പിന്നീട് ഫ്ലിപ്പുപദ്ധതിയോഗജോട്ടെങ്കിലും പ്രഖ്യാതിയാം അത്മവൈചിത്രപ്രാം വരുത്തുവാൻ ശുപിക്കും. ഭക്തിനിക്ഷേഖനം ഈ നിജീഷ്വലം അസാമാന്യമായാണ്.

“അവധിക്കടോപ്പൃത്യന്തവികടഃ അഭ്യന്തരവശാലാഘാതാചി സപ്വശഃ അഭ്യന്തരമപ്രതിമാനോപ്പുപ്രതിമാനഃ കാസാരഭൂവ ഉപ്പി സത്യാത്മകവിശ്വാസഃ വാന്നുഭൂവാനവരതപ്രവർത്തനാനഃ റാ വണാദിരാക്ഷസഹഃ ഇവ പ്രമുക്കംഭക്കണ്ണ് മഹാപാർപ്പാതികാ യഭ്യങ്ങരു വാമന ഇവ കരകളിത്താനസല്ലിലാ വിഷ്ടിതവിക്രമോ ധനജ്ഞായും പക്ഷേന്താഡാനാതഃ സദാരകോപിതത്രാണാംവികാരകഃ സദാവനരതോപിശാംകനാ മവനരതഃ” (ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം)

“സുരഭികാല ഇവവികസത്രസാലസാക്ഷി! തചവിഭ്രതിരിവഹാ ലഭാഭ്യരാ പ്രാവൃദ്ധിവസാസ പദ്യാധരാഭർത്തിഃ ശരദിവദ്യി തസിത്തച്ഛദഹതിഃ പ്രാഹ്വയവേലോവ സപ്ത്രിത്യശാരക്യതിപ്രഭാസ്യാ ശിശിരത്രീതിവത്പസ്യാദിതസമിതിഃ**പദ്ധകവിതത്രഭക്താടിപ്പി തലാരഹിതഗാത്രിഉദരഭർതിഥാസതഭാവാദിപ്രകാശിതസദ്ധതം ഭജ ശവലയഭ്രഷ്ടിതാപിക്രൂരസതപഭീഷതരാ ഗൃഹത്തിവിലസിതാചി വിഗളംപ്രഭാവുരാ .....” (നിരണനാസികം)

“ആശീഷഭാജ്യമിവ യദേശാഭാണ്മുഖാണം ശ്രദ്ധാഭാംഗമി വ വികാശിത്തസ്യാസ്യാനം പരമാനന്ധിവാള്യതാക്തബുദ്ധരക്ഷരോ പചിതം നിർമ്മാതാക്തത്തപമിവ നവപുരിഷ്ഠരിതം മദ്യ സ്ഥാവഹനമിവ ദർത്തോദയപക്ഷമുഖം...” (രാജസൂയം)

അത്മതതിന്ന ഭ്രൂഷപ്രയോഗത്താൽ എത്തല്ലോം വിയത്തിൽ വൈചിത്ര്യം വരുത്താനും എന്നും ഈ ഉദ്യൂതജ്ഞഭായ ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ കുറഞ്ഞിനിന്നും അല്ലെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാം. പ്രധാനാജ്ഞഭായ എപ്പോൾ ഗദ്യജ്ഞഭായം ഇതുപോലെ ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നാവസ്ഥം ഉള്ള കിരിക്ഷ. ഈ മാതിരി രചനയിൽ ഭക്തിരി അതിക ശലനാക്കാം. പദ്ധതിഭായം ഈ വിധമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കുറവായി.

ശാല്യാപിതാംചൂപലതാമുഹേത്ര
നോബംത്രംചേപ്പും താം ശാഖ
തമാപിചിത്രം സമഭർി തസ്മിൽ
എപിന്നഹാചൂപലതാ ജനൈഥാപ്പ

(പാഠ്യാലീസ്പ്രയുംവരും)

ശല്യക്ക് ആ ചാപലതയെ (ചാപരത്തെ) ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല; എന്നാലും ജനങ്ങൾ ശല്യരിൽ വലിയ ചാപലതയെ (ചാപല്പരത്തെ) പ്രത്യുക്കിച്ചുണ്ടാക്കി കണ്ണ ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതിലെ ‘ചാപലതാ’ പദ്ധത്യാഗമാണ് അതുന്നൂറിന് വൈചിത്ര്യം വരുത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ବୁଦ୍ଧିକତାର ପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରାରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା
ଏହାର ପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରାରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା

(കുമാരിയ്യൻ ,)

இல்லை என்று கீழ்க்கண்ட பார்த்தலை விடக் கூடிய ஒரு நோக்கம் இல்லை. அதை மீண்டும் கீழ்க்கண்ட பார்த்தலை விடக் கூடிய ஒரு நோக்கம் இல்லை.

ഇത്തരംസമയ്യോപി നിപുത്ത്യതന്നൂ-
നിജങ്ങനിജങ്ങണ ലഭാസമെന്ത്,
രാജക്കാഡാണ്ടുതുവിലക്ഷാത്രസി—
അശ്വപ്രദേശസ്ഥാസലക്ഷാത്രവ

(പ്രാഥമ്യാലീസപ്പള്ളംവരു)

ହତିଲେ ଵିଲକ୍ଷଣଲକ୍ଷ୍ୟ (ଆମ୍ବାନ୍ଦ୍ରୁପ) ପ୍ରଯୋଗଜ୍ଞଙ୍କ ଡଂଗିଯୁଂ ଆମ୍ବାନ୍ଦ୍ର କରେ ରାତ୍ରିମାରୀଁ. ଆତମ୍ଭତତିକିଳାବକୁରାତ୍ରେ ଯାଏନା ପ୍ରକାଶର ସାରାନ୍ଦ୍ରୁପ ଜାଗିପ୍ରିକିଳାତିଳାଂ ଫେରିଲିକି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ.

ଅମ୍ବାରୁପକରେବେଳୁଙ୍ଗୁ ଯୁତୀପଟିପାଣି ପ୍ରଦେଶକୋଡ଼ିରୁ
କେତାନ୍ତିପାଣୁଚୂରଣ୍ଣୁ ଫଲଭେରରାଗାମ୍ରହାଵାଶତାନ୍ତି
ସାନ୍ତୁଷ୍ଟମାନମନ୍ତ୍ରିରେ ବସନ୍ତରୁଣ୍ଣୁଚୂରଣ୍ଣୁ ପାଲତା
କୋଣାଖାନେବୁତକାରଣମେ କଣ୍ଠମାନାତ୍ମ୍ରାଷ୍ଟିଲିଙ୍ଗ ହୁଏନ୍ତା,

(ପାଠ୍ୟତିଳିଙ୍ଗପ୍ରକଳ୍ପରେ)

വേഷപ്രക്രിയാനായ ശിവനോട് ത്രിപാതിയുടെ സവി പരമ്പരാ ഭാഗമാണിതു്. ഇവർ (പാഠ്യത്തി) തന്നതാൽ എടുന്നതു വളര്ത്തിയിട്ടുള്ള രൂക്ഷങ്ങൾ പൂര്വ്വം ഫലനിബിധിതങ്ങളായി കഴി എന്നു. ഏറ്റവാൽ ഇവചോടൊപ്പം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഇവളുടെ തങ്ങോ രൂഹനിയങ്കന്ന ലത ഇതുവരെയും പൂര്ത്തിട്ടുന്നു ഇല്ല. ഫലം ഒരു തിരികേൾ കാര്യം പരിയണിതായിട്ടില്ലല്ലോ.

ഗ്രീമന്നേഷഭവദമന്നോര്ദ്ധതയഃ

ക്ലീന്ഗാദിഭിഥമ്മന്ത്രിതൈത-
രാജിലഭക്ഷണമന്ത്രിതദ്വൈകനിനാ-
കാലോഹലിഷ്വദ്വസ്പദം.

തദ്ദീഗാഹാധരദ്വാലിഖി-
ജജപ്പുനാചേദഭിജ്ഞന-
സോഘംഖ്യാധിതഷ്ണഖ്യാവഖ്യനകലാ-
പാഖ്യാതൃഭിജ്ഞഗാഖ്യാഖിഖം.

(ഒരവദ്ദീഗം.)

ക്ലീന്ഗാദിക്രമിക്രാന്തി ദിവപദ്ധതിശാസനം പൂർണ്ണപ്രക്രിയം ഒരു ക്രിയാൽ (പക്ഷിയാൽ എന്നും) അതിനും അതു, അങ്ങനേയുടെ മനോരമമാക്കുന്നപൂർഖിം ഇന്നി ഫലിക്കാതെ — കാഡ്യാതെ — ഇവിക്കു കയെ ഉള്ളിട്ടും, എരുപ്പനാാൽ ശിവന്റെ ശിരസ്സിലുള്ള ഗാഹാന്തിയിൽ മാജിച്ചുതയായ ഗാഖ്യാഖം, തിരിയെ അജ്ഞനവാതനെന്ന ലഭിക്കവാൻ മുടക്കായി; അതുകൊണ്ട് പാഖ്യാവഖ്യാദമായി ദ്രാജിക്കുകയെന്നാണ് നന്ന്.

മുഖസ്തീതൈപിചാമരക്തികദാമരമെന്ന-

ന്നിലാഖംജാമലഭിതൈരാംിനേതുപാരൈതഃ

സത്യാപിഗ്രാതലതയാതരഭേദക്ഷണാസാ

ഈംശംഖാവാധകിലമാനസമിദ്രൂപുന്നാഃ

(സുഭ്രാഹ്മണം.,

നെണകാഞ്ചലേപ്പുതപ്പാം നവബൈണ്വന്നോദ്ധരം-

സൈനാദ്യംസാരതരഭ്രാതുവിഗ്രഹലോകാം

കാംക്ഷപാണിവിലസമാനകരാവിദാം

കന്മാം പരാശരമുനികലാഞ്ചുകാര

(വൃഥാസാല്പുത്തി)

കൂടുന്ന പ്രാഥമ്യവാദിയിൽപ്പോരിക്കുന്നവരെ സ്വഭാവിയാണു-
അതിനീംഡാഡാരപ്രധാനപ്രസക്തിനുമുൻപുണ്ട് വക്ഷാഃ
അതിനേരും അവർഷ്ടാഖവക്കമാപാപരിപ്പുണ്ടാണെങ്കിൽ
പ്രാപത്രപന്മാനമക്ക് നോരസൂരവിജയിന്റെക്കണാട്കക്ഷരാജാ
(സ്ഥമന്തകം)

ഇവിടെ, ദാവിഡ് കാൺ ത്രിബിക്കണ പാല്യം ജാംബവാനൈക്ക
റിച്ച് വണ്ണിക്കണതാകനും. ഇതും വ്യാസോല്പത്തിയിൽ കണ്ണും
കാറിച്ച് വണ്ണിച്ചിരിക്കണ പാല്യം ഏതുമാത്രം എഴുപ്പം മറ്റും
സ്പാലാവിക്കും അതുകൊണ്ടും സഹാദ്ധനാക്കിയാവുന്നതാണ്.
അശക്കന്നുവയ്ക്കരിക്കും അതുകൊണ്ടും വണ്ണി നാതിലെ പദ്മാരജ്ഞം മറ്റതി
ലെ രാജസ്ഥാനും അതുനാം ഉചിതമായിരിക്കണും.

മായാമാത്രാഞ്ജഗസ്ത്രമുഖതിവച്ച-
വ്രസ്താസൗഖ്യിത്രപോ
ഗോപിപ്പ്രാമോഹ്യസാഖപ്രിസ്സപരതിമുപനയൻ
ലോകവാച്യാശ്വകാര
ഒരാനാമാപ്പസ്യശാഖാഭ്യാസിനു-
മാനുഷിസ്പാന്ത്രഹാക്കിന്-
രൂക്തപാഠിക്കാചരസ്സ്ത്രാഞ്ജകമാനിപസകിലാ
മംഗലഃ ഘൃജനീയഃ

(രാജസ്ഥാനം)

മീത്രപാലൻ ഭരവാന്നു ശകാരിക്കണതായ ഈ പാല്യം വള്ള
രെ ഗംഗീരമായ നോക്കണും. സൗതിപ്പരമായ അത്മവും മുടി ഇതി
പട്ടണിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

യമ്മാഞ്ചവ്യാതതമേദപിജായിപക്കലേജാതോധമേഷാചക്ര-
ഖാതാപാവനാജമതകിപദാഃ നാന്നപശ്ചമേസോദരഃ
കിരിയാവാശ്യപ്രസർപ്പമോജനകോഭാതാമമായംപരോ
നാസത്രൂപിനെമത്ര ചില്ലിസഹജപ്പന്പരമമെതാവച്ചി.

(പാഠവാലിസ്പന്ധംവരം.)

‘യമ്മൻ=യമ്മരാജാവു’, ദിജായിപ്പൻ=ചട്ടൻ പാവനജന
ത=വായുവിൽനിന്നാരുള്ള ഉല്പാതി. അവണാധലസ്ത്രപ്രമോജന
ക. സ്ത്രീ=ഇത്രും സന്തോഷരാത് ജനിപ്പിക്കണമാവണ്ട്; അവണാധലാഡി

വിക്കണ്ണൻതാഹ്വിത്തെ ഉണ്ടാക്കണമാവാൻ എന്നും; നാസത്രോദ്ദിതം കുറബീകളിൽ നിന്നാമുണ്ടായവാൻ, ശ്രദ്ധം സ്ഥാപിക്കാം]

യാതൊരുക്കേണ്ടവും കുടാതെ ഇപ്പുകാരം ദ്രോഹത്തെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും ഭൂതികകളും സാമർപ്പിക്കുന്നതുകുറഞ്ഞു. യുക്തി ഒഴിയായ സവിംഡിജീലിൽ ദ്രോഹം കൊണ്ടുവാസ്തുവത്തെയും അവാസ്തുവത്തെയും കുടിക്കണമെന്നും ഭൂതികിംഗ്രേഡിജീലിൽ സാമർപ്പിക്കുന്നതു മുമ്പുംലഭിച്ചപ്പോതെന്ന സുഖപ്രകതമാക്കണമെന്തു്. ഈ മാതിരി സവിംഡിൽ ഭൂതികിംഗ്രേഡിജീലിൽ വൈഭവം ചൊത്താൽ, അനന്തഭൂതിം വൈക്കിടാധ്യപരിജ്ഞാനക്കി ഭൂതികിംഗ്രേഡിംഗ് താഴെ അല്ലെങ്കിൽക്കുന്നതെന്നതോന്നിനില്ലോക്കം.

സ്ഥാണാക്കടാക്ഷമാത്രാസ്ഥാണാത്രാപ്പമാഹതി
തന്മാന്തരാളിതദ്ദേശാളിസ്ഥാഭേദമീജംമുന്നല്ലനി

(പ്രഭാവാപാപ്പാവ്യാനം.)

സ്ഥാണം (ശ്രീവൻ്ദ) ദന്താക്കിയസന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ ഇതു ഓ സ്ഥാണാത്രാപ്പംത്തെ (ഇംഗ്ലോപോലേഷൻ നിലയെ) [ശ്രീവാത്യ എത്തെ എന്നും] ഫ്രാപ്പിച്ചു എന്നാംണിനിന്നെന്നു സാരം.

ശൈലേലപ്രക്രൂഷ കൂടുകുന്ന കൂടുകുന്ന കൂടുകുന്ന-
കൂടുകുന്ന കൂടുകുന്ന കൂടുകുന്ന
വ്യാപ്പാലയസ്ഥാനീഭവത്തുംതെരു
തപാവഭോധ്യത്വമുന്നുന്നുനിനിന്നെന്നു.

(അംഗീകാരിചന്ന)

ഗഹനമായ ഭാവാത്മത്തെ വഹിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയും ഇതു്. (തപാവഭോധ്യത്വമുന്നുനിനിന്നെന്നു) എന്ന പദ്ധതിയോഗംകൊണ്ടു് കൂടിണാമുത്തിയായ ഭ്രാവാൻനു വില്ലോവിതരനാഭക്കിണ്ണുത്തെന്നുകുടിക്കവി ആന്തരമായി സൃഷ്ടിക്കിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതിലെ അലങ്കാര ചല്പംവസ്തപവും പ്രത്യേകം വക്തവ്യം വാക്കും. ചല്പംവസ്ത ഒരു പദ്ധതി ഭാവഗാംഭീരുത്തിനുംഭാഗമാണു്. താഴെ ചേർക്കുന്ന ഇതു തീരുമായതും നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു അജ്ഞന്നും പാശ്ചാലിയെ വിച്ഛ പിരിത്തത്തുപാക്കാനു സവർത്തനത്തിലുള്ളതാണു്.

സാപിസപകാരണമിംവുസനസ്വരം
പ്രേമാകലാകിമപിവകളുമപാരയൻ
സാഭ്രത്മനെനരചപിചസാനന്നെയസ്സുഖാശസ്സ്-
നേരവെത്രകിടമായനമുമോചനവാസ്യചെചനം

ഇവിടെ നായികാനായകരായടങ്ക സ്ഥിതിദ്ദേശങ്ങളെ വളരെ എഴുപ്പുംകുമായനിലച്ചിൽ കവി കാണിച്ചതാറിരിക്കുണ്ട്. താൻനിനിതം തന്റെ പ്രിയതമന്സ് ഇപ്രകാരം ഒരു അവസ്ഥ നേരിട്ട് ചുപ്പാ എന്നവിചാരിച്ചു പാത്രകലാരൂപങ്ങൾക്കും പാശ്ചാലിയുടെ ബാഷ്പങ്ങളും ആ വധുതാന്തരിന്റെ എഴുപ്പുംകുമാരുപരകളുടെ അനന്ത്രമും യ ഉദ്ദേശമനനത്തെ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുത്തി. ആ ബാഷ്പം, പോകുന്നതിനും പോകാതിരിക്കുന്നതിനും അജ്ഞന്മാർ അനവാദം കൊടുത്തു. ഈ നിലക്കിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനും മോചിക്കപ്പെട്ടവനും ആയ ഒരു തന്ത്രാദി നിലയാണാജ്ഞന്മാരുത്. ഇതുമാത്രം ഗഹനവും എന്നാൽ പ്രസന്നവും ആയ ഭാവാത്മകതയാണ് ഈ പദ്ധതിക്ക് കാബി അടക്കിയിരിക്കുന്നതു.

ബാലാഭേദതകമഹിയരങ്കരയുഗത്തിഡിൽഗിരിശ്രതയം
സൃഷ്ടാംശനഗദപയം സപശരിസാഖിദ്രാണമാദീനിഖവുള്ളൻ
ആയാണം പവനാത്മജംരഘപതിക്രഷ്ണപാസലിലംപുരോ
ഗാഥാപിഗ്രനതല്ലരസ്സമഭേദ പ്രേമാതൃപ്പാഞ്ചക്ഷണഃ

(രാമാധാനം.)

ഹനമാന്റെ പ്രഭാവത്തെ വെന്നിക്കിണ ഒരു പ്രേമാണിതു. ദൈത്യരംഭന്യന്തരിന്റെ ഓരോ കഷ്ടിവരമാജം യടാബുലം ആമിക്ക ന കുട്ടത്തിൽ ധനമാർക്കും ചെഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്. ഒരു പഠ്ടതനെ തന്റെ വാലിഭേദം എടുത്തുകൊണ്ടും, മുന്നും മലകളെ രണ്ടു കൈകളും കൊണ്ടും വായ്പാടും, വളരെ പഠ്ടതങ്ങളെ തന്റെ ശിരസ്സിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടും ആണ് ഹനമാൻ വന്നതു. ഭരവാൻ, ഇപ്രകാരം വരുന്ന ധനമാനേക്കാണും ഉടനേ ആനന്ദബാഷ്പം നിർജ്ജത കൂടുക്കേണ്ടതുടക്കി താലിംഗനതല്ലരനായിഭേദിച്ചു. ഹനമാന്റെ ശംക്രിയേയും ഭക്തിയേയും ഷൂഢാംശത്തിലും ഭരവത്തേസ്യുമഹപാരവയ്യുതനാഉതാഖ്യതാലിലും അവിഖാഡി കാണിച്ചിരിക്കുണ്ട്.

എണ്ണോ! ലക്ഷ്യാന്തരവിശ്വാസപ്രമിതനവയഗ്രഹം
 ഭാജന്നിത്രത്രമേനും
 രക്ഷാത്മാനംനായാബു'യെ! ഇനകളുപസ്ഥിതാ
 ദിയതാം യാചതോമേ
 കൈവം ചേർത്തപത്രജിപ്പംധിമകബുളുനല്ലി
 ലോപ്പസ്ഥിതബാലിവക്ഷ്യാ
 രക്തദ്രോഗനാജകാലാമമന്നിശിത്തമു-
 സ്ഥായകകാരനൈവണ്ണാധ്യാ

(രാമായണം.)

ଓহুবাল্ল, রাবণেন্দ্ৰনাথ পৱিত্ৰেন ভাৰতমাণিত'.

സന്ദർഭാനുലമായ രാജസ്ഥാനെയും ലഭിത്യാത്തയും പദ്ധതി കൂൽ വിനൃസ്ഥിക്കാതിരു ഭൂതിരിക്കുന്ന സാമർപ്പണം കാണിക്കുന്നതിനുടക്കി രണ്ട് ഉദ്ഘാടനങ്ങൾ ചേഷ്ടാം.

വിസ്തീർണ്ണാഭാഗവക്ഷഃസമലവിപുലഗ്രിലാഹട്ടസംലഭംവഹ-
അച്ചപജാവലേപപ്രാളിത്പലവിപ്രോഹിഖാധാവലേപഃ
അരുണിഭാസത്യലോകപ്രസൂമനാഡിക്കാഭാദാഭരതാദത്യാഭത്താ
സിലബ്രൈണിസന്തീതപ്രത്യമനമനകലാകാരക്കൂരകാവ്യഃ

താരകൻറ ചെവഭവാതഃകരിച്ച വണ്ണിക്കാനാ ഈ പദ്ധതിൽ
സമാസഭേദാല്പത്ത വഹിക്കുന്ന പദ്ധതിരു എല്ലാം രാജസ്ഥാന
സവിശേഷം അകടിപ്രിക്കുന്നവയായിരിക്കുന്ന.. സിലബ്രൈണി
സതിപ്രത്യമനമനകലാകാരകൻ എന്ന പദ്ധതിൻറ സരസമായ
അത്യഃപുഷ്ടി പ്രത്യേകം സഹദേശമാക്കുകും അവാദ്വാപ്പട്ടനാണ്.

തദ്ദഹപരസവീനാംമണ്ണയലേകാനിയാര-
പടലപരിനിമഹാമഹാവല്ലിപ്രവഹന്തി
അനൂതമിവകിരണിലോചനമാനവാനാം
ശിവഗ്രിവിദ്വാന്മാജപ്തിവിക്രിരേ

സർവാദരണ്ടുഷിതയായ പാഞ്ചാലി, സവികളാൽ ആവൃതയു-
ക്കി രാജസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. ഈ പദ്ധതിൻറ സാരാള്യം പ്രത്യേകം ആ റപ്പാല്പുമാകുന്ന.

ഭൂതിരിയുടെ പ്രഖ്യാപനഭൂതി ശബ്ദാത്മാലകാരങ്ങൾക്ക്
കൈ ഒഴുക്കുല്പിക്കുമില്ല. ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ
നോക്കിയാൽതന്നെ ഈ തത്പര മനസ്സിലാക്കാം. ദീതിയാക്കുന്ന
പൂസപ്രയോഗവും അവിടെയവിടെയായി കാണാവാൻ കഴിയും.

പരേശംശുവേഷാഖ്യാപത്തിനശേഷാം
മനോഷുസംവേശിതചാർത്യമാർഹം
(പാഞ്ചാലിസ്പയംബരം)

പരിശോനാതദാദേവിഹർണ്ണാക്രണാബലാൽ
ധരണിതരണിട്ടാസരണാംസമദ്ദ്രൂത
(മതസ്യാവതാരം).

സരോജവൈദ്യുതിയാൽ
മുരോജകംഡിനവിരാജമാനാം
പരാര രജേശ്വരപിനിരീക്ഷ്യകന്നാം
പരാശരിപ്പണ്ണമരാത്രോളിൽ.

(വ്യാഖ്യാസാല്പിത്തി)

ഇവയെല്ലാലെ ഭട്ടിരിയുടെ പ്രാസപ്രയോഗപാടവന്നാം
പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ വേരെയുള്ളാണ്. പ്രാസം, അവപ്രാസം,
യമകം, ദുർന്മാരപ്രാസം മന്ത്രാലയവ എല്ലാം ഭട്ടിരിക്കണ്ണ് എത്തു
താം സപാധിക്കണംബുന്നുണ്ടാണെന്നും പ്രഖ്യാനങ്ങളിലെ ഗവൃഷങ്ങളിൽ എത്തെ
കിഞ്ചം ദൗണ നോക്കിയാൽ തന്നെ മനസ്സിലുകം. രസത്രാഖിക്കിലും
ഭട്ടിരിക്കണ്ണ് അതിയായ നിശ്ചിപ്പിയുണ്ട്. അതായും രസങ്ങൾക്കും ഉ
ചിത്രങ്ങളായ പദ്ധതികൾ വിന്റുവിക്കുന്നതിലും ഭട്ടിരി വിത്രം നി
ന്നുണ്ട്. ഒലിത്തറിനാം കുവിലും. പരമഭാഗവതനായ ഭട്ട
ിരിയുടെ വിശ്വാശക്തി മിക്കവാറും എല്ലാപ്രഖ്യാനങ്ങളിലും ശക്തി
യായി പ്രധാനിക്കുന്നതുകാണാം. സൗതികരും എല്ലാം ഗംഡിരങ്ങളിൽ
വുന്നാൽ പ്രസന്നങ്ങളും ആകും. രാജസൂയത്തിൽ ഉള്ള ഭേദങ്ങൾ
സൂതിതന്നെ ഇതിനംബന്ധനമാണ്.

ഭട്ടിരിയുടെ പ്രഖ്യാനങ്ങൾ സംസ്കാരസാഹിത്യത്തിൽ എത്തു
മാത്രം ഉന്നതവും ഉത്തമവും ആയസ്ഥാനത്തെ ആശാം അഫ്ഫിക്കന്നു
തന്നെ സഹാദയമാരോട് പ്രത്യേകംപരായേഖിട്ടതായിട്ടില്ല. ഇവിടെനു
ഡാമരണാത്തിനാം കൊടുത്തിട്ടിട്ടില്ലെന്നുണ്ട്. ഭട്ടിരിയുടെ കാ
വിതാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനന്ത്രസാമാന്യമായ മാഹാത്മ്യത്തെ
യും മാഡുള്ളതെന്നും അല്ലെങ്കിലും മനസ്സിലുണ്ടാവുന്നതാണ്.
ഭട്ടിരിയെല്ലാലെ സംഖ്യകളുംഡാമണിയായ ഒരു സംസ്കാരക
വി കേരളത്തിൽ അതിനാം മുമ്പും പിന്നും ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ല. ഇ
വിടെ പ്രിമർജിച്ചിട്ടിട്ടില്ല പ്രഖ്യാനങ്ങളിൽ വാരോന്നം തന്നെ, ഭട്ടിരി
യുടെ സാഹിത്യസാര്വഭൂമതപത്രത്തെ അവ്യാഹതമായി പ്രത്യക്ഷി
പ്പെട്ടതുന്നവയാണ്. ഭട്ടിരിയുടെ സംരസങ്ങളായ പ്രഖ്യാനങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഇവിടെ ഉണ്ടായരണ്ണങ്ങൾ എടുത്തതേ
തന്നിട്ടണ്ട്. ഇവയിൽനിന്നും ആ മധ്യകവിക്കേസരിയുടെ കവി
താളംബന്നതിന്റെ ഒരു ചിത്രം, അല്ലെങ്കിലും സഹാദയമാണ്
ആസപരിക്കാവുന്നതാണ്.

സംസ്കാരാശയിലെ പ്രസിദ്ധങ്ങളും പ്രധാനങ്ങളും അപ്രസി
ഡണങ്ങളും ആയ മിക്ക ചന്ദ്രപ്രഖ്യാനങ്ങളുമായിച്ചും ഇവിടെ യഥാ

గෙකකි විමර්ශිතු ක්‍රිංගලක්. කංසාවයටත් ප්‍රජාවහා තැනුවූ නොරෝධී ගැඩිගැඹුකයාත් අවසෙසක්දී තුළ හැබිල ය රෙඛුනියු. ගාමිචිල විමර්ශිකාත්‍යාපි වෙරෙනු එහි මුළු නුකේදී මුණ්ක්. අවසෙසක්දී ඇ මරෙරාවසරතිල පරිගණක කොන්ෂ්ඨ. සාම්පූර්ශනු ප්‍රවාසියා මාඟු තිළිපිටි ගනුවන සා- ඡියුවා ප්‍රවාසියා තෙතත ගිහු තුනාත්සිර මුණ් හැ සාහැතියු පරයේ ගැඹුවා ක්‍රිංගලක්.

ஸங்கூதத்திலே எழுவிவும் விஶிஷ்டமாய ஒரு கவிதாபூ
ஸமாக்கினால் மாதானதை ஸங்கூதத்தைப்பாட்டிற்கொண்டாலே
கெற்றியக்க மந்திரிலுக்கூட்டுத் தப்பால, அவச்சு பூத்தூ
அனாலை பூவிக்கூனாவில் வெறுமானவும் கெதியீல் ஸங்கூதத்தேந்தே
அளிக்கவியும் உள்ளசிட்டகாட்டுக்களைமென்றத்தாகன ஹா லேவுந
த்தினால் பிரயாணாட்டுக்கூறு. ஹாநாதை நமதுகட ஓஹாகவித்து
எத் ததி, நவீனப்பரிசூரத்தினால் ஸங்கூதவும் அஹாநூபிக்கவும்
ஏத்தன்னியவும் ஸங்கூதவும் அதால் தூநூவும் அது ஒரு ஒரு க
வீப்புஸமாகதை அதற்குத்திட்டு துக்கவித்திக்கூன. நவீனங்காலை
ய பல விதுபக்கங்கள் கவித்திடுத அமாத்மஸப்பவதைக்கல்லி
ஆக அமாத்மாயி அவிக்கூறும், அவச்சை தெரிவில்லார்களையெலு
பரிசூபிக்காத்திரை அமிக்கூறும் செய்துவாடுன. ஹா ஸங்கூதத்தின்
பூவ்புஸமாகத்தை வெசிஷ்டுத்தை அமாகைதி காளித்து
கொட்டுக்கொல்லத் தூநாலிமானிக்கூடுத கந்துயாகிக்கூன. புதை
நால்பாத்தை வெசிஷ்டுத்தை புதுக்கூடுத்தை கொட்டுக்கொல்ல
அவச்சை முவில் காவிரைத்தும் கங்காதூந் காலி புதுக்கொல்லும்.
காவிரைத்தும் காலி அதை முடிவானாகக்கொல்லும். “ஈ
பிரிவாட்டுவாராய்க்கூடியீர் கூடுதல்யாத்தூநுமா தமிழு” எடு
க்குதல் தொடுத்துவாராய்க்கொல்லும் குத்துப்பாத்துவான்கைத்து.

‘ପିଲାର୍’ ଏକିକ୍ଷାତମେହାବ୍ୟକ୍ତି ଗର୍ଭତ ଦେଖିବୁନ୍ତିରେ କହିଲା
‘ଏ ପାତ୍ରରୀଯ ଜାନିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଓ ଠିକ୍ ଠାରୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାରେ ଉପରେ

ഭാഷയുടെ അന്തര്ഗതികൾ മുൻപിൽ.

നാം ലൈലിക്കിണാക്കിയുചേരാഗിച്ചു് ഭാഷയുള്ളാധികം ഉള്ളജ്ഞപ്പ ചെയ്യുന്ന ചെച്ചതനുസമന്പാത്വമായ ഒരുവാഴിവിത്തെന്ന പ്രാപ്തിച്ചു്. വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടാതെ സംസ്കാരപ്രതികളെല്ലാതും ഉപയോഗിക്കുക, സംസ്കാരത്തിലെ മുൻ മലിഖാദ്ധവസ്ഥയെ ഉപയോഗിക്കുക, വിശ്വേഷണാവിശ്വേഷ്യങ്ങൾക്കു ലഭ്യവാനത്തുനാളിൽ സംസ്കൃതമുറപ്പുകാരമുള്ള ഏകത്തുപ്പും വാദത്താത്തയിരിക്കുക എന്നി അനുഭവമായ ദാനിപ്രവാളഭൂതപരതിനും യോജിച്ചുവിധിയതിനുംപു യോഗങ്ങളെ എഴുത്തുചേരുന്ന റവ്യുസ്ഥമാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാൽ, മിന്നക്കു വേദകർത്താത്തു്, ക്ഷേത്രിയുംതുടർന്നു കനകഗലുക്കോപാലെ ഭാഷാഭിച്ചു. എഴുത്തുചേരുന്ന പദവുവെന്നുകുറിപ്പാട യ പദവാനുത്തമധുരങ്ങളുായ രാമാധാരി ഗാനത്തികൾ കേരളാന്തരിക്ഷത്തിൽ വിവ്യുതമായ ഒരു സാഹിത്യപരമിക്കളംപരതാണി.

ഭാഷാചാർത്തതിൽ പിന്നീടു പറയുതക്കവാന്നുമുള്ള ഒരു വിശ്വേഷ ഘട്ടം അതിംഗിരുന്നതു് സരസകവി കമ്പണംനബ്യാജക കാലത്താണ്. എന്നാൽ എഴുത്തുചേരുന്ന ലാളംകൊണ്ടാണു തന്ത്രാളമുള്ള ഒരു ത്തക്കാപ്പം ഭാഷയും നമ്പ്യാജക സാഹിത്തീവെല്ലാംകൊണ്ടാണായിട്ടില്ലെന്നതെന്ന പറയേണ്ടിക്കിടിക്കുന്നു. നമ്പ്യാജക സാഹിത്യപരിഗ്രമം, ഭാഷയുടെ പ്രതിരിഞ്ഞുംബന്ധിച്ചേരുന്നുട്ടുക തന്ത്രാളമുള്ളതെ അതുംഡിഡൈപ്പറുന്നതും പറയുന്നതുംപോലു തിലുള്ള ഒരു ത്തക്കാപ്പം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഓരോയുള്ള നമ്പ്യാജക കൂതികൾ എഴുത്തുചേരുന്ന കൂതികളുള്ളോലെ, ഭാഷാത്രപരതിൽ സാരവത്തായ പ്രതിയാനം നന്നാം വരുത്തിക്കിട്ടില്ലെന്നതെന്നാണേം പറയുവാൻ.

നമ്പ്യാജക കാലത്തിനുശ്രദ്ധം കുറച്ചുനംബി ഗണനിയമായ വിധത്തിലുള്ള ധാരായങ്ങൾക്കുംഡയവുംകൂടാതെയാണ് ഭാഷയുടെ നിലയാജ്ഞാത്തു്. വെണ്മണിനും നിരിപ്പാടമാരക്കെടും വലിയകോശി തന്നുരുന്ന് തിരുമനസ്സിലേയും കാലത്തെരാട്ടുക്രടിയാണ് അലേയമാ യക്കമാറം വന്നതുകുടിയതു്. എന്നാൽ, വലിയകോശിതന്നുരുന്നിൽ കുമനസ്സുകൊണ്ടു്, സാഹിത്യസാമ്രാജ്യവാഴു കൈയേൽക്കുന്നതുവരെ യുള്ള ഭാഷാചാർത്തം പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്ന രാജൈട്ടേഴ്സിയിൽ ഒന്നാമതായി എത്തുപെടുന്ന ഒരു പ്രധാനമായ നൂതനത്, സാഹിത്യ ശ്രദ്ധിക്കിയിൽ ശ്രദ്ധസ്വരണിക്കുള്ള വിലിന്റെമായനിലയാക്കുന്നു. താൽവഹ

ശ്രദ്ധമായ സ്കാരകങ്ങളായിട്ടാണ് വർത്തിക്കുന്നതു്. ഇപ്പുകാരം സപ്തത്താനുജ്ഞലായ കടമാപ്രഖ്യാതാഖരിക്ഷേ പുരം പരിഭ്രാംകളായും ഒന്നാംതരം കടമാള്ളതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധ ബജാളിറുന്നു കാരണായ ബജിമിച്ചപ്രദഗ്രേഹപാല്പ്രായൻ്റെ പ്രധാനപ്പേരും ഹല അത്വ്യാഖ്യികാഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭാഷാശിൽ അച്ചാന്തരം ഘൃണം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കു. സി. എസ്. സൗഖ്യവമണ്ണും ഷോററി അവക്കുട്ടുടെ മധുരകോമലുഭാഷയിലുള്ള ഭദ്രാംഗങ്ങളിൽ കി. സി, കല്പാണി ശാമ അവക്കുട്ടുടെ ലളിതത്രാവത്രാഖ്തു വിഹ്വലക്കും മുതലായ തജജിമഗ്രാമങ്ങൾ മലാളത്തിലെ ഗദ്യകാവ്യങ്ങളിൽ മികച്ച ഒരു സ്ഥാനത്തെ അവർക്കുന്നവാക്കാം. ഇപ്പുകാരം സപ്തത്താനുഭവിക്കുന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈനി ഭാഷയിലെ ഗദ്യസരസ്വതിക്ക് കാമാപ്രഖ്യാതങ്ങളുടുക്കാം കൂടുതൽ സഹായകങ്ങളായി തിരിക്കിട്ടുള്ള മാറ്റാഡരരാഖ്യങ്ങൾ ആവശ്യകമായി നമ്മക്ക ചിന്തിക്കാവാനുള്ളതു്. നോവലുകൾ എന്നാപോലെതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ്യഭാഷാസംസ്കർത്താവി എൻ്റെ സുമധുരഫലമായിട്ടാണെന്നുള്ളിട്ടുള്ളവയാണ് പത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഏ നൂൽ, ഭാഷയേണ്ട സാഹിത്യത്രായി, പരിപ്പളിപ്പെട്ടത്രാവാനെ നാബന്ധം പരിജ്ഞാരിക്കുവാൻ ഇവ ആത്യധികം ഉച്ചയോഗപ്പെട്ടി കൂടുള്ളവയാണ്. വിചിത്രമായും ചാമൽക്കുത്തമായും ഉള്ള പ്രകാരങ്ങൾ കൂൽ അതാരയപ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിലും, അപ്പുഴപ്പേരും അബ്ദം വ്യാപാരം അതുവലുപ്പെട്ട വാക്കുകൾ സ്വീകാര്യമായി പരിജ്ഞാപ്പെട്ടു, ചൊതുവെ ഗദ്യാതിരിൽ ഒരു “സ്കാൻറർഹഡ്” ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും പത്രങ്ങളുടു കെല സഹായിച്ചിട്ടുള്ള സാരസപത്രാപാരങ്ങൾ വേരായാതൊന്നു മണിക്കൂട്ടിരുപ്പാണ് ദൈഡ്യംസക്കുതം പരാമാം ഭാഷയുടെ പുണ്ണമുഖ വമായ യാത്രയെ പ്രതിനിധിയാം എന്നാബന്ധം ലഭപ്രാഥമാക്കിയാൽ തന്തിട്ടുള്ള ഇം പത്രങ്ങൾ എന്നാജക്കുടം ഇപ്പോൾ ആശാനവകിൽ ഭാഷാഭിരുപ്പും ആപ്പോഴത്തും എത്തു പജങ്ങലിലാണ് കിട്ടുമായി ജനാതെന്നു കൂടുകാലത്തിന്മാറ്റം, ഇപ്പോഴുള്ള ഭാഷാസ്ഥിതി കുറൈ തമ്മിൽ ഗാന്ധേയലുന്നും ചെയ്തു നോക്കുന്നവക്കാഡു ഭോധ പ്രകാരത്തായിരിക്കും. അത്യാരമെഴുവരു് ഭാഷാശൈലയിൽനിന്നിന്നും സംസ്കൃതക്കാഡു അനുപയാത്മാഭാഷാനിതിയിൽ നിന്നും ഭാഷ കൈ വേർപ്പെട്ടാണി സരസോജപലവും പ്രസന്നപ്രശ്നമായും അത്യ

ങ്ങ അപത്തിൽ എത്തെന്നക്കു നിലയിലാക്കിത്തിന്ത്രും പത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച മരീഡാണമല്ല. ഒരു ഭാഷയുടെ വളർച്ചയുള്ള ലക്ഷ്യാംശം ഇന്ത്യൻ ഗണിക്കപ്പെട്ടുന്ന, അതശയപ്രകാശനാവൈപ്പിന്റുമുഖ്യം (Variety of Expressions) പ്രകാശികരിക്കുന്നതു ഒരു നോത്ര്, (Standard) എന്നിവ നമ്മുടെ ഭാഷയെസ്സുംവാസിമെച്ചടത്താളം ഏതുനമ്പണം മൂലമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന പറയും. തിൽ എന്നിക്കു ലേശ വീം പബ്ലിക്കേഷൻ ചെയ്തു. പബ്ലിക്, പരിധാനം കാഞ്ഞങ്ങളെല്ലാം ദേഹം ദാഖാക്കുന്നതിനുള്ളിൽ കുതിനിനിരച്ചു തുക്കന്നതും എഴിൽതുകാരണം ഒരു ദേഹാദ്ധ്യാധി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ വാചകങ്ങളെ മുഖ്യം വണ്ണിപ്പോലെ നീട്ടിക്കൊടു ബന്ധം ശേഖരിക്കുന്നതും അണം ഭാഷയും പബ്ലിക്കേഷൻ നീട്ടിക്കൊടുന്നതും. ലോകത്തിൽ അന്നനാം ആല അപത്തി മും തരത്തിലൂടെ നടന്നംകാണക്കിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളെ പണ്ഡിതപാരമഹാത്മാവാദിപ്പിക്കാനിണം ഇതരത്തിലുള്ളതു ഒരു ഭാഷ തീരുന്നതുപോലെ പരമാത്മാവിരിക്കുന്നതും എഴുന്നു പറയേണ്ട അവശ്യമില്ലോ.

നമ്മീനാശയാദഭൂത പ്രകാശന തത്ത്വം വേണ്ടുന്നിടത്താളം വാക്കുകളും പ്രതിപാദനസംഖ്യാനാംശങ്ങളും ഇല്ലാതെ തുല്യം ദരിദ്രജീവികൾ വരുമ്പിരിക്കുന്ന ഭാഷയുടെ നമ്മീനലോകത്തി ജീവിക്കുന്നതു വഴുവും വാക്കുകൾ വാസ്തവാനിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശേഖരിച്ചുകൊടുത്തു പുലന്തിവയന്നതു മുഖ്യമായി പത്രങ്ങളാക്കുന്നു. ഒരു പത്രിന്റെ കൊല്ലംബാറക്കാപ്പാമാണ് ഭാഷയിൽ നമ്മീനാശയപ്രകാശകങ്ങളായ എത്രയും വാക്കുകളാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുനിന്നുകൈയുടുക്കുന്നതും സൗംഘര്യിക്കുന്നതും സംഭവിച്ചുന്നതും ഇന്നും ലോകത്തിന്നു ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും അതിനില്ലെന്നും ഇവരുടുന്നതായി തീനിട്ടുണ്ടോ, അതുകൂടി കൊണ്ടും അക്കാദമിയിൽ വേഗവും ഉള്ളതായി തീനിട്ടുണ്ടോ, അതുകൂടി കൊണ്ടും അംഗീകാരിക്കുന്നതും സംഭവിച്ചുന്നതും ഇന്നും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും അതിനില്ലെന്നും ഇവരുടുന്നതായി ശക്തിയും ഓപ്പവും വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനും ആ ഭാഷ പാശ്ചാത്യഭാഷയാം ജനസമൂഹായം മുമ്പാണതു ലോകത്തിന്നു ശക്തിമാർത്തായ സംരംഭത്തിൽ സ്വന്തമായും ഭാഗംക്കാണി രിക്കേണ്ടിനും ആത്മാ ശശ്രമാക്കാണ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കു വലം ആവാരണസ്വാദനാരനിൽ കുവിത്തും ഒരു ഉദ്ദേശമില്ലാത്ത തര

ததித் துவன் மிகைவாடு ஜிவிதம்பூர்த்தித் தேவை
க்ரிக்கீட்டுத்தொலை புஜெயைக்குத்துறை பரவேள்ளித்திருக்கினா. கூ
அபுவதத்தினாலும் வூப்புசூஷத்தினாலும் ஸாமாஜிகமாப்பாத்தினா
இல் விவேஷேஷால்லித்தென் குட்கூடு அதையாகத்தூய்யோட்டுக்கு
ஒலுக்கத்தெல்லையும் புதுதிரவையைத்தெல்லை என்கிறீர்களோ செ
ஈக்கூடு செய்துள்ள தை ஜங்கலமானது தானில்லா ஹவையைமாறுமெ ஈ
ப்பரமாயும் ஸபா விகிக்காலும் கைதிமத்தையுமிடுதி தை அதேநேரம் உள்ள
உள்ளவுக்கூடுது. ஸம்பூதி, ஹாஸ்டிசு முதலால் உத்திரவைக்கா, பைக,
தீட சுரிது பதித்தொயிச்சுள்ளதாலை ஹப்பாத்தை பரமாத்தம்
ஏதுக்களே ஸுருமதமாகக்கொத்தான். நான்கூர் ஹாஸ்டிக்
வித்துது, லோகஸமரத்தித் துங்காளித்தேவைக்கூர் வரவைமென்னிட
அதிக்கிரிவேஶத்தை ஏதுதாவொல்லார் புதுவாக்கிதலூராயிஸ்தினிக்கு
ஈது. அதிலை அரங்குமானால் வியதித்து நான்கூர் மாங்கிது
யும் அதுவைக்கிறையும் புவுலபைபூது வாய்த்தேவைக்கூர் அது தொறு அது
வாஸதிது நான்கூர் ஹவையை புவுலபைபூதுவாயிட்டுவாக்கார் வைக்கொ
தாக்கான். நவீநாதாலைய பாதாத்துவதையும் அதுவைக்கூரையும் புகா
க்கிழுப்பிக்கொள்வேள்ளி காா ஸம்பூதலூப்புதென்பதையும் வைத்து
வேள்ளா வாக்கைப் பல்லுதாதிலேக்கு ஏதுக்களோ. ஏதுவால்
ஈவீநாதாலை அதுவைக்கூர் அதிக்கிருபாயுவதைமொசை நழுகுக் கிடை
க்கு நூற்றுமூலிகீயாக்கான். அதுகொள்கூடு மலைங்குடுமிழ் பூ
பேப்பால் வாக்கைப் பல்லுதாதிலேக்கொள்ளி ஸம்பூததைத்தூ, அதுவைக்கூர்
வேள்ளி ஹாஸ்டிசுகொலையும் அதுதைக்கிழுப்புங்கொள்ளான் கழிவத்து அது
கொத்தை பரவையா.

പാത്രങ്ങളെക്കാണ്ടിരിയിട്ടുള്ള മനസ്സായതുനാ ശരിയായ ഒരു വിമർശനത്തിൽ ഏപ്പേഴ്സ് താങ്കനും വിമർശനം മുന്നോപ്പവിവേചനംകാണ്ടി ജനങ്ങളുടെ വാസനയേയും ബുദ്ധിയേയും സംസ്കൃതിക്കന്നതിന്റെ ഉപഭോഗപ്പെട്ടിനും, അതുകൊണ്ട്, പഞ്ചസാമിത്രത്തിലും, ഗദ്യസാമിത്രത്തിലും ഉള്ള പുണ്യാഹതി അഥവമത്തിൽചെലുത്തിയിരിക്കുന്നതിനുമായി തൊണ്ടുമാറ്റും. പരേതനായ സാഹിത്യനായകൾ, കെ. രാമനുജൻ, ദിക്ഷു അവധാരം, വിമർശനപീഡിതിൽകൂടി സ്വന്തമായി സജ്ജവർച്ചു തെരഞ്ഞെടു പിന്തുംഖരംവോ അന്തരം സമന്വയംപൂർണ്ണമായ ഒരു വഴി തെളിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനും ഒരു പാത്രയും, ചുഡിച്ചരിപ്പിക്കാതെ സംശയികൾ മറ്റുള്ള ചുഡി

ഇന്തി പദ്ധതിയുമായി തുരത്തപ്പെട്ടിരി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഇടക്കാലാനുവദചൃംഗം ഇതിന് അനുഭാവമായ ഒരുഭ്യും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദളിയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മധ്യരംസ്വരം ശം വിമർശകയും, ശാക്ഷാത്മാം തജ്ജിമചെരയും ചെയ്യേതോടുകൂടി സംബന്ധകാവ്യരചനയിലും നാടകതജ്ജിമചെലിലും ജനങ്ങൾക്ക് അഡിയാംബനമായ രേഖിനിവേശം ഉണ്ടായി. സപ്തത്രംമായ സംശയം ശകാവ്യങ്ങൾ മുതലാണ് പാലതരം കാവ്യങ്ങളിൽ, പരിഭ്രാഷ്ടകളും പല നാടകകാഴ്ചകളിൽ കൂടുതുകാലത്തേതുകൊണ്ടും നിരക്ക് മാറ്റി പുരശ്ശേട്ടുകൊണ്ടിരിയാ. കേരളകുളിലാസനക്കഴിച്ചുണ്ടാവിന്നേ തജ്ജിലം ശിര മെച്ചും വഹിച്ചിട്ടുള്ളതും കേരളവൃഥാസനായ കണ്ണതിക്കുടുംബത്തും പുംബം. ചവുത്തിരിയ ചാത്രത്തുകൾക്ക് മാറ്റിയാർ എന്നീ മഹാശാഖാ മാരാക്കാ. കുട്ടകാലം സാപ്താന്ത്രികമായ ഒരു സാമൂഹികപ്രവിശ്യാ ദക്ഷതകം കേരളീയരിൽ പ്രത്യുമായിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ പദ്ധതിയും തപരിതഹിയോടുകൂടി പ്രവല്ലംഘാനമായിത്തീർന്ന്. സപ്തത്രം മഹാകാവ്യങ്ങളുടെയും വണ്ണകാവ്യങ്ങളുടെയും പ്രാഞ്ചിപ്പാം മുൻ പലത്തും ലഭിച്ചിരാക്കാ. രാമചന്ദ്രവിലാസം, ഉമാകേര ശിം, ചിത്രഭാഗം, തശ്ശേമാധവരിം, പാണ്ഡവഭാദ്യം എന്നിങ്ങും ഒന്നും ശാഖയിലും ഏഴുത്തെല്ലാം ഒന്നുമായാണ്ടും, സപ്തത്രംപ്രസ്ഥാനത്തിൽ പുരശ്ശേട്ടുകൊണ്ടീരുകാവ്യം ഒരോരോപ്പു മാരത്തിൽ പ്രാധാന്യം അന്വീക്ഷനവുംണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു

வறட்சிகிடூது மஹாகாவுருகின்மானிலிதி நவீனாலைச்சுழல் உரோஜித்துவதிக்கலூடு கேரளீயதை அங்கிடப்பிலை அமைக்கும் அதுகவிப்பிசெக்குவிளையிலூ. பூவிநகராலுமிரிக்க ஜோஜி ஆவைத்துமைகாவுருபுரமானதில் நினை யாதொடை வழாதூஸ் வும் குடாதை ஏற்றுக்கொல்லுத் தாவுருகின்மானம் செய்யுவான் புரோபூத்து மிகவொடு ப்ராஜாத்திலாஸ் பாஞ்சாஸாநிடுக்குத்து

து வழித்தொர் காலை ஸமேகோவாக்ஷிடெ வயிரவிலுபவுட், ஸி. ஏஸ். ஸுஹாமஸுங்கபோவரி அவக்ஷிடெ “கை விலாபு” பூமகார். விவியஜக்ஷால குவன்ஹிலு, ர்திக்ஷிலு வளைக வங்கரம் சவித்து அவளையால் கவியத்தீவையறாலுபரவனினி குத்த மலைாலி காலோக் வழித்தொர், காலை ஸமேகோக் அவக்ஷிடெ குதிக்ஷைப்புரியாஸ் ஹதிஸபரிபொழுவாலத்து. வய ஸயக்ஷம் கால அவனிதலைக், ரளவடதி, ஈழியுகெக்கத்து, கிழு எா மகநம். மாலக்கமனியால், ஸாஷித்துமாக்கரி கொல ரஷ்டம் கால செய்கல் ஏர்கிவசாள வழித்தொல்லின்கு புயாக வளைக்கிக்கல் கிழ்ண்கு. எாலை ஸமேகோவாக்கென்கு கவித்தல்குத்த ஸெஉபாலு அந்தி என்க அதுதுமல்லித்தொல் சவ:ஸ:விஶேஷத்தை, சிவாலையால் வகுக்குறை புலைக்கு புலைக்கு புதுத்துமாக்கி அதை விரிக்கொன்று. புதுதி கிளிக்கொன்றி விஶேஷவித லக்கால் வகுக்குறை கொண்டு வருகிறோம்.

“பதிலாம்பிரிப்பிடுவதற்கியலவைத்
ஸப்தாஷ்டி மினா. த. நாடி தாங்பாலோப்புயாகங்கூளுக்கு
பதிலிகொள்கிடுவன்றில்பார்ப்புமத்தெல்லை
கொஞ்சமாகவிடுவாகங்களில்லமே!
அதுமிகு விகால்வைலாக ஸ்வரக்குரை
தொழிக்குப்போலெடுவதாகத்துப்புக்குத்தில்
இருந்திட்டிலாடுக்கும்ஹாவிக்கான, துணி-
கைவராஜதி பிளையுங்குத்தங்கா”

എന്നിലുകാരം പ്രത്യീക്ഷ ചേരുവാമായ ലിതിക്കിൽ ചിത്രീകരിച്ച കാണിക്കോതിൽ വള്ളുതോന്തരില്ലെൻ്റെ കിടപിടിക്കുന്നതു വള്ളുതോന്തരാം മാത്രമെങ്ങളില്ല. പദ്മരുദ്ധയാഗതിലുള്ള ഒമ്പിന്ത്യവും അഭിപ്രായാദിത്തവും ആരും വള്ളുതോന്തരാം കവിതയുടെ മരണാദ വിശേഷമുണ്ടാം. ഇതിനാധാരമുണ്ട് കാണിക്കോവാൻ പുരപ്പുട്ടക്കയാ എന്നും ഇപ്പോൾ തന്നെന്ന് ഏതെന്നു നിരന്തരമുകളും പിരിഞ്ഞുവരുന്നു. കൊണ്ടു കണക്കിലും വിശ്വമിച്ചിട്ടുള്ള മാനൃസാമാജികമാരായും സ്ഥിരമായുള്ളതു ആഴ്വരു ഇന്ത്യൻ ദാഷ്ടാനോക്കോടിവരുന്നിനു തു താൽപര്യാദം എന്നും അതിനും ഉദ്യമിക്കുന്നില്ല. വള്ളുതോന്തരി

എൻ്റെ വച്ചോവിലസിത്തത്തെപ്പറ്റാൻ അന്തിമത്തുടർന്ന് അസ്ഥാവിച്ചതിനുമുകളിൽ ഒരു പ്രസംഗതെ ഉപശംഖയിൽ കൊള്ളിയാം.

வர்த்தம் நூறு ஸாமிட்டிருணவுகளிலேப்பூர் வன்யபுத்திவழகங்களை
ஏற்றியக்கவனமால் நெடுஞ் சாப்பாஸுவதிடிருத்திலிலேப்பூர்த்தி யூ
ந்தாலை வதுதானோல் அநூலை பரிமானிக்கவான் புரைப்புத்திட்டங்கள்
தன்னு புதேயுக் பரவேன்கியிரிக்கான். ஏற்றியமாலை உங்களைப்
மலூம் அல்லுமென்றும் ஜானங்களைக்கொட்டக்கொள்ளின்,
ஏலைமொனோலிப்பக்கங்களை குவிதக்குத் தொழுவாறுகளைகள்,
ஸ்ர்வார்த்தங்களைகள் வகுக்காலை ஏவான்ற மாதுமே. (My
native Land), என்ன குவிதவாக்கிக்கொல்ல ஒரு ஹெப்பிட்டுக்காலை
தன்ற மாதுமே செப்புரியுள்ளாக்கான மனோவிகாரம் ஏற்றத்தானா
னோ, அதேச் சிறிதிலிழுத்த நாளை விகாரமான், எப்பிரிமாதுவாரம்
க்கீழியுாட “வாய்மாதர” ராகங் வாய்க்கொன ஸமக்குற வெளியூ
க்காரமால் உள்ளக்கொனது. வெகாலிலித் தூஷாத்திரியுத்த ஏற்றிய
காவுப்பால் யாராலும்கூடு. தூஷாத்திலே ஏப்பியக்கவிக்கின் ஸ்ர்,
வவிஞ்சுங்காம்பாலோக், ஸ்ரீஸ்ரைஜங்கினிசேவி ஒத்தலர், வவதான புதாந
புமாநாதர் அவுக்கரிக்கொனது. நெடுஞ் சேந்துத்தில் காலோரி
கள்ற பட்சியித் திட்டங்களைக்கொன வதுதானோல் நாலாய்களமேநவு
கள்ற மாதுநாநங்கால் கேந்துத்தாப்பியூக் ஸ்ரீபுக்கியமாய ஏற்றிய
ஸாவிட்டுஸ்வாதியை உள்ளக்கிடிக்கொள்கொர காலங்காதித் தாங்
ஸங்கோஷிக்கக்கூங் அந்திமாநிக்கூங் செப்புங்கள்தங்கானான்.
கேந்துத்துமீசெப்புரியுத்த மாது வாய்மாந் ஏற்க கிழிப்பாகு ஹ
எதுதெப்புரியுத்த, மாதுமேயோகு, ..எந்தான்தத்தூத்துக்குத் தெய்க்குத் தெய்க்கு
கிழிப்பாகுக்குமான் வதுதானைகள்ற ஏற்றிய குவிதக்குத் தி
க்குத்துக்குர்மகொனது.

“எட்டிரிக்கொண்டுவரும் மாநாவங்பீளக்
கிணிதவடியுடையக்கலையினத்தீங்களைப்
வாருக்காலாட்டாறுபோலவும் கொங்கிலுமியோயி
லூக்கத்தெஜி தேரூராண்டு விகாரைக்கரசர்தாங்
அல்லும்பூனிருக்கிற மூக்கியாக்கிற சூடா -
விழைப்பாஞ்சாலும்தெலுகு வாழ்ச்சி ஆலூகமமலை

(രാത്രിവർദ്ധന)

“എന്തിയതിങ്ങമുഖംതാഴീക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു?
നിന്തിയവടിയമേന്തിള്ളംകരക്കയോ?
തെങ്ങളിൽത്തുവത്തശൈലാന്താകരജ്ഞരിക്കൊ-
ണ്ടങ്ങിനെത്തുവയ്ക്കാമല്ലംതവാധുവം?”

(മാതൃഭാഷാട്ട്)

എന്നം,

“എറിച്ചപരിത്രുംഗയമ്പീലരാജ്ഞപ്പി-
വിരരവഹിച്ചനിന്തിൾമാംപുണ്ണക്ഷത്ര-
മെന്തിരകടന്നിജന്മത്രംലപ്പേട്ടതിഞ്ഞാൻ
എന്തിനെമലഞ്ഞാൻ അപാരതിപരിനാഞ്ഞാൻ?”

എന്നം മരഘമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വാക്കിങ്ങുവോർ, ദേശാദിമാനത്തി
ന്റെ ഒരു ബിംഗവേദാംപാർപ്പിച്ചു ഉള്ളന്നാഭാവാഭാവാ രേഖ ഉച്ചങ്ങളിൽ ആ
കാഴ്ചെപ്പുള്ളി രഹതമാംസങ്ങൾക്കാണ്ടില്ലെന്ന വണ്ണിച്ചു പറയാം.

മിസ്സുകുന്നാരുവൻ ഭാഷിപ്പു സമ്പ്രീതിക്കുള്ള ഇത്ത
രാകവിതകളോട് സംബന്ധം വഹിക്കുന്ന മരിനേകും കവനങ്ങൾ
ആവിഭിന്നവേണ്ടി ഒരു എടുമാണിതു്. മരഘമുള്ള കവിവരേണ്ണും
ദേശിയകവനങ്ങളുടെ നിശ്ചാണതിപ്പുകൂടി അഥവതിപ്പുകുന്നതു്
ഇപ്പോഴെന്നെ നമ്മിൽക്കു് അത്രാവന്നുംഡിക്കുള്ളതാക്കുന്നു.

ഉള്ളേഖനായകൻ എന്ന സുപ്രസിദ്ധനാഡി ഉള്ളുകു് ഏല്ലോ. പ
രമേഷപരമ്പരയുടുക്കുടെ മാലനി മുതലായ രണ്ടുജന്ത വണ്ണക വൃ
ജാളിക്കുടെ നാമയേഖാദിപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രിപ്റ്റും പ്രാഥമ്യാക്കുന്നു. വ
ശ്രീരാമാർ, ഉള്ളുകു് കമാരനാാം. എന്നോടു മുമ്പാ മരിക്കാക്കരിഉ
ളു നമ്മിൽക്കു നമ്മക പദ്ധതിയിന്ത്യാനിൽ വരെജീതായ പരി
ഷ്ടാരാജാഭൈജും പരിവർത്തനങ്ങളുംപരി ധാരാളമാണി ആശയപ്പെ
ട ചാനവകാശമുണ്ടോ. കേരളത്തിലെ സൗംഖ്യവും എന്ന സുപ്രസിദ്ധനാഡി
സി. വി. രാമന്നപിള്ള അവർം, ഗദ്യസംഗമിന്ത്യത്തിനു് ആവൃഥി
കാശാവഭാഗമുണ്ടോ അഭിമാനജനകമാക്കിതാരിതിരിക്കുന്നു. മാത്രാ
ണ്ണ. വമ്മ, യമ്മാജ, ഭ്രമാനുതം, രാമരാജാവവരമുൻ എന്നീ പ്രത
ശ്രാംക്കാഡി ആവൃഥികാപ്പുണ്ണാംപരാ ആവശ്യക സൗഖ്യഭാഗം
ഭിലമാജും ലാവണ്ണാജുംമായുമുള്ള താവണ്ണുംശരേ പ്രസ്തുതാ
കുശാവ്യാധികരിക്കാൻ അപ്പേക്കിപ്പള്ളപ്പുൾ
കാശാവ്യാധികരിക്കാൻ ഗദ്യകാവ്യാഭിഭാഗം മലയാളത്തിൽ പറ

യത്തക്ക നിലയിൽ പരിപോഷകത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പുൾ തന്മൂലം തിരുമന്നൂസിലെ ഭാസ്യരമേഖല, സന്മാതുമെ മുഴു പ്രകാശവ്യാധികയിൽപ്പെട്ടുകാണുന്നു.

പിന്തിട ശരിയായ നിശ്ചാഡകരാ ഇല്ലാത്ത ഒരു കാബാണം ഭാഷയുള്ളൂളിൽ. പരാമൃതമായ ഇന്ദ്രിയമലാജാളനിബണ്ണവാണ് ഉടനെ ഉണ്ണാവേണംതു്. ശബ്ദതാരാവലി എന്ന പേരിൽ പ്രസി മലപ്പെട്ടതിന്റെങ്ങിയ് കൂളി മലയാളനിബണ്ണഗമം തുപ്പികരം യ നിലയിലാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനു പറമെ, വിശിഷ്ടമായ നീതി നിലയുള്ള ഒരു മലയാളസാഹിത്യചരിത്രവും നമക്ക് അത്യാവശ്യമായ യിട്ടുള്ളതാണ്. കവിതിലകൾ ഉള്ളത് എല്ലു്. പരമേശ്വരപ്പരവു കൂർ ഏതാണു എഴുതിത്തിന്തിട്ടുള്ള ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം ഉടനെ ചെളിയിൽ വരുന്നപക്ഷം, അത്യുന്നുനതയും പരിഹരിതമാക്കാതാണു് രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കളിടെ തുലിക ശാശ്വതവിന്റെ മന്ത്രയും, സി. പി. അച്ചുതമേന്നവൻറെ പേരന വാല്കവിന്റെ തേരയും അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടി ഓഫോക്സണ്ടുവും, നിക്ഷുക്ക്സുവും അതു നിരുപ്പണിതിയെ നമക്ക ചുങ്കമൊരു കാണാവാൻ കഴിയുന്നു. രാജാളീ പി. എക. നാരായണപിള്ള അവക്കേളപ്പോലെ യുള്ള സംഗ്രഹിത്യയുണ്ടായും അതുരം നിരുപ്പണപാലതിനിൽ പ്രദാനമിക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യമായ കൂളിയാണു്.

ഈമാതിനിയുള്ള എതാണു ചെബുകല്പനകളിലുള്ളതു നീക്കിയാൽ നഞ്ചെട ഭാഷയുടെ അരധഗിക്കസമിതി എറിവും അതാണാസ്യമാണെന്നതനെ പറയാം. ദേശാടിമാനികളും വിദ്യാഭ്യാത്മകയും കേരളീയരുടെ ശ്രദ്ധ കുടുതൽ പതിയുന്നപക്ഷം, അടുത്തകാലത്തു തന്നെ നമക്ക് അത്യുന്നം അഭിമാനകരമായ ഒരു നിലയിൽ നന്ദി ഭാഷ എത്തുന്നതാകനു. സപ്പശക്തനായ ജഗദിശ്വരൻ അതിന്നായി അനുലോദം അങ്ങളുമാവാട്ടു.

സംഗ്രഹം

എ. സംഗ്രഹം എല്ലുകലകളിൽ പ്രധാനമെന്ന പ്രസിദ്ധമാണ്. മനസ്സുകൾ പ്രദശാസ്ത്രാദാരാജാ ജനിപ്പിക്കുന്ന കലാവിഭാഗങ്ങളേറ്റെല്ലുകലകൾ എന്ന പേരു ദായാർത്ഥിയാണ്. എല്ലാജീവികളിൽ എത്ര വിശ്വാസിമാനം അതുവരിനെ പ്രഭാജനകരമാക്കാനാണ് കൂടുതലും ഏല്ലുകലകളുടെ വ്യാപ്തിയും തുല്യമാക്കാനും. വിചിത്രവും മനോഹരവും അതു പ്രത്യോലം കലാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അലോപ്യുപാദനങ്ങൾ ഉണ്ട് ചിത്രമെഴുത്തു് എപ്രകാരം മനസ്സും രസിപ്പിക്കായും അതേ സമാനത്വത്തെന്ന പ്രത്യേകിമഹിമയെ ക്രമ്മത്തെ താമസപത്രത്വത്തുട്ടുടി അനുഭവപ്പെട്ടതിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൻവോ അപ്രകാരം തന്നെ സ്വന്വേഷണങ്ങളിടെ ലയമായുള്ളതും സംഗ്രഹം മനസ്സിനെ നാളന്തിപ്പിക്കായും തദ്ദേശവോദ്ദേശപക്ഷങ്ങളായ സൈഖാദ്വിക്കാരങ്ങൾ ഒരു അവസ്ഥാനാസരണം ജനിപ്പിച്ചു ബുദ്ധിമുഖ വികസിപ്പിക്കായും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ സാഹിത്യ കലാരംബനകൾ ചുമതലപത്തിൽ ലോകാവാന്തരിപ്പജനയേ മനസ്സുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നണം. എല്ലുകലകൾ മുഖ്യമായം ഉണ്ടാക്കുന്ന ബുദ്ധിമുഖക്കാർമ്മത്വം തുല്യമായി ലൈക്കികതപങ്കും ഉദ്ദേശപ്പെട്ടു. സാഹിത്യകലയേയും ചിത്രമെഴുത്തു കലയേയും സാദൃശ്യപ്പെട്ടതിനു ഒരു മഹാകവി വിമർശിക്കുന്നതു നോക്കു.

സർക്കവിദ്യുമന്ത്രിവാദ്യുമഹാ
 ചിത്രഗില്ലികരബാണ്ടുലികാ
 തത്തരിലിവിതമാപ്പുലക്കിതം
 വസ്തുതപമവിലം പ്രഗതിക്കേ

ഒരു നല്ല കവിയെപ്പോലെ ഒരു നല്ല ചിത്രകാരനു താൻപത്തുക്കൂട്ടിട്ടില്ലാത്ത സംഗ്രഹത്തിനു കൂടുതലും യഥാത്മതപങ്കും പോലും സുക്ഷ്മമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിപ്പിക്കുന്നതു ഈ കവിയും കൊണ്ടിപ്പായം. ഈ തപപാവഗാഹക്കാരന്തിനാണ് നാം കല്പനയും അഭിഭേദങ്ങിൽ വിഭാവന (Imagination) എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് മനസ്സുക്കുള്ള സമിത്യന്തരങ്ങളും സുക്ഷ്മമായാണ് ഒരു കൂടിക്കുന്നതിൽ സംഗ്രഹമാകുന്ന എല്ലുകലയുടുക്കു ശൈത്യവിശേ

ര. മലബാറിൽ ഉംഗ്രേഡ് പ്രമാണങ്ങളായ വിവിധസാധനങ്ങൾ യും സൈഞ്ചനുകളും നിന്മിക്കോ പ്രായോഗികകലകളെന്നാണെന്നു കൂടിച്ചു എഴുകപ്പെടാശ്രദ്ധ വെവർിസ്റ്റുമാണ് എന്തെന്നാൽ, പ്രായോഗികകലകളിൽ പ്രാധാന്യം ലോകസാധനങ്ങൾക്കാവും പ്രകലകളിൽ പ്രാധാന്യം എങ്ങനെയോജിത്തിനാം അബ്ദാനാളിത്തതെന്ന്. രണ്ടാം പ്രാഥിമിക ദിവസം ലോകക്ഷേത്രം ഓരോവിധം പ്രായോജനം ഉണ്ടാക്കാതിനാലുണ്ട് രണ്ടിനാം കലാനമാനം എൻഡീസ്റ്റിരിക്കേണ്ടതു്. ഉാജീവ നവുന്നിപ്പമാരായാണെന്നാളിൽനിന്നു തക്കമില്ല. എന്നിങ്ങനാലും ഏതു ദേഹാസ്ഥാനകരണങ്ങളായ കലകൾക്കു ഒരുക്കാവത്രതം പ്രചാരം കുറയുന്നതുണ്ടു് എന്ന വരത്തക്കാലി. പ്രകേഷ ആര്ഥികാവജ്ഞാനിൽനിന്നും പ്രായോഗികകലകളുമുള്ള ദിവസം ലോകസാധനങ്ങളിൽനിന്നും മാത്രമേ ഭേദമുണ്ടു്. എന്നാൽ കാലങ്ങുമ്പോൾ വലിച്ചു മനസ്സിലുണ്ടാവുന്നവാദ്യം പരിശോഭയിൽ മനസ്സിലെ ഒരു ഉദ്ദിഷ്ടവിച്ഛേദക്കാശേഖരിക്കുന്ന അന്ത്യാവശ്യകതപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തോട്ടക്രിത്തവന്നാണ് ജനങ്ങൾ എഴുകപ്പാവിലുകളെ ഇപ്പഴീവ നമാർദ്ദങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചതുമായതു്.

ஓ. ஹனைவைப்பூமிஹிகிலும் ஸங்கதகலாவிலுமே ஹன் வூற்றித் தொடர்பாலே ரையீனாலிவூலிமரெண்டும் ஸி லெட்டிடிலேபூஷித்து எதுயும் அடிக்காலனியிடத்தை ஸங்பூதசை எப்புக்கூற அதிகாலநெடித் தைமாயுண்டோதாக்குடி உஞ்சிகளை காந்திரி வெடிக்காலங்களித் தை புவரிச்சிதை. ஸகலர் மறுங்களின்கூல் அதுதூக்கங்களைய வாக்காறுப்பளவிடப்பெறத் தால்வே மஹாவிஸ்வாஸித்தித்தை கையூமாமாய செவதைப்புத்திளை விவேகாலத்தைப்பூரித் தைநூல்களையிடதை மதவிழப்பாஸ்கை ஏது லக்ஷ்மிக்கரிக்கங்களைப்போ. குஜாதமாக்கை கை கிருவிள் அது

ର. ହୁଣ୍ଡୁଯୁଧିତ୍ତ ହରକଳାଲାଭାବୁ ମଧ୍ୟମ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ
ଯିଲୁମ ଅନ୍ତରୀଳମୁଦ୍ରାବୁତରେ ପଥିବିଥୁ ଚେଷ୍ଟାର୍ଥସଂକ୍ରମଣାବ୍ୟକ୍ତି
ଥିଲୁ ହୁଏ ଅନୁତ୍ତସମ୍ପଦାବୁତରେ ଲାଗାଯିବାରେ ଶବ୍ଦାବ୍ୟକ୍ତି
ପଥିବିଥୁ ହୁଏବାରେ ପଥିବିଥୁ. ହୁତିରେଣୁ ପରିଷ୍ଠ୍ରୀତୀବସମ୍ବନ୍ଧ
ରେଣୁରେ ହୁଏପ୍ରାତି ଉତ୍ତରାହୁଣ୍ଡୁଯୁଧିତ୍ତ ପ୍ରବାସିକଳାମିରାଜସମ୍ବନ୍ଧ
କି, ପାଞ୍ଚାଳୀ ମୁଖଲାଯ ଭାଷକଳୀଲେ ଶ୍ରୀତାତ୍ପରୀତ୍ତ କାଳାନ୍ତରୁ.
ଏରାପଥ ହୁଏବିଯଥିଥୁ ବିଭେଦାନ୍ତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟାତି ଆତୁରେ ସଙ୍ଗ
ଫିରମାଵାର ତରମାକାରର ପ୍ରାଚିଯ ବ୍ୟାକ୍ରମାବଳେ ହୁଏଯିବାରୁ ଅତୁ
ପ୍ରାଚିଯାବଳେ ସାହିତ୍ୟବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଚିଯ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାବଳୀର ପରା
ପ୍ରାଚିଯାବଳୀ ଲକ୍ଷିତିବ୍ୟାପି ଲକ୍ଷିକରିବାର ସାହାତିରୀବାବରୁ. ବିଶେଷିଥୁ
ପ୍ରାଚିଯ ବ୍ୟାକ୍ରମାବଳୀ ହୁଏପ୍ରାଚିଯ ତମିଶଳୀଯାବୁକ ଆକ୍ଷମରାଲୀ
ସଂଗୀତ ଲଭମାଯୁତ୍ତରେ ପ୍ରାଚିଯାବଳୀର ପ୍ରମତ୍ତ୍ରାବଳେ
ଶରାନ୍ତରିଲିକଳାବୁ ମାତ୍ରିରେ. ଆତୁକୋଣକୁ ତରେଣୁରେ ତରେଣୁରେ ତ
ନିଶ୍ଚିନ୍ନାବଳୀର ପ୍ରାଚିଯ କିନ୍ତୁବାନିକଳ୍ପାଦ୍ୟାକୁଣ୍ଡିତରୁ.

ஸாயகநிலை அல்லது வேளாசிலிக்கான கடாரத்திற்குப்பாயின
வும் கானிகாசோரூவுங்களும் தொகையும் ஹல்லாதெழுந்த ஜிரங்கூட
உடில் ராக்காவுங்களும் அதை ஹாந்திக்கலூந்துகி எடுத்து
விகிண கண்: குறுக்கங்களைய அடிவாட்டாதுமாப்பண்ணை ஹாக்கு
தாக்காலாப்பண்ணைக்காரிசில்திடு வாய்க்காலஸங்கிதாத சூதானு
எவ பழித்துவன பாதைத்துமதி ஹாப்பார்டாபாட கேட்கவேப்பும் கூகு
ங். விழெகித்தால அதை ஹாப்பார்டாபாடு அந்தப்பாலும் அவ்வகைப்
துதிக்கீ ஏதுங் வித்து நாமாலும் காஞ்சிக்கூல்ஸங்கிதாவித்துதை கா
ர்ப்புங்கார்களாம். ‘கனிரிக்காகுவாக் வகுவாக்கா’ மத்திலெஷ் ஆக
அல்லது காலாக்கா அதிக்கூடுதலாக மாறிக்கூட காலகேஷாத்துப்
தனித் தாங்காது புதோரித்து தட்டுவிடுகிக்கான ஹாநாம் ஸா
நாந்தைக் கையைக்கொடுத்து கைவித்து கைவித்து கைவித்து கைவித்து
பாரி ஹவிடெ சினித்திடுவதை மில்லை. ஏதுகிலும் ஜாங்கந்
பிள்ளைங்கும் தாங்காது ஸாவையித்திடுக்காலாகும் காரத்தியதை ஹாக்கா
விழெக்காலாக்கு அதிலும் காங்காது புதோரிக்கானது’ ... கூ
பூக்கெட்டித்து துக்கித்துக்கொங்க்குத்து’ ஸாநாமாநாலை வரிமாலை
காலாக பாதைத்துக்காக்க வேங்காரிக்கூரை வாய்க்காலாகுத் தாங்கு
ஹவிடெ புதோவதைப்பார்களார்.

റിയാനിലംതിൽ പാട്ടുകൾ ഉച്ചരിച്ചുകൂടിലേ അവരുടെ പ്രാത്മ നക്കുള ഇണ്ട്രപോർ കൈക്കൊള്ളുകയുള്ള എന്നുള്ള വിശ്രദാസം കേ വലം ഓന്നുമാറു തന്നെന്നും ആരും സമ്മതിക്കുമ്പോൾ. ശരി യാളി ഭാഷാനാരം ചെളുപ്പെട്ടാൻ പാടില്ലെന്ന ചില സുറിയാൻി ഫോ ഹിബ്രോ ഭാഷാപാദങ്ങളുടുകളും അതുപരവുകൊണ്ട് മാത്ര മാണം ക്രിസ്തീയസന്തുടങ്ങാം ദാപ്പുക്കുതേതയും ക്രിസ്തീയമലഖാളി തങ്ങളേയും ഇതുമുണ്ട് ഭാഷാദോഷസന്ധേയന്മായി തീർത്തിരിക്കുന്ന തെക്കിൽ ആരഞ്ഞതും ഇന്ന് വർദ്ധകാക്ഷി സപ്തഭാഷയിൽ ഉള്ള അജ്ഞത ഒരും വിപ്രതിപത്തിയേയും സ്ഥാപ്തമാക്കുന്നതായി ശബ്ദിക്കേണ്ടതു സാഡ്യും. സപ്തമതഭേദത്തെപ്പും ലേപിതെന്ന സപ്തഭാഷയേയും ആരും പരിക്കു തന്നു മഹാമനസ്സുത നബ്ദാട മാനുക്രിസ്തീയ സഹോദരങ്ങൾക്കും ഉണ്ണാക്കുമെങ്കിൽ ഇന്ന് വകു ഭാഷാജ്ഞരും നിഷ്പത്യാസം പാരി പരിക്കരാക്കുന്നതുണ്ടെന്നും പ്രസ്തുത ലേപക്കുന്നു അഭിപ്രാ യം. മലയാള ഭാഷാപോഷണവിഷയത്തിൽ ക്രിസ്തുമതപ്ര ചാരണസദർബഹാബിഥാക്കന്ന ഗ്രംതരമായ പരിശാമമേഖനേതയും ഭാഷാബന്ധാംകൊണ്ടുമറ്റും ഏകദേശക്രമക്കൂടംവാംഗജഭൂയി തോന്ത്രിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയസഹോദരങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഇവിടെ പ്രതു താഴേക്കിസ്ഥിതിയും ഔദ്യർ ഇന്ന് വകു സംബന്ധിക്കുന്നും ഇടവന്നിട്ടുള്ളതു മാറ്റുവായതിൽ പൂരവുാനിക്കുപ്പുകൂട്ടുകയില്ലെന്ന വിശ്രദാസം.

പ്ര. അമാരാഷ്ട്രക്കുമാ ദിവ്യമോ ആയിട്ടുള്ള ഒരു ശക്തിവി ശേഷം ചില ശബ്ദലയങ്ങൾക്കും പ്രത്തിസിദ്ധിഭുഖ്യാജീവനരണ്ടുന്ന ഈ ശക്തിവിശേഷങ്ങളും ശാഖകൾക്കും നാഭഗ്രൂഹമാണു ലോകോ ദ്വാരാക്കുന്ന കാരണമെന്നും ആരുള്ളും ഒരു കാലത്തു ദിവമായി വി ശപബിഥ്രിയാണു എന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. ഇന്ന് മതത്തി നാളുള്ള ആരും അഭ്യന്തരിയത ഇംഗ്ലീഷ്യാംഗുളിൽ വളരെ കഠിനതു കാണുന്ന കിലു (സംഘടി) ശബ്ദപുഷ്ടി എന്ന ശക്തിവിശേഷത്തിനു മുൻ കാലങ്ങളിൽ അനീയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നില്ല ചില പ്രായോഗികവുലു വും ആരുള്ളാംരഹമിഷ്ടാ ഉള്ളതായി ഇപ്പോഴേതു പ്രത്തിശാസ്ത്ര ജ്ഞാനമാർക്കുന്ന പിടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. അടക്കാരവരാംപോകുന്ന ആവാ ത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുമാറു ചില ശബ്ദവിശേഷങ്ങൾ തന്നെത്താൻ എണ്ണക്കരതക്കു യഞ്ഞാപകരുന്നതു സജ്ജമാക്കി വയ്ക്കുന്നതി

നാൽ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ ശത്രുന്നീക്ഷിപ്പുമായുള്ള (Mines) എന്ന നൗണ്യംപ്രധാനമായാണത്തിന്റെനാം കൃപ്പലുകളേയും ശത്രുസം ഘടകാരം പട്ടണംസന്നിധിയിൽ നിന്ന് ‘Areoplasma’എന്ന അതു കാശക്കപ്പെട്ടുകളേണ്ണും സുരക്ഷിതമായി നഡിച്ചുകൊണ്ട് പോവാൻ വരുകുകയുംകൊക്ക് ഇന്ന കഴിഞ്ഞ ദോശരൂപത്തിൽ സുസാല്പമായിട്ടുള്ളതും, ശബ്ദപ്രതിയുടെ പത്രതായി കണ്ടെപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ശക്തിവിശ്വാസങ്കൊണ്ട് തന്നൊന്നാണ്ടോളം. ശബ്ദത്തിനുള്ളിൽ അനുഭൂതിരശ്മകതിമഹിമയെപ്പറ്റി അനിയവാൻ ഇതുനെന്ന അക്ക ലഭപ്പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ലഭമായുള്ളതോടു സംഗ്രഹിതമുഖ്യമായി നാൽ എത്തു പാമരനാപോലും വിളിച്ചേരുക്കിയുടെ കരുവേശം കൊണ്ടുനാപോലെ എല്ലാം ഉണ്ടാക്കാതെ തിരികെടുക്കില്ല. അ പ്രകാരം എത്തുവരേയും, അതായും സംഗ്രഹിതജ്ഞനാനമില്ലാതെ വരെപ്പോൾ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതു വെള്ളവമുണ്ടാക്കാനുംവെക്കില്ല മാത്രമേ അതുകൂടുതു ലഭമായുള്ളതോടു സംഗ്രഹിതമാക്കുന്നതു പാക്കേണ്ട എത്തുനുണ്ടെന്നു എന്ന ജ്ഞാനാനമില്ലാതെ ശ്രദ്ധാതാവും അംഗിയിലും. ഇന്ന ഇന്ന അംഗങ്ങളുണ്ടാണോ ഒരു ഗായകകൾറും സാഹിത്യപ്രഭാവത്തിൽ പ്രത്യേകം സൈന്യത്രക്കായിട്ടുള്ളതെന്നും അ ദിവ്യനാ ഒരു ജ്ഞാനാനമില്ലാതാവിലും ഇക്കാരണംതാഴെ ക്രമത്തിൽ അനുനദാബന്ധത്തിലുണ്ടാകുന്നു എന്നും മാത്രമേ വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. നാലു സംഗ്രഹിതംതിന്റെശ്ശാജാതികളായ പക്ഷിപ്പുശാലിക്കളുപ്പോലും ദിവികൾക്കാരാണും മാനസ്യപ്പേജി വിലപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയാർത്ഥിക്കുന്നതും വിലപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയാർത്ഥിക്കുന്നതും മരുചീല പ്പോൾ വിത്രമസൂഖ്യത്തും അതാവാസരം നശ്വരം കിരുംഗാരഭവ താഴെ പ്രാംഘരചയ്യുണ്ടായാ ശ്രൂകാലംപാടി ശബ്ദസപാരാസ്യതാഴെ പ്ര തുതിഭവി ഇന്ന സംഗ്രഹിതമഹിമയെപ്പറ്റി കാശില്ല ക്രൂക്കുന്നു ശബ്ദം സാവിനേ ഉള്ളാക്കിന്തവിക്കരണാചല്ലെ ചെയ്യുന്നതും?.

സി. ഇങ്ങനെ പല മുണ്ടുകൊടുക്കിയ സംഗ്രഹിതനാണിവി ക്രൂക്കുസപരമായി തെമ്മുട്ടുനാശുനബഹുമുഖംനാം ഇംഗ്ലീഷ് പരിഷ്കാരത്താശയമാരായ വില്ലുക്രൂസപ്പുവർക്കമാർ സംശയ ക്കിക്കുന്ന സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബാലമനസ്തുകളിൽ സെന്റ ഫ്രാൻസിസ്കുറാഡേജു ജനിപ്പിക്കുവോന്നം തല്പാരാ, അ വാദത്തെ ബുദ്ധി ഒരു വികസിപ്പിക്കുവാനും സംഗ്രഹിതാർഗ്ഗിലാംപോലെ സുകരമായാൽ വേരെണ്ണു. ശ്രീകൃഷ്ണരക്ഷ കേവലം അശോചവരമെന്നു ശ

ಎನ್ನಿಕೆನ್ನೆಸ್ತುತ್ವಾತ್ಮಿ ವಯಂ ಎಗ್ಗಾಗಾತೆ ಭಾವಿಜೀ. ಚಿತ್ತತಿಲೆ ಸರ್ವೇರತೀ ಹೃಷಿಹ್ಯಾ ಬೊಲ್ಪುತ್ತಿತ್ವಾತ್ಮಿ ತನೆ ವೇಗಾನಿಷ್ಠಾತ್ಮಿ ತಣೆಯ್ಯೋಽಽವಯಾ ಅನ್ನ ಉ ಅಂಗಾಭಾವಾವಿಫಶಾಷಣೆ ಸಂಪರ್ತಿಪರಿಶೀಲನಂ ಆಂಗಾಭಾ ಸೆನ ಏತು ಕ್ರಿಕಿರಿಸಿಂ ಎತ್ತೇಗಾಚರಣಾಕವಿಕೆಣಾಢಕಣಂ. ಈಗ ಉಂಟಪಂ, ಸಂಭಾವಣ, ವಿಗಂಣಂ, ಪರೋ ಪಕಾರಗುಲು, ತುತ್ತಜ್ಞತತ, ಖುಷಪರಭತಿ, ಸಹರ್ಜ್ಞತಾಪ್ರತಿ, ವಿಪರಿತಿಷಯಾತ್ಮಿ, ಸಂಭಾ ಯಾಸಾವಣಂ. ರಾಜಭಾತಿ, ಸಪರಾಜ್ಯಾಣ್ಯಾವಾ ಮತಲಾಯ ಸರ್ವೇಗಣ ಜೆಪ್ಪಾರಿ ಉಪಗ್ರಾಸಿತ್ತು ಕಾಂತ್ರಂಬಾಯಂ ವಾತ್ತಾರ್ಥಾವಾಸ ಗ್ರಾಮಿಕಣಾತಿ ಗೊಂಡಂ ಖುಬಿಲ ಕಾರ್ಪಾಪಾತಪ್ರತಿಕಿಳ್ಳಾಕವಿ ನಿಖಾಗಾಯಿತ್ತು ಈಡಿ ನಾಲ್ಕುಪಾತಿಭ್ರಂತ ಇತ್ತಾನ್ನ ಸ್ವಂಚಾಸ್ತಿತಾತಾಂತ್ರಾಂತಿಕಾ ಸಂಘಂತಾಂಸ ರಣಂ ಸಂಭಾಲಕಿತ್ತುತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಾಂಶಾಪ್ರತಿತಿಂಬಣಾಂತಾಂತಿಕಾ ಅಂಗಾಭಾಂ ಸ್ವಂ ಸೀಂಬಾಂಕಾರ್ಮಾತ್ಮಾತಿನಿಂ ಪರಾಷಾಂತರಮಿಲ್ಲ. ವಿಭ್ರಾಂ ಯಾಂತ್ರಾತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಾಸಾತ್ತಿಕಾ ಉತ್ತಂಧಾತ್ಮಿ ಸಮಾಂ ಹತ್ತಿತನೆನಾಯಾಂ. ಇತ್ತಾತನೆನಾಯಾಂ. ಇತ್ತಾತನೆನಾಯಾಂ. ದಾಂತಂದಾಯಾಂತಿಂದ ವಳ್ಳಿಪ್ರಾಂತಿಕಣಾತಿಂ ಗಂಜಾಂತಿಂ ಇ ಇ ಪ್ರತ್ಯಾಕ ಶಾಹಾಯಾಂತಾಂತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಸ್ವಂಪ್ರಾಂತಿಲುಮಾಣಾಂಧ್ರಾ. ಪ ಶಾಂತಾತಿಕಾಲಾತ್ಮಾ ಅಂತಾರಾಂತಾಂ ಸೀಂಬಾತ್ತಾಪಾರ್ಥಾ ಕ್ರಿಕಿಕಾ ಅಂತಾಂತಾಂ ರಿಂತಾತ್ತಾತ್ಮಾ ಉತ್ತಾಪಾಲಾಯಾಂಧ್ರಾ, ಪಿಗಣಾಯೆ ಅಂತಾಂತಾಂ ಸಂಭ ತ್ವಂ ಅಂದಿಂತಾಂ ಉಗ್ಗಾಂತಾಂಪ್ರಾಂತಾಂ ಸೀಂಬಾತ್ತಾಪಾಲಾಯಾಂಧ್ರಾ, ಪಿಗಣಾಯೆ ಅಂತಾಂತಾಂ ಸಂಭ ತ್ವಂ ಅಂದಿಂತಾಂ ಉಗ್ಗಾಂತಾಂಪ್ರಾಂತಾಂ ಕಿಂತಾತ್ತಾತ್ಮಾ ಶಾಂಪಾರಾಂ ಎಗ್ಗಾಗ ನಾಂ ಪ್ರತ್ಯಾಕಂ ದಾಂತಾಂ. ಕಣ ಸಂ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಉತ್ತಾಪಾ ಗ್ರಾತಾಂ ನಿತ್ತಿತ್ತು ಪಾತಿಕಣಾತ್ಮಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಉತ್ತಾಪಾ ಗ್ರಾತಾಂ ನಿತ್ತಿತ್ತು ಪಾತಿಕಣಾತ್ಮಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಮಾತ್ರಾಗ್ರಾತಾಂ ಏತ್ತಾಕಾಗ್ರಾತಪಾರ್ಥಾ ಅಂತ್ಯಾಂ ಶ್ರಮಾಕಾಗಾ. ಸಂಭಾಕಾವಾತ್ತಾ ಅಂಕಾರಿ ವಾಗ್ಗಾವಿಲಾಸಂತಾ ಪ್ರಾಯಣ ಸಮಾಂಜಿಕಾವಾಗಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾರ್ಥಾದ್ವಾ ಈ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾರಾತ್ಮಾ ಯಾಂತ್ರಾ. ಇತ್ತಾತನೆನಾಯಾಂ ವಿಭ್ರಾಂತಾಂ ಕೆಂ ಶಾಂತಾತ್ಮಾ ಪ್ರತ್ಯಾಜಾಂತಾಂ ವಿಭ್ರಾಂತಾಂ ವಳ್ಳಿಕಣಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಇ

ಫ್ರೋ. ಪ್ರತ್ಯಾಂತಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾ ರಿಶೀಲನಂ ಬೊಲ್ಪಿ ಕಂಬಾಂತಾಗಾಪೋಲಾಪಾತ್ತಾ ಬೊಲಂತಾಂ ಹು ವಿಷಯತಿಂತ್ತಾ ಉತ್ತಾ ಶೋಂಪ್ರಾಂತಾಂ ಕಾಣಾತಿಂಗಾತ್ತಾ ಶ್ರಾಂತಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾಪಾಲಾತ್ಮಾ ಸಂಪರ್ತಿತಾತ್ಮಾಪಾಲಾತ್ಮಾ ಈ ನಿತ್ತಿತ್ತಾಪಾಲಾತ್ಮಾ ಪ್ರತ್ಯಾಂತಾತ್ಮಾ ಉತ್ತಾಪಾಲಾತ್ಮಾ ಅಂತ್ಯಾಂ ಶ್ರಮಾಕಾರಾತ್ಮಾಯೆಂಬಿತ್ತಿರ್ಜಿಕಾರ್ಮಾ. ವಿಭ್ರಾಂತಾಂ ಕೆಂ ಶಾಂತಾತ್ಮಾ ಪ್ರತ್ಯಾಜಾಂತಾಂ ವಿಭ್ರಾಂತಾಂ ವಳ್ಳಿಕಣಾತ್ಮಾತಿತ್ತಾತ್ಮಾ ಇ

எப்புாழ்வெத வீதிக்கீட் ஏற்றுவென்றாலும் தனியளர்ணமாயும் பல ஜெரதிகரம் மேல்லால் வாணாஷ்வராதிரிப்பான் ஹட்டிலூ. மூன்றாவிப்பரிசீலித்துதலையில் ஸார்வதமஹோ ஹப்புாஷ்வராதைப்பூலை வரிகலை திரங்கூரிக்கைப்பூஷ்டிபோகுவிலெப்பார் பரித்துதாஜுஷாந்தி வெ விழுாஜுாஸ்மாஞ்சுத்தகாநாக்கெ சாஶாத்திக்காங்கி நமக்கு உங்கிழுக்காது வாய்க்காட்டு. எந்தால் மூஞ் பரிசூதாஶாநாவை எடு உடுத்தென்னிலூக்கி ஸஂபாத்தித்தொழுத்தில் பாளையித்துவும் பூஷா வாஸாக்கத்துவும் காலையில் திகங்கிட்டுத் தூக்க கலாக்குத்தொங்காக்க நஞ்சுடை ஹட்டில் ஸுலங்கானி டூரிக்கைக்கிழிவிக்கான். மூஞ் ஸமா தி வரங்காமக்கின் ஓரத்தீவர் ஏற்றுத்து பூஷாக்காலாநுதான் அரு அஞ்சி தூக்கித்து ஏந்தால் ஹட்டிலைத்து விதேஶ்வரியவாய் எந்த கர செத்துங்கா ஸிமிலமாண்ணுத்து அது வ ஸஂபாத்திக்கலாவிழுங்கு பொ துவை ஒசை உள்ளது உள்ளவாததை கட்டுத்தாமிலூ. விழுாஜுாஸ்பாத மாயி ஸஂபாத்தித்திரங்கு மதாத்தித்தும் பரகை காரியதூக்காங்கா அது டூருஷ்வரையில் வாள்க்கேவிழுக்கைதொஸ்மாக்குத்தெப்புமாய ஸஂ சீதித்தூக்காத்திரை வேங்க ஓராஷ்காஷும் கிழ்தத்தெப்பும் ஸில்பிதூ, ஹ கிள்க் அதுவேஷாதுதமதமாய மகோ ' ஸாஷ்வித்துங்காத்தொக்கா பூம் பூஷாமாய' சேர்வுப்பரிவாஸிக்கவான் ஸஂபாதியாக்காக்க.

പിന്നം.

“చిందానం ఎగ్గున్నత్తు ఉపవాహ్యజ్ఞానటెక్కుం వుచకణభ్రమికయ్యా అందాపిలొవగెను విశబ్దమైప్పుడుతండ్రిలు వేణుకి చిలి చిందానంల్లో ఉపయోగిసుకుండాకున్నా.” ఎగ్గు కెరళుపాణిగియిల్లం “మధ్యావా కృజ్ఞజ్ఞేషుం వాక్యజ్ఞానభ్రమి తాకుండాజ్ఞానభ్రమించుకొణా వేరుతిరిచ్చు వాసికుండాక్కుం ఉపవాహ్యజ్ఞానటెక్కుం సంఘానువాత వ్యక్తమాణా పూం రాఖికించుం చిత్రమిషును సమాం కాణుప్పాం ఇంధ్యులీ షితు నటప్పుజ్ఞ ఈ ఉపాఖమాకున్నా చిందానం.” ఎగ్గు త్రౌమాం గ్రహణగిరిప్రతి ఆవస్తుం చెప్పితికించు నిప్పచుకుండా చిందానం ఎగ్గువాలపూర్వాను మంధ్యులుకువుగుతాశాం. మర్ల రూక్షభాష్యాల్లో చిందానం ఉపాఖమికించునుతిను స్వీసమతమాయ ఈ వ్యవస్థ త్రవ్యాయిషత్తుత్తు లికినిపు చిందానం ఉపయోగికాతెక్కుం ఆచాచుమి స్వాధారిషిసు చిందానం ఉపయోగిచ్చుం ఈ సమ్మానాలు లే వచునుండి ఆలాంాలప్పుడ్తారును. ఇంధ్యుష్మభాష్య అనింణుకుండా తివస్తు చిందానం ఉపయోగికుణ్ణును రహస్యం మంధ్యులుకుండా తివస్తు ఆప్తమాప్తున్నాన్నిచ్చు. ఇంధ్యుష్ము అనింణుతాపుం ఉపాఖమిలు, ఆంతిలె వ్యక్తమానియమాండి సామాన్యం న్యావమ్ముం పఠి త్రాగుణులు చిందానంజంలు ఉపయోగిస్పును ఎత్తుపుం సాయికుండా కూడుత్తు. కెరళుపూగానీఁలువట్టు, గ్రహణగిరిప్రతి ఆవస్తుండా, చిందానంగు విష్ణువిచ్చు వివరిచ్చికిల్లు. యోగ్యమారువు వెపుయాకరణమారు తిరంతిగ్గాం పరిష్కారిచ్చుకొన్న మొదటి విశ్వాసాతించును చిందానానీలు కుంటుతిరు మలయాళుపుం సయమాన్యిలు, శ్రవణిలు పాపానీలు, దానాసపికుణ్ణును స్వర్గమాన్యిలు, ఆప్తమి విష్ణువిచ్చు వివరిచ్చును గ్రమికుండా.

ചിഹ്നങ്ങൾ ഇന്ത്യീയിൽനിന്നു നമ്മൾ പക്കംതന്നാണെന്ന് കണക്കാണ്ടു. ഇന്ത്യീയിൽനിന്നും അത്യുഗ്രമിച്ചില്ലാതെയും ആ തമിലുകളില്ലാതെയും ഉള്ളവാക്കുണ്ടെങ്കെ ചിഹ്നങ്ങളുടെകാണക്ക മറ്റൊരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു വ്യത്മമാണ് ചിഹ്നം ആ വശ്യമാണെങ്കിലും ആവിഷ്കാരമായിത്തൊന്നിരിക്കുന്ന ഒരുത്തവശ്യമാണ്

ഈ എന്ന പരയപ്പട്ടിവിക്കന്ന്. ചിഹ്നങ്ങളുടെ സഹായം തുകാതെ അത്മം എഴുപ്പുത്തിൽ മനസ്സിലുംവെബാൻ സാധിക്കാതെവാ കൂദാശയെ ആക്രമിച്ചപ്പേരുംജീവിയി ഉടനെ താഴേക്കാഡിതാബനാന് ഒരു അനുഭ്യവത്വവും കാണിപ്പായപ്പട്ടിവിക്കന്ന്. ചിഹ്ന നബാത ഇതുമേൽ നിഃസ്വിഷ്ടതില്ലെങ്കിലും അതു വായനക്കാർക്ക് അത്മം ശരിയായി മനസ്സിലുംവെബാൻ അബ്ദി വായനക്കാർ സ.മാധിക്കന്ന ഒരു ഉടായാ മാത്രമാണെന്നാൽത്തു വിസ്തീരിക്കാതു്. വാക്കെല്ലെ ധമാ സ്ഥാനം ബെജുക്കന്നതുകൊണ്ടിരുന്നു അത്മം ശരിയായി മനസ്സിലുകൊണ്ടിരുന്നു ചിഹ്നങ്ങളെക്കാണ്ടു വലിയ അവഗ്രഹം നേരിട്ടുത്തു.

“എന്നാകളിൽ കാഞ്ഞിളിലുംവെച്ചു തീപ്പെട്ട ചതുവത്തിനു മാരാജാവു തിജമനസ്സിലെ സ്ഥാരകമായി എന്നാണെന്ന പ്രവാചിക്കേ ഗാക്കെന്നു് ആലോചിപ്പാൻ ഈ മാസം ഫെബ്രുവരി ഒവേക്കുന്നും ഒരു സഭക്രിക്കന്നതാക്കന്നു്” ഈ വാക്കുത്തിൽ “ഫാലിത്വച്ചു” എന്നതിനീറയും “ആലോചിപ്പാൻ” എന്നതിനീറയും ശേഷംനാണോ അങ്ങൾച്ചിരം ചേഷ്ടന്നതായാൽ ചതുവത്തിന്മുഖാരാജാവു തിജമ നസ്സുകൊണ്ടു തീപ്പെട്ടതു് എന്നാകളിൽ കാഞ്ഞിളിലുംവെച്ചുവെള്ളുന്ന ധരിപ്പാൻ വായനക്കാർക്ക് പഠിച്ച സാധിക്കുന്നതാണെന്നു് എന്നാകളിൽ കാഞ്ഞിളിലും എടുത്തു് “ഒരു സദ്ധിയുടെ നേരാ മുവിൽ പ്രതിജ്ഞിക്കുന്നതായാൽ ധാരാജു ചിഹ്നത്തിനീറയും സ മാശംകുതാതെ അത്മം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണെല്ലോ. അതുാക്കാണ്ടു് അത്മവ്യക്തിയെല്ലും അത്മപ്പെട്ടുകുറെയും അത്മവഹിക്കുവൻ പാദം ചെയ്തുടെ സ്ഥാനങ്ങളും അധികം ആലോചിപ്പേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഒരചിത്രത്തിനും വേണ്ടിയും പല്ലാജ്ഞിക്കു വുന്നതാണുത്താണുവും അല്ലെങ്കിൽ അതുാക്കാണ്ടു് ചിഹ്നങ്ങളെക്കാണ്ടും അത്രാവഗ്രഹം നേരിട്ടുന്നു.

“ഓനി,നീബാജിക്കുംനുവാങ്ങും
ഭ്രതിയുംചിരതപസ്പിശേന്നതു്”

ഈ പിരു പ്രാസാരിനു വേണ്ടിയും,

“അതുരിവൻ,വലശരനിനുവിഷയം-
പ്രൂഢാവന്നപ്പുതിനാട്ടവേശോ”

ഇവിടെ ഒരുപിന്തുതിരാവേണ്ടിയും, മുരാനപയം ദിക്ഷിക്കുക എംബു കുക്കിക്കോട്ടിവരികയും ചെയ്യിരിക്കുയാൽ അങ്ങൾചെയ്യും ഇത് ശാന്തമായുള്ളതി വരുത്തേതാണെന്ന് അതുശ്രൂദംഘാതിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്ന് അതുശ്രൂദമുണ്ടു് ദിക്കിൽമാത്രമെ ചിന്താസദം ഉപയോഗിച്ചാണു് എന്ന് വ്യക്തമായി. ഇതാണു് എന്നമത്രു് അറി ഞഠിരിക്കുന്നതും സ്ഥാത്തം.

അതുശ്രൂദിപ്പിച്ചുതെ ദിക്കിൽ ചിന്താസദം ഉപയോഗിക്കുന്നതും ചിന്താസദം ചേഷ്ടാന്തർ സാഹകരുമില്ലെന്ന് ദിക്കിൽ അവയെ കുറിച്ചുമാറ്റുന്നതും നിരന്ത്രകവും ആഭാസവും ഭ്രംഖവും അകുന്നു.

എ) “മജാറിപ്പൊഴിമുള്ളിലഞ്ചുവാ;മസ്സാപാം”

ര) “ആ രാജാംവാംഗിരാജദിവിക്കേരാ നിസ്സാരജനാവിവാം?”

രു) “ആ വില്ലാത്മികളും നമ്മളിതുനാഞ്ഞ;അഡിനി മേലാസ്വം?”

ഈ പ്രതിനെ ചിന്താസദരൂക്കോട്ടി സാധിബന്ധങ്ങളെ അടച്ചിയും എല്ലാനും വലിയ സംശയമാണ്. അതു വായനക്കാരെ സഹാ യിക്കുന്നതിനു പകരം അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകൊണ്ടും ചെയ്യാനും. ദ്രോക്കാസദം അതുശ്രൂദമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിന്താസദം ശരിയായി പേശണമെന്ന ഗാളുകളും നിയമത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതായാൽ, അ വയുടെ അടക്കയിൽ യുഹുകൾ, വിശേഷകൾ എന്നിങ്ങനെ എഴുതേതോടിവരികയില്ലെന്നും ഇവിടെ പരാശ്രാം വന്നിരിക്കുന്നു.

സംസാരിക്കുന്നവരും നിന്താണ്ടുനാ സ്ഥാനങ്ങളെ കുറിച്ചുകൊണ്ടും, എഴുത്തിൽ ചിന്താസദരൂക്കെടുത്തു അതുശ്രൂ. ശ്രീസംംഖ്യിച്ചകോട്ടു് ദരേ സപരാത്തിൽ നമ്മൾ സംസാരിക്കാൻമില്ല അഡിനെ വായിക്കുകയും ചെയ്യുംതോള്ളു. വായിക്കുന്നവർ എവിടെയാണു്. അ ട്രിം വിളംബിക്കോഡത്തോന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു് അവരെ വായന കുത്തി സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു ചിന്താസദം ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പിളംബിക്കോട്ടുനാ സ്ഥാനങ്ങളെ കുറിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, സംസാരത്തിൽ സപരദേശങ്ങളുക്കോട്ടും അതാളുംജാലുക്കോട്ടും ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അത്മദേശങ്ങളെ കാണിക്കുവാൻം ചുമ്പാസദം ഉപയോഗാഗ്രഹപ്പെട്ടും.

ଶୁଣ୍ଡୀଙ୍କ ଭାଷାରେ ଚେପୁଣାତ ଯାରାହିମାତ୍ର ମଲାହାନ୍ତ ଭାଷା
କିମ୍ବା ଚିହ୍ନାଙ୍କରି ଉପରେରେ କୋଣକାଳୀ ଅତୁ ବର୍ଣ୍ଣମିଳିଥିଲା.

മുവ്വചിഹ്നങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്:

- (ம) அக்ஷயம் (அல்லவிராமம்) (.)

(ஒ) ரையினி (அல்லவிராமம்) (:)

(ஏ) இத்திக (அழுத்துவிராமம்) (:)

(ஏ) விரிசு (ஷ்ட்ரிங்குவிராமம்) (.)

(ஓ) காக (ஹோஷுவிராமம்) (?)

(ஏ) விகேஷப்பனி (அதுவேஸ்ட்ரிஹாம்) (!)

ମ୍ର. କେବ ଜୀତିଲିଲୁହି ଓ ଡାକ୍‌ଅବଦଂ ଉଠ, ରା. ଏଣ୍ଟା ନିପାତା
ଶବ୍ଦିଲୁହିମୁଖରେ “ଏଣ୍ଟା” ଏଣ୍ଟା ସଂଗ୍ରାମାଳାଦରତାଲୁହି ଫୁଲିଯେବାକୁଣ୍ଡକା
ରେ ବତ୍ତନେବାରୁ ଆଜିଲାଦିନ ଉପରୁଧାରୀଙ୍କରେଣ୍ଟାରୁ.

ଉତ୍ତା:—“ବୁଦ୍ଧି, ସାମତିର୍ଥ୍ୟ, ପଠିଷ୍ଠା, ଉପାସନା, ବିକଳ୍ପାତ୍ମି ମୁଣ୍ଡାଙ୍ଗରେ ହତ୍ଯକାଳେଖିରାରି ପରିତ୍ୱାଳ ମତିରୀକାଣାରାଶାରି”

ଦେଖିଲାକାରୀ ପାଦରେ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମଣେଣ ଏ ଓ କାହୁଁରତିର ଆତିପ୍ରାୟ ଭେଦଭେଦକ୍ଷତିରେ, ମୁତଳାହ, — ଏହାଙ୍କୀପଦରେ ପିଠିବୀରେବୋରୁ ଦେଖିଲାକାରୀ ପାଦରେ ଶେଷମୁକ୍ତ ଆଜିଶର ଉତ୍ତାଯିରିକାହାରୀ ନିଷ୍ଠାରେଣ୍ଟା ଥାଏ ଚିହ୍ନାରିକଣରେ, ପାଶେ ଏହି କ୍ରିକ୍ଟା ବିଶେଷମାପଦରେ ପାରିକ ଏହି କ୍ରିକ୍ଟା ପାଦରେ ବିଶେଷମୁକ୍ତ ନିଷ୍ଠାକଷ୍ଟ ଚେତ୍ୟମେବରୁ ଦେଖିଲାକାରୀ ଏହାରେ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟ.

ହୁଅ:—“ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏହାରେ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟ”

ମେଲେ ଉତ୍ତାମରଣମାତ୍ର ଏହାରେ ବାକୁରତା, “ବୁଦ୍ଧିରେ
ଯୁବା ସାମନ୍ତମ୍ଭୁବନରେ ପରିପ୍ରିଣେଜୁବ ପେଣିଷ୍ଟବନରେ ଯୁବା ବିନ୍ଦୁ
ପି ଗୁଣାତ୍ମକିଷ୍ଟ ପରି ପରିତତାତ୍ମତିରେ”, ଏହାଙ୍କ ଏହାରେ ପରିତତାତ୍ମତା
ଯାଏ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟ. ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟରେଣ୍ଟିର ମ
ରଦ୍ଦାଜ ଉତ୍ତାମରଣରେ:—

“ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନମାତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କାହାରିନ୍ଦ୍ରିୟ
ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ରତନକଷ୍ଟ ବିଦ୍ରୂପମରୋବେ ଚାହାର ଆଯରଣ୍ଡମୁକ୍ତିରେ
ବଲାଯାଇପରିକ ପାଞ୍ଚୁବ କେନ୍ଦ୍ରର ନେତୃତ୍ୱମୁକ୍ତିରେ ଚେତନାମରଦ୍ୟମରୋ
ଲେ ଶୋଭ୍ୟମୁକ୍ତ ଅନୁ ମିବନ୍ଦୁରେ ନୀଳକୁଣ୍ଡଳମୁକ୍ତିରେ ନୃନଭାରବୁରୁଂ ଆତି
ଶୁଭମାତ୍ର ମଧ୍ୟରୁରୁଂ ମରଦା ଅନୁକ୍ରମ୍ପାଦନ କାଳୀମେବରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନାତ
ଏକ ମନ୍ଦିରୀଙ୍କ ଉତ୍ତାମର ଅନୁନାଦରୁରୁଂ ସନୋତିଷ୍ଠବୁରୁଂ ପରିତାପରୁଂ
ତ୍ରାଣିଯୁବ ଅନୁଶବ୍ଦିତିରୁଂ ବ୍ୟମନ୍ତ ହୁଏ ପ୍ରକାଶକାଳୀନ ପରିତା
ବିଶିଷ୍ଟାଙ୍କ ଏହା ରାଜ ଆମ୍ବାଲପୁରମାନଙ୍କର ଥାଏ ତୌରେ ଆମ୍ବାଲାଙ୍କି ହୁଏ
ବିଦେଶ ଲମ୍ବତିକଙ୍କା.” ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏହାଙ୍କ ହାତରେ ଏହାଙ୍କ
ନିପାତତତାତ୍ମକ ଚେଷ୍ଟନ୍ତମୁକ୍ତିରିକାହାତ୍ମକ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟ.
“କାଳୀମେବରୁ”, “ପରଣତାତିର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତାଙ୍କ”, ଏହାଙ୍କୀ ବାଷକରାମକ ଶେ
ଖୁବୁ ବାଯନକାର ନିର୍ବିଜନ୍ମମୁକ୍ତ ନମନ୍ତରମୁକ୍ତିକାର ଆବ୍ୟନକ ଶେ
ଖୁବୁରୁ ଥାଏ ଆଜିଶର ଚେତନୀତିର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ.

୧. ବାକୁରତା ବାକୁରତା ଅନୁଭବତିର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତିରେ ଆଜିଶର ଅନୁଭବ୍ୟମିଷ୍ଟ

ହୁଅ: ଆମ୍ବାଲାଙ୍କ ଆତିପନ୍ନିଙ୍କ ଏହି ସପ୍ରକାଶମହିମା ଏହି
ଅତିଶୀଘ୍ର ଚାଟ୍, ସପ୍ରକାଶିତାମା, ସପ୍ରକାଶମହିମାକାରୀ.

ര്. സംബോധനയ്ക്കും ശേഷം, അങ്ങൾമാണ് ചേക്കേംണ്ടതു്.

ഉദാ: ചെറുദ്ദേശി, എനിക്ക് ഇന്ത്യലവബഹുക്കാർഡ് ബോധി ആത്മാ അവളുടെ അനുമയേയാണ്.

യന്നേ, വല്ലേ, ഗ്രീക്കു, പാപ്തി, ഭദ്രി,
നിന്റൊള്ളമാർമ്മില്ല ഭവതി, ബാലേ.

സംബോധനയുടെ ശേഷം വിക്ഷേപണി ശോഭിക്കിം എന്ന്
തെ പ്രാക്കരണത്തിൽ കാണുന്നതു വളരെ ശരിയാണെന്ന തോന്ത
നില്ല. ആരെ വിളിപ്പാൻ സംബോധന ഉച്ചരയോഗിക്കാനവോ
അഥവാ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ വല്ലമനോവികാരങ്ങളുടെ ധ്യ
നില്ലപ്പാൻ വിവക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം സംബോധനയ്ക്കും ശേഷം
വിക്ഷേപണി ചേക്കാം.

ഉദാ: കഴുവേറി! നിനക്ക വലിയമ്മാമൻറെ കല്പനയോ!
കോമട്ടിയുടെ മകനാല്ലോ നീ!

ഈവിടെ പണ്ണുമെന്നവനു മതക്കനാട്ടുള്ള കോപവും പുഞ്ച
വും ധനനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിക്ഷേപണി യോജിക്കാം.

എ. സമാനാധികരണത്തിൽ അങ്ങൾ ചേക്കാം.

ഉദാ: ഇന്ത്യചക്രവർത്തി, അഖാംജോജ്ജ്വല്ലു്, മഹാരാജാവുർത്തി
അമന്ത്രപുരകാണ്ടി, തന്നെ പ്രമമപ്പത്രനെ അട്ടത്ത അവസരത്തിൽ
ഇന്ത്യിലും അയച്ചാൻ കല്പിച്ച തീച്ച്യാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭ്രതി, സുഭംഗന്ന്,

വിഞ്ഞവാൻ, വില്ലൂഡാലി, വിത്തവാൻ, വിവേകവാൻ,
കാഞ്ഞംസാരജത്തൻ, പ്രാജ്ഞതൻ, കാമസന്നിഭാക്കാൻ
താമസിക്കാതോഫോരോ സർക്കമ്മം ദിനേഡിനേ
ഭ്രമിപ്പേബന്നാരെക്കാണ്ഡാഡരാൽ ചെളിപ്പിച്ചു.

കമലാകാന്തൻ, കായണ്ണുശ്രീലക്ഷ്മൻ,
കമനീക്കാംഗൻ, കാമസന്നാനൻ
ഗമനസന്നാധംകേട്ടവിഷാചിച്ചു
കൂമിനി, പാഞ്ചാലി.

ഓ. കാരോ ജാതിമിച്ചുക്കൂട്ട് പദ്ധതിൽ ഉം, ഓ, എന്ന നീഹാരിയും ഒരു തുടർച്ചയും കൂടിചേങ്ങണ്ടുമെന്നാണും (മൊ സ്ഥാനം) അവശ്യിൽ മുഖം പറ്റി പറ്റി ദാഡിച്ചു വായിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിവക്ഷണം എങ്ങനും ധാരാളം ആവശ്യ അനുഗ്രഹക്കാശം വേർപ്പെട്ടാണെന്നും.

ഉദാ: മുഖ്യപരിവാര മന്ത്രാലയം ചണ്ണാലാം. കുടുംബരം ചുമ്പുവലം, ഭ്രാന്താലയം ചാലു, ദേവമില്ല.

സ്ന. ഒരു വാക്കുന്നാം. ഒരു മുട്ടുകൂട്ട് കാതിച്ചുലുനിയിൽക്കൊണ്ടും വാചകങ്ങളിൽക്കൊണ്ടും മുഖ്യപരിവാരം അംഗങ്ങൾക്കും അംഗങ്ങൾക്കാശം വേർപ്പെട്ടാൽ സാന്നിക്കേണ്ടും.

ഉദാ: മുഖ്യലേവച്ചുടെ മുഖ്യാക്ക കൂറ്റടവജീവിക്കാനു തന്നെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടിരുത്തും മുഖ്യലേവച്ചുടെ അംഗിലും മാനിയും വിവാഹാലോകാലാശം വാലാം വാലാം വിവാഹിച്ചു, താൻ ഔദ്യോഗിക്കാതെ, കേൾവി സ്ഥാനുവിഡിയോടു തന്നെ വാച്ചിപ്പാൻ പറഞ്ഞു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒക്കാൽ റോമ്മിപ്പാനാശം. ചില്ലുകൂട്ടുടെ സംപ്രതോക്കാരാജാളുടെ ശേഷം വായനക്കാർ അല്ലെങ്കിലും വിത്രുമി ക്കാതെയിരിക്കുമെന്നും. അതുകൊണ്ട് അങ്ങൾക്കും വായനക്കാർക്കും മുഖ്യ സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോലും ചില്ലുകൂട്ടു അരയുകാരമൊരു ഉണ്ടിയിൽ അങ്ങൾക്കും ചേരുക്കണമെന്നും നിർബന്ധമില്ല. “രാമൻ അചിട്ടെ പോകി” എന്ന വാക്കുതിൽ രാമൻ എന്നതിനു ശേഷം വായനക്കാർ നിരത്താതെന്നും എഴുതുന്ന അതും അതുവർഷിക്കേണ്ടിക്കൊണ്ടും “രാമന പിടിക്കപ്പോകി” എന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നും. പിന്നുവരുന്ന പദം സപരംക്കാശം തുടങ്ങുന്നതാണും അരയുകാരം വേണമെന്നും വ്യഞ്ജനംകൊണ്ടും തുടങ്ങുന്നതാണും മറ്റുകാരാം വേണമെന്നും ആശം സാമാന്യനിയമം. ഉദാ: —“രാമൻ ഒരു കല്ലേ ദിനതു. അതു” അവന്നെന്നു മകൻറെ തലജൂക്കത്തി. അതുകൊണ്ടും കൂടി കരാത്തതു്.” ഇവിടെ ഗതലൈരത അതു്” എന്ന പാഠത്തിനു ശേഷം ഒരു സപരമുള്ളതിനും അരയുകാരവും, രണ്ടാമതു ഏത് “അതു”, എന്നതിനും തുടങ്ങുന്ന അക്ഷരം വ്യഞ്ജനമാക്കാണും മറ്റുകാരവും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കേണ്ടും. എന്നാൽ പിന്നുവരുന്ന പദംവ്യഞ്ജനംകൊണ്ടും തുടങ്ങിയിട്ടിവായിക്കേണ്ടും നാ വിവക്ഷണുള്ള തിക്കിൽ അരയുകാരംതന്നെ ഉപയോഗിക്കും.

ഉദാ: “രാമൻ ഒരു കല്പവിന്റെ അതു കൊടുക്കുവാൻ തന്മ പൊട്ടി.” ഇവിടെ “അതു കൊടുക്കു” എന്നതു ചുറ്റു ചെയ്യാതെ കുട്ടി എന്നാണ്. അതുനിന്മിത്തം എന്നാലും. അതു. അതുകൊടുക്കു “അതു” എന്നതിനാം ശേഷം അപ്പും നിരുത്തിവാം ചില്ലാം. ചില്ല കൂടുതലും സംഖ്യകാരാതിന്റെയും ശേഷം അങ്ങൾ മുട്ടിന്തു ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്യാംഗം ഇപ്പോൾ വസ്തുതാമായി.

ര. തുംബാവിശ്വാസമായി വജ്രാ ദേഹകോപവാക്യാ, വാ കൂദാശയിൽ മുന്നിൽ വരവേബാർ ദിംഡാരുകൊടുക്കു വേർപ്പെട്ട തന്നെ.

ഉദാ: മാധവൻ മദിരാശിയിൽനിന്നും വാട്ടി കുട്ടിക്കാഡം; അഭിംബും ഹിംബാണം കികാറു വാദിയിൽത്തനു പറഞ്ഞതുടെ ശാഖയോ.

എന്നാൽ അതു നാമവിശ്വാസമാഥകംബാർ ദിംഡാ വേണ്ടം.

ഉദാ: അരാധിൽ നേരം ഉടക്കുന്ന കബിവുത്തുണ്ടിയുടെ വക്കിലും ഒപ്പാൻകസവുകരു മല്ലുപ്പുംഗത്തു പട്ടാട്ടുക മാതിരി അവരും അഭിംബും നിൽക്കുന്നതു കബിവാണുന്നു തിരിച്ചറിയണമെങ്കിൽ കൈകൊടുക്കു തുട്ടംനാക്കണം.

നാമവാക്യാംബാർ അതുവൃഥാ കമ്മമോ അംഗിവജ്ഞബാർ അങ്ങൾ അതുവശ്യമില്ല.

ഉദാ: — നമ്മുതിരിപ്പാടു വലിയ വാക്കാണുന്ന തീച്ചയായി നാം.

ശ്രദ്ധലേവശയും നമ്മുതിരിപ്പാടു കൊടുപ്പോണ്ടുകേട്ടു പല തും വ്യസനിച്ചു.

പരക്കി, ഒരു ഉദ്ദരിച്ച വാക്കും അതുവൃഥാ കമ്മമോ അംഗിവജ്ഞബാർ അങ്ങൾ വേണ്ടം.

ഉദാ: —“അമ്പോൾ മാധവനു കുട്ടിയുടെ മാതിരിയിലല്ല കുട്ടിത്തും”, എന്ന പറഞ്ഞു പിരിച്ചുകൊണ്ടു ഇംഗ്ലേവു കളിപ്പാട്ടു ചോയി.

പ്ര. സജാതിയവാക്യങ്ങൾ സംഗ്രഹംക്കുന്നാൽ കുട്ടിക്കു കൂടാതെ വാദിവേബാർ അങ്ങൾ വേണ്ടം; അവന്നുകിൽവേണ്ടാം.

ഉം:

പ്രിസ്റ്റബേംജ്.എൽ.രാമുത്തുകുറവോ പാരയൽ പതിനെട്ടിടിലും
ചൊല്ലാൻറോഴകളും പനിമതിക്കുക കൂദതെങ്കിലും,
മല്ലാക്കിമണിയാർക്കു വല്ലുമാതിരും ഭ്രമിപ്പുശേഖാലാവഹം
നല്ലാകാരമതിന്നലങ്കരണമാം ചുല്ലാപദാത്മജാളിം.

അനുകൂലം മല്ലിനപ്പുരത്തു ചെല്ലുന്നവൈക്കാം പാണ്യവന്മാ
ങട മുതനായിട്ടാണു ചെല്ലുന്നതെന്നും കേട്ട ദേശ്യാധനൾ കോപാ
തുനോയി.

രോധിനി: അങ്ങംഗത്തു കണ്ണേക്കി ദിന്ധൂലിപ്പിച്ചാലണാകു
ന്നതാണു രോധിനി. ഒരു വാക്കുത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ വിരാമത്തിനു
ഒവരി അങ്ങംഗം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയും അനുശ്രദ്ധം കേവലം ഒരു
ത്തിയാക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിക്കിൽ രോധിനി ചേക്കിം.

എ. ഏവഴിയുഭരത്തും അരാമമാനതെന്നും കരിക്കുന്ന വാ
ക്കുജാളിടത്തെ മല്ലുത്തിൽ രോധിനി ചേക്കിം.

ഉം:

ശാരി, ഭ്രഹ്മി സമമതിക്കുന്നു
ചരിത്വധ്യത്തിൽ നിജപ്രജാമതം;
പരിശയംപലകക്ഷിയായും
പരിശോധിച്ചിരുന്നേയെന്നു പാൻ?

ജാതിവ്യത്യാസം കേരളത്തിന്റെ സവ് അന്തൃപ്തയങ്ങൾക്കും ഒരു
ക്ലൂഡുകളി നില്ക്കുന്നവൈക്കാം ബുദ്ധിമാന്മാർക്കും അഭിജ്ഞാം, എ
നിഥിം അതു് മല്ലായും അനന്തരലിക്കുന്നതിനു ചിലക്ക് മു
ന്നുപീഡി.

ശലഭങ്ങളെ ആകഹപിക്കുവൈക്കിനു വേണ്ടിയാണു പുഷ്പങ്ങൾക്കു
പല വെൺ്നാജാളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു്; അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം മലഞ്ചുട
വെൺ്നതിൽ പുഷ്പം ഉണ്ടാകുതരാതു്.

പ്രസ്താവനം, അത്മാനരന്ധ്രാസം, എന്നീ അലങ്കാരങ്ങളുള്ള ഒരു
ക്കിൽ രോധിനിയാണു യോജിക്കുക.

ഉം:

പരമതന്നും വീരേ, തപാം തപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും
പരമതന്നരജയ്യും മാം ദമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും;

പരവഗതദിനത്താലും വിളിഞ്ഞാതുക്കുണ്ടോ
പരഭൂതമൊഴിപ്പാത്താലാവെലിനാതുക്കില്ല.

ഇഷ്ടപ്രാണോഷപരിയൈട വിശ്വാസതിനാലുംനരേഖ=
പിഷ്ടപ്രത്യാലോജവന്നുവാം മാനനാഷ്ടാതിനാലും,
കഷ്ടപ്രക്രമ്പുതപ്പോൾനാജനാലഞ്ചുകൊല്ലുകഴിച്ചിട്ടാൽ;
ബിഷ്ടക്കേടാൽ വരുവതു പര്മാരമില്ലാത്തതല്ലോ.

ഉപമാലങ്ങാരത്തെ കരിക്കുന്ന വാക്കും രോധിനിക്കാണ്ട് രം
ക്കാലും വേർപ്പെട്ടത്തിക്കൂട്ടും.

എ. സജാതീയവാക്കുങ്ങളിൽ റാറോനം റണ്ടും അധിക
മും ഉപവാക്കുങ്ങൾക്കി ഉള്ളവയായിരിക്കുകയും അവയിൽ അക്ഷാ
ംഗരം ഉപയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യാൽ ആ സജാതീയ
വാക്കുങ്ങൾ രോധിനിക്കാണ്ട് വേർപ്പെട്ടതാണ്.

ഉം: അഞ്ചുകൊല്ലുത്തിലെയിക്കം കാലും കവിന്മായി നടന്ന
കൊണ്ടിരുന്ന മഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചു; അതിന്റെ ശീച്ചു
ആരാരത പ്രലമായ ദർശിക്കാത്തിനാവട്ട, അഞ്ചുമേങ്കിലും ശമനം റാ
ംകാണ്ണന്നില്ല.

ഭിന്നിക (:) രോധിനിക്കുന്നതിനുകൊണ്ടും അം
ധികം വിരാമം ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്താണു ഭിന്നിക ചേർക്ക. എന്നു
തായാലും രോധിനിക്കു പകരം ഭിന്നിക ചേപ്പാൽ പാടില്ലാത്തതാണു
കിന്ന.

ഭിന്നിക ചേരുക്കണ്ടനു ചില പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളാണ്*.

(1) വല്ലത്ര വരണ്ടുവെച്ചുത്തിന്റെ ശേഷം അതിനെ കു
റക്കുടി വിവരപ്പുരോ വിശദമാക്കാനു വേബോക്കുമൊ വുച്ച
കമൊ ആവശ്യമുള്ളണിനു കാണണമ്പാൽ രോധിനി ചേരുന്നു.

ഉം: i “മലയാളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷു വിശ്വാവിഷയമായ ഒരു
അഞ്ചുത്തമാനം കൂണ്ടായിരിക്കുന്നതു” ഒരു ഗ്രാലേക്കുണ്ണം തന്നെ; എത്ര
താനന്നിലയിലിരിക്കുന്നവയിലും അനക്കൂരജന്നുകൾ കുറയും; നാത്രം

ഡാന്റപ്പത്രം വായനഗാലക്കും സ്ലൈഡും നാട്ടാട്ട് പഠനാഃ എ; തു കുറാമാനിൽ പ്രവേശിച്ചു നാക്കിയാലും ഒന്ന് രണ്ട് കവികൾ ആ നാട്കാഡാഡി കാണാതിലിങ്കിട്ടു്; ദാരോ വിഷയത്തിന്റെയും പാരോ സംഘരണത്തിന്റെയും യോഹദേശമാണെങ്കിലും അനേപബിച്ചു് അക്കി മാഡി നേട്ടനാതിലെയും മാസികകൾ എപ്പുട്ടിട്ടാണു്.”

ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ അല്ലെങ്കാൽ വാക്പുതിൽ പറഞ്ഞ ഒന്നു ത്രിമാനങ്ങൾ ശേഷമുള്ള വാക്പുജാഥരെയാണു് വിശദപ്പെട്ടാണു.

ii. പ്രഖ്യാസ രചനയും രൂപകരണം അതുംവശ്രൂമാക്കാൻ അതില്ലാത്തതാൽ പ്രഖ്യാസം അമരമില്ലാത്ത ഭോക്ത്വപോലെ ഈ രികഴം.

iii. താഴെ പറയുന്ന സംസ്കൃത വാചകങ്ങളിൽ അവുയങ്ങളും ഒപ്പായിൽ നടപ്പായിട്ടുണ്ടു്: മനസാ, വാഹാ, അപേണ, ഓഹ്നി ശാൽ, പ്രതിബന്ധാ, ക്രമണ എവാണു, പുന്നയ, പ്രത്യുത.

(2) സാക്ഷാത് കമ്പാജാഭേദ്യും അനുഗ്രഹമങ്ങളിൽ നിന്നു് ഉല്ലരിച്ച വാക്പുജാഥേദ്യും വാചകങ്ങളേദ്യും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതു തീ തശികയോടുകൂടിയായിരിക്കും. ഇതോടുകൂടി ചംലപ്പോരം ഒരു വായിം ഉണ്ടാക്കിരിക്കും.

ഉദാ: രണ്ടുഭാഗങ്ങൾക്കും ഒരുഭാഗിയിൽനാബയിൽ നന്നിന്റെ താജ്ജിമ ഇതാഴിയന്നാ: “കുട്ടി ഇവിടെനിന്നു പോശകിവസം രംതി എന്ന നികുട്ടരിയർന്നിൽ നിശ്ചയിച്ചുതാണി റിഞ്ചമാം സാന്തു കുംര ഒരുഅതുകിടി.....”

(3) നേരെ വിപരിതങ്ങളായ രണ്ടു് അതശയങ്ങളെ കുറിക്ക നാ രണ്ട് വാക്പുജാഥിലും ഭിത്തിക്കൈബണ്ടു് വേർപ്പെട്ടതാണു.

ഇദഃ: “തെററ വരുന്നതു മരിഷ്യുമും നിധാജമാണാം: ക്ഷമി ചേന്നതു ദേഖണാമും സഹജമാണാം.”

(4) ചില നാംഗരാഹരകാലക്കാഡമിക്കും ഉപേക്ഷിച്ചു് ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലപ്പോരം ശ്രദ്ധക്കൊണ്ടാണി ഭിത്തിക്കൈ ചേഷ്ടം.

ഉദാ: “ചുവന്നൻ ചെന്നുപോരാർ അവനെ കാട്ടിപ്പു; ആനാൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു.”

ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ ഭിത്തികളും പകരം “വ്രതകാജാക്കനാൽ” എന്ന ചേഷ്ടകഗണം, വാക്യവാനാത്മകനാ. “ചുവന്നൻ ഭാനു ചെന്നുപോരാർ അവൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവനെ കാട്ടിട്ടും.” എന്ന് എഴുതുകയും ചെയ്തിരാവെങ്കിൽ ഇതു ഒരു ദശാജുഡിക്കാക്കയി ബല്ലോ വ്യക്തമാണെല്ലോ. ഒരേ ആരുശയിൽ തന്നെ പലവരം പലവിധി വാക്യങ്ങളിൽ എഴുതുമ്പോൾ ഒരു അവയുടെഞ്ചല്ലോം ഭാഗിക്കും ശക്തിക്കും രൂത്യാസം കാണാനുള്ളൂ ഈ വക സഹാതികൾ നിമിത്തം മാണണനം വിദ്യാത്മ്പികർം ധരിച്ചിരിക്കുന്നും.

ബിഡ്ര(.) (1) മേൽപ്പറമ്പത്, അക്കാദം, റോധിനി, ത്രിത്തിക എന്നീ ചിഹ്നങ്ങൾ മതിലാവാതെയും അത്മം പൂത്തിയായിരിക്കുകയും ചൊല്ലാത്മ്പരമാ വ്യാക്ഷിപ്പം കാത്മമോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിക്കിൽ ബിഡ്ര ചേൽക്കുന്നും. ഇളിന്ന് പ്രഞ്ചുകം മുഖം മാണണ അനവശ്യമില്ല.

ഈപ്പറ്റിയിൽ ബിഡ്ര കഴിത്തെ ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്ന വാക്കിലെ അന്ത്യാക്ഷരം “വലിയകഷരത്തിൽ” തുടങ്ങേണമെന്നു ദിർഘമുദ്ദേശം ആരംഭിക്കുന്നത് ആ ഭാഷയിൽ ബിഡ്രവെൻ ചിഹ്നത്തെ ഉപഭോഗിപ്പാൻ വിദ്യാത്മികൾ ആ റാംതത്തിൽനാണെന്ന പരിശോഭ. മലയാളാധികാരിയിൽ അംഗവിന്ദിയും; അചൂടിപ്പുസ്തകങ്ങളിൽപ്പോലും ബിഡ്രവെ -പ്പാവനമൾക്കിട്ടുന്നതെ ഉപഭോഗിക്കുകയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആക്കാദം, റോധിനി, ത്രിത്തിക എന്നീ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപഭോഗിക്കുന്നും. അക്കാദം അമുഖവിൽ ബിഡ്രവെ ഉപഭോഗിപ്പാൻ വിദ്യാത്മികൾഡിലിക്കുന്നും. പ്രഖ്യാതരചന ട്രിപ്പിപ്പാൻ ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പണ്ണിത്തണ്ണരിയും ചിഹ്നർഹിതും ഇതിൽ കേവലം ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു റാലിയ കഴുമാൻാം. വാക്കുന്നിനു ഒഴുന്നുമായ അത്മം വേണമെന്നു പരിപ്പിച്ചുകഴിത്തൊരു അതു ശരിയായി മനസ്സിലായിരിക്കുന്നവനു വിദ്യാത്മികർ തെളിയിക്കേണ്ടതും, പ്രഖ്യാതരിയിൽ ശരിയായ സ്ഥാനത്തു ഒഴുന്നവിംഡം ഉപഭോഗിച്ചിട്ടാക്കുന്നു.

(2) വാക്കുകളെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ അതിലെ എതാൻഡാം ചഞ്ചലും അക്ഷണരചനയും മാത്രം എഴുതുന്നതായാൽ ആ പയ്യേശ ശേഷം ബിഡ്ര ചേൽക്കുന്നും.

ഉദാ: മ.മ.എം., എ, ആർ. രാജരാജവമ്മ അവകർം എറം. എ., കൗം, റബ്ബാം, മുന്നാം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംഖ്യകളെ കരപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന I. II. III. എന്നിവയും ശ്രേഷ്ഠവും വിശ്വസിച്ചു.

കാക്ക. (?) ഇതു ചോദ്യാത്മമുള്ള വാക്കുങ്ങളിടെശേഷം ബിഡ്ക് വിനു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ചീരമാണ്.

ഈ ഉപയോഗിപ്പാൻ വളരെ ഏഴുപ്പത്തു വിധമാണെങ്കിലും ചില കുട്ടികൾ ഇതിനു പരിഹാസയോഗമാംവരും തെററി ഉം ശ്രദ്ധാർഹമാണു. ഇതിന്റെ ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റി ആദ്യലാചിപ്പാ സംശയതു്, കൗമത്ര, വാക്യം അവസാനിച്ചും മാത്രം ഇം ചീരമാം ചോദ്യാത്മത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാവു, എന്നുള്ളതാണ്. അതു കൊണ്ട്

“ഹാ! വൻ്തുംതുചിൽക്കിനുമെല്ലാം ചുംചുംചുംചും, താവട്ടുകാാരാനൊന്തതന്നുരനോ? സുശ്രീലേ!”

എന്നതിലെ ചോദ്യചിരന്തിന്റെ സ്ഥാനം തെററാണ്. സുശ്രീലേ. എന്ന സംഭവാധിക്രമിക്കി കഴിഞ്ഞ് ടേ, വാക്യം അവസാനിക്കുന്നതു കിംഗും അനുകരണം എന്നാണു. അതുകൊണ്ട് ഇതിനാശേഷമേ ചോദ്യചിരനം ചേർക്കാം. ഇവിടെ സുശ്രീലേ എന്ന പദത്തിനാ ഒശ്ശും ഒരു ആരുമുള്ളചിരനം ചേരുന്നുകാണുന്നതു്, നീ സുശ്രീലും ആരുമുള്ളചിരനു ആരുമുള്ളമായിരിക്കുന്നു, എന്നു മരുടെ വിവക്ഷാജീവനാകാം എന്നും അതു പ്രയോഗം ദററ വംകലകാണ്ടിള്ളു ഒരു ചുള്ളുവാക്യമാണെന്നും വാദിക്കുന്നതായാൽ ഇം ചിരനം ഒരു ഉപയോഗം ശരിതനും. പാക്കു ചിരനാജീവകനുസരിച്ചു വാക്കും അംഗീകാരം അതുമുണ്ടാക്കുവാലുണ്ടും, അതുമുണ്ടിനുന്നുമെല്ലാം ചിരനാജീവ ചേർക്കിയാണുണ്ടും പാരിവു്. ഇം ദ്രോകാത്മത്തിൽ എന്നതായാലും അതുചുംചുംചുംചും മാത്രം മതിയായിരുന്നു.

ഈം അതു സുക്കിമേണ്ടതു്, ചോദ്യകത്താവിന്റെ സ്വന്തം വാക്കു്, യഥാത്മകാമനത്തിൽ, ഉപയോഗിക്കുവേം മാത്രമെ ചോദ്യചിരനം ഉപയോഗിക്കാവു, എന്നുള്ളതാണ്.

ഉദാ: “നീ എവിടെ പോകുന്നു?” എന്ന രാമൻ തൃജ്ഞനും ചോദിച്ചു.

ആയും എവിടെ പോകുന്നു? എന്ന രാമൻ തൃജ്ഞനും ചോദിച്ചു,—എന്ന ദിക്കിൽ ചോദ്യവിഹം അവഗ്രഹിപ്പി.

റുലർച്ച വാക്യം അനുഭൂതേയാ കമ്മമൊ ആളി വരുന്നും അംഗശം വേണാമെന്ന മുന്തി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. എന്നാൽ അതു ചോദ്യാക്കുമാണെങ്കിൽ അംഗശം ചേർക്കാതു്; കാക്ക മാത്രമെ ചേ ക്കാണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് ചിന്താങ്ങളിൽ എനിച്ചു പാടില്ലെന്ന സാരം.

വല്ല വാക്കിനെപ്പറിയോ പ്രസ്താവണ്ണപ്പറിബാം സംഭവം മനുണ്ണേങ്കിൽ ഒരു വലയത്തിനാളുള്ള ലാക്കി കാക്ക ഉച്ചാരിപ്പിക്കിം.

ഉദാ: “ജമ്മൻകാരുടെ ഭ്രതരു (?) ഒപ്പുറി ഏകസർ. വ ഭിര ഐഡാഡിച്ചു.”

“അതെ, അതെ, അംഗൾ റിടിച്ചുടക്കിയ റാജുക്കാരോട്” അ വർ വളരെ ദയ കാണിച്ചുമോ?

ഈവിടെ ചോദ്യവിഹം ചേർക്കാതു് അവൻ ഒരു കാൺചുപ്പിയ നാഡിപ്പുനാശം വക്കാ ചിന്നും അടിച്ചുംഡ്രാഗ്കാൺപ്പാനാശം.

വാക്യത്തിനു വ്യാകരണനിഖിലപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യത്തുമെല്ലാ കില്ലാ ഒരു ചോദ്യമായി കാരി പറയുന്നതായാൽ അവിടെയും കാ ക ചേർക്കാം.

ഉദാ: “നീ അവൻാ വീടിൽപ്പോയി അവനെ കാട്ടു വനു്?”

വിക്രഷാവാണി (!) ഇതും ബിംഗവിനാ തല്ലുമാണ് പാശ്ച ഇതിനാ വേരു ചില ഉപദയാഹാരങ്ങളുടി ഉണ്ടോ. വിശാമത്തിന്നും ശാതതാരവഗ്രാമം ഇപ്പോൾ ഒരു വാക്കിലേക്കു ഗ്രുലഡേ അക്കഷി ഫ്രാംബേണ്ടി മാത്രം ഇംഗ്ലീഷും ഉപയോഗിക്കാം,

ഉദാ: “ഓഗ്രുവാൻ! തൊൻ അംഗാനപ്പുലേ അമ്മിങ്ങവു കുംഭ എത്തു നന്നാകിഞ്ഞാം!”

ଆହୁତିରେ, ଲକ୍ଷଣ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକାରଙ୍ଗଳେ କରିପୁଣ୍ୟକାଳୀ ଯା କେମ୍ବାପଣି ଉପରୁହାବିଶନେତ୍ରେ । ଏକାଠ ଶରୀରର ବାକ୍ଷକଳେ କଣାଳ୍ଟି ହୁଏ ବିକାରଙ୍ଗଳେ କରିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଣିଯୁଗଳିକିରୁ ହୁଏ ଚିଥିଂ ଆଧିକମାଣ୍ୟ ଉପରୁହାବିଶନେତ୍ରେ ହୋଇଥିଲେଗାମେଗାନ୍ତିର୍ମିଳିତ ।

“ஓய! கஷ்டம்!! அவன் மறிதும்!!! ஶேஷம் பரவான் தொன் கூடதாலும்!!!”

എന്നും അവരുടെ പാഠകൾ മാത്രമല്ല എന്ന് ചൊല്ലാൻ കൂടിയില്ലോ. അതുപരി മാത്രമാണ്. ചില ചരമ്പ്പേരുകളാൽ വായി ആജ്ഞ ഭാഗിക യാരാണും ഉം മറഞ്ഞാണെല്ലാ കീഴും.

“..ഹാ! കൊള്ളിം!!” എന്നിങ്ങനെന്നാലും എഴുപ്പേന്നാമെന്നില്ല. “ഹാ, കൊള്ളിം!!” എന്നറം യാരാളും മതി.

விலைப்பார் வில வகுத்தில் வழு மதிதமே கிடைக்கும் கிழங் யப்புக்குப்பிடிகளைகள் காணிற்பால் விகேஷபளி உப மூற்கிக்கூ.

· മേലെഴുതിയ ചിഹ്നങ്ങൾക്ക് ഒരുമുഖവർദ്ധിച്ച വില ചിഹ്നങ്ങൾക്ക് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അവരും ചുരുക്കത്തിൽ താഴെ പറിച്ചിണാം:

ஷ்ரீவட. (-) இது ஈமணிப்புப்பக்கமாயிக் கருத்தெல்லாம் வாக்கிலே
பாத்திரத்தை விலைப்பூர்ணம் வேற்பிரிவைதழுத்துவோர்ன் உபயோகிக்க
நூதார்ச்.

ଓଡ଼ିଆ: ଶାର୍ଦ୍ଦା-ଶିଳ୍ୟ-ତାଙ୍କୁର.

പബ്ലിക്കീലെ ഒരു പാതയിൽ തൈസമസ്യപദം അവസാനിക്കാതിപ്പാനാൽ ശ്രദ്ധിക്കാം അട്ടപ്പാ പംഗത്തിൽ ചോക്കിനാതുള്ളേണ്ട ചേർത്തിട്ടാക്കണ.

രേഖ. (—) ഇതു ശ്രദ്ധവലാചലങ്കാരം കുറേക്കുടി നീം ഉമ്മിജിവ ചാണ്ട്. ഇതു് വാക്കുത്തിന്റെ നടപിൽ സംഗതിവലാൽ പെട്ടെന്ന നിന്തേന്താമിയാണോ ഉപയോഗിക്കുന്ന പിറന്നമാണ്. വിച്ചു പികികൾ ഇതിനു ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാണോ നല്ലതു്. തുടർന്ന് പറവാൻ അല്ലോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, സംശാരത്തിൽ ആരംഭംകൊണ്ട് സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്ന കാല്പന്ന കുറിക്കുകയോ ചെല്ലുന്നും രേഖ ഉപയോഗിക്കും.

ഉദാ: ഞാൻ — താൻ — ഞാതികയില്ല. (ശാ) എഡിമാ നായ കട്ടി, അതിസമത്തിന്, മഹാസുദരം, പരക്കു ദയ കൂടിന് (രട്ടവിലരത വാക്കിനു ശക്തി കൊടുപ്പുന്നും)

ചില കാല്പന്നങ്ങളായോ പോകളെല്ലായോ എഴുന്നിപ്പുരയെണ്ടിവ യാണോ ചെരു രേഖയും, ദിത്തികാഡയാടക്കുടിയു ദാവയോ ഉപയോഗിക്കും.

ഉദാ: രണ്ടുപേരു താൻ ബഹുമാനിക്കുന്നു: — ധർന്മാജ ഒരു യോദ്ധാവിന്നെങ്കും നല്ലും കുറിയെങ്കും.

പല പ്രസ്താവണങ്ങളായും ഗവിഥു ശ്രേഖണിച്ചു പറയുണ്ടിവയും നോട്ടി രേഖ ഉപയോഗിക്കും.

ഉദാ: അന്നേകം ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മിഡിയം പ്രാണത്താം ചെരുതു ഗവിഥുന്നതും, അന്നേകം കോട്ടി പചാൻ ചെലവുചെയ്യുണ്ടിവന്നതും, അന്നേകം കെട്ടിക്കൊടി നശിജ്ജോടിവന്നതും, — ഇവയായിരുന്നു ജീവത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ.

അതിനും പെണ്ണും കുടിക്കും — എല്ലാം യുഖ്മതിൽമരിച്ചു.

ആരു തുരന്ത ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നു്, രാവകളോടൊന്നിച്ചു ദിവസ ചിറന്താജുള്ളം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ദ്രുജത്തുമാനജുള്ളാ.

രജവാക്കിനു ശക്തികൊടുപ്പാണോ അതിനും ദിവസ ചിലവാ ശ്രേഖണങ്ങൾ കുടി ചേപ്പുന്നും വണ്ണിക്കുമോ, അതിനും ആവശ്യിക്കുമോ നോട്ടി രേഖ ഉപയോഗിക്കും.

ഉദാ: അരുതോടു നാത്രൂത സംഭവമായിരുന്നു — പ്രാണിയിൽ കാണിക്കുപ്പാണു അത്രുതിസംഭവം.

ഇവിടെ എറുങ്ങാങ്ങൾവും ചോക്ക്‌സം. പാക്കു രേവയാണ് അധികം നിലമുള്ളത്.

ഈവാക്കുത്തിന്റെ മഖ്യത്തിൽ, അതിലെ വാക്കുകളോട് അനുപയോഗിച്ചുവരുന്ന പാടില്ലാതാ എച്ചക്കമൊ വാക്കുമൊ വരയോടു അതിന്റെ ഇഷ്ടതല്ലോ രേവകൾ ഇട്ട് അതിനെ വേർപെട്ടതണം. രേവകൊഴിയുള്ള കാപ്പുമാഡ ഉപയോഗം ഇതാണ്.

ഉം: “സംശ്വരിയ ശ്രേയസ്സുകൾക്കിം അടിസ്ഥാനം—ഇതു പല മഹാഭാഗം പരിശർജ്ജിക്കുന്നതാണ്”—വിദ്യാഭ്രാസാക്കന്ന:

ഉംരണി (“ ”) വസ്ത്രവരകളും സപരി വാക്കിനെ കുറിപ്പാൻ ഉംരണിപിംഗംഗിനുണ്ട്. വേരെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു ക്ഷത്തഫതിഷ്ഠാബനാനു കാണിപ്പാണും ഈ വിവാഹം ഉപയോഗിക്കിം, ഇതിനും ഉഭാവരണാം ആവശ്യമില്ല

ചിലപ്പോൾ ഉംരണിപിംഗംഗിൽ മരുരാവു ഉംരണി വരും. സന്ദേശാർഥം ഉള്ളിലേതു് എന്ന അടഞ്ഞാളാബകാജ്ഞ കുറിക്കണാം.

ഉം: തുജ്ജനു ധന്ത്യചതുരാട്ട് ഇഷ്ടിനെ പരഞ്ഞു: “ഉദ്യോഗം മനസ്സിൽ വാചി”, എന്നും ഒരു സുചിക്രത്തുവാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിപ്പി എന്നായിരുന്നു”

നീലിലയിക്കം വജ്പിക്കം ഉംരണിപിംഗംഗി വായാൾ ഓരോ വരണ്ണിക്കുവരകളും ആരംഭാതിൽ ഉംരണിപിംഗംഗം ചോക്ക്‌സം. १. ഒക്കു ആദ്യസാനഭാതിന്റെ ടെപ്പിപ്പംമാത്രമേ അതു തീന്തായി കുറിക്കുന്ന ഉംരണിപിംഗംഗം ഇടക്കാവു.

പത്രാദി, ചുണ്ണുക്കാദി, കുപ്പുലക്കി എന്നിവയുടെ പേരുകൾ ഒരു ഒരു വാഴക്കാ വല്ലേ. മേരാ വേരാവല്ല അത്മതിലും ഉപയോഗിക്കുവോരും അതും ഉംരണിപിംഗംഗാതിശൻറും ഉള്ളിലുക്കണം.

ഉം: ..കേരളപ്പാണിനി” എന്ന പത്രാദി പത്രാദി ആരംഭിച്ചു കേരളപ്പാണിനി” എന്ന ബഹുമാനന്നാമ്യേഖയത്തിൽ കേരളം കുറിപ്പം അഭിഭ്രപ്പിക്കുന്ന ആ മഹാത്മാവിന്റെ തിരുന്നാമസ്സാരക്കമായി കൂടുന്നു. ഈ പത്രാദി പത്രാദിനിനാ സംശ്വരിജ്ഞങ്ങളും അതുശംസിക്കുന്നു.

ഭവത്തുറയുടെ ഉത്തരവാദ പരിശാ.

വിജ്ഞാനപ്രവൃം വിനോദകച്ചമായ കലാഖാഡ്യു സം ഹിത്യും കുമ്പളുംമായ പരിശോഭത്തിന്റെയും പരിപ്രകമാ യ വിജ്ഞാനവിലാസത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനസമു ഭാഷയ്ക്കിന്റെ മനസ്സു വിശ്വരൂത്വവും സംസ്കാരവുമായിത്തീരെ നോടു ജീവനാത്മവാസനാഗുരഭിലമായ എത്രെ ഒരു അനുത്തിഗ ക്കി വാസനാത്മവിത്തമായ ഒരു മനസ്സിന്റെനിന്നു വാഹുപത്വാിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതുതന്നെയാണ് സാമുത്യം. ഈ അക്കി പ്രാഥാതതനാബാശം പാശ്വാത്യനാർ ..-ഒരു പണ്ഡിതന്റെ വികാരങ്ങൾ, വിചാരങ്ങൾ, അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഖ്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷ ആപമാശം സാമുത്യം” എന്ന അപാരാപ്പെട്ടതിനിട്ടുള്ള പരിശാമവാദികളുകുടു “പ്രതിഭോവിയുടെ എദ്ദേഹം സാ മുത്യം” എന്നപറയുന്നു. ലക്ഷ്യം കല്പിക്കുന്ന ചിഷ്ടങ്ങൾക്കു തു രാജ്യം എത്തല്ലോം തരഞ്ഞിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പറ്റപ്പെട്ട വിച്ഛാം സാമുത്യിത്രുതിന്റെ സമ്പ്രദായമായ പ്രയോജനം എ സപ്രദാനമാബന്നാളുള്ള കാല്യം അവൻ ഒരുപാലെ സമ്മതിക്കാനി രിഖാവില്ല ശ്രദ്ധാസ്തപ്പരാഭാമയവും വാചാമഭാചരാധിം ഭ്രാഹ്മ നാഡാനിന്നീരുന്നേശവുമായി മനസ്സിനുണ്ടുപ്പെട്ടു. പരമാനന്ദത ഭാവാശം, “സാമുത്യരബ്”മെന്ന തദ്ദീജിതന്നും സിദ്ധാന്തി ക്കുന്നു.

ഈപ്പു സാമുത്യങ്ങളിൽ വച്ചു് എല്ലാംകൊണ്ടും ഉഖാന നിഷ്കാമാതു സംസ്കാരപരിത്യാ തന്നെയാബന്നു സംസ്കാര വാർ സമ്മതിക്കും. ഈ സാമുത്യനുഭാവാിൽ അന്തിര രസാധാരണമായ പ്രകാശാനിരംഗതാവു ശ്രീ അനാം ഇനാം നി ഇജിവിഭ്രാംഭിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തേജഃപ്രജ്ഞാദിം കാളിപാശപ്രതികളാണു കുവിക്കുകൊക്കിലുംജൂബനാനുകൂതു തന്ത്വ ഗവുമാ യ സംഗതിയല്ല. ഈ തേജഃപ്രജ്ഞാദിം പ്രാദമവും പ്രധാനമായ ഒരു ഗമ്ഭാനന്നു അവന്നിക്കുന്ന ഒരു കവിയാശം തു ഭ്രതിയും. താഴകൾത്തുക്കണ്ടിം ഭാവഗ്രഹനങ്ങളുമായി ഗവിലധികം നാടകരത്താജ്ഞാളുള്ളതിൽ, എദ്ദേഹമംഗളങ്ങികളാണു കാണാനാദിം കൊണ്ടും അനന്തസാധാരണമായ വൃന്ദാഭവാഗിപ്പുപ്പം കൊണ്ടും

സംസ്കൃതസമുദായരാത്രി മുളക്കിനിമിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരരാമചരിതം തന്നെ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അധികാരിയാണ്.

ഉത്തരരാമചരിതത്തിന് ഏകാദശമായ പ്രായാന്ത്യം കിട്ടിയതെങ്ങനെ എന്നും, “ഉത്തരരാമചരിതം ഭവത്തിരുത്തിപ്പിച്ചു തന്നെ” എന്ന ചൊല്ലുംഖായൻറീറ കാരണമെന്നെന്നും മറ്റൊരുജീവിപ്പിയെങ്ങാണെന്ന് അധികികനിച്ചു അല്ലോമാണു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നാണ് ഈ ഉപന്യാസംകാണ്ടിപ്പേരിക്കുന്നത്. മുൻകാണിച്ച പ്രശ്നസാഹത്യം കുറിക്കുന്നതിനും കവിതാകാമിനിവിലുംസവുമായ കാളിഭാസമഹാകവി ഭവത്തിപ്പേരുള്ളതാണെന്ന് ഒരുത്തിഹ്യമുണ്ട്. ..കഞ്ചാരാസമയമായ ഉത്തരരാമചരിതനും ചുന്നിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഭവത്തിതന്നെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നതിനാണും, ഭവത്തിരെ അഭിനവിച്ചതായിട്ടാണ് ആ രേതിഹ്യം. മുച്ചാരതരാജഭൂയ വിശ്വിഷ്ടഗാകക്കാഡ്മിക്കുടെ നിമ്മാസവിഷയ അനിൽ താൻതന്നെഞ്ചാണവിഭജിച്ചു എന്നാസമർപ്പിക്കുന്നതിനാണും, ..നുജാരാമചരിതത്തിൽ മാത്രം ഭവത്തിപ്പേരു കുറച്ചു വിഭജിച്ചു” എന്ന കാളിഭാസല്ല ഗാഡില്ലായപ്പേരുള്ളതാണും ചിലങ്ങെടുത്തിരിക്കുന്നതും രൈ പക്ഷമുണ്ടോ.

കഞ്ചാരാമചരിതഭൂയ സ്വദാത്തിങ്ങാണെന്നും സാരസ്വതരാചം തന്മയത ഒഴാട്ടംആക്കി വല്ലന്നിക്കുന്ന കാൺതരിൽ ഭവത്തിക്കുള്ള നേരപ്പറ്റി നാനിന് ഉത്തരരാമചരിതം തന്നെഞ്ചാണും മൂല്യംനോഭാഹരണാം. ആ നാഞ്ചാരാമിലെ രാഖര പദ്ധതിക്കും പദ്ധതിക്കും, കവി ദരിട്ടാൽ തന്റെ മനനങ്ങൾക്കും പരാധിക്കുന്നതുപോലെ, “ചിത്തത്തിനാ രസായനം പുനരവിന്നെൽ കഴുന്നതിനോത്താർപ്പണ്ടും” എന്ന തലക്കുട്ടി സമയ തിരാതാക്കുവരുന്നു.

വിവിധങ്ങളൂയ വികാരങ്ങാണെന്നും രണ്ടുംബന്നത്തിൽ ഉള്ളപ്പാടിപ്പിച്ചു ചുട്ടുവരുന്നതും അനുകൂലരണങ്ങാണെന്നും മുളക്കിനിക്കുന്നതിനും ഭവത്തിക്കുള്ള പ്രാടവം നേര ഭവത്തിനും മന്മഹിപ്പുംപുഞ്ചകളും ഉത്തരാജക്കുമായ വിജയകരംകൂടു വായനശാഖയും മനസ്സിനെ പ്രവിഷ്ടിക്കുന്നതും രൈ പ്രത്യേകഗാനവി സംശ്യാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഭവത്തിയുടെ വാക്കുകൾക്കും ആത്മ വിശ്വഷിച്ചുമുണ്ടോ.

കാളിഭാസപ്രതികളാണ് കവികൾ അപേക്ഷിക്കിയായ വാദ്ധീകിയെ അഡാകരിക്കിന്നതുപോലെ ഭവത്തി അഥകരണിയന്നായി സ്ഥികരിക്കുന്നതു് വ്യാസമാരാമുനിജൈയാണ്. വാദ്ധീകിഐടെ ദാക്കുന്നിരി മധ്യരംഗത്വം വ്യാസന്റെതു ഭാവഗമനവുമാണെന്ന പ്രസിദ്ധമാണ്ടോ. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പലജം വ്യാസനെ അന്ന കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായ വിജയം സന്ദേശം ആട്ടിശ്ശീതു ഭവത്തിനെന്നാണ്. അസ്തു കവിക്കി കരിക്കാൻവാ ഫീനത്തിലും പ്രത്യേക സാമ്പത്ത്വാത ഉദാഹരിക്കാൻ ഏറ്റപ്പെട്ട ക്രാന്തിക്കിൽ, ഉത്തരാധികാരിത്വം മുഴുവൻ പാകത്തിനുംവിജയം. “സ്ഥാലീചുലാകന്നുയേന” ഓരോമാത്രം ചെപ്പുണ്ട് മാത്രമെ ഈ പ്രാഠി നജ്ഞകുന്നാണെന്നുള്ളിട്ട്.

“മോഹിക്കാനുത്തരമാണുള്ളിട്ടു ടച്ചുനെവിട്ടുനില്ലെവതന്നു മനർ-
ദിംബതാൻഡു ബന്തിട്ടാനുതാശപുനരന്തനിാഖിട്ടുനില്ലതാാ (ഈ
ഹാ! ഹാ! പൊച്ചുനാം ചിംതംവള്ളുങ്ങമഴലിനാൽവേർപ്പെട്ടുനില്ലണം
ഒന്നേമംംപിളുക്കിനിതുവിധിയിൽനിന്നിയുംവേർപ്പെട്ടുനില്ലജീവൻ.”

ആളുന്താക്കാനുത്തരമായമായനാടകത്തിൽ, ദർക്ക്ക്രഷ്ടപരാത്ത
തിരാത്താനും ഭന്തിട്ടാനുതാശപുനരന്തനിാഖിട്ടുനില്ലതാാ (ഈ
ചു് ക ചിയമുമംംജനനായ ഭവത്തി സാഹമിതീദിവിയെ സവി
ദശം അാശഗ്രഹിക്കാനു. ‘ഹാ! ഹാ! പൊച്ചുനാംചിംതംവള്ളുങ്ങ
ചിനാൽ’ എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു സീതാവിരിദ്ധാപതാനം ഗ്രാഹം
കുംാ മനസ്സിൽ കടിക്കൊള്ളുന്നതു നെന്നും കുംാ തന്ത്രം തന്ത്രംപോ
ലെയാണെന്നു പരംതുകഴിഞ്ഞതിനാശേഷം, വ്യാസനായിക്കുത്താം
കുംാ അശ്വയുതയെ “വേർപ്പെട്ടുനില്ലരണായ്” എന്ന ഭാഗം
കൊണ്ടു വീണ്ടും വിവരിക്കാനു. ഈതുപോലെയുള്ള ചില പദ്ധതി
ക്കിൽ നാടകത്തിലെ സ്ഥായിക്കായ രണ്ടു ക്രമപ്രാഥമായി പരി
പോഡാതു പ്രാഥിച്ചു സൗഖ്യം ഒരു വെല്ലാദാകഷിക്കുന്നതായി
കാണാം. കരിക്കാനുത്തരം ഇതാരന്തിൽ അതു മനോഹരമായി
വന്നുകിട്ടാതിനാ മനറാഡംശ കഴിയുമോ? ഇല്ല; ദർക്ക്ക്രഷ്ടമില്ല.
ഈ ശാരണംകൊണ്ടുതന്നുണ്ട് കാളിഭാസനു ഭവത്തിക്കി മുന്നാറ
നീതു പ്രശംസാപ്രാത്രം കൊടുത്തതു്.

ജഗദ്ദാനദനായ രാഘവന്ദനാൾ, വീണ്ടും ഭാഗകാരണ്യം ആ
ഡേബ്ബേജും പ്രിശാപ്രിശസവിയായ വ്യാസനിയേജും കണ്ട അചന

രജതിൽ, സിതാപരിത്യാഗകാരണമായ അപവാദത്തിന്റെ പ്രഖ്യാക്കത്തായ പാരജനപാദമാരെ അഭിസംബോധനം ചെയ്തു്,

“ഇല്ലത്തിൽ പ്രിയവാഴുക്കുന്നതുകൊണ്ടാശ്വിഷ്മദ്ദായും കയാൽ പള്ളാച്ചിട്ടുകളെത്തുത്തുന്നുവിച്ചിനേപ്പുംതുച്ചിച്ചില്ലാണു് വള്ളാതുള്ള തകനാമുൻപരിചയിച്ചുരോന്നാമിക്കുംക്കും തെള്ളിപ്പോരം കരയുന്നതൊന്നുതിയായെങ്കിലുണ്ടാക്കിവിന്നു്”

എന്ന കജണക്കത്താം കരഞ്ഞു വിളിച്ചുപറയുണ്ടോ അട്ടത്തുന്നതിൽ അനുഷ്ടുന്നും അതിനുംകൂടിരുന്നു തന്നു” എന്നുണ്ടു്. എന്നും പ്രാണാസവ്സ്പമായ ജാനകിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു് പാരുണ്ടുകൊട്ടു് കഴിഞ്ഞിട്ടും ഈ രാമൻ നാമാവശ്യങ്ങൾക്കായി ജീവിക്കുന്നില്ലെന്നു്” എന്നു പറയുന്ന ആ വിഹിതാർത്ഥന്റെ തല്ലൂലികസ്ഥിതിയെ നോലോചിച്ചുനോക്കു. ഇതിലധികം ഒട്ടക്കണ്ണമായി ആ ഭാഗം എങ്ങെന്നു വള്ളുന്നി കാണ്കഴിയും? ഭിവസ്മുദ്രത്തിന്റെ അനുഷ്ടുന്നും അതിനുംകൂടിരുന്നു എന്നു തമസബഹിക്കാണു് കുംഘി പരിചിക്കുന്നതു് എത്രയോ അമാത്മമാണു്. അമാവാ സപ്താം അഭിവൃജനതാനന്നയായിരിക്കാം തമസബഹിക്കാണു് കുംഘി പരിചിച്ചതു്. അതിനില്ലെന്നാമാക്കാവുന്നും മമ്മാദാളേ കത്തിപ്പിള്ളി ഉച്ചന്നു ആ മരുഭാപ്പടയെ തുവിയം സമർപ്പിക്കുന്നിരുന്നു അനുരാജൻ, ഗംഗുകൂനുപബ്ലാപരായ നാനാക്കി ദണ്ഡകാരണ്യത്തിലേക്കു വീണ്ടും പ്രവേശിക്കേണ്ടിവന്നു കൂപ്പാരു പരിചിതപൂർവ്വജായ പ്രിയവസ്തുക്കളുടെ—.പിന്നേ ചിക്കു് തന്റെ പ്രാണങ്ങളുടെ പ്രിയസവർജ്ജനക്കായിരുന്നു വാസനയിൽ ടെ—സദ്ധനം കൊണ്ടു ചെന്തുറുന്നുചൂശായ വൃഥാ 1.തതിന്നു നാശിത്തിങ്ങനു. ആ ദശനീയാവാസമായിൽ ആ പാവത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നായിരുന്നു എന്നു വേണ്ടുകു. വൃഥാഭാരയും തജജു സ്വാജിത്വായ അനുബാധി വികാരങ്ങളും മറയ്ക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചു്. അവുകു മുഖംബേദ്ധും കൊഡലും അമേരിക്കകളായി തിന്നുന്തെയുണ്ടു്.

“തജ്ജിത്തിരാവിക്കാലങ്ങളില്ലെപ്പുംകുഴലിഞ്ച—

തെത്തെല്ലാതുക്കുന്നതിനും—

യുള്ളതെത്തുക്കുന്നതോന്നുംവാവിധമിച്ചെപ്പ—

ചുന്നയതാരതയെല്ലാം

ഒവളുത്തില്ല ഒവർമേറ്റഹതിമണ്ണലണ്ണയെ
തത്ത്‌നിനി അന്നപോലെ-
അതുളിന്തതളിപ്പുരക്കേന്തുവബല്ലതാ-
യുള്ളഭേദത്വാവിക്കാരം.”

ഈതുകൊന്മാവഡാനി ചുവോ? സീതയോടുകൂടി ജൈമിച്ചു താന
സിച്ചിനന്ന അവസരത്തിൽ പരിചിതങ്ങളും സീതാസ്യുരക്കങ്ങളുമാ
യ ട്ല വസ്തുശഭ്യേയും കണ്ണപ്പോൾ ആ ത്രുക്കത്താളാളും സീതാഭ
വിചാരം അടിസ്ഥാനംവോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടു മുക്കുക്കണ്ണും വിലച്ചിക്ക
തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

“അാഞ്ചലു! പിള്ളനാഡേവി! എഡയം കളത്തുനാചിത്രാംസദാ,
മെയ്യിൽസന്ദാഡികൾവേർപ്പെട്ടുനാം, ത്രിപ്പന്തോനാനമേരുന്നുമായ്
എന്നാതാവുമാജുമിജുമിയിക്കളിൽത്താഴുനാവോ മുൻപുഡാ-
പിന്നെപ്പുംമരജുനാഡാഗ്രഹമിതൻ താനെന്തുചെയ്യേണ്ടിഹാ!”

ലോകകക്കയറംബർന്നും വീരാധിവീരനും ആയ രഘുവാഹന
നും ഇന്ന അവസരത്തിൽ പിലച്ചിക്കമാതുമല്ല, മനഃപീഡയുടെ
അസഹ്യതകൊണ്ടു മുൻപുഡിക്കയുംആകുടി ചെയ്യുന്നു. കയബന്ധങ്കു
മയങ്ങളായ കാമാസനങ്ങളുടെ വള്ളനത്തിൽ ഇതുനോഹാണും
എഡയംഗമതപ്പറ്റും തന്നെപ്പറ്റും വാദത്താൻ ബുദ്ധത്തിക്ക്ഷേപാത്ത
കാരാദ്ദീക്കഴിയും? ഇതേവരെ രാഹൗക്കണംബും അതു സംഭിച്ചി
ക്കില്ല; ഇന്നി സംഭിക്കമോാം തോനന്നില്ല “ഉത്തരേരാമചരി
തേഭവുത്തിവിശ്വാസതേ” എന്ന ചൊല്ലിഞ്ഞായതു വെറുതേയോ
ണോ? ബുദ്ധത്തിലും വള്ളനാരീതികുട്ടാൽ, “സദേശംവേഖണ്ട
വനമലിയുംകല്ലംജോഡാപ്പത്രതാം” എന്നില്ല, “വജ്രംപോലും പ്രവി
ച്ച പോം” സംശയമില്ല.

വൃസനമന്നഭീകന അവസരങ്ങളിൽ മനസ്സുക്കുടെ മന
സ്ത്രിനബ്ദകാഡുനാ വികാരഭേദങ്ങളെ സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു
അതുകൂടിടെ സുക്ഷ്മാശ്മിതികളെയാണു കവി വള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്.
ഈതുമാതുംകൊണ്ടു കവി തുള്ളിപ്പെട്ടുന്നില്ല. ഇവിതന്നുരായ ജ
നങ്ങളുടെ ഏജയമമ്മണ്ണഭേദപ്പുള്ളിക്കുന്ന ലോകസംഭവങ്ങളെ ഒ
രോന്നാടി വിചരിക്കയും ഏതുപോരാ കവിക്കംഡിച്ച് അത്രാവശ്യമാ
യ നിരിക്കുമ്പാശക്തിക്കു സ്പായം കൈത്തമമാതുകയായിരാം. ഇക്ക

ಇಲ್ಲ ಚೆಯ್ಯಿನು. ಹುಣಣಂತರೆನಾಡಾಗಿ ಕಾತ್ತಿಭಾಸಗನಣ್ಪಾಲ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಂತತ್ತು. ಷಟ್ಟಪರಿಪೀಠಾಜ್ಞಾಯ ವಣಣಾಗಾಜಾಂತ್ರೆ ಇಗ್ರಿತ್ತು ಅವಸರಣಾರೀತಿ, ಗ್ರಿರಾಮಂ ಸಪತ್ರ ಪ್ರಣಾಧಿಗಂಭೀರಣಾಹಿ ಯಾರ್ಥಿಕ್ತಂ ಅಡ್ರೆಹ ಗ್ರಾಂಡ್‌ಎಂಬ್‌ ಡಾ ಬಣ್ಡಾಜಾಂತ್ರೆ ಕಾವಿ ಏತ ಸ್ವಾಕ್ಷ್ಯ ಮಾರ್ಗಿ ಕಣ್ಡಿಟಿಕಿಂಬಾ! ಹುನಿ ಮಾರಾಟಾಗಣೆತ್ತಾತ್ತುಹ ಕಟಕಾಂ.

“ಪ್ರಾಣವಿಭೂತಿಂಬಾವಲಮಾಂಕವಿರಿಕೊಣಿಕ್ತಂ
ಚೆಂಡುವೆಪರಿತಾರಿಪಾಣಕಪಜಾಜ್ಞಾಕ್ತಂ
ಪೋಣಣಕಾತ್ತಿಷ್ಟಕರ್ಪುಣಿಪಿಂಬಾಲ್ಯ
ಬ್ರೀಗ್ರಹಿಷಾಂಪ್ರಾಸಾಮೊಯಿವಾಕ್ಷಾಗ್ರಾಂ.”

ಮೃತ್ಯಿಮರಿತಾಯ ವಿರಂಡಿವಾರ್ತಾ ಜಾಗಿಕಿಲೆ ತ್ರಿಲಂಗ ಏ ಇಗ್ನಾ ವೈತ್ರೇತಿಯಿಡ ಸಹಿತಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಇಲ್ಲಿಗೆ! ಅನುಷ್ಠಾತಿತಿ ಶುಭಿತಾನೋ ಹಿಂಬಾತ ಮಾತ್ರಂ, ಸಾಹಿತ್ಯರಸಂ ಮುಖ ವಾಸ ಅರಂಭಿಕಾಣಿ ಕಣಿಷ್ಠ. ಸಮ್ಮಲಣುಳಿಕರು ಸಾಹಿತ್ಯಾತ್ಮಕತೆ ಅರಿಯುಕುಮಾತ್ರಮ ಚೆಯ್ಯಾಣತ್ತು; ಅನುಸ್ಪತಿಕಾನಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಡಾಖ್ಯಂ ಅನುಲೋಚನಾಪ್ರಿತಿಂಹಣಾರಾಯ ಸ್ವಾಕ್ಷ್ಯಾಂಶಿಕರು ಮಾತ್ರಮ ಹುಣಂಪರಂ ಕೊಣ್ಡಿತ್ತಿಂತ್ತು. ಭವತ್ತಿಂಬಾ ಸಾಂಖ್ಯಸಿತ್ತು ಸಾಯಾರ ಈ ಪರಿಣತ್ಯ ಕೇಂದ್ರಾಂಶ್ಚಾರ್ಯ ರಾರೆಹಿಯಾತ್ತಿಂತ್ತುಕಿ ಉಲುರಿತ್ತು ಹುಣ ಉಪಣ್ಯಾಸದೆ ಉಪಣಂಹರಿತ್ತುಹಾಂ.

* “ತಪಸ್ವಿಕಾರಾರ್ಥಾವಸ್ಯಾ ಮಿಳಿಣ್ಣಾಗಣಣಾವಿವ
ಗಿಂಜಾಯಾಣ್ಣಾಗಾರವಣಂ ಭವತ್ತಿಂಬಿತಾಗಣ್ಣ”

ಹುಣ ಪಬ್ರಿತಿಂಬಂ ಅಂತ್ಯಾಂಶರಹಂ ಚಾಮಂಕಾರವಿಶೇಷಂ ಕಾಣಿಕಾಣಂತಾಪ್ತಿತ್ತು ಕಾವಿಕಂ, ಅರತಿಂಬಾಂಶಂಪು “ಅಂತಿಕಣ್ಣ” ಇಂ ಲಾಂತಹಣಣಾಯಿತಾ ಕಾವಿಕಾ ವೈತ್ರೇತಿ ಏಗ್ರಣ ಬಿಂಬಿತೆತ್ತೆ ಸಂ ಸಾಂತಾಪ್ತಿ ಕಾಣಿತ್ತಿಕಾಣಂ ಪರಿಯಾಂ. “ಅಂತಿಕಣ್ಣ” ಕಾವಿ ಅಂಣಾಂತರಂಕಾಣಾತ್ತೆ “ಭವತ್ತಿ” ಯಾಗಿತಕಿ ಸಂತ್ತು.

* “ಪರಮೀಯತಿಯಾಗ್ರಂತಾವಸ್ಯಾ-
ಂತಾಮಣೋಽಂತಿರಿತ್ತಿಂಬಾರೋಲೆ
ಭವತ್ತಿಂಬಿತಾಗಣಣಾಂಶಿಕಾಣಂ
ಶಿವತಣಿಕಾಣಂಕಾಣಂಪ್ರಾರಿತಿಂತ್ತಿಂಬಾಣ್ಣ”

കാഴ്ചിപ്പാസനം ഭവത്തുറയിൽ സമകാലീനമാരായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതാണ് ചിലർ ഒരു സംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതെന്ന്.

* “கிமூகிமாபிமனம்மொஸக்கியோஹ-
பவிலாலிதகஜோஹாலஙஜபூதோரதுமேள
அந்திடிலாப்ரிராவிவாழ்சுதெகைக்கணோஹ்-
விபித்தெதயாமாறாதுரேவங்வுநாஸீநு”

* “କାମୋରୋହାଳ୍ପିକିକାଣ୍ଡିତ୍ସମମାଯାଲିଂଗନଂଚର୍ଜୁତି-
ଫ୍ରେମରେଟାର୍କ୍ସ: ପିଲାନତିକାନକିଭ୍ରତିରେଷେତ୍ରତୁ ଝୁମଦିମାଯୁ
ବାମୋପିଂକୁମମାଣିଯେପଲତୁମଗୋଟକାଳ୍ପିତ୍ସମିନ
ଯାମିଂହୋତର ନିର୍ଣ୍ଣାତିକାନତିବିଯମାଯୁତଙ୍ଗୋକାଣିତାର୍ଥିଶା”

એણ પાલું રહીલે એવં શબ્દોત્તમ એવ હોય હોયા તીજોઠો
અનુ કાંઈભાસુનાબેણનાંથી રદ્દુતીયું.

વાણ્ણું પરયુક્તયાણાંઝીં કાંઈઓસારાં વેચુટીયું
સમકાળીનન્યારલ્લે. ચરિત્રલક્ષ્યાંઝાનેખાણ્ણાં નાંકકાંઝાણી
લે ભાયારીઠીનેખાણ્ણાં એણ તત્પં સમાપ્તિનેસ્ફુર્ટીયોયીણ્ણાં
ણાં. મુંચાંપરાંતરનેણ્ણાં નૈનુતીયુંફીયન્યાંઝાનેદ
કેણ્ણુકાંડ
કહ્યાયિરીનેણાંઝાન્ણાંઝું.

મહાકવિયાય વેચુટીયુંદ દેશ્યકાવ્યરથાણ્ણીં વેચ્યુ
કટ્ટાલટાનાબેવચીત્ર્યાંનેખાણ્ણાં, વિવિયવણ્ણાનાબેવશીષ્ટું
નેખાણ્ણાં, સાચ્છ્યન્યાંઝાન્ણાં જ્ઞાનકવ્યાં
નાનારસનીરથરવ્યાં
ભાવશાંખીરવ્યમાય ઉત્તરરામચરિતં સાંઘિતીનેવિક્ષે
અનંત
લમાય રોણેણમાયિનીંગીન્ણેણનીન્ણતિં
રણ્ણુપક્ષમિણ્ણ.

୨୫୮

“കേരളപാണിനി”യിൽ വിമർശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ നബദി ത്രിരിക്കുന്നതുകാണ്ട് വിമർശിക്കുവാൻ ചൊതുപോ രാജ്ഞിവാഴി പറയുന്നതു് എന്നും അല്ലെന്നും തന്റെ കാര്യാലയിലെ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷ ഉണ്ടാക്കിട്ടു് എൻ്റെയോരക്കും ലുംമാരെങ്കിലും അതിൽ ശരിയായ ഒരു വിമർശപദ്ധതി ഉണ്ടാക്കിട്ടുംതാണി അംഗീവില്ല. ഓ ഷയിൽ നിത്യപക്കമാർ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നു പറയാൻ നിന്നുത്തിനിക്കുള്ളകിലും പല സഹൃദയരാം ഈ വിഷയത്തിൽ അക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇന്നും ഗ്രാമിക്കരണം ഉണ്ട്.

ഭാഷാകവിനിവേദ്യായം
ഭോഷ്യാകരവത്ര്യപ്രഭാതിഗ്രഹനതല
പ്രായണ്ണസ്വർത്തഹീനഃ
സ്വർത്താലോകനിരസ്യഗ്രാപ്പസരഃ

ഭാഷാകവികളും മലബാറാശയേഴ്സും കരിച്ച് വളരെ ഏ പ്രഥം (നിറ്റ) ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യരാസ്തീകരണത ഫർജാശാഖ മേഖലയിൽ പഠ്യാം. ഈ അദ്ദീപായം അതു ശരിയാണോ എന്ന സന്ദേശം വിശദമാക്കിയും കാലത്തു് ഭാഷയിൽ ഏ താരം ഒപ്പുത്തികൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നും ഉള്ളൂ. ഭാഷയുടെ നില അന്നാജേതതിൽ നിന്നു വളരെ ഭേദമുണ്ടിരിക്കുന്നതാണോ. ഒ ഫലാദാഹായേ പ്രാണനൈപ്പുലെ സ്കൂൾമിച്ചിരുന്ന മഹാരാജു ഒ ഷാഖാപ്രജനകരുന്ന വിശ്വതനം ആയിരുന്ന കേരളകാളിഭാസ്കൾ ലഭിച്ചിരുന്നതിൽ പ്രമാണനീയമാണ്. തമിഴ്, സംസ്കാരം, ഹംഗ്രീഷ് എന്ന മുാം ഭാഷയേ മുന്നപ്രകാരത്തിൽ ആത്മവിച്ചു് ഒ പജീവിക്കന്ന മലബാറാശയാലെ ഗദ്യപാലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ നിന്നുന്നതുമായി പരിത്രാമിച്ചുവന്ന അ മഹാസ് ആ മുന്നാശയം നാലുവർഷം പഠിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെത്തെ വിമർശനത്തിനു സാധിക്കുന്നാണെന്നതിൽ പ്രത്യേകം കൈ നിലയും വിലാശം ഉണ്ട്. ഏ നൂൽ അവിടെത്തെ വിമർശപ്രമാണം,

“മുണ്ടാണോവേണ്ണബുദ്ധോന്നുവും
നിന്മക്കേഷപ്പള്ളാവിവേശപരം
ഗിരസാദ്വാഖത്രാപുച്ചം
പരംക്രോന്തിയുള്ളതി”

എന്നായിരന്നു. കേരളപാണിനീരം തുടങ്ങിയെല്ലാ ഏതൊന്നും
അനുമാനിക്കുന്നതു നിത്യപണങ്ങൾക്കും അവിട്ടെന്നു വിമർശിക്കാം
പ്രായേന്ന ഭിന്നാലങ്ങളും. വിമർശമെന്നോ നാ
വിട്ടുന്ന് അവയുടെ പ്രേര കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു അനുമോദനം, അം
മുഖം ഒരു അഴിപ്പാം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എന്നോ
സങ്കല്പമുള്ളു.

ഗജ്യമുഖപ്പും അമുഖം മിന്തുമുഖം ആയും ഒരു തുതിക്കു വാ
ച്ചിയകോക്കിയിൽനിന്നും ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാക്കിയും അതിനു
വേണ്ടതുമുണ്ടോ രിക്കത്രു എന്നും ഒരു മുഖക്കാലത്രം ജനങ്ങളും
ടെ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായി. അധികാരിക്കുന്ന കവിസാഹിത്യമാം ഗജ്യജീ
നകരം സാഹിത്യസാമ്രാജ്യവുംകൂടി ആയിരന്നു. അധികാരിക്കു
തെ അഭിപ്രായം അമുഖം അനുമോദനാനുടി ചേക്കാതെ അച്ചു
ടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗമ്പങ്ങൾ നൂറിലും അനുബന്ധിതം
കാണുമെന്ന എന്ന വളരെ സംഗ്രഹമാണ്. അഭിപ്രായങ്ങളിൽ
ഒപ്പുവാലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു തന്നെ വളരെ ദിക്ഷിഭം. അം
മുഖം ഉണ്ടാക്കിയും അതുകൂടം വളരെക്കുറച്ചുവള്ളുക്കുത്തിയിരിക്കും. എ
നൈക്കിലും മുണ്ടാണുണ്ടാക്കിയും വളരെ ദ്രോഘ്നിക്കായും ചെയ്യും. കു
വികരകൂടാം ഗജ്യകാരന്മാർക്കാം അഭിപ്രായം ഇന്ത്യാദിനാത്മിന്ദം ഇട
യാക്കിയിട്ടുള്ളതായി അറിയില്ല. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിട്ടുള്ളനു കാലത്തു
സാഖ്യപ്പെട്ടുമെന്ന നാലുവണ്ണികൾക്കും എഴുതിയിട്ടുള്ളവരെല്ലാം
ആ മഹാമനസ്സും ദ്രോഘ്നായും പാത്രികവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഒരു
ഹാസ്താനി ഇംഗ്ലീഷും സാമ്യാനുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാ
ം വളരെ ശ്രദ്ധാസം. വിശ്വാസിച്ചു “അവ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം

അംഗാട്ടുനു ഒരു എഴുത്തുപ്പേശം പേനവച്ചുപ്പേശാം ഉള്ള ന
ലായാളാശാശ്വത സമിറിഡേണങ്ങളേ സുക്ഷ്മായി പരിശൈലിച്ചു
ം അതിനു തക്കതായ സമാധാനം കിട്ടം. രാമചരിത്വം കണ്ണാട്ടു
കുകളം ഭാഷാഭ്രംകാണ്ട സാമാജികനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാ
ം വളരെ ശ്രദ്ധാസം. വിശ്വാസിച്ചു “അവ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം

ചെയ്തിട്ടും വളരെ കുറച്ചുകാലമെ ആയുള്ളൂ. പിന്നെ വല്ല താഴീ ഡോലറുമണ്ഡലിലും ഇവ ഉണ്ടായിരുന്നതനെ ഒന്ന് പുന്നീം കൊണ്ടു മുന്നുപാരാരാധാരായിരുന്നു² അദിവച്ചി കരണ്ടിങ്ങന്തുകൊണ്ടു ഇല്ലവകരുമ്പാദിക്കും അശേഷം പ്രചാരം ഇട്ടായിരുന്നു. കമകളിപ്പാട്ടുകൾ കുടകളിക്കും തുള്ളപ്പാട്ടുകൾ തുള്ളലിനാം വാളു പ്പാട്ടുകൾ വളരുതാണെന്നു പാടന്തിരാം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു. റാമായണം, ഭാരതം, ഭാഗവതം തുടങ്ങിയ കിളിപ്പാട്ടുകളും മുഖ്യാട്ടയും ഏതൊന്നാം ചില ഭക്തവാർ മാത്രം പാരായണം ചെയ്യു വന്നിരുന്നു. പ്രാചീന ചന്ദ്രകാവ്യങ്ങൾ ആനു പ്രസിദ്ധം ആയിട്ടും ഇല്ല. ഭാഷയിൽ പരിപ്രതികരിക്കുന്ന ദാരം ഇല്ലായ്ക്കുന്നു. കണ്ണട്ടുന്നു ആവശ്യമുണ്ടുവരുന്നും ഭാഷയിലെ ആദ്യത്തോടുമാനും പഠിയുന്നു. എന്നാൽ അതു വാൻഡിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യ നമ്മുടെ വിരൽ മടക്കി എന്നും തുടങ്ങിയാൽ വിരൽ വാളുരാഡികും കാണാം എന്നുണ്ട് എന്നും വിശ്വാസം. മലയാളിക്കാണും പിക്കുക എന്ന സ്വന്തപാരമെ ഇല്ലായിരുന്നു. മലയാളിക്കാണും വിശ്വാസം കണ്ണടം പരിപ്രതിനിബന്ധനക്കി കൂടി വായിക്കാൻ ശീലമാകും. പിന്നെ സംസ്കൃതം പഠിക്കാനും സിഖിപ്പുവും, ആമരം, ശ്രീരാമോദിതം ആട്ടിയായ മുന്നും വായിക്കിട്ടും. അട്ടാത്ത സാധാരണനാർ തമിഴക്കണ്ണരും തെക്കൻ പലയാളവും കീഴുക്കണക്കും പഠിക്കുന്നതാട്ടുകി മലയാളവി ദ്രാഢ്യം മും അവസാനിക്കുന്നു. ചിലർ വല്ല കിളിപ്പാട്ടു മരുവാ വാഡി ആവുന്നും വരാം. ഏതായാലും പാരായണം, ചെഞ്ചക എന്നുണ്ടാണെന്നു ഭാഷയുമാജ്ഞിടുന്ന അത്മം ഗഹികക എന്ന സ്വന്തപാരമെ ഇല്ല. ഏഴുത്തുകളുകൾ മിക്കവാറും തമിഴക്കണ്ണരത്തിലും തെക്കൻ മലയാളത്തിലുമാത്രം ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും, മലയാളം പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അക്കാദാലാത്ര വലിയ പ്രയോജനം കൊണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും. ഏഴുതാറിയായുന്ന ആട്ടുകൾ തന്നെ വളരെ ഭുംഖിയാണും. അങ്ങനെ ആദ്യം ചില ഏഴുത്തുപത്രികൾ മാത്രമണ്ഡായിരുന്നു സംസ്കൃതം ചില പില്ലാത്തിനും മലയാളത്തിനും അക്കാദാലാവും അറിയേണ്ട ആന്തരാജി മാത്രം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മുന്നും പലയാൾ അവന്നാഗരിയിട്ടും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള മുന്നും പലയാൾ ഒന്ന് പലയാളും കൊണ്ടും മാത്രമാണു് സംസ്കൃതപില്ലാത്തിനും മലയാളം അക്കാദാലാവും അഭ്യസിക്കേണ്ടതായിവന്നതു്. അല്ലെങ്കിൽ അതുന്തുടരെ കഴിക്കാമയിരുന്നു. കൊ

യിത്തന്നുരാൻ പേര എടുത്തപ്പോഴെത്തെ ഭാഷജുട നില ഇ താണ്.

തിരുവിതാംകൂട്ട് പാര്പ്പ പുസ്തകസംഘത്തിന്റെ ശബ്ദത്തെ അഭ്യർക്കണ്ട് കേരളവാമ്പ് വലിയകോയിത്തന്നുരാനായി അണ്. സ ക്ഷാർവക മലഖാള പാഠാലകൾ ആദ്യം ഫാർഡാമാണ്ടിയും ഒരു പ്രമുഖത്തിൽപ്പോരു ഭാഷയിൽ ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ നേരംതന്നെ ഇല്ലോ യിൽനാം. അനന്തരാത ആവശ്യത്തിന് ഉച്ചയാഗിക്കാൻവേണ്ട് എംബുസ്സുക്കും മറ്റ ചീല ഗദ്യഗമാജഞ്ചം ചെറിച്ചതു ഭാഷാഗാളജനകൾ തന്നെ ആര്യിൽനാം. സമുക്കലാശാലക്കാർ മലയാളഞ്ചുടാ പരിപ്പിക്കണം എന്ന് ഏപ്പോടുചെജ്ജേപ്പോരു പരവത്തക ഗദ്യ ഗമാജഞ്ചം ഇല്ലായിൽനാം. അതുകൊണ്ടു മാറ്റിക്കൊണ്ടു വ്യാകരണ വും കടമകളില്ലോടുകൂടി ഗദ്യശാഖയിൽ ക്രൈക്കാലത്തേക്കു ചേരുന്നി കാണാം. ഇതരഭാഷകൾ അഭ്യസിക്കണമുന്തോപാലെ തന്നെ മലയാള വും പരിക്കൊണ്ടതാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായതുതന്നെ മലയാള പാഠാലകത്തെക്കും സമുക്കലാശാലജുടെ ഒരു ആവിർഭാവ ദോതാട്ടുടിയാണ്. മലയാളഭാഷയിലെ വർത്തമാനപ്പുത്രങ്ങൾക്കിട മാസികകൾക്കു അവിടുതാത പ്രോഫസാമനം വരുതെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആവിടത്തെ ഒരു ലേവന്തേതാടു അമാവാ ഒരു മംഗളം ശംഖഭാടു ക്രൂക്കാതെ അക്കാലത്തു് ഒരു പത്രമാ മാസികയും അ , തരിച്ചിട്ടില്ല. അവിടുന്ന കേരളീയ ഭാഷാശാക്കരളിൽ ഉണ്ടാ ക്കിൽതോടക്കുടി ഭാഷയിൽ പാലേ നാടകഗമാജഞ്ചം ആവിട്ടു വിച്ചു്.

മലയാളഭാഷയിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഗദ്യപദ്ധതുനു അദൾ വല്ലിപ്പിക്കണമുണ്ട് എന്നായിരുന്നു അവിടത്തെ ഒര തിപ്പായം. ഗമമാരിഡ്യം നീങ്ങളി ഭാഷ അഭിപ്രാധികയു പ്രാ പിശേഷ്യാം ക്ഷുദ്രത്തികൾ അസമപ്രാധാന്യായിക്കൊണ്ടുണ്ട്. നല്ല കുതികൾ ശേ-പിക്കും ചെയ്യും. ഗമമാജഞ്ചംതന്നെ ഇല്ലാതാംപ്പോരു നിയമന്ത്രിനും നിത്യപണ്ടത്തിനും ആവശ്യമില്ലെല്ലാ. കോയിത്തന്നുരാന്റെ ഗദ്യപദ്ധതിനും വാക്കിച്ചു നോക്കിയാൽ അതുക്കുംനിന്നും, പരശാത്തന്നെ അവിടുതു, അഭിപ്രാധാന്യം നാശിച്ച് അവിയാവു നാതാണ്. അതുകൊണ്ടു സാഹി ത്രംഗംതതിൽ പ്രജവാനംപാശം ഇല്ലാതെ പാലേ ക്ഷുദ്രത്തികൾ കഴിം അവിടുന്ന് അനാമോദനങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന് ഇ

തുണ്ട് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഒരു വിധം സമാധാനമാകും എന്ന വിശപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലയാളഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴെന്നു നിലയും അവിട്ടെത്തു വിമർശിക്കിയിരിക്കുന്നതു അശേഷം അനുകരിക്കിയുംപെ. സി. പി. അച്യുതമേനോൻ അവക്കൽ വിള്ളാവിനോദ്ദീകരിക്കിയും വിമർശിക്കിയും ചിലത്തെല്ലാം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹംവില ഉത്തരവാദിച്ചു പറഞ്ഞുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ‘കേസ്റ്റ്’ എന്ന ഉപനാമത്തിൽ ലേവന്റെ പ്രസിദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാത്തിരാമൻ നായനായുടെ വിമർശ പരിഹാസത്തിലൂപ്പമാബന്ധിച്ചു അതിനാം കാൽഗുരുവാംളുണ്ട്. പദ്ധതനായ സാമൂത്യജനകൾ കേ. റാമ മുള്ളുപിള്ള ബി. എജുട്ടെ വിമർശത്തിൽ മിക്കവാറും ദോഷങ്ങളും കാണാറുള്ളൂ. അതു പാക്കേ ഗമ്പതിന്റെ സ്ഥാനിയറാസരിച്ചും ശാതമാന്ത്രികാമെജിലും അതിൽ വലുത്താവും ഉണ്ടാക്കിയും അതു മുടുകളുംപരായേണ്ടത്തുണ്ടോ? പലിയകോച്ചിത്താവുരാൻറെ നിരുപണത്തിനാം നോരേവിഹാരിതമായ ഒരു പദ്ധതിയേ ആവാരോ, റാമചന്ദ്രപിള്ള ആര്യയിച്ചിരിക്കുന്നതു’. രഹം ഒരുന്നമുഖിയിലൂടെ സംഘാതം പറയുക. വേബാരാം അതിന്റെ ദോഷങ്ങളായും പരയുക. ഇങ്ങനെ ആര്യാൻ നിസ്ത്രക്ഷപാതിയായ ദൈവൻ ഇത്ര എഴുമുന്നുത്തി വാക്കിക്കൊപ്പക്കൂ ഗ്രാമത്തെങ്കിച്ചും ദരിഡരായ ഒരു പ്രത്യേകതുണ്ടുണ്ട്. മുക്കോന്തുകമാറനുവർക്കൽ ചാല തുഷ്ടഗ്രാമങ്ങളും നിരുപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ ഒരു സാമ്പത്തികാരാം. എന്നാൽ ഇവയിൽ നന്നിൽനിന്നും നമകൾ ഒരു ശരിയായാണെന്നും കാണി നിപുഞ്ഞിക്കിട്ടു. മലയാളഭാഷയിൽ ഇതേവരെ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ എററുവും നല്ലവിമർശം തന്മാനം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പി. കേ. നാരായണപിള്ളയുടേതാണോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാശവർഗ്ഗവിശ്വാസം തന്നെ നിരുപണം ആര്യിയായാണ് അതിനാം ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണോ.

ഭാഷാശാസ്ത്രക്കാരുടെ അദ്ദീനിയുന്നതുകൊണ്ടുംണി വിമർശകവർക്കും ഒരു ചെറിയ ഉച്ചദശംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ..അസംബുദ്ധതെ മുണ്ടോഹാദശം നിരുപണംചെയ്യുന്ന വിഭാഗത്തിനും വിമർശം” എന്നാം “ആനുകൂത്താവിനും അനാക്രിയാം ഗ്രാമത്താവിനും വിമർശിക്കിയും മണ്ഡനും” എന്നാം “അനുകൂത്താവിനും വിമർശിക്കിയും മണ്ഡനും” എന്നാം ..അസംകൂത്താവിനും വിപരീതമായി ഗ്രാമത്താവിനും ആക്രമിച്ചുചെ

അ... വിമർശനിന് വണ്ണാം” എന്നും പ്രാദീപ്യം കോയിത്തു വും ലക്ഷ്യണം അഭ്യന്തരം കല്പിച്ചിരിക്കും. തുടികളെ അത്യവൃജം, വൃജിജാം, വിവരാം, ഉപപാദനം എന്നും നാലായി വിജോച്ചിരിക്കും. വിമർശനത്തെ അതുപേരും വിവരണത്തിലുണ്ട് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനേക്കുളിൽ ചുരുക്കായാൽ വിമർശംവെള്ളുന്ന തല്ലാം നിശ്ചക്ഷപാതം ആയിട്ടുവേണ്ടം എന്ന ക്രതിയാണ്. എന്നാൽ വിമർശനത്തെക്കുറിച്ചു് അപ്പിട്ടാം ഉപപാദനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും. ..സ പ്രസ്താവനത്തായ” സഹാതിരൈ വിജുചിച്ചു യിൽ ഒപ്പുചേരുന്നതു വിവരാം; അങ്ങിലൂടെ ഉള്ള സഹാതികളിൽ സപാഡിപ്രായം നാമാ, നിക്കന്തു ഉച്ചാരണം. വിവരാം. തി! പ്രവൃം വെച്ചുംകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വെള്ളം വിചതിക്കും; ഉപപാദനത്തിൽ തക്കം മുള സഹാതികളാംമാത്രം വിചാരിച്ചാൽത്തു. “ഉപപാദനത്താൽ സപാഡിപ്രായം നാമാം മുഖം; വിവരാം. തി! അപ്രധാനം” എന്നു് ഇവായ സാഹാത്രാസാഹ്യത്തിൽ ഏപ്പിച്ചിരിക്കും. വിമർശനാിവാർ സപാഡിപ്രായം പറഞ്ഞുവെച്ചുമായതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ ഉറച്ചാരാം ഉച്ചാരണത്തിൽകുറുടേം ഓഫോരു. ഇതുകാരെ വിമർശകയാർ പ്രത്യേകം പ്രഭാവിച്ചുവേണ്ടിയാണ് അംഗീകാരം ആ ട്രിം അവക്കു സ്ഥാപിച്ചുവെച്ചുവേണ്ടിയാണ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (എ) സപ്പുത്രം സൈമറു (ര) രണ്ടായു പരിഹാരം (ഒ) പ്രതിപക്ഷിനുവുന്നുമാനം (ര) ചാജ്ചിലേപഹവശജാം (ഒ) സംരംഭത്വം ഗം (നു) വിത്തണ്ണംവെചുവും എന്നു് ആരു സഹാതികളാണ്, ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കൂട്ടിലും വിമർശനത്തെക്കുറിച്ചു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രാമാദാരം ഭാഷകിൽ വേറെ കാഴ്ചിക്കില്ല. അംഗീകാരം വിമർശന നേര വരുത്തുകയും ആക്കിയും അതുകൊണ്ടു. വലിയകോയിത്തുവരും മുച്ചു ശ്വിച്ചിരിക്കുവും അതാവതനേര ഭാഷയിൽ ഒരു വിമർശാവും എഴു തിച്ചിട്ടുള്ളതാവി അംഗീകാരം. അക്കാലവും പദ്ധതാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനേക്കുളിച്ചു് ബാരോ വില്പാനാർ ബാരോനപാരത്തു പരാമാണ്ടിയെന്നും അക്കാലവും എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അംഗാരാാ അതുവശ്യവും അരതും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ശാലവും മലാഖാദാം. മലാഖാദാ പാഠാലക്ഷ്മിമും ഇംഗ്ലീഷ് പുംസുളുകളിലും കാളേശ്വരിം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വർത്തമാന പ്രതിസന്ധം മാസ്റ്റികകളും ധാരാളം. പശ്ചാലാദാം ലിവസംപ്രതി നടന്നകാാക്കിരിക്കും. ഗൃജാജും പദ്ധതാജും മിത്രങ്ങളായും

അനവധി ഗമങ്ങൾ പ്രതിദിവസം ഉള്ളായിക്കൊണ്ടുതന്നെ താഴീ ചുരുക്കം. അതുവിചാരിക്കുന്നും മലയാളാധികാരിക്കുമ്പോൾ നിമിഷംപ്രതി അടിസ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രാചീ ചുരുക്കാണ്ടുതന്നെ താഴീക്കുന്നു എന്ന് കാരംബന്ധിക്കുന്നും. ഗമങ്ങൾ വല്ലിക്കുന്നതോടു അവയുടെ റിതിക്കു നിഗമനം ചെയ്യുന്നതിനാൽ നിയമങ്ങൾക്കും ഭാർച്ചയും ഉള്ളാക്കും.

ഭാഷ്യക്ക് അടച്ചിപ്പുട്ടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരാ അഥവാപ്രസർഖമേ ഒല്ലുമാർന്നും ചില ചില്ലറ തന്റെപ്പറ്റം നേരിട്ടിവാഴ്ത്. മതാസ് സ പ്രകാലാശാല പരിജ്ഞാനത്തിനും ഏടുകൈക്കു് പരിഷയത്തുടങ്ങന്ന തിരം മുഖ്യ ഇന്ദ്രിയ പരിക്കോന മലയാളികൾക്കു് അതുമുഖ്യത്തു് സ്വി. എ. കൂസുമവരെ മലയാളം ഒരു നിർബന്ധവിഷയം അതുകൊണ്ട്. അതുകൂടി പരിക്കോന സ്വാംഖരണ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരാനതുകൊണ്ട് എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി ഏങ്കിലും എപ്പോലുംവിദ്യാത്മികളും ഭാഷാപ്രസ്താവക്കുട്ടി പഠിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മലയാളം, ചെഹാസ് ക്രൂളു കൂടേ ജീലും വഹുദ്ധികമാക്കിയിരിക്കുന്നു. “ഇൻഡ്രാംബിധിരാജ്” ഷയിക്കുന്നതുവരെ ഉച്ചന്നാണു എഴുതാനും. മലയാളഭാഷ രംഭിക്കുന്ന പരിക്കോന ഉച്ചന്നാണും എഴുതി റബ്ലിപ്പുകൊണ്ട് വളിച്ചുവരുന്ന പ്രഖ്യാപനം അതിനും

ஸக்ளர் ஏழேத்துக்கறுக்கல் பூங்கண ஹப்ரீயின் அத்தினி
விக்கானாலும் லோவிட அடிக்குப்பிக்கீட் என வொன்றினையுள்ளன.
ஹப்ரீயர்பூங்கண மலையூலையெலுக் கடிக்குப்பில் குறைக்காரணம்
என்று வந்தமானபூதுக்களையும் மாஸிக்கக்கூறியும் அதுதே ஒரு திரிச்சீல
ா. ஹப்ரீயர்பூதுக்களையும் மாஸிக்கக்கூறியும் அதுதே ஒரு திரிச்சீல

നവിമർഗമെഴുത്ത്. “സ്വാദപറ്റിവരുന്നരമഹയും കൈകേന്തരം ചോദ്യം” എന്നാണു സിഡിയുടെ മനം. സംസ്കൃതാലങ്കരിക്കണം സർ! തു ദോഷപ്രവൃത്തം നന്തരിന്ത്രാന്തത്തുകൊണ്ട് കവികൾ അവരെ പകവയ്ക്കാതെ ആയി. അവർ യമേഷിം “കവിതചല്ലാൻ” എന്നു രംഭിച്ചു. സംസ്കൃതാലങ്കരിക്കണാൽ അഭിപ്രായപ്രകാരം ദോഷം നീണ്ടിയ ഒരു തുടി സംസ്കൃതത്തിൽ ഉണ്ടാം എന്നു സംഗ്രഹിക്കാം.

അവർ പദ്ധതോഷം, വാക്യദാഷം എന്ന ദോഷങ്ങളെ മുന്നായി വിജേച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ക്രൂരതെ അവർ തുണം, രസം, ധനം, ധനി, അലങ്കാരം ആദിശായവശയും അലങ്കാരം നബങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടാണ്. സംസ്കൃതസാഹിത്യരാസുഗമാണിട്ടുണ്ടില്ലോ സൗക്ഷ്മായി പരിശോധിച്ചുണ്ടാകുന്നപാഠിനി ഭാഷാഭ്രംഖണം രചിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഈ ഗമം സന്നിജ്ഞം പരിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും സംസ്കൃതസാഹിത്യരാസു ഏതൊക്കെനില്ലു് ഒരു സ്ഥലജ്ഞനാമക്കിലും ഉണ്ടാകുതെ ഇതികയില്ല. ഭാഷയിലെ പദ്ധതാധിത്യം പ്രായം സംസ്കൃതത്തെ ആറു യിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷാപദ്ധതിയും പണ്ടിനും സംസ്കൃതത്തിൽ സംസ്കൃതാലങ്കരണം അലങ്കാരം ആലങ്കാരം സാഹിത്യസാഹിത്യം അഭിനന്ദനയാണ്. ഭാഷാഗാനം ഇംഗ്ലീഷിനെ നാന്തരയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന മുഖ്യരംഗത്തിലുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാഗാന്ത്രികപണ്ടത്തിൽ ഒരു അഭ്യർഹസാഹിത്യരാസുഗമാണും ക്രൂരതകഴികയില്ല. അരും ഗലാലങ്കാരിക്കണം ഒരു മതം ആറാസവിച്ചുപണം സാഹിത്യസാഹിത്യം ചുരുക്കിക്കുന്നതു. ക്രൂരതല്ലോ തരത്തിൽ ഒരു ക്രൂരതിക്കും വിധം എത്താശാലം തുടി രചിക്കുന്നതു് എങ്ങനെയും സാം ഉർത്താഭാഗത്തിലും നിത്യപണം ചെയ്യുന്നു. ചുവർഭാഗത്തിൽ അതുവ്യാനം, വള്ളം, വിവരണം, ഉച്ചാരാദാനം എന്ന തുടിക്കുന്ന കാലായി വിജേച്ചില്ലു് അചംഗരവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം നാട്രേറിച്ചില്ലു് അരാവാരെ സഖക്കാരിച്ചില്ലു് വിവരിക്കുന്നു. ഉത്തരഭാഗത്തിൽ പദ്ധതുലി, വാക്പുരുഷി, വണസ്പികാമുഖി. തിരി, ശൈലി, സംസ്കൃതാദത്തുലി, മുതലാധിനിനെയും നിത്യപണം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സാഹിത്യസാഹിത്യം മുകൾ പ്രസ്താവിച്ച ഭാഷാഭ്രംഖണവും ഭാഷയിലെ ശബ്ദപദ്ധതുക്കു വിമർശനത്തിൽ ഇതേവരെ ഭാഷയിൽ പ്രസി ഉം ചെയ്യിച്ചിൽ ശബ്ദരാസങ്കാരിൽ ഉത്തരമാണുണ്ടാണ്. ഭാഷാവ്യാ

மலைங்குப்பாறு நமதில் கால மலைங்கு. தமிழ், ஸங்கர தம், ஹங்கிப்பு ஹூ நால் தொகுக்கிடிலும் அரிவுளையுடியானத் தெவூ சென்றதானார். தமிழ்க்கேள்விடிசூ' அமது வலிய அரிவுவாக்கி ஷைக்கிற் வசிய தோண்டமானம் ஹூப்பாஷ்டத்திலில்லை' வத்தான் செப்பிலும் ஸ்ரீதவும் ஹங்கிப்பாவியாதத்திலும் தான் கிடிப்பு. ஸங்கு த.ஏ.ஒ மலைங்குவாறும் அரியாவுக்காவத் திம்ரகோலாலாமலைக்கு எடு ஜாத்திரை ஹூக்கிமினிச்சிடுக்குத்தான்கும்களியால். மலைங்குவாறு ஹங்கிப்பாறுமாறு அரியாவுக்கா லைஷாவிமிள்க்கலை யாலைழுவதோ. ஏ வத்தான் மாறு அரியாவுக்கா கொண்டினுட்குக்குவால் ஹூப்பாதிப்பு, மலைங்குவாறு செப்பாலும் சாரியானி அரியாதை விமர்ணையில்லைத்தான் சுருக்கிப்புரைப்புக்காவதை ஹூப்பாலும்' தெங் கீற்றுமேப்பு. யாத்தை நீலம் அரியாதை ஸ்வாஜத்தை தொப்பிக்கொவசைவர்த்தி நமக்க பெறுவதைப்பிக்கையே தரமுறை. விமர்க்கா' ஸ்ரீ துவங்குமும் மலைங்கு, ஸங்குதா, ஹங்கிப்பு ஹூ தொகுக்கிடிப்பு அந்திரை நாளையில் நாளையிலிக்கொள்கொப்புதைப்போ. ஹதுக்காதை அதால்கை ஸங்கு-கஞ்சாங்கா, குதை அநுபியாய ஸெந்தில்வுக்கால் உள்ள யிரிக்கொண்டு.

ஓயவித் தூணாலாகவில்லை விலு நிறுப்பொன்னர் உள்ளது
கிடைக். அவையித் தீவிரமாகவும் ஜாதியூஸ். பாரூஸமாசரா. முதலா-
ய குடிவாண்டு தெறிவிட்டுக்காணா. உலாவாணாதிரு சூது ஏ
வெள்ளாம்புதில்லை நிறுப்பொன்னர் வொட்டுக்கிடு வாசுக்குவானோ
கூக்க. வலியகூக்கித்தாபுரால்லை கேரளைக்காவிட்டுக்கொண்டது
உள்ளதுவிட்டு ஸ்தாபித்துக்கொடுக்கும் மந்திரங்கொண்டுக்கொடுக்கும்.

അമാമതി പരിപ്പുരിച്ച് അഭിജന്താനശാക്കത്തോം എറാ നാമം കൂടിച്ച് കേരളബാണിനി പ്രസിദ്ധമാവെങ്കിൽ മന്ദത്തെപ്പാറിയുള്ള വികിർബാ കേവലാ തോഷഭ്രംഗിഞ്ഞുമാറിപ്പോകി. അതിനു ഒരു ഉദയര നോം കാണിക്കാം.

“..வழைக்கும்பூத்தபாடியதி வெறுத்தங்கூக்கும்பூத்துயாதி.”
“கலாச்சுக்கொருக்கும்திகொஞ்சுக்கிணுபவநால்கூலியாவதி”

(കേരളവാദം)

ഈ തജ്ജമരയിൽ കുഞ്ചിത്, അവന്നു, ട്രാം, നബലി, ധാ വരി, എൻറ് ആണു സംസ്കൃതപദവി കവിക്കൊംക്കണ്ണികൊണ്ട്'എ നു മുന്നാണുപദാരംഭിച്ചതെങ്കിൽ. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് തപാദാരു മാറ്റാൻഡേശി അഭിജ്ഞാനാശകന്നുത്തിന് 'കവിക്കൊംക്കണ്ണികൊണ്ടുവിലധികന്നല്ലെല്ലാമ്പരതേ' എന്നാകി, ഈ ദ്രോക പാദത്തിൽ മൂലാദ്യമുപ്പറം നാശം-ഷം ഇല്ലഎന്ന് ഒരു വിമർഖകൾ ബഹുമാനപ്പെട്ടു. വിമർഖകൾ മലഖാളമൊ സംസ്കരണം വായിച്ചുാൽ അംഗീര നന്നല്ലിലുകാത്തതിനോ അമാവാ മന്നല്ലിലുക്കണം ശ്രമിക്കാതാരാ? നോ പ്രസാധകനോ കരബ്പുചുതിയാൽ മതിയാകമോ? വാഡം മുഴത്തേപ്പും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ പത്രത്തിൽ നമ്പം അഭിജ്ഞാനാശ പാടില്ലെന്ന വലിയക്കോടിത്താമുഖാം താരത്തു.

மாவூர். பூது, பூது. ஹூ கொட்டுண்ணில் பிரீர்யாக்ஷரப்பு ஸத்தைவை சிறுப் பை வலிய வாசனமாக வழங்க கோலாம் பழங்கி நடாங்காள்ளினாம். ஹதில்கின் ஸாதிதீஸங்காய கால பல ஸஂகாதிகாலம் வெளிப்பேட்டுள்ளதினால் ரஷ்ட முதேகுக்க விதாபலதி ஓங்கில் ஏதேட்டுள்ளதினால் ஹட்டாயைகிடிலும் அதுக் கூட அதிலே ஸ்பரங்கல் கரிக்கலூ அரங்கரளீடியும் அறத்து கூட அது வாசகோலாமலாத்தனை அதுவிளிக்காம், பகேசு, கேர ப்ரபாளின்தெக்காளாக் கூட ஸாதிதீஸாஹுரதில் விமர்க்கங்கள் உட்படுதலை வெற்றிட்டது. ஏதாலும் விமர்க்கங்கள் அது ஸஂக திகரம் எடுத்துக்கொண்டு வழங்க வழங்க எடுத்துக்கொள்ள. அது தெக்காளாக் கூட அதுவிளிக்காலி ஒரு அமாமதி தாசே விவரிட்டு கொட்டுக்கொள்ள.

ഡിമ്പടാറിലു. കവിതയെഴുതാവുന്നവന് എങ്ങനെ ആരംഭം എഴുതാം. വാസനയില്ലാത്തവൻ എന്നെല്ലാം സെങ്കൽപ്പം ഉണ്ടായാഥും വിശ്വേഷമില്ല.” യമാത്മായ കവിതയ്ക്ക് ശബ്ദാലങ്ങാരമൊന്നും അത്മാലങ്കാരമൊന്നും അവശ്യമില്ല. ഇതും ഒരു ഉള്ളം ഉള്ളം എങ്കിലും ദോഷം വരാറുണ്ടോ. ശബ്ദാലങ്ങാരവും അത്മാലങ്ങാരവും ഉണ്ടായിരിലും കാവുമ്പോതു ചല്ലഞ്ചരം എത്രയിട്ടും. കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെങ്കണ്ണനും എന്തും നോക്കണം. ആ ഉദ്ദേശ്യസാല്പൂര്ത്തിനും ഉതകുന്നാതെ സ്ഥിരം കൊള്ളാം. അപ്പോതുതും എല്ലാം ദോഷം. കവികൾ ശബ്ദാലങ്ങാരത്തിൽ മാത്രം ഭേദിച്ചാൽ അതിനും കുറവായും. ആ തുക്കാതെ ഇരിക്കാൻ അമിക്കണം. കാളിഓസാമികവികളുടെ സ്വപ്നായതിൽനിന്നും ഭേദിച്ചിരിക്കുന്ന മാലാദികളുടെ റീതി പരിപ്പുത്തമണ്ണും; ഒരു മുട്ട് വാദിക്കുന്നു. അതല്ല ഭാവിപ്പുത്തികളുടെ റീതിയിൽനിന്നും ഒരു വേരു ചിലക്കിം ചുക്കിം ഉണ്ടും ഇതിലെല്ലാം ഒരുംകൊണ്ടും ഭിന്നാണിപ്പും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതുമാണ്. വാദം സ്വീതുവിധിവും കൊണ്ടാടുന്നുകാം. വാന്നും അതുലാചി നോക്കി ഗ്രന്ഥങ്ങാവിഘ്നങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽക്കൂടിവരാസരിച്ചു യുക്തി ചേരുന്നമുടിൽ സ്വാദിപ്പായം സമത്മിക്കേണ്ട ഭാരമേ വിഹർക്കാം ആണു. പരയാനുള്ളിട്ടു തുറന്നപരിയാതെ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുവോ രണ്ടുവിധത്തിലും അത്മം വരാറുന്ന മട്ടിൽ പരക്കുവോ അവരുന്നും സംശയിക്കുന്നും ആണു.

2. രഖഭവ്യാപ്രിഹാം—സപ്തദ്വാരാധികാരി കൊണ്ടാടുവാനു ദോഷാദാഹരിച്ചു പുരിപ്പാർത്തിക്കണം. പഠനാനുള്ളതു പരയാം. ആതിര ധാതോദ വിരൈയവും ഇല്ല. ഒക്കും ആതിര ശശ്രദ്ധവും വന്നപോകാതെ സുക്ഷിക്കുന്നും. പിന്നീടു പരയാം ഇല്ലാതെ ഇരിഞ്ഞാൽ. ” ഒരു ഉദാഹരണം കാണിക്കാം. പെരീഡിയാക്കൂരപ്പാം ഇല്ലാതെ കുവിത എഴുതാൻ സമതിക്കുവിലു എന്നു പരയുന്നതും ശശ്രദ്ധമാണ്. മലംജാളാവിയിൽ പാണേട കാഴ്വയന്ന പെരീഡിയാക്കൂരപ്പാം സം ഭാവാക്കിവിർമ്മിക്കുന്നും നിശ്ചോഷണാവിന്റെ അനുസ്ഥാനവും ചെയ്യുന്ന കാണ്ണും നല്ലവുണ്ണും അതുലാചിച്ചിട്ടും വേംബ്രതാണും എന്നുണ്ടും എന്നും കുഴച്ചുമായും അഭിപ്രായം എന്നു പഠനത്താൽ ശശ്രദ്ധത്തെതു പരിഹരിക്കുവും വിനാശത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവും ചെയ്യാം. കാണ്ണും രാജാം നേരത്താനും. ആല്ലാതെതു കേൾക്കുവും ; കൊള്ളം, എന്നും

കു കവിത എഴുതനമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമയം വേജണാ?" എന്ന് എത്ര ശാരംമനസ്സുന്നായാലും പ്രമാഘവന്നതിൽ തോന്ത്രം ഫ്രോക്കം. രണ്ടാമതേതതു കേൾച്ചേരോധം എത്ര ഉഖ്യതനായാലും അതു ശരിവാണ് എന്ന സമ്മതിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. തെബ്ലത്യും ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാൽ നമ്മുടെ യുക്തി സ്വാധമാണെങ്കിൽ വേഗം ഒരു ജനങ്ങൾ സമ്മതിച്ചുതരിക്കും ചെയ്യും. ആ വഹ്യത്തിലില്ലെങ്കം വിനായം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും അതു നാണ്ട്. "ഉമാകേരളത്തിന്റെ കോൺഡിലേഷണാം വല്ല സാമ്പിത്രുകൾക്കുകയും ഉണ്ടെന്ന സഹായം എൻ്റെ സമ്മതിക്കുന്നാവെങ്കിൽ തോൻ കൃതാർമ്മനായി" എന്ന കവി പറയുന്നു. ഇന്നും മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രമാഘമാനത്തെ അപ്പി കഴുന്നതും ഉമാകേരളം ആണ് എന്ന വലിയകോളിത്തനുരാൻ അം വത്താപികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു വാസ്തവമാണെന്നു വായി തുനോക്കിയാൽ സഹായമാക്കു സമ്മതമാക്കുകയും ചെയ്യും. കവി യോ, നാലുഭാഷയും അതിലെ സാമ്പിത്രുസാമ്പാളം അം സപാളിച്ചിട്ടുള്ള സഹായാന്തരം. ഭാഷാസാഹിത്യകാവ്യസാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ആയി സ്ഥിരപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അം സപാളിച്ചിട്ടുള്ള സഹായാന്തരം. അതിനിലെ, സൂസമ്മതം. ഗ്രന്ഥകാർത്താവിശ്വാസം നിലയും അം ചമച്ചിട്ടുള്ള സപത്പാഡിമാനമില്ലാതെ വായിച്ചു നേക്കിയാൽവാസ്തവം പ്രധിക്കാൻ പ്രഥാസമില്ല. ആ സ്ഥിരപ്പിക്കു കവി ഇതും താഴീൻ പോരു വിനായമാണെന്നുത്തെത്തു പ്രദർശിപ്പിക്കാനാണെന്നാണും അല്ലോ ആത്മവാദവാ ആളിപ്പേരുകു എന്ന പറയാൻ കിണാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ വന്നതിനു കവി എന്നോടു മുഖിക്കു വല്ലാം തോൻ ഭ്രംഖായി വിശ്വസിക്കുന്നു. കാൽപ്പനിക്കരവും അം സർച്ചു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികം വിനയം കാണിക്കാൻ നിരുത്തിയില്ലാതെ വരും. അത്യാദരം ചിലടക്കും അതിനിന്ദ്യാശിട്ടും കലാപിച്ചുക്കാം. അതുകൊണ്ട് സാധാരണ, അധികം അം അറബരും ഇണ്ടും അറബരും പോകാതെ മല്ലുനിലയേ ആത്മയി കീഴുന്നതു കൊള്ളും.

3. പ്രതിപക്ഷിബഹുമാനം "തെബ്ലത്യും ഇല്ലാതിക്കുന്നാലും മാത്രം ഹോരം. പ്രതിപക്ഷിയായ പുരുഷനെ ബഹുമാനിക്കുയും വേണം." നമ്മുടെ മഴപക്ഷത്തിൽ വരുന്ന ആളിക്കുന്ന ദൈഹ്യത്വം നാസരണം നാം ബഹുമാനിക്കാതിക്കുന്നാൽ നാം നാമുക്കുവരുന്നു എന്നും വേണം. ആ രേഖയും നിരവിക്കാൻ ചാട:

ഡി. ലോകത്തിൽ നൊന്നം കൊള്ളുത്താത്തവർ ആജാ ഇപ്പു. നാം എത്രയോ മൊശൈരനെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന അനുമാലി സംസാരിച്ചു നോക്കു. നമ്മൾ അനീഷാൻ പാടിപ്പാത്ത ചില സംഗതികൾ അഭ്യാസങ്ങൾ നിയുതമായി അറിയാമായിരിക്കും. പ്രതിഒക്ഷണതിലെ വാദവിഷയത്തിൽ സമ്മതിക്കാവുന്നിടത്തുള്ളും ഭാഗം സഖ്യമാനം സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കാണു.

4. പുതഃപ്രഭേദവഞ്ജനം—പ്രതിപക്ഷനോട്ടും പ്രതിപക്ഷിയായ പുതഃപ്രഭേദനാട്ട് അപേഖം ദർക്കാലും വന്നപോകുന്നു്.” വാദത്തിൽ പുതഃപ്രഭേദന നിത്രേറിക്കേണ്ട ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടാബാ തെ സുക്ഷ്മിക്കുന്നും. പറഞ്ഞെത കഴിയു എന്ന വല്ല സദഭ്യം വാദങ്ങാം പ്രക്രൈക്കം കരഞ്ഞാം. ആ നൃഹിംഗൻ യോഹ്യത്തെങ്ങു റിച്ചു നമ്മൾ അനീവിഷ്ടിക്കേണ്ടും സഖ്യമാനം വക്കവച്ചു കൊടുക്കുന്നും. ആധാരിച്ച മുഖ്യത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ട ആവശ്യത നന്ന ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ ഉന്നമം.

5. സംരംഭപ്രവാഹം—“താനാം വാദവിഷയവും നോംബാനും തന്റെ ദർക്കാലും സംരംഭം വരുന്നതു്.” നാം ദർക്കാലും തോല്ലും നില്ലും; ജയിക്കുന്നമില്ല. തോല്ലുകുഞ്ചാജയിക്കുന്നും ചോദ്യാനും മാഡ്യം ചടവാദവിഷയമാണ്. നമ്മൾ കാര്യം പറയേണ്ട ഭാരമേ ഉണ്ടു്. ആ തു് സ്ഥിരക്കിക്കേണ്ട നിരസിക്കേണ്ട ചെയ്യേണ്ട ഭാരം ശ്രോതാക്കൾക്കുള്ളതുാണ്. ശ്രോതാക്കൾ നില്പുക്കപ്പാതികളായിരിക്കും. അംഗീക്കിച്ചും നമ്മുട്ടുാലെ ബുദ്ധിയും യുക്തിയും ഉണ്ടു്. കാര്യം കേട്ടാൽ അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കുണ്ടു്. നാം സംരംഭങ്കാണ്ട് വല്ലും പറഞ്ഞുവും അവൻ വക്കവച്ചു തരികയില്ല. അതു നമ്മൾ ഒരു അവജന്തുയും ആണു്. സംരംഭം കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ റിക്കാലും സംരംഭം ഉണ്ടാകുന്നു്.

6. വിത്തണ്ണാവുമുഖ്യം—“അതും ഇതും പറഞ്ഞു നൃംഖ നില്പാത്തിക്കും വാദം നീറ്റുന്നതിനും വിത്തണ്ണ ഏന്ന പറയുന്നും. ആത്മാഭിമാനമുള്ളവർ വിത്തണ്ണജും ചുറപ്പേടുക ഇല്ല. വല്ലും കൂലമിച്ചു കിടക്കുന്ന നൃംഖം പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു വല്ലവിധിയും ജയിക്കുന്നതിനെക്കാരം നല്ലതു് മാനൃനായ ശത്രുവിനോട് ചീ

ചെവട്ടിതോഴ്ന്നു തന്നെ ജാഗാ” “വാ സീരിയസ് റബ്ബില്ലു മുക്കി നുകമേ പോയോരമില്ലായെന്നേ” എന്നൊന്നു ചേ ചൊല്ലണ്ടു്. നാം ഒരുപാശിയേ ചെന്നാൽ മരക്കും ചേരാ എഴുന്നുവന്നു് എതി അംഗം, തങ്ങൾവികാലും അവസ്ഥാനിക്കാണുമ്പു്” കോളപ്പാൻറിനി സ്ഥലമാണി നിന്തുന്നിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതിക്കും യടാമതി ഇവിടെനിവാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സവധ്യാ നിന്തുന്നംമായി ലോകാര്ഥിൽ യാതൊന്നു മില്ലു. ഗ്രാമഭാഷണം കലം ഇവിടു. അന്തുകൊണ്ടു വിമർശ തിന്നിന്നു മുന്നാമത്രു് ഒരു വിഭാഗം ക്രിച്ചേക്കേണ്ടി വിനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുണ്ടാം അധികം ഉള്ളതിനെ മണ്ണിക്കാണു ലോവും അബ്ദികാം ഉള്ളതിനെ വണ്ണിക്കായും രഥം അധികം ഇല്ലാതാരാണെങ്കിൽ നോം പറയാതെ കഴിക്കും ചെയ്യും. എന്നും ഗ്രാമഭാഷണം കലം നീം കാണാനാതുകൊണ്ടു മിഞ്ചിമർം എന്നു മുന്നാമത്രു് ഒരു വിഭാഗം ക്രിച്ചേക്കേണ്ടി വരുന്നും നന്നനും എന്നിക്കു തോന്നാം.

വിമർശനിൽ ഗ്രാമഭാഷയും പോവണ്ടഭേദയും എടുത്തു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലു. അങ്ങനെന്ന അല്ലാത്തവിമർശങ്കാം വൈ ചിലരെ തെറിഡിരുപ്പിക്കാമെന്നല്ലാതെ യാതൊരു പ്രയോജന വും ഇല്ലു. ഇരുടുകൊണ്ടു് റാട്ടറഡച്ചൂൽ അത്രു് എത്ര നേരെ യൂം നിന്നും. വിമർശങ്കാം പലഗ്രാമവും ഉണ്ടാകും. കൂദാശ ശൂച മുത്തികൾക്കു സ്വാഹിത്യം സാമാജികാരിൽ പ്രവേശം ലഭിക്കുന്നില്ലു. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരക്കു വരവുന്ന സ്കൂളത്തെക്കും എടുത്തു കൊണ്ടിരും മേലാൽ അങ്ങനെന്നും മുഖ്യം പ്രാഥീനികവും വരാതെവരിക്കും. ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരു അഭിരൂച്ചിയും വരാവുന്ന അഭിരൂച്ചിയും കുറഞ്ഞും അതു വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്നതാണു് ഉപയോഗം. ഒരു വിമർശകന്റെ സ്ഥാനം വളരെക്കുറച്ചിയും വരാവുന്നതാണു്. അതു സ്ഥാനമന്ത്രിമയെ വിമർശകൻ എല്ലായും പ്രസാദം സുക്കൂപ്പിക്കണം. വിലയില്ലാതാവാക്കു് ഏകിക്കും പറയുകയും. സാധകതികമായി പറയുന്നതേതുകൂടി വകുപ്പും തങ്കും. വിമർശകനു മന്നായും വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. ശാസ്ത്രങ്ങാം പരക്കു കരെ കഠിനതിജ്ഞാലും വിമർശകനു നല്ല മന്നായും മുഖംകും വിമർശാന്നായിരിക്കും. രേഖിക്കും സാധിത്യാതിൽ സമ്പ്രതിസ്പർശനാം ഓക്സിജനും കേരളപ്പാൻറിനി പ്രത്യേകം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലേശു, കാലം, അവസ്ഥ, പു. തങ്ങൾ, വക്കാവു, ശ്രോതാവു, ഉദ്ദേശ്യം, ഇത്രാദികളിൽ ഒരച്ചി

ആ വിശേഷിച്ചു ഭാക്ഷാതെ ഇജനാൽ വിമർഖന്നു ഉദ്ദേശ്യം നിശ്ചയമായി പലിക്കാൻമില്ല.

ങ്ങ ആവ്യാധികാര വിമർഖന്നവെന്ന വിചാരിക്കുക. അതു മുമായി ഗ്രന്ഥക്കാർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നും. അതിന് അവതാരിക വളരെ ഉപകാരപ്പെട്ടും. പിന്നീട് ആ അന്നമുള്ളതുകൂടി തബന വായിക്കുന്നവോ അതുകൂം നന്നാം. അനു തൈന്നെൻ്നു ഉദ്ദേശ്യം സ്വന്നാവും ക്രമാലടവായും പാതയുള്ളിയും കട്ടാഗതിയും മറ്റും നല്ലവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതുവരെ പിന്നെ മും പിന്നെയും വായിക്കുന്നും. ഇങ്ങനെ വായനക്കാണ്ടുതന്നെ അതിന്നെൻ്നു സാരം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു നല്ല വിമർശ വായിച്ചും ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുനോക്കാതെ അതിലുള്ള സകല സംഗ്രഹി മും ഗ്രഹിച്ചു സ്വാദിപ്പായും അനുസരം യദേഹിച്ചു പരായക്കാരൻിൽ തിൽ ആക്കിതന്നെങ്കിലെ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം ഉള്ളൂടുന്ന വിമർഖനു സ്വീകരിച്ചാണ് എന്നിക്കേണ്ടതാണ്. വിമർഖനു എത്രമാത്രം മുക്കം അരാധവിക്കുന്നവോ, അതുമാത്രം അതു വായിക്കുന്ന വക്കം ഉപകാരമിണ്ടാക്കം. ദേഹകാലാദിനിയമങ്ങൾ നന്നാം ഇല്ലാതാ ഒരു പഴയ കമ, അതു തരത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ കമ. പഴയ ആവ്യാധ ഓരോ കാണിക്കുന്ന പുതിയ കമ. അഭീഡം സ്വന്നിയങ്ങളായ സംഗ്രഹിക്കുന്ന കാണിക്കുന്ന പുതിയ കമ. പഴയ ആവാരങ്ങളിടെ മുഖ്യങ്ങൾ ഒരു അരാധവെപ്പെട്ടതിൽ പുതിയ ആവാരങ്ങളിടെ മുഖ്യങ്ങളും കാണിക്കുന്ന കമ. ഭിന്നസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ കമ. ചരിത്ര സംബന്ധമായ കമ. ഇങ്ങനെ പലതരത്തിൽ ആവ്യാധികകൾ ഉണ്ടാക്കാം. ഏതൊരായാലും അത്തന്തിന് ആവശ്യമുള്ള സകലസംഗ്രഹിക്കുന്നതിലുള്ള അതിലുണ്ടാ എന്ന പരിക്കുക്കുന്നും. അതിന്റെ അതുകൂടു ചെടുപ്പുണ്ടാൽ അറിയാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ നാം മുഖേപതനെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നും. ആവ്യാധികയിലെ കൂടു ചുജക്കി എഴുന്നേം. പിന്നീട് ക്രമാലടന്നെ പരിക്കുക്കുന്നും. അതിൽ മമ്മം, പരിഞ്ഞാമരുപ്പി ആദിയായ മുഖ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതുന്ന നോക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നീട് പാതയുള്ള നിയൂപണം ചെയ്യുക. ഇവിടെ കമായിൽ ഓരോ പാതയ്ക്കാൻ മാറ്റും, സ്ഥാനം, ഉദ്ദേശ്യം, അതിന്നെൻ്നു സാഹചര്യം, അതിനു വളരെ പ്രയോക്തപ്പെട്ടും ഉണ്ടാക്കിയ അതു ഇത്യാദ്യം അഭിരൂചി വിമർശനിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നും. ചരിത്ര സംബന്ധമായ കമമാണുന്നുണ്ടിൽ ആ ചരിത്രപുഞ്ചിഷ്ഠാനുടെ കാലം

ആം. നടന്നിട്ടുള്ള സകല സംഭവങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് എടുക്കുന്ന് എഴുന്നി ആവ്യാഹികയിൽ അതുകൂടി എത്രമാതൃം വന്നിട്ടുണ്ട് സകല സംബന്ധങ്ങളും അതിൽ കാണിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു സാധാരണമല്ല. എത്രാൾം ഭാഗമെ കാണാ. ചില ഫ്ലോറം എന്നമിസ്റ്റുന്ന വന്നേക്കാം. അങ്ങംഭാരാ ആരുഖുകയിൽ അതു ചരിത്രസംഖ്യമായ ഒരു ആവ്യാഹിക അല്ല എന്ന തന്നെ സമ ത്വിക്കുകയെ നിവൃത്തിച്ചുള്ളൂ. അതു പിന്നെ ചരിത്ര പുരുഷസംഖ്യിയാണെന്നും പരഭേദത്തുകാം. അതിനും ചിലഫ്ലോറം നിപ്പുജാരിയില്ലോതെവരും. എങ്ങനെന്നും ഒരു നാൽ ചരിത്രചൂഡാക്കുന്നതുടെ സ്വപ്നാവശ ചരിത്രാവിൽനിന്ന് ഒരു വ്യാധികയിൽ വളരെ ഭേദിച്ചുകാണാണും മറ്റി ക.എന്നെ ആരുഖ ദ്രോം നാമമാതൃചരിത്രപുരുഷസംഖ്യയിൽ എന്ന വേണാമെക്കിയും പരായാം. പിൽക്കാക്കിരുപ്പാണതെന്നുംബോധുന്നും ആരുഖമാക്കുന്ന പുരുഷരും തുരീയവും തുരീയവും കുവിൽയും ത്രിവാനമാണെന്നും സമർത്ഥിച്ചുവെന്ന വിവരിക്കുക. ഇവിടെ ത്രിനൂരുകൾക്കുംബന്നും പരിഞ്ഞു മുംഖക്കൂത്താമാരെ സ്ഥാപിക്കിയില്ലോക്കാൻ മാതൃമാണെന്നും ആവും (അവണമാതൃ നാഡി) അവിക്കാംപ്പും. അതുകൊണ്ട് നാമമാതൃചരിത്രപുരുഷസംഖ്യയിൽ എന്ന പറയുന്നതിൽ ഭേദം ചരിത്രസമലകാലസംഖ്യയിൽ എന്ന മാത്രം പരയുന്നതാണ്. ആവ്യാഹികയിലേ ചരിത്രപുരുഷങ്ങൾ നടത്തുന്ന പ്രവൃത്തികളും മറ്റും, ചരിത്രാവിൽ പരിഞ്ഞുന്ന സ്ഥലത്തും കാലത്തും അരുപ്പുകയിൽ ആ പേരും അതിനു യോജിക്കുകയുണ്ട്. അരാദാവാ വരാന്നാണ് നൂറ്റാം. എന്നാൽ അംഗാല തന്ത സമൂഹങ്ങളാണുള്ളിട്ടും വിഭ്രാംഭാസർവ്വതീയും, ഉച്ചജ്ഞവാനമാർഗ്ഗവും മാറ്റം അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ശരിയാണെന്നും അതുകൂടി വായനക്കാം വളരെ ഉപകാരം ആ ചിരിക്കുകിം. അക്കാലം കുറെ പഴക്കമാണെന്നും അന്നതോടു സമിതിഗതികൂടി വിമർശനം ആരാധാരി നിവൃത്തിയിൽ നിന്നും വിഭ്രാംഭാസർവ്വതീയും സമൂഹങ്ങളും സംബന്ധമായ കാരുജാം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അബാഡാവുമല്ലാതെന്നും ലഭിത സൂഹമമായ രീതിയിൽ ആണോ എന്ന പ്രത്യേകം നോക്കാം. ആ വ്യാധികകളും നാടകങ്ങളും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വാച്ചിച്ചു രസിക്കാനുള്ള

ତାଣ୍ଟି । ଅନୁକୂଳିଲେ ହୁତିପୁରୀରୀଙ୍କ ପାଠସାହ୍ୟରିଂ ଡାଯାଲ୍‌ଫ୍ଲେମ୍ କା ରିଙ୍ଗ୍‌ରିଂ କାଲାରି । ହୁଣ କାମକୁଳୀରେ ଦିନା ନମ୍ବର ରହିଥାଏଇନ ସଂଖ୍ୟାତିକରଣ ପ୍ରକଟ୍‌ରୂପରେ ପାଠୀରାଗିକର୍ତ୍ତାରେ ରେଣ୍ଟାରେ ।

ഈ റഹമാ ആര്യമുന്നോ അർഥകരണമോ, ചുങ്കക്കി എഴുതിയ തൊ, കടമാത്ര, കംബാഡിയതൊ, വല്ലേന്നയോ വിവരണമോ ചെരുന്നിൽ നിന്നു ഗുഹിച്ചതോ ആയിട്ടുവരാം. ഒരു ദിവസം സംശയിക്കുന്ന മുപ്പും അതിനീരും മുലതന്മാനങ്കുടി പരിശോധിച്ചശേഷമെന്ന് നിത്യപണം ചെയ്യാണ്.

മാലമഹാത്മ.

മാലപരനാമയേദമായ ശിത്രചാലാധാര എന്ന മഹാകാവ്യം കൊണ്ടുപിഗനവിത്രാനകീതിയാണ് നീറ്റിപ്പിക്കുന്ന മാലമാഹക്കീയയ്യുറവി കേരളക്കാത്തവരോ, മാവത്തിലെ വൈക്കിലും ഭാഗം വായക്കാത്തവരോ സംസ്കാരാധാരാപ്രശ്നകളിൽ അധികം ചേരുംഡാക്കമെന്ന തോന്നാറില്ല. കാലുന്നതിന്റെ രചവിൽ കവി വംശവള്ളുന്നനാത്രുപത്തിൽ ചേരുതുകാണുന്ന ഏതാണും പദ്ധതികൾ നിന്നും; മാലൻ, സൗഖ്യദാവാന്നു ദാശത്രാം ദാതകൾക്കു പുതു നമാണന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ബല്ലൂലാവിമ്മിതമായ ദാജപ്പു വൈസ്യത്തിൽ “ഭോജരാജാവിന്റെ ആസ്ഥാനപ്രശ്നിതമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മാലൻ മുഞ്ഞരേശരാജിലാണ് ജീവിച്ചിരുത്താതു” എന്ന പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഭോജപ്രശ്നാം, പ്രഭാകരരാമിതം മിതലായ ഒപ്പുക്കണ്ണെല്ലു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി, പ്രസ്തുത കവി, അഃ പി: പതിനേന്നുംതുരുംഡാക്കിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തിൽ ജീവിച്ചിരുത്താനും, മാളുംവായിപ്പതിയായിരുന്ന ഭോജരാജാവിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്നുവേണ്ടം ചില വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ വിശദപരാസ്ത്രിയത്തെപ്പറ്റി, അതുകൂടിക്കൊരിതുപാശ്ചാത്യതമാരിൽ പലക്കം പ്രശ്നവുമായ വിപ്രതിപത്തി കാണുന്നുണ്ട്.

അഃ പി: നീലപതാംന്തുരാണാക്കിനിപ്പുരം ജീവിച്ചിരുത്താം ആളുള്ള മാലൻ എന്നാമാനിക്കുന്നതിനു പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. കാഴ്ചി രദ്ദേശാഭ്യന്തരിൽ, നീലപതാംന്തുരാണാക്കിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തിൽ ജീവിച്ചിരുത്താനുള്ളവല്ലും എഴുതിയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട് “ധന്യാലോക” എന്നും “ആസാകലിപ്പരിപതൻ” “രമൂരാ ഇതിപ്രാപ്തവർണ്ണം പതാകൾ” ഈ ത്രാവി പദ്ധതിക്കു മാലുമതിയിട്ടുണ്ട്. ജീനേന്ദ്രാവും പാദാശാചാത്രാം ആളുള്ളവല്ലും നീലപതാംന്തുപ്രാണിതമായ “നൃാസി” ഗ്രന്ഥത്തെ മാലൻ തന്റെ കാവുത്തിൽ അനുസ്ഥരിക്കുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളും ആളുള്ളവല്ലും മുൻപും ജീനേന്ദ്രാവും പാദാശാചാത്രാം ജീവിച്ചിരുത്താനും നീലപതാംന്തുരാണാക്കിന്റെ കരാളാശാരാജാവി എന്നും നീലപതാംന്തുരാണാക്കിന്റെ ഉത്തരാല്പമായിരിക്കുന്നു. ഏഴാം ഏഴാം നീലപതാംന്തുരാണാക്കിന്റെ മല്ലുത്തിൽ ജീവിച്ചിരുത്താനും സീഡിനിക്കുന്ന മിറെരായ പാക്കി ദിംജമിന്നുണ്ട്.

மாவுகள்க் குதிரைகள் கிழுப்பாலாயும் மாதும் இதுவரை கலெக்டிவிக்கைப்பூட்டிக்கூடியது. அதோடு வீர சூழ்வுகளை கிழுப்பாலாயும் மாதுகாவுடு கொடுத்து தூதி உகாங் கார்மிலூதாத்தி நால் மாத வில் குதிரைக்கும் தூதி ஜெகாரா ஸ்டாந்திடிக்கையிலை என் ஏன் உலக்கைங் ஸ்டாதிடில். இதுவும் மாதுகை சர்வ துணையென்று குதிரைக்காரி எர்சாங் கிவத்தியூது. கூடுதல் சுமாரித்தும் குதிரைக்காரி எர்சாங் கிவத்தியூது.

“ஸூ மாங்ராவி” என்ன பேரினால் அரியவேப்புக்கா கிழுப்பாலாயும், கிராமங்களிலோ வெள்ளைய்வைப்பிடிப்பதே என்னி காவு அதைப்பூரிக்கியது மன்னை விதோவாதை நூட்டித் திகங்குதி வால்பித்துவால் பாதானது. இவ்வித மாதுகாவுடு உச்சங்களும் பூதுவு, பூஷனங்களும் ஸாதுவாடுதல்லை ஹாக்கால், வூக்கர்ளால்லேவா சபுஷுரவு, ஸரஸமயுரவு, அத்திரங்கிரவுமாய கிழுப்பாலாயும் எப்போங்கொள்கூடு மாத ரெஞ்சு காவு அதைப்போல்கொடு) நாதாத்தித் தையைக்கிழுத்து.

“மூலகு நமாய ஒதுக்கைப்பில்லை அடிசமாகப்பூட்டுத்திவோ என் காவுதாதிர பேஜ கல்லிக்கோட்டு” என்ன அத்துவும்த தெற அநைக்கூடு காவி “கிழுப்பாலாயு” என்னதை எப்பு திக்கை எாமக்கர்ளா செய்து. எந்தால் ஸாதுவாடுதை நூட்டித் “மாவும்”, என்ன பேரால் புஷுபுவாதமாயி காளங்காது. ஹதின், அர்த்தாவிடுவிமர்க்காமாரித் தீவில் செய்து கூக்காலா தெற நிதேஞ்சிக்கொள்கூடு. அந்தித்தெஸ்யாதானமுத வாக்காபாட வர, வூக்கர்ளாபுதையாறுவதும், மங்காயமந்துவெவ்விடும் இதூ சிக்குதல் அத்துஞ்சுபாதைமாராவி தீஞ்சு வாங்கங்கார் “அந்தை யாராப்பெயித்தை ஸாதுபுல்லாங்காந்துமால் இந் காவி அதையி ரிக்காம்?” என்ன எப்பும் பூத்துங்காரக்கால் என்று, இதின்ரூபல மாநி அவாச் குவிசெய்ப்பூரித் தூநிக்கை வூதுமாகாதிஶயஂ கிமிதம் அடிக்காவாதாகப்போன “மாவுகள்காவும்” என்னத்தித் தெற நாமயைகும் காவுத்திர கல்லிக்கை எந்தாமால் அவுதை அங்கிப்புவு. இத்தெல்லா யாமாத்துவா என்னேந்தையாலும், வாய கைகளை மாபாகவிசீக்கை பல “செய்புட்டிவிலை” கதும் மாவாத கெல்ல காவுத்திர புதையிடிடிக்கைகளைத்துத்தின் கட்டும் சுமார்ந்தி பீ. இதைப்படு ஸ்டாந்திடுத்து இந் மாதுகாவுத்திர,

“പുണ്യാവാഴ!, വിവശാ, മദ്ദ, നഹാ, ഭഞ്ച്യോ, കമാനോദയം, ശ്രൂഹാരം, മുഹാജിഡാദന, മുത്തുക്കുട്ടി, ജലത്തിഡനം, ചാറ്റുങ്ങൽപ്പാല. മാധവാം, നിശാ. ഷാശ്വതാമന്ത്രം, നാശകാർ-കമ്പം താട്ടമണ്ണാജ്ഞ വസ്തുനിവാരണിക്കിൾ. വാൻകാവുമാം.”

എന്നനിയമത്തെ, കുറി, സമഗ്രമാരി അനംസം ചുട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലുണ്ടം ഭാഗവതാഖാന്ധ്രതമാരളുകൊണ്ട് പണ്ണാണ്ടിക്കപ്പോൾ ഏപി പിം; കാവ്യാംഭം “ആഗ്രഹിന്മണ്ഡലിച്ചാവസ്ഥനിൽക്കും” അഭിലോ നാശവസ്തു നിങ്കുംശത്തുപഠിനെന്ന. (വസ്തു എന്ന പദത്തിനു കമാ വസ്തു എന്നോ കമാനാശകൾ എന്നോ അത്മമെടുക്കാം. രണ്ടിൽ അസ്തു തകാവുത്തിൽ ദോജിംഗാം.) ഈ എല്ലാ ലക്ഷ്യങ്ങളെല്ലക്കൊ എഴം ഇതിനു മഹാകാവൃത്തം അനുഷ്ഠാനിക്കുമ്പത്ര.

മഹാഭരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ കാവും ശിഖാനംസാരി യപ്പി എന്ന ഒരിജിനൽ സാധ്യവല്ലം. മഹാഭരണം മഹാസ്പിക മെന്നും വാചികമെന്നും രണ്ട് വിധത്തിലുണ്ട്. അതുരണ്ടിൽ മഹാ തത്ത്വാദ്യോഗിച്ചുട്ടിട്ടുണ്ടോ സാധ്യിക്കാം. അംഗീക്ഷാൾ നാരഭക്കെ കൊടി രാഷ്ട്രിക്കാം അതുപര്യം. ഭാവഞ്ചൂരണത്തെന്ന സമ്പ്രവില്ല ദാരിഡ്ര്യാന്വേഷം. മാനുസ്കികമഹാഭരണത്തിന്റെ ഒരുക്കുള്ളായും പാനതരമായി അതിനെ സ്വീകരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും “അംഗിഷ്ഠപതി” എന്നുണ്ടെല്ലാ കാവുംഭം. അംഗിഷ്ഠം മഹാജ്ഞവാ ചിയാബന്നാരുള്ളതു് ആ ചാത്രസമമതമാണ്. “അംഗിപതി” യായാ ലോ അംഗിക്കി വിശ്വഷമായി. ഈ ഗമിതിക്കെ മാലാത്തിൽ മഹാജ്ഞവാ പരാശക്തിപ്പുനു് എങ്ങനെ സാധിക്കാം.

“കാപ്പം യശസ്വീമുദ്രതെ
സ്വാഭാവികേ ശിവേതാക്ഷതയേ
സമൃദ്ധപരാനിർവ്വതയേ
കാവാസമിതത്തേയോടേശജ്ജേ”

എന്ന അലങ്കാരികമതമനസ്വരിച്ചു കാന്താസമമിതവർത്തി തു പെട്ടുണ്ടാണ് ഈ കാവുംഭം. എങ്ങനീയമുതൽശ്രിയസിലിക്കു ഫഹ ത്രാക്കരാം സംഗ്രഹത്തെത്തക്കാഡം ഉള്ളക്ഷിക്കായ സാഹിത്യത്തിനു ഉപദേശാതിവൻ നിതിനേഭരാത ആനുബദ്ധമാക്കി പ്രഭസമമിതപ്പോ,

സൂര്യത്തിന്മുകളിൽ കാണാസ്ഥിതപെം എന്നു പാണ്ഡിതനാൻ തെരുവില്ലോ കല്പിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടും. അച്ചിനേരപ്പോലെ ദാശിക്ഷണാവ വേദജ്ഞരം; സൂര്യത്തിനേരപ്പോലെ ഉച്ചഭർത്താവേദജ്ഞരം; കാന്തരായപ്പോലെ സരസ്വാപദംശമാസ്ത്രംനും താഖാകത്താപ്പുണ്ടോ യം ജനിപ്പിക്ഷണാവ കാവ്യജ്ഞരം. മാനൃധാരര അഭാഃരിക്ഷജത്താ ഷൃജന്മാതരട നേരെ ക്രതിയുണ്ടായിരിക്ഷണാം. ഓല്ലൈഡിപ്പ ശിഖി പാലന്നപറിയതുപോലെ ഭാലാരമായ ആ. റ. ത്രിശ്ശുരു ചന്ദ്രപത്രം” എന്നുള്ള സഹസ്രം സാരതരവമായ ഉച്ചഭർത്താവേദജ്ഞരം അന്തര്ക്കുച്ചിത്തി ക്ഷേത്രം, അതിനെ രസകരമായ കമാമുഖേന ദ്രുതിപാദിക്ഷണാതു മായ ശിത്രപാലവധി ആരുഭയാണ് “കാരാപ്പുമാപം” കാർത്താപ്പുരാ ചുവന്നാവിണ്ണർ ക്ഷാത്രത്തും”

“നവസർജ്ജതെമാബലനവഗശലപ്പുംജായതാ”

എന്നവാക്കും പ്രസ്തുതകാർപ്പരതിനീറ മേഖല സൃഷ്ടിപ്പിക്ഷണാവയി റു നേനമാത്രമാണ്. ഈ വാദന്നന്തിര തൈല്ലതിശയേഹതി മുയോ ശിച്ചിട്ടിണ്ണേം സമ്മതിക്ഷണാതുപോലെ, ..കാരാപ്പുമാപം” എന്നും.

“കാളിഭാസനഹപമതാം ഭാരവിഷത്മശാശ്വം
ദണ്ഡിക്ഷപദലാളിത്രുമിണ്ട മാലന്നിതൊക്കയും”

എന്നുള്ള വാക്കുങ്ങളിൽ ഒളിരെ യാമാർത്തലുമണ്ണനും സമ്മതി ക്ഷാഡെ നിറുത്തിയില്ല.

അലക്കാരബാഹ്യല്ലോ, അർത്ഥാംഭിത്യും. റ. ഭലാളിത്യും. എന്നീ മുന്നംഞ്ഞാജ്ഞരം മാനുത്തിലെങ്ങും കാണാം.

“ഇടങ്ങംതുംഘാപടിതേതരേ തരസ്സുനാരഭ്രംബിനിലാരിതോദാഃ”
ഒലന്പുളക്കപ്പലോമജാക്കചാറു ദ്രുതപരിരംഭനിപ്പിഡനക്ഷമതപം”

ഇത്യാഥി സദാഞ്ജളിലെ പദലാളിത്യും,

മഹിമക്രചചദ്രിരഃപാതമകോ
മദയഞ്ചിജാംജനിതമീനകേതനഃ

അഭ്യേഷപ്രസാദിത്തസുരോമഹാത്മവി
പ്രമാണ നസ്യസച്ചിരായമായവി”

“വൃത്തനോദ്ധാസ്യചരണപ്രസാധികാ-
കരപ്പള്ളവുപ്പല്ലവഗ്രഹകാചാ
ച്രതയാവകൈക്കച്ചവിത്രിതാവനിം
പദവിംഗതെവഹിരിജാഹരാല്ലതാം”

‘വർണ്ണനക്ഷിത്രരയന യാവിവേഘവം
നിങ്ങളൊയമശ്വനികതം യതിംഗംഡാ’

ഉത്ത്രാടിഭാഗംജാലിലെ ശരലങ്ങാരസ്ത്രം,

‘സ്ഥാപനിനോത്തുപ്ര ച.വാഞ്ചാബന്ധാവാസ്യുഖ്യാരിബോധമാ
രസബൈസ്യക്രസ്യാദ്വാസസ്യുഫാജേതുമ്മിഞ്ചാം’

‘ഗ്രാനാമാരുമാത്രാംതമം വില്ലാവയന്തിയേ
അംഗാന്ത്രവ്യാജാരാജഞ്ചാം ദ്രോഷ്യാന്തുശ്രംസംജ്ഞതിതാം’

ദ്രോം തുടങ്ങി യുദ്ധവായിലെ അത്മഗാംഭീംഖം, സഹാദിവസമാ
രാജ വിദ്യാനൂർ അത്രോഹിച്ചറിയക്ക്.

മന്ത്രലുംമാക്കവി, പ്രല വിധാനിലൂം ഭാരവിയെ അംഗകർക്കിൾ
നാബന്ധം നാം തോന്നാം. ഓഷ്മാദഗ്രാസർദ്ദാത്മകമായ കിരാതാർജ്ജു
നാം ഒരിക്കൽ പ്രപുശാംക്രീരിക്ക ദ്രോം വിശ്വതിസർദ്ദാത്മകമാ
ഈ മാപ നാട്ടിയുള്ള ക്ഷേകാനാം ആര ചി സർദ്ദാ വാസനത്തിൽ ലക്ഷ്യി
ശാസ്ത്രം ദാ പ്രദിവാഹിക്കാം. മാംവാക്കക്ക് അംഗശ്രൂരത ഉപദേശം
വിശദം. മുഖം വിശ്വാം, അത്മമാശ്രം, വാശിനാപരിപാടി, വീ
രാജാം പ്രസ്ത്രം മുഖ രാക്കിച്ചു നന്നപോലെതന്നെ. റണ്ട് കുടി
മാട്ടുടുക്കിയും കൂതികളും വിട്ടു എന്നോരു കാവ്യം മാത്രമെ കണ്ണുചുടിക്കണ്ണപ്പെ
ടിച്ചുമുട്ടുന്നുണ്ട്.

‘ഉദയതിച്ചിത്തോജ്ജപ്പരഹ്യിരാജജാ-
വാരിമരച്ചാവിമഹാമ’നിഖാതിചാന്തിം
പുമതിഗ്രിരിയംവിലംബിംപാഠ
പ്രജവരിവാഴിത്വാരണണ്ണപ്പോലീലും’

ପ୍ରକାଶ

கவிக்கீர்த்தியின் வாய்மையை பொறுத்து அதை நிர்ணயித்து எழுதினார். சமூகத்தின் வாய்மையை பொறுத்து அதை நிர்ணயித்து எழுதினார். சமூகத்தின் வாய்மையை பொறுத்து அதை நிர்ணயித்து எழுதினார்.

ഈ മഹാകവിയുടെ അനീതരസാധ്യാരണമായ വാദ്ധനാർഥം ഒരു അധികരിച്ച ചിലതൊക്കെ പറയാൻമുള്ളതു അടുത്ത ദിവസത്തിലുകെട്ട്.

